ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ» – 2025

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ» – 2025

ДП «Експрес-об'ява»

КИЇВ – 2025

УДК [001.32:378](477)(09)
Г 57

Рецензенти:

Кожина Ганна Михайлівна – доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри психіатрії, наркології, медичної психології та соціальної роботи Харківського національного медичного університету;

Грядущий Юрій Борисович – доктор технічних наук, професор, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, заслужений шахтар України.

Рекомендовано до друку Вченою радою
Інституту освіти дорослих ГО «НАН ВО України»
(від 10 червня 2025 року, протокол № 3).

Редакційна рада:
Говоров П. П., доктор технічних наук, професор;
Зябліцев С. В., доктор медичних наук, професор;
Процюк Р. Г., доктор медичних наук, професор;
Рудик С. К., доктор ветеринарних наук, професор;
Табачніков С. І., доктор медичних наук, професор – голова ради;
Шпак В. І., доктор історичних наук, професор – упорядник.

Г 57 **ГО «Національна академія наук вищої освіти України» – 2025** / уклад. В. І. Шпак. Київ : ДП «Експрес-об'ява», 2025. 180 с.

ISBN 978-617-7389-39-1
DOI: 10.51587/9786-1773-89391-2025-22

Історико-біографічне наукове видання, присвячене розбудові та діяльності Громадської організації «Національна академія наук вищої освіти України». Книга містить біографічні довідки про здобутки та діяльність провідних українських науковців – членів Академії.

Для широкого кола читачів.

УДК [001.32:378](477)(09)

Партнер видання – благодійний фонд «МіСт імені Михайла Савенка» (президент фонду Сергій Ісаєнко). Меценат видання - член-кореспондент ГО «НАН ВО України» Дмитро Савенко.

Матеріали видання подані в авторській редакції.

ISBN 978-617-7389-39-1

© ГО «НАН ВО України», 2025
© ДП «Експрес-об'ява», 2025

ШАНОВНІ
колеги, друзі та однодумці!

Освіта і наука є найважливішими складовими розвитку будь-якого суспільства. Система освіти кожної країни формується відповідно до її особливостей та рівня соціально-економічного зростання. Загальновідомо, що стан освіти в державі є показником якості життя населення загалом. Саме через освіту майбутнім поколінням передаються ті знання, уміння, навички, які дозволяють їм адаптуватися до змін та викликів часу, реалізовувати себе в особистісному і в професійному напрямах.

Нині Україна перебуває в умовах тяжкої й виснажливої для нашої держави війни проти російського агресора. Ці обставини істотно змінили життя не лише військового, а й цивільного населення нашої країни. У такі складні часи кожен свідомий громадянин, як ніколи, повинен намагатися максимально реалізувати свої здібності, навички та знання на користь держави. Для української освітньої системи це випробовування стало своєрідним каталізатором і тими гнучкими інструментами, які допомагають подолати виклики сьогодення.

Та не лише держава, а й громада опікується зазначеними вище питаннями. Так, Громадська організація «Національна академія наук вищої освіти України» (далі – ГО «НАН ВО України» або Академія) вже протягом тривалого часу об'єднує провідних освітян і науковців з різних закладів вищої освіти, науково-дослідних та інших установ для сприяння в проведенні наукових пошуків у галузі соціально-гуманітарних, суспільних, природничих і технічних наук, а також бере участь у зміцненні взаємодії науки з освітнім процесом.

Академія працює на засадах демократичного самоврядування, публічності, відкритості, гласності та прозорості, рівності перед законом, відсутності майнового інтересу її членів.

Незважаючи на всі виклики часу, члени Академії (їх понад 600 осіб) зуміли об'єднати свої інтелектуальні зусилля і продовжують міцно тримати освітній і науковий фронт, з метою різноманітного й гармонійного розвитку людини як особистості та найвищої цінності суспільства, сприяння інтеграції освітньої і наукової сфер України до європейського і світового освітнього та дослідницького простору.

Члени нашої Академії активно долучаються до участі в освітніх і наукових заходах, організованих під егідою ГО «НАН ВО України», зокрема: в І Міжнародній науково-практичній конференції «Освіта і наука в період глобальних криз та конфліктів у XXI столітті» (08-09 грудня 2023 року) та ІІ Міжнародній науково-практичній конференції «Освіта і наука України в період глобальних викликів сьогодення» (28 листопада 2024 року). Такі

заходи є чудовою нагодою поділитися власними знаннями, перейняти науковий досвід у колег, удосконалити свої знання та навички, обмінятися новими ідеями, отримати додаткове натхнення і переосмислити роль освіти і науки у XXI столітті.

Науково-практичні конференції, організовані і проведені Академією, збирають відомих фахівців, відданих пріоритетній справі – вихованню молодого покоління та вболівання за стан вітчизняної освіти і науки.

Можна багато говорити про досягнення і здобутки нашої академічної спільноти, але особливо вирізняється серед іншого організація та проведення щорічного конкурсу «Краще видання року», що став своєрідним символом популяризації книги, читання та освіченості в цілому. Самі праці, подані на вказаний вище конкурс, свідчать про його актуальність та значущість для суспільства навіть у такий скрутний для нашої країни час.

Україна багата своїми талантами. Вона подарувала світові чимало видатних особистостей, які прославили нашу державу і чий внесок у розвиток світової науки безсумнівний. Їхні теоретичні розробки, винаходи, відкриття стали поштовхом для подальшого розвитку сучасної науки і техніки, новітніх технологій, нових напрямів досліджень у різних галузях знань.

Гортаючи сторінки цього історико-біографічного довідника, який видано на виконання рішення Загальних звітно-виборчих зборів ГО «НАН ВО України» від 13 квітня 2024 року, протокол № 1, ще раз можна пересвідчитися, що українські освітяни та науковці – це гордість і основа нації, а їхня щоденна копітка праця, наукові пошуки та здобутки – вкрай важливий крок нашої боротьби за свободу, незалежність і процвітання!

Це видання обов'язково буде доповнюватися новими непересічними постатями, знаковими для свого часу, які ще поповнять лави Академії. І це буде плеяда вчених нового покоління і мислення. Однак, на моє переконання, найважливіші цінності як-то: національна ідентичність, жага до волі, освіта, наука, віра, мова, культура, традиції завжди були, є і будуть пріоритетними для українських освітян і науковців.

Слава Україні!

Президент
ГО «НАН ВО України»
Станіслав ТАБАЧНІКОВ

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета до української освітянської та наукової спільноти

ДОРОГІ БРАТТЯ І СЕСТРИ!

Споконвіку релігія і церква відігравали значну роль у творенні будь-якої нації. Україна не стала винятком, оскільки освіта – це той духовний і культурний скарб, який формується упродовж всього життя людини. Одними із перших про значення освіти для розвитку людства зазначали святі православні отці. Безсумнівно, що історія українського народу тісно переплетена з Церквою і важко переоцінити тисячолітній внесок християнства у формування ментальності нашого народу.

Починаючи з часів Київської Русі, своєрідними освітніми і релігійно-культурними центрами були монастирі. Варто згадати і за братські школи, які свого часу також були осередками освіти, перші навчальні заклади в Острозі і Києві (Острозька академія, Києво-Могилянська академія), що стали провідними просвітницькими центрами, вихованці яких сіяли зерно добра, милосердя та освіченості серед вірян. Українці завжди прагнули до знань, самоідентичності, вихованості, толерантності, волі; були богобоязливими, милосердними та розуміли, що для відродження української свідомості потрібні високоосвічені люди, які можуть побудувати міцну і високорозвинену державу, дбати про духовність, поширювати слово Боже, примножувати добро та зберігати традиції.

Хочу підкреслити, що Громадська організація «Національна академія наук вищої освіти України» є потужним осередком розвитку освіти і науки у нашій державі, яка об'єднує понад 600 вчених з усіх куточків України. Перед освітянами та науковцями, членами цього об'єднання, у нинішній час постає чимало серйозних викликів, які потрібно долати і щодня виконувати вкрай складну й шляхетну місію виховувати прийдешні покоління в умовах війни, вселяти в серця людей віру у світле майбутнє, пропагувати перемогу добра над злом.

Бажаю всій освітянській та науковій спільноті України милості Божої, кріпості духу, добра, злагоди, духовних і життєвих сил, а нашій державі мирного неба, Божої благодаті та процвітання!

Закликаю на вас Боже благословення!

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО
доктора філософських наук, професора, члена-кореспондента НАН України, академіка НАПН України, заслуженого діяча науки і техніки України, ректора Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, президента Міжнародної асоціації педагогічних університетів Європи Віктора Андрущенка

ВЕЛЬМИШАНОВНІ КОЛЕГИ!

Освіта, наука, просвітництво і культура мають надзвичайну силу єднати народи, формувати світові зразки цивілізаційного способу життя. Перебіг подій в Україні та світі засвідчує потребу в інтеграції зусиль закладів вищої освіти України до підготовки нового суб'єкта європейської єдності – фахівця, здатного швидко адаптуватися до реалій сьогодення. Найбільш ефективний шлях до цього пролягає через освіту і виховання.

Підготовка вчителя – це велика державна справа. Адже саме педагог системно і цілеспрямовано формує особистість, яка має увійти в життя з глибокими науковими знаннями, стійкими переконаннями, високою моральністю. Цей процес має відбуватися на міцній науковій основі. Наука і освіта нерозривні. Справжній вчитель має бути одночасно і педагогом, і науковцем, і наставником. Саме таких високоосвічених фахівців об'єднує у своєму складі Громадська організація «Національна академія наук вищої освіти України». Її представники виховують молоді покоління на власному прикладі, наділяють необхідними навичками та компетентностями, поділяючи та зрощуючи ідею значущості формування європейської ідентичності, духовності і національної єдності.

Глибоко переконаний, що освітянська та наукова справа має звершуватись спільними зусиллями педагогів країн європейського простору. Такими професіоналами є члени Академії, які складають інтелектуальний і духовний потенціал нашої країни.

Творіть добро, власною працею та розумом торуйте шлях до нових вершин на користь рідної неньки-України! Миру, добра, натхнення, нових здобутків, освітянська та наукова громадо! Слава Україні!

З ІСТОРІЇ

ГО «НАН ВО УКРАЇНИ»

Громадська організація «Національна академія наук вищої освіти України» (далі – ГО «НАН ВО України» або Академія) нині є чи не найбільш чисельним і потужним неурядовим об'єднанням. Вона гуртує сотні провідних учених-освітян із понад 60 державних та недержавних закладів вищої освіти України з метою координації інтелектуальних та організаційних ресурсів щодо всебічного сприяння розвитку наукових досліджень, удосконалення та координації зусиль усіх ланок освітнього процесу, формування наукової та освітньої політики, забезпечення безперервного професійного розвитку фахівців різних галузей знань, розширення професійних контактів, захисту професійних і соціальних інтересів академічної спільноти тощо.

Нині до складу Академії входить 608 науковців (388 чоловіків і 220 жінок), з них 8 – представників іноземних держав (Польща, Литва, Азербайджан, Болгарія, Молдова, США тощо), 530 дійсних членів (319 чоловіків, 211 жінок), 30 членів-кореспондентів; 78 осіб (чоловіків – 69, жінок – 9) удостоєні звання «Почесний академік».

Серед членів Академії Герої України, лауреати Державних премій України, заслужені діячі науки і техніки України, заслужені працівники та відмінники освіти України, які здійснюють фундаментальні та прикладні дослідження у різних галузях науки, є активними учасниками вітчизняних і міжнародних проєктів та грантів.

У структурі Академії 24 наукових фахових відділення: аграрне; біології; будівництва та архітектури; ветеринарної медицини; військових наук та безпеки; економіки, фінансів, менеджменту і бізнесу; енергетики та ресурсозбереження; загальнотехнічне, загальної педагогіки; історії; історії освіти, науки і техніки; масових комунікацій; медицини; естетичної медицини; проблем ментального здоров'я; наук про Землю; права; психології та соціології; сімейної медицини; спорту, фізичного виховання та ерготерапії; філології; мистецтвознавства та культури; філософії; хімії, хімічної технології та фармації та 4 регіональних наукових центри: Західний, Південний, Центральний, Північно-Східний.

У доробку Академії організовані й проведені спільно з НАН України форуми та конгреси: «Науковці України – еліта держави», «Флагмани сучасної медицини», «Медична еліта України», «Діловий імідж України», «Гордість України – імена та здобутки», «Флагмани освіти і науки України» тощо.

Академія плідно співпрацює з провідними вітчизняними й закордонними освітніми закладами, установами та громадськими організаціями, направляючи зусилля академіків на розробку та впровадження багатьох інноваційних наукових та освітніх проєктів, що пройшли випробування часом і довели свою ефективність. Наші вчені підготували сотні монографій, підручників, посібників, зробили низку відкриттів, патентів, корисних моделей та інших завершених наукових досліджень.

Місія Академії – здійснення активного впливу на розвиток інтелектуального і творчого потенціалу українського суспільства, а також формування світогляду учасників освітнього процесу з урахуванням сучасних євроінтеграційних тенденцій, загальнолюдських, культурних та національних цінностей.

Мета діяльності Академії: усебічне сприяння розвитку наукових досліджень; удосконалення освітнього процесу; об'єднання інтелектуальних та організаційних ресурсів її членів; забезпечення безперервного професійного розвитку фахівців різних галузей знань; захист інтересів членів Академії.

Виходячи із зазначеної в Статуті мети, основними завданнями Академії є здійснення діяльності в таких напрямах:

- участь у формуванні та координації наукової політики в галузі досліджень з основних напрямів соціально-гуманітарних, суспільних, природничих і технічних наук, проведенні експертизи наукових програм (проєктів) та результатів їх виконання;
- спрямування зусиль на всебічне розширення світогляду, виховання національної самосвідомості та культури, громадянської позиції, індивідуального досвіду та творчості у молодого покоління, яке стало на шлях наукового пошуку та педагогічної діяльності;

- сприяння запровадженню різних форм власності у закладах вищої освіти, науково-дослідних та інших установах, використання джерел фінансування навчання та наукових досліджень;
- забезпечення зміцнення національних та регіональних можливостей у галузі підготовки кадрів і проведення наукових досліджень;
- активізація міжнародного й регіонального співробітництва, обмін інформацією і досвідом в галузі вищої освіти та науки;
- сприяння підвищенню рівня вишівської науки та її інтеграції зі світовою;
- максимальне використання наукового потенціалу закладів вищої освіти в інтересах подальшого розвитку освіти і науки України;
- участь у визначенні основних напрямів наукових досліджень у вищих навчальних закладах України;
- розробка наукового забезпечення освітнього процесу;
- участь у проведенні наукових досліджень, підготовці та організації підвищення кваліфікації фахівців;
- стимулювання впровадження результатів наукових досліджень в освітній процес;
- обмін інформацією з іншими науковими вітчизняними та закордонними організаціями;
- організація і проведення з'їздів, конгресів, симпозіумів, форумів, науково-практичних конференцій, круглих столів, нарад тощо;
- здійснення видавничої діяльності (заснування періодичних наукових видань, друк монографій, підручників, навчальних посібників, збірників наукових праць, наукових записок, проспектів, електронних збірників матеріалів конференцій тощо);
- клопотати перед органами державної влади, керівництвом установ та вищих навчальних закладів, організацій про відзначення найкращих членів Академії;
- захист честі та гідності членів Академії.

Ураховуючи світові тенденції в галузі освіти й науки, пріоритетними напрямами діяльності ГО «НАН ВО України» на вказаний період є:

- забезпечення стабільного подальшого розвитку Академії; її модернізація;
- виведення на загальноєвропейський і світовий рівні освітньої, наукової, організаційно-інформаційної та громадсько-культурної діяльності;
- зростання авторитету членства в ГО «НАН ВО України»;
- підвищення ролі Академії як важливого інституту громадянського суспільства у державотворчих, правових, освітніх та інших процесах;
- реалізація і відображення наукових інтересів і досягнень членів Академії.

Академіки ГО «НАН ВО України» складають потужний потенціал вітчизняної науки, сприяючи інтеграції країни в європейську та світову наукову спільноту.

Звернімося до історії Академії, яка веде свій відлік з 2006 року, коли на тлі тогочасних процесів демократизації української науки, була створена всеукраїнська громадська організація «Академія наук вищої освіти України» (далі – ВГО «АН ВО України») як відповідь на об'єктивну потребу часу.

23 грудня 2006 року в Києві відбулися установчі збори Всеукраїнської громадської організації «Академія наук вищої освіти України». На них були присутні 272 делегати місцевих осередків з усієї країни. Серед них: Шемавньов В. І., Ванханен В. Д., Положенець В. М., Грищак В. З., Горбатюк Д. Л., Горбачук І. Т., Прадід Ю. Ф., Зеленько А. С., Кравців Р. Й., Звєряков М. І., Онищенко О. Г., Гурин В. А., Захаров М. В., Дубина М. І., Дудар Т. Г., Дейнега І. І., Зінченко О. І., Говоров П. П., Ушкаренко В. О., Завальнюк О. М., Поліщук В. М., Пішак В. П., Процюк Р. Г., Боровий В. О., Ільницький І. Г., Шакун В. Г, Шут М. І., Грицаєнко З. М., Масляк П. О., Табачніков С. І., Зозуля І. С., Андрейцев В. І., Жеребко В. М., Євтушенко С. К., Зінь Е. А., Куцова В. З., Клапчук С. М., Попов В. М. та інші.

Головував на зборах доктор ветеринарних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України С. К. Рудик; секретарем було обрано доктора біологічних наук, професора О. Я. Пилипчука. Зі вступним словом до присутніх виступив С. К. Рудик. Він підтвердив наявність представників обласних осередків та кворуму зібрання, охарактеризував значення створення ВГО «Академії наук вищої освіти України» для суспільства. З доповіддю про концепцію, структуру Академії та її Статут виступив доктор філологічних наук, професор **Дубина Микола Іванович**. В обговоренні внесених пропозицій взяли участь: доктор

економічних наук, професор Зінь Е. А. (Український державний університет водного господарства та природокористування); доктор історичних наук, професор Савчук В. С. (Дніпровський національний університет); доктор філологічних наук, професор Удалов В. Л. (Волинський державний університет); доктор медичних наук, професор Табачніков С. І. (Український науково-дослідний інститут соціальної і судової психіатрії та наркології МОЗ України).

Установчі збори ухвалили рішення про створення Всеукраїнської громадської організації «Академія наук вищої освіти України», затвердили її Статут та структуру, обрали керівні органи, Контрольно-ревізійну і Мандатну комісії та доручили головному вченому секретареві Литвину В. П. зареєструвати Академію в Міністерстві юстиції України.

Статут Всеукраїнської громадської організації «Академія наук вищої освіти України» було зареєстровано Міністерством юстиції України (наказ від 03 травня 2007 р., № 227/5. Свідоцтво № 2676).

Засновниками ВГО «АН ВО України» були: проф. Дубина М. І., проф. Табачніков С. І., проф. Литвин В. П.

Президентом Академії одноголосно було обрано **Дубину Миколу Івановича.**

Ось що писали про свого колегу члени Президії ВГО «АН ВО України»: «Там, де волинські горби

Дубина Микола Іванович (02 січня 1932 – 13 січня 2017),
доктор філологічних наук, професор, заслужений працівник освіти України.
Член Національної спілки письменників України та
Національної спілки журналістів України

вичерпують себе, а річка Путіловка розпочинає свій біг розкинулося мальовниче село Дідичі. В ньому 02 січня 1932 р. в сім'ї Дубини Івана Ілліча та Анни Климівни народився син Микола.

У 1950 році закінчив Олицьку середню школу та вступив на історико-філологічний факультет Львівського державного педагогічного інституту, а у 1954 році завершив навчання у ньому, отримавши кваліфікацію та звання вчителя української мови та літератури. У цьому ж році закінчив при Львівському педагогічному інституті факультативний курс з психології, отримавши посвідчення з правом викладання психології у середній школі.

За направленням працював директором та вчителем української мови і літератури Грибовицької середньої школи Іваничівського району Волинської області (1954-1955) та директором і вчителем української літератури Локачинської середньої школи Волинської області (1955–1957). У 1957–1959 рр. – викладач української мови та літератури Рівненського музичного училища та старший науковий співробітник Державного архіву Рівненської області.

У 1959-1962 рр. навчався в аспірантурі Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка на кафедрі історії української літератури. У 1963 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук. У 1971 р. було присвоєно вчене звання - доцент.

Після закінчення аспірантури у 1962–1964 рр. працював старшим редактором Державного літературного видавництва України, а з 1964 по 1967 рр. – науковим співробітником науково-організаційного відділу Президії Академії наук УРСР та старшим науковим співробітником Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР.

Член спілки журналістів СРСР (1964), член Національної спілки журналістів України. Член спілки письменників України (1976), член спілки письменників СРСР (1980).

У 1978 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора філологічних наук. У 1980 р. присвоєно вчене звання - професор.

З 1967 року працював в Київському державному університеті ім. Т. Г. Шевченка (нині – Київський національний університет імені Тараса Шевченка): старшим викладачем (1967–1972), доцентом (1972–1983), професором (1983–1995), завідувачем кафедри теорії літератури та літератур народів СРСР (1987–1988), заступником декана філологічного факультету (1983-1989), головою профбюро співробітників філологічного факультету (1984-1985), головою спеціалізованої вченої ради по захисту докторських та кандидатських дисертацій з теорії літератури та фольклору (1983-1995), заступником голови спеціалізованої вченої ради по захисту докторських та кандидатських дисертацій з української мови, української та російської літератури (1985-1993).

У 1995–1998 рр. працював професором, а з 1998 по 2003 рр. – завідувачем кафедри українознавства Київського військового гуманітарного інституту Національної академії оборони України. З 2005 по 2010 рр. – у Міжгалузевому інституті управління: професором (2005-2008), завідувачем кафедри гуманітарних та суспільних дисциплін (2008-2010), першим проректором (2008-2009). З 2010 по 2015 рр. – професор кафедри української літератури Інституту української філології Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова та член спеціалізованої ради по захисту

Засідання Президії Академії

Микола Іванович Дубина

Микола Іванович Дубина з колегами-академіками

докторських дисертації з української та російської літератури (по 2017 р.).

Ветеран праці (1989). Лауреат Премії Т. Г. Шевченка Київського національного університету імені Тараса Шевченка (1992). Лауреат літературної премії імені М. Чернявського (2006).

За плідну наукову і педагогічну діяльність Міністерство освіти і науки України присвоїло Дубині М. І. почесні звання: Відмінник освіти України (1998 р.), заслужений працівник народної освіти України (2000 р.), нагородило медалями «За наукові досягнення» (2005) та «Петро Могила» (2007), а Всеукраїнське товариство «Просвіта» ім. Тараса Шевченка відзначило Почесним дипломом «За великий особистий внесок у справу формування національної свідомості, відродження історичної пам'яті, піднесення духовності українського народу і розбудови та зміцнення Української держави».

Дубину М. І. нагороджено зіркою «Патріот України» (2013), Золотою медаллю «Незалежність» Національної спілки журналістів України (2011), медаллю «Почесна відзнака» НСП України (2013) та ін.

За результатами проведення щорічного рейтингу в межах Загальнонаціонального проєкту «Флагмани сучасної освіти» за вагомий внесок у розвиток освіти і науки України визнаний кращим серед представників галузі (2013 р.). За плідну творчу і педагогічну діяльність Дубина М. І. удостоєний найвищих академічних нагород: Володимира Великого та Ярослава Мудрого та численних подяк, почесних грамот, відзнак та інших нагород як державного, так і церковного значення: орден Святого рівноапостольного князя Володимира Великого ІІІ ступеня, орден Кирила і Мефодія та ін.

Працюючи у вищих навчальних закладах України, з 1967 року Дубина М. І. проявив себе як висококваліфікований фахівець із сучасного літературознавства, з історії та теорії літератури, специфіки художньої творчості, принципів аналізу художнього твору, літературної критики.

М. І. Дубина – автор понад 650 наукових праць, зокрема, 30 підручників, навчальних посібників, навчальних програм та методичних рекомендацій; 25 окремих (самостійних) досліджень – монографій, в яких він зважився виміряти силу духу таких титанів, як І. Франко, Л. Українка, В. Стефаник, І. Карпенко-Карий, пером дослідника торкнутися творчості М. Рильського, В. Сосюри, В. Бобинського, М. Ірчана, А. Чайковського, Б. і М. Олійників, М. Чернявського, М. Куліша, О. Богачука, А. Патруса-Карпатського, П. Маха та багатьох інших. Його розвідки присвячені також дослідженню фундаментальних проблем історії української класичної та нової літератури, теорії літератури, міжслов'янських літературних взаємин та фольклору. У 2006 році вийшов друком «Словник літературознавчих термінів», що широко використовується у літературознавстві, частково у фольклористиці та мовознавстві.

Одразу після Установчих зборів новообраний президент згуртував навколо себе прихильників з метою підвищення розвитку дослідницької діяльності, сприяння громадянському вихованню, покращення якості освітнього процесу. Його активними помічниками у цьому були: Рудик С. К., Литвин В. П., Зозуля І. С., Опальчук А. С., Процюк Р. Г., Шакун В. І., Біляєва О. О., Табачніков С. І., Грицаєнко З. М. та ін.

Дуже швидко Академія розрослася, набралася сил і досвіду, поповнилася до планових на той час 400 академіків, які представляли не тільки обласні центри, а й такі міста, як-то: Умань, Білу Церкву, Маріуполь, Мелітополь, Кривий Ріг, Дрогобич, Острог та ін. Серед академіків вишівської академії були академіки та члени-кореспонденти державних академій України. До ВГО «АН ВО України» обрані академіки інших академій, відомі науковці із США, Канади, Німеччини, Франції, Італії, Польщі, Болгарії, Нідерландів, Японії, Південної Кореї та ін., зокрема: професор університету Монпельє, консультант багатьох фірм і концернів Європи й Америки Марк Абаді; президент Української Вільної Академії наук у США, видатний учений-математик і фізик Олекса Біланюк; відомі польські вчені-хіміки: Єжи Блажейовський та Анджей Гавдзік; молдавський біолог-селекціонер Ольга Бляндур; бельгійський учений в галузі плазми та термоядерного синтезу Поль Ванденплас; відомі учені-кібернетики, консультант провідних фірм світу Вільгельм Волдріх та директор Майнського університету Герберт Готтлер; відомий болгарський учений-фольклорист Костадін Динчев; канадський професор з Вінніпегу Майкл Заворотко; прославлений в Словенії вчений-генетик Іван Крефт; видатний учений у галузі обробки металів Фрідхельм Ліерат та угорець Матяш Хорват; відомий лінгвіст Франції Жан Мольпуа; Ніна Банковська з Німеччини та ін.

Розпочалось створення закордонних секцій Академії, зокрема: в Болгарії, де до її лав було включено проф. Р. Попова з Софії, проф. Райчо Ілларіонова з Габрова та ін. До роботи стали фахівці з Польщі (проф. Р. Новіч та інші), Молдови (проф. КПУ М. Тиршу, Бикова О. В. тощо).

Академія за роки своєї діяльності набула широкої популярності й авторитету.

Як зазначав професор М. І. Дубина: «Не отримуючи жодної копійки від держави, Академія дає нині значні дивіденди: щорічно 60 % усіх державних нагород припадає на здобутки науковців Академії. Високого почесного звання «Заслужений діяч науки і техніки України» лише в 2006 р. удостоїлися: І. Г. Ільницький, М. С. Слободянин, Р. Г. Процюк, І. П. Влох, В. О. Калібабчук; почесного звання «Заслужений працівник освіти України» – О. І. Шнирков та К. Ф. Шульжук; почесного звання «Заслужений юрист України» – А. М. Колодій та В. К. Шкарупа; відзнаки «Відмінник освіти України» – Т. Г. Дудар, В. Д. Басай, В. В. Нечипорук, В. М. Положенець, І. І. Дейнега; відзнаки Міністерства освіти і науки України, Міністерства внутрішніх справ України, Київського міського голови та Київського Патріархату одержали академіки: О. М. Завальнюк, В. І. Шемавньов, М. В. Поляков, В. Є. Михайленко, В. О. Шамрай, В. І. Курило, В. С. Кузьмичов та ін.; орденом князя Ярослава Мудрого V ст. удостоєний ректор Національного університету «Острозька академія» І. Д. Пасічник; орденом «За заслуги» І ст. нагороджені: ректор Дніпропетровського національного університету М. В. Поляков, ректор Харківського державного медичного університету В. М. Лісовий та колишній ректор Дніпропетровського аграрного університету В. І. Шемавньов. Почесної грамоти Верховної Ради України удостоїлись: І. Т. Горбачук, В. І. Сіпітий. Орденом Андрія Первозванного нагороджений академік В. П. Андрущенко; медаллю імені Селеха – Є. Є. Александров, А. Л. Грабченко та Ю. М. Внуков.

Успіхи вчених України, членів Академії важко переоцінити. До речі, багато з них посіли різні місця в конкурсі, який щорічно проводиться під егідою Академії й відрадно, що засновником та організатором вказаного вище заходу є ВГО «АН ВО України» (нині – ГО «Національна академія наук вищої освіти України»).

Запроваджений ще у 2008 році конкурс «Краще видання року» і нині не втрачає своєї актуальності. Метою його проведення є підтримка і заохочення наукової, освітньої й видавничої діяльності в Україні, виявлення та поширення кращого досвіду й напрацювань в галузі книговидання; підвищення якості навчальних та наукових видань, мотивація до наукової діяльності й стимулювання творчого зростання дійсних членів Академії, вітчизняних та закордонних науково-педагогічних працівників, освітян, молодих учених тощо та створення умов для творчої реалізації й популяризації наукового і освітнього доробку.

Рішення про проведення цього заходу ухвалює Президія ГО «НАН ВО України», після чого президент Академії видає відповідний наказ із затвердженим складом Організаційного комітету та Комісії (журі) з розгляду робіт, що надійшли на конкурс. Багаторічною головою цієї Комісії є доктор медичних наук, професор, заслужений лікар України Ольга Біляєва, яка на кожному важливому етапі його проведення демонструє неабиякі організаторські і творчі здібності, унікальний підхід до кожної надісланої праці та нескінченне бажання розвиватися.

Основними завданнями конкурсу є:

- підвищення інтересу до вітчизняної освіти і науки;
- сприяння професійному самовдосконаленню представників освітньої й наукової галузі та реалізація професійних здібностей освітян, науковців, молодих вчених;
- висвітлення досягнень науки, техніки та новітніх інноваційних технологій і їх впровадження в освітній процес;
- створення інформаційного освітнього простору, поповнення банку інноваційних робіт науковців і педагогів, спрямованих на інтелектуальний, творчий та особистісний розвиток молодого покоління.

До повноважень організатора належить:

- залучення до проведення конкурсу вітчизняних освітян, науковців, працівників фахової передвищої та вищої освіти, наукових установ, громадських організацій тощо;
- зберігання відповідної документації та формування наукового фонду Академії;
- забезпечення та інформаційний супровід проведення всіх етапів конкурсу (від оголошення про проведення до оприлюднення його результатів на офіційному вебсайті Академії у вигляді протоколу засідання

щодо присвоєння дипломів і сертифікатів лауреатів).

Зазначимо, що конкурс проводиться один раз на рік на засадах добровільності, відкритості, гласності, неупередженості, прозорості тощо і щороку кількість його учасників зростає. Переможців конкурсу визначають за кожною окремою номінацією і їм видаються диплом лауреата та сертифікат встановленого зразка.

Традиційно підсумки конкурсу оприлюднюються на офіційному вебсайті Академії не пізніше 20 календарних днів після засідання Комісії (журі).

Незважаючи на пандемію, воєнний стан, останнім часом суттєво розширилася географія номінантів, надходять праці практично з усіх куточків України. За останні сім років на конкурс подано понад 3 тисячі праць. Будемо сподіватися, що і надалі наші вчені надсилатимуть свої наукові та творчі здобутки, які будуть гідно оцінені освітянською та науковою спільнотою.

Необхідно вказати, що дійсні члени Академії результати своїх дослідницьких пошуків опубліковували в 4891 науковій статті та рекомендації. Кращі з них (214) отримали патенти та свідоцтва на винаходи. Серед таких авторів слід назвати академіків: І. С Зозулю, О. О. Біляєву, Є. Х. Заремби, Ю. М. Кузнєцова та ін.

Лише у 2009 р. наукові фахові відділення Академії провели 894 наукові конференції, з яких 164 – міжнародні. Отримали широкий резонанс такі: «Вищі навчальні заклади України – селу», яку привітав Міністр аграрної політики, «Проблеми фізико-математичної та технічної освіти і науки України в контексті євроінтеграції», «Викладання історії науки і техніки в університетах України», «Інтеграція Української медичної освіти з європейським і американським освітнім простором», «Силова електроніка і енергоефективність», «Судова психіатрія в Україні і Польщі» та багато інших.

Всесвітньою організацією інтелектуальної власності в номінації «Кращі жінки-винахідники» за наукове відкриття «Спосіб барування алюмінію і його сплавів» нагороджена у 2006 р. І. М. Спиридонова. Золотою медаллю ім. академіка П. Каціпи за «Багатоярусне руйнування масиву гірських порід» нагороджений С. В. Кравець. Орденів «За заслуги» різних ступенів удостоєні: В. І. Лупальцов, А. Я. Циганенко, В. С. Щебанін; Почесної грамоти Верховної Ради України – В. М. Тоцький, І. Т. Горбачук, О. С. Болотських, В. І. Сіпітий, В. І. Ніколайчук, Ю. О. Карпенко; почесні звання: «Заслужений діяч науки і техніки України» одержали: В. З. Грищак, В. І. Комендар, М. І. Шут, Г. С. Кір'якулов, М. О. Дудченко; «Заслужений працівник освіти України» – Ю. С. Паращук; «Заслужений лікар України» – О. К. Загорулько; «Народний артист України» – О. Ю. Рубинський; «Відмінник освіти України» – І. С. Зозуля, В. А. Бітаєв, Р. Г. Процюк, В. В. Абрамов; відзнаки: Кабінету Міністрів України, Міністерства освіти і науки України, Міністерства охорони здоров'я України, АПН України, Київського Патріар-

На Міжнародній науково-практичній конференції «Інформаційний простір. Українські реалії», 2011 р.

хату, Київського міського голови одержали: Є. В. Коршак, В. І. Шакун, О. Д. Міхільов, В. А. Сминтина, Є. Є. Александров, В. Г. Влох, Ю. М. Кузнєцов, О. І. Фурман, В. В. Абрамов, П. М. Боднар, Є. Х. Заремба, Т. Д. Никула, Р. Г. Процюк, І. М. Щуліпенко, В. Г. Коляденко, М. В. Попов, В. Ф. Баранівський, Д. В. Степовик, І. Ф. Надольний та багато інших.

Праці, як і наукова діяльність багатьох вчених вищих навчальних закладів України, удостоєні найвищих нагород ВГО «АН ВО України». Серед майже 180 нагороджених вчених з різних регіонів України і галузей суспільних, природничих та технічних наук, відомі й ще маловідомі дослідники понад зі 108 навчальних закладів України. У 2008 році Президія ВГО «АН ВО України» затвердила чотири галузеві нагороди – нагороду видатного вченого-металознавця Юрія Тарана-Жовніра, історика та суспільствознавця Івана Крип'якевича, відомого теоретика й історика літератури Петра Волинського та видатного фізика Івана Пулюя. Першими лауреатами цих нагород стали В. З. Куцова, В. І. Большаков, М. І.Дубина та П. П. Говоров. Та з часом нагородний академічний ряд значно розширився. Це медалі: «Імені М. І. Дубини, «Імені Івана Огієнка», «Імені М. І. Пирогова», «Імені Петра Недбайла», «Імені Івана Поваженка», «Ліквідатору наслідків аварії на Чорнобильській АЕС»; ордени: «Ярослава Мудрого», «Святого Володимира», «Хрест Визволителя» (вручається за безпосередню участь у бойових діях/відродження української духовності/вагомі заслуги у волонтерській діяльності), «Альфреда Нобеля» – найвища академічна нагорода, якою вшановуються науковці за міжнародне визнання в освіті й науці. До впровадження нових академічних відзнак активно долучився й продовжує працювати над цим питанням доктор ветеринарних наук, професор, голова Комісії з питань нагородження Олег Мельник. Фінансову підтримку у виготовленні академічних відзнак, незважаючи на воєнний стан, надав Благодійний фонд «МіСт імені Михайла Савенка» (засновник – Дмитро Савенко, президент – Сергій Ісаєнко).

За останні роки величезні зрушення відбулися в роботі наукових регіональних центрів, яких є 4: Західний (керівник – акад. О.С. Паєнок); Південний (керівник – Л. В. Рева-Лєвшакова), Північно-східний (керівник – акад. П. П. Говоров), Центральний (керівник – акад. В. Л. Мартинов).

Ці центри згуртували навколо себе вишівських науковців, розробляють державну й територіальну тематику, проводять спільні освітні та наукові заходи: семінари, науково-практичні конференції, майстер-класи тощо; поповнюють висококопрофесійними кадрами персональний склад наукових фахових відділень, проводять активну видавничу діяльність.

У різний час і в різному складі виїжджали члени Президії в найбільші заклади вищої освіти Харкова, Донецька, Дніпра, Львова, Запоріжжя, Одеси, Ужгорода, Чернівців, Житомира, Луцька, Рівного, Сум та інших міст України. По-різному їх зустрічали на місцях. Кожне з таких засідань мало свою специфіку. Так, виїзне засідання Президії у Львові проводилось як спільне засідання з науковою сесією Західного наукового центру. У цьому засіданні взяли участь понад 150 учених. Розглядалося питання підготовки фахівців вищої школи, було заслухано більш як 20 наукових доповідей, включаючи доповіді членів Президії. Учасники засідання висловилися за ширше залучення наукової громадськості до підготовки документів в Міносвіті, багато з яких прийняті на келейному рівні й не витримують ніякої критики.

Виїзне засідання Президії в Умані проходило на базі Уманської сільськогосподарської академії та Уманського педагогічного інституту (нині - університету). В обох вищих навчальних закладах виступали з науковими доповідями члени Президії, а також викладачі та співробітники зазначених вище навчальних закладів. Крім того, були обговорені проблеми підготовки спеціалістів, бакалаврів та магістрів. Засідання в Умані (ректор А. Г. Головчук) зібрало широку аудиторію - близько 350 осіб, серед яких були також студенти.

У 2006 р. Академія виступила основним ініціатором проведення наукової конференції «Вчені Академії – селу». Це був справді показовий науковий захід, який викликав блискучий відгомін.

Отже, у результаті проведених виїзних засідань ВГО «АН ВО України» укріпила свій авторитет, знайшла порозуміння серед широкого кола викладачів та науковців вищої школи, прийняла низку важливих рішень та провела чимало необхідних заходів.

Усім багатогранним життям Академії між Загальними зборами (конференцією) керує Президія, склад якої змінювався кожні п'ять років. Останній склад Президії (2017 р., 2024 р.) згідно

зі змінами до Статуту обрано на сім років. Зазвичай щорічно проводилось 11 засідань. Збиралося по кілька разів і бюро Президії. Заслуговують на всіляку вдячність за сумлінне ставлення до роботи такі члени Президії, як: П. П. Говоров, М. П. Тіман, З. М. Грицаєнко, О. О. Біляєва, І. І. Дейнега, І. Г. Ільницький, С. К. Рудик, В. М. Положенець, В. П. Ляхоцький, В. Є. Михайленко, В. І. Шакун, С. І. Табачніков, Р. Г. Процюк, І. С. Зозуля, В. Т. Хомич та ін.

На засіданнях Президії підбивалися підсумки проведених загальних звітно-виборних зборів або загальних зборів (конференції), обговорювалися й виносилися відповідні рішення з питань реалізації зауважень і пропозицій, висловлених на них. Також порушувалося питання про розширення економічної діяльності Академії та благодійні фонди тощо. Детально обговорювалися й затверджувалися плани роботи Академії, наукових фахових відділень, кошторис Президії на наступний рік, виголошувалися наукові доповіді, розглядався персональний склад відділень та схвалювався графік проведення наукових конференцій, симпозіумів і нарад.

Доброю традицією у проведенні засідань Президії стало виголошення на них наукових доповідей. Прочитано доповіді, присвячені пам'яті І. Франку, Т. Шевченку; заслуховувалась інформація про роботу академіків-секретарів та підсумки виїзних засідань у міста: Миколаїв, Херсон, Донецьк, Житомир, Дніпро, Луцьк, Харків, а також про діяльність регіональних наукових центрів тощо. Широко обговорено й питання про автономію діяльності класичних університетів, про плагіат у виданні підручників. Затверджувався перелік наукових тем, що пропонувався вченим для дослідження на наступні роки.

Плідно працювала і працює Президія у плані утвердження української мови як державної та висвітлення досягнень академіків вищої школи в науковій та освітянській пресі. Активну участь у вирішенні цих питань брали і беруть академіки: І. С. Зозуля, С. І. Табачніков, Ю. Л. Мосенкіс, С. В. Шевчук, Ю. Ф. Ярмиш та ін.

Вище вже йшлося про склад першої Президії Академії. У часи після щорічних звітних зборів їхній склад дещо змінювався. Свого часу віцепрезидентами, окрім названих, були: В. Гудзь, П. Мощич, Ф. Тишко, П. Кононенко, В. Сиромятников, В. Є. Михайленко.

Широкої підтримки заслуговують виїзні засідання Президії Академії.

ВГО «Академія наук вищої освіти України» веде активну видавничу діяльність. Виходить у світ і розсилається у вищі навчальні заклади та всі наукові бібліотеки України, деякі закордонні країни «Інформаційний вісник Академії наук вищої освіти України». Вийшло 73 номери та низка додатків до нього, в яких інформативно повідомлялося про найважливіші події в житті Академії та вищих навчальних закладах, подавалося багато хроніки, нові публікації наукових праць, урядова інформація, короткі рецензії наукових праць, а також рекламні повідомлення про результати нових досліджень, які чекають на впроваджувачів їх у практику, шанобливо повідомляли читачів і про ювілярів Академії.

Зазвичай Президія щороку публікувала кращі статті року в окремому збірнику «Наукові записки». Вийшло 8 томів. Наприклад, до восьмого випуску «Наукових записок» увійшло 16 кращих наукових статей. Серед них публікації: Святійшого Патріарха Київського і всієї Русі-України Філарета; академіка М. Попова про місце медицини в новітній українській філософії; П. Масляка, К. Шульжука про проблеми мовознавчої освіти у вищій школі; П. Говоров поділився своїми думками про Національний комітет освітлення, І. Горбачук проаналізував уроки Ейнштейна, М. Зубок міркував над тим, що дають вищі навчальні заклади випускникам, К. Раєвський розповів про удосконалення монетарного регулювання цінової стабільності в Україні, а В. Жеребко - про значення хімічного методу в захисті посівів від бур'янів.

Вийшло також дев'ять випусків «Наукового вісника» (економічні науки, аграрні науки). Багато нового й такого, що заслуговує уваги вчених-економістів, знайдено в цих випусках. Ініціатор видання і його головний редактор – академік Зінь Е. А., професор Рівненського національного університету водного господарства і природокористування. Академік В. Марцин у роздумі про «Реформування торгівлі на основі концепції сталого розвитку економіки», не погоджуючись з існуючими міркуваннями, що найкращим показником економічного добробуту суспільства є валовий національний продукт, зауважував, що в концепції «зростання заради зростання» вже не існує перспективи. На зміну цілям, спрямованим

лише на матеріальне зростання, приходять нові концепції та орієнтири.

Академік А. Кредісов у співавторстві з В. Лисенко висвітлив макроумови формування та розвитку українського ринку маркетингових досліджень. Вони дійшли висновку, що важливим організаційним кроком у напрямку вдосконалення й розвитку національної системи маркетингових знань, а також освіти з метою підготовки фахівців у сфері маркетингових досліджень може стати створення Інституту маркетингових досліджень.

Академіки К. Раєвський та О. Шаринська у статті «Шляхи удосконалення монетарного регулювання цінової стабільності в Україні» доводять доцільність переходу України до інфляційного таргетування та використання показників базової інфляції до якості цільового індикатора вітчизняної монетарної політики.

До сьомого випуску «Наукових записок» увійшло 14 найкращих статей року представників різних фахових відділень Академії. Резонансність проблематики кожної з них не залишить байдужим обізнаного читача. Так, зокрема, у спільному нарисі М. І. Дубини та Ю. Д. Руденка докладно обґрунтовується життєва необхідність для Української держави в патріотичному вихованні нашої молоді, висвітлюються перепони та проблеми для його впровадження, подаються пропозиції щодо поліпшення наявного стану речей.

З невимовним розпачем Василь Лизанчук у своїй статті «Чому не припиняється інформація проти України та українців» ділиться своїми роздумами про дволику політику рф стосовно нашої Батьківщини у всіх сферах їхньої співпраці, аналізує цілеспрямовану дезінформацію російськими політиками суспільної думки народів держав пострадянського простору.

У роботі «Когнітивно-дискурсні концепти та стратегії іноземномовної лінгводидактики» Катерина Кусько розкриває зв'язок між змінами у філологічних науках і еволюційними процесами в економічному, політичному й культурному житті.

Віктор Поліщук своєю статтею ознайомив читача з історією бджільництва, зосередившись саме на українському бджільництві та його видатних діячах. Цей нарис без перебільшення є цінним джерелом фахової інформації.

Автор «Перспектив використання генетично модифікованих організмів: сучасний стан» Віталій Ніколайчук у світлі занепокоєності суспільства зростанням кількості ГМО наводить цілий список науково обґрунтованих аргументів «за» і «проти» подальшого продукування таких організмів на прикладі багатьох країн та видів сільськогосподарської продукції.

«Сучасне і майбутнє тваринництво в Україні і пов'язані з ним соціальні й економічні проблеми» – стаття Віталія Мирося, яка на основі статистичних матеріалів змальовує розпачливу картину, що встановилася у цій галузі через відсутність у державі глибоко продуманої скоординованої програми стабілізації та розвитку вітчизняного тваринництва.

Майор Тіман у своїх нотатках висловлював серйозне занепокоєння сучасним занепадом підготовки учнів та студентів з математики, процвітанням негативних явищ в освітніх закладах, що у своєму підсумку розхитують всю вітчизняну систему підготовки кадрів з природознавчих спеціальностей. Автор дає слушні поради для викорінення цих та багатьох інших освітніх проблем.

Володимир Фількештейн у час, коли виснаження непоновлюваних джерел енергії та екологічна ситуація у світі змушують усі держави звернути увагу на невичерпні поновлювані джерела енергії, зокрема енергію вітру, розкриває у своїй роботі про «Тенденції перспективи розвитку вітроенергетики».

Читач знайде в цьому випуску докладну інформацію колективу авторів про «Туберкульоз в Західному регіоні: основні проблеми, особливості епідеміології та перебігу» і багато інших наукових статей.

Відділення ВГО «АН ВО України», зокрема технічного профілю, здійснювали видання журналів: «Механіка та машинобудування» (головний редактор – академік Євген Александров), при відділенні енергетики і ресурсозбереження виходить науковий журнал «Енергетика України», а останнім часом започатковано журнал «Світлотехніка та електроенергетика» (головний редактор – академік П. Говоров), а відділення проблем психічного здоров'я (нині – ментального здоров'я) – Міжнародний психіатричний, психотерапевтичний та психоаналітичний журнал (головний редактор – академік С. І. Табачніков).

Серед видавничої продукції виділяються монографії академіків: «Суспільство і злочинність» В. І. Шакуна; «Не лукавити словом» В. В. Лизан-

чука; «Із секретів поетичної творчості митця» М. І. Дубини; «Основи політології» М. Ф. Юрія; «Безпека банківської діяльності» М. І. Зубка; «Екологічні проблеми раціонального природокористування» П. І. Мороза, І. С. Косенка; «Луківництво» В. Г. Влоха, Н. Я. Кириченка, П. М. Когута; «Релейний захист і автоматика в системах електропостачання» П. П. Говорова; «Елементи теорії пластичності та пружності» В. В. Божидарника; «Кристалографія» В. Ф. Грінченка; «Туберкульоз позалегеневої локалізації» І. О. Рільницького; «Політологія. Соціологія. Історія України» М. Ф. Юрія; «Основи журналістики», «Історія української журналістики» І. Л. Михайлина та десятки інших.

Бібліотека Академії поповнилася великою кількістю видань. Серед них книги з різних галузей знань. Медичні науки представлені такими працями, як «Анестезіологія, реаніматологія та інтенсивна терапія» (Л. П. Чепкий, Р. О. Ткаченко); «Профілактична медицина» (І. І. Даценко, Р. Д. Грабович); «Діагностика, комплексне лікування, реабілітація, профілактика і організаційні заходи з питань церебрального інсульту» (І. С. Зозуля, В. І. Боброва, А. І. Зозуля, О. В. Бредіхін); «Особливості перебігу типових форм мозкових інсультів ішемічного характеру» (І. С. Зозуля, В. І. Боброва, О. В. Костовецький) та ін.

Аграрні науки та ветеринарні дослідження опубліковані в таких виданнях, як «Екологічний стан Закарпаття. Проблеми і перспективи» (В. І. Ніколайчук); «Гербіциди і продуктивність сільськогосподарських культур» (З. М. Грицаєнко, А. О. Грицаєнко, В. П. Карпенко, І. Б. Леонтюк); «Рекультивація земель» (Р. М. Панас); «Ґрунтознавство» (Р. М. Панас); «Тварини у житті та побуті українського народу» (С. К. Рудик) та ін.

Інші природничі та технічні науки представлені цілою низкою праць академіків: «Моделі та структури даних у системах автоматизованого керування» (І. О. Фурман, В. А. Краснобаєв, В. Д. Далека, Н. А. Корольова); «Програмовані логічні контролери» (І. О. Фурман); «Теорія інформації» (В. А. Краснобаєв, І. О. Фурман, В. П. Поляков); «Ефективність та якість електропостачання промислових підприємств» (під ред. І. В. Жеженка).

Філологічні, педагогічні, історичні, філософські та біографічні праці представлені такими виданнями, як «Біоетика: філософсько-методологічні та соціально-медичні проблеми» (В. Ф. Москаленко, М. В. Попов); «Енциклопедія етнокультурознавства» (М. М. Дубина).

Серед творів, що одержали схвальні відгуки в пресі, є такі, як «Історія економічної думки» групи авторів Київського економічного університету, «Мала енциклопедія етнокраїнознавства», в підготовці якої брав участь академік Андрущенко В. П., «Посібник з медичної вірусології» академіка В. М. Гиріна, «Інженерна графіка» академіка В.Є. Михайленка, «Круті дороги повернення», «Іван Карпенко-Карий» академіка М. І. Дубини, «Аерозоль – терапія при захворюванні органів дихання» акад. Р. Г. Процюка, «Кормовиробництво» академіка О. І. Зінченка, «Тео-

Зустріч з академіками Запорізького національного університету

ретична граматика української мови» академіка А. П. Загнітка та ін.

Видано й низку колективних збірників. Серед них: «Актуальні проблеми вивчення мови та мовлення» (Харківський університет), «Актуальні питання патогенезу та лікування судинних захворювань» (ІУКЛ), «Актуальні проблеми внутрішньої патології», «Матеріали VI наукової конференції молодих учених», «Історія науки, освіти, культури України», «VII з'їзд географічного товариства», «Проблеми геологічної науки та освіти» та ін.

Низка монографічних видань отримала багату пресу: «Соціологія» та «Сучасна соціальна філософія» В. П. Андрущенка, «Англо-український тлумачний терапевтичний словник» Т. Д. Никулий В. О. Мойсеєнко «Медицина дитинства» в 4-х т. за ред. П. С. Мощича, «Довідник фельдшера» В. А. Андрейчина, «Історія української конституції» академіка А. Г. Слюсаренка та М. В. Томенка, «Органічна хімія» академіка Б. С. Зіменковського, «Теорія полум'яних печей» академіків В. П. Губинського і Лу Джун У (Китай) та ін.

Попри скрутні матеріальні можливості вищих навчальних закладів, відділення все ж здійснили видання монографічних праць із суспільних і природничих наук. Серед них особливо вагомі: «Історія України», ч. 1, А. І. Чернія; «Погроми в Україні: 1914–1920. Від штучних стереотипів до гіркої правди, приховуваної в радянських архівах» В. І. Сергійчука; «Український період у Другій світовій війні» А. Г. Слюсаренка, «Роздуми про освіту: статті, нариси, інтерв'ю» Андрущенка В. П.; «Збірник наукових праць: Філософія. Політологія. Освіта і культура». В. Ф. Баранівського; «Усі зарубіжні письменники» упоряд. О. Д. Міхільов та ін.; «Археологія України» І. С. Винокура, Д. Я. Телегіна та ін.

За ці роки Академія здійснила видання і таких популярних розповсюджувачів слави, як біографічні покажчики. Вони належать тим, хто відзначав круглі ювілеї. Наведемо кілька з них: Е. А. Зінь, С. К. Рудик, Ю. О. Карпенко, О. С. Болотських, В. П. Литвин, Ю. М. Кузнєцов, А. С. Опальчук, М. І. Шкіль, І. С. Зозуля, В. В. Грабовецький та багато інших.

Метою діяльності Ради молодих учених Академії є представництво, захист і реалізація, професійних, інтелектуальних, юридичних і соціально-економічних прав та інтересів молодих науковців.

Діяльність цієї Ради спрямована на всебічне сприяння освітній, науковій, інноваційній, винахідницькій та іншій творчій роботі молодих учених, збереження і розвиток інтелектуального потенціалу наукової молоді, виховання майбутніх наукових та науково-педагогічних кадрів.

Основними завданнями РМУ є такі:

- сприяння залученню молодих учених і осіб до освітянської, науково-дослідницької діяльності та грантової підтримки;
- забезпечення участі молодих учених в колегіальних робочих та дорадчих органах Академій;
- підвищення рівня наукового потенціалу Академій та виховання майбутніх наукових і науково-педагогічних кадрів;

Академік Юрій Кузнєцов

Академік Валентина Мойсеєнко

- обговорення проєктів освітньо-наукових програм для навчання аспірантів та надання пропозицій щодо її змісту і компонентів;
- участь в організації освітніх і наукових заходів, зокрема: конгресів, симпозіумів, науково-практичних конференцій, семінарів, конкурсів молодих учених, майстер-класів, циклів лекцій провідних вчених України та інших держав, конкурсах, освітніх і наукових програмах, проєктах, грантів тощо;
- сприяння забезпеченню правової та інформаційної допомоги молодим ученим;
- подання пропозицій до вченої ради закладів вищої освіти і науково-дослідних установ щодо кандидатів на отримання іменних стипендій, премій, нагород тощо;
- стимулювання професійної діяльності молодих учених, підвищення їхнього фахового рівня і реалізації творчої та професійної активності;
- сприяння методичній та організаційній підтримці видання наукових праць молодих учених;
- організація співробітництва з молодими ученими інших закладів освіти, наукових установ, зокрема, міжнародними неурядовими організаціями, іноземними громадськими об'єднаннями, громадськими молодіжними організаціями;
- упровадження та поширення в середовищі молодих учених політики дотримання академічної доброчесності і відсутності конфлікту інтересів.

Академік С. К. Рудик – один з ветеранів академічного руху в Україні

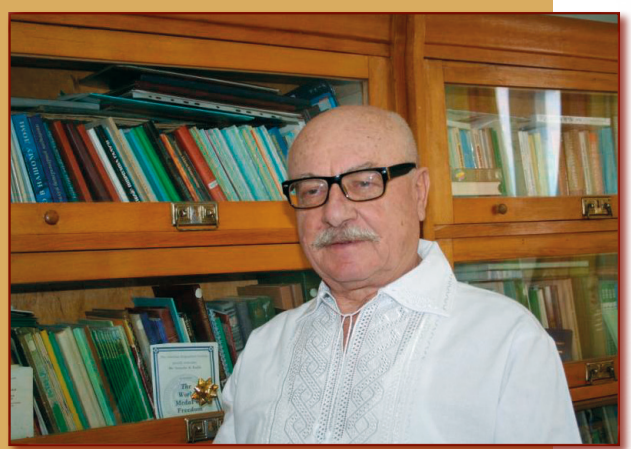

З гордістю можна сказати, що молоді українці, які стали на захист освітнього і наукового фронту країни — це надія та майбутнє нашої України.

Всеукраїнська громадська організація «Академія наук вищої освіти України» протягом років впевнено виборювала чільне місце в академічному середовищі, насамперед завдяки зусиллям Миколи Івановича Дубини. Розуміючи відповідальні завдання, які стоять перед національною наукою, президент приділяв велику увагу вибору найперспективніших та найсучасніших напрямів досліджень. За його ініціативою були створені відділення радіофізики і електроніки, відділення права, проблем психічного здоров'я (зараз – ментального здоров'я), відділення психології, він надавав постійну підтримку дослідженням в галузі інформатики, матеріалознавства, біології, медицини та інших наукових галузей.

На посаді президента ВГО «Академія наук вищої освіти України» яскраво проявилася наукова ерудиція проф. М. І. Дубини – з одного боку, багатий досвід керівництва наукою – з іншого. У його повсякденній роботі були проблеми навчально-виховного процесу вишів, міжнародного наукового співробітництва, відносинам із Міністерством освіти і науки України, іншими профільними відомствами. Він був прихильником створення атмосфери доброзичливості та повної відданості справі на всіх напрямах діяльності Академії. В основі був величезний авторитет Миколи Івановича та його поважне ставлення до особистості і праці кожного вченого, безмежна людяність, чуйність, інтелігентність, відсутність у стосунках з іншими найменшої погорди. Навіть за великої зайнятості він завжди доступний, привітний, доброзичливий. Умів підтримати, підбадьорити, по-дружньому поділитися своїми знаннями і досвідом, розуміючи, що наука твориться талановитими людьми, науковими колективами, які мають відкривати нове – необхідне для майбутнього України, для здобутків великого українського народу... А головне – його власне захоплення наукою, постійна жага пізнання, свіжість сприйняття, вміння вчасно розпізнавати, сміливо й рішуче підтримувати все нове, перспективне.

Усе вищезазначене сприяло успіху і здобуткам науковців ВГО «Академія наук вищої освіти України», а також зробило її однією з авторитетних наукових організацій в Україні.

Проте, на превеликий жаль, 13 січня 2017 року після важкої хвороби Дубина Микола Іванович відійшов у вічність. Його справу гідно продовжив перший віцепрезидент-головний учений секретар академії Табачніков Станіслав Ісакович.

Академія продовжувала працювати в очікуванні позачергових загальних звітно-виборчих зборів, які мали вирішити подальшу долю у розвитку Академії. Вони відбулися 25 листопада 2017 р. Висування та обговорення кандидатур на посаду президента Академії проходило на засіданнях наукових фахових відділень. Зрештою, зголосилися брати участь у виборах два кандидати: віцепрезидент ВГО «АН ВО України», доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України Володимир Іванович Курило і доктор медичних наук, професор, в. о. президента ВГО «АН ВО України» Табачніков Станіслав Ісакович. Кандидати запропонували програми розвитку Академії.

Загальні звітно-виборчі збори відбулися 25 листопада 2017 року у місті Києві в актовій залі Національної академії внутрішніх справ. На той час на обліку в Академії перебувало 455 академіків і членів-кореспондентів. На зборах були присутніми 263 особи. Серед запрошених гостей: Його Святість Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет, ректори вишів, директори НДІ, представники ЗМІ, громадські діячі та ін. До складу робочої президії зборів було обрано: Табачнікова Станіслава Ісаковича, Степовика Дмитра Власовича, Зозулю Івана Савовича, Курила Володимира Івановича, Лісового Володимира Миколайовича, Пінчук Ірину Яківну, Рудика Станіслава Костянтиновича, Зябліцева Сергія Володимировича, Процюка Раду Георгійовича, Шпака Віктора Івановича. Головувати на зборах було доручено акад. В. І. Шпаку, віцепрезиденту, академіку-секретарю наукового фахового відділення масової комунікації.

В. о. президента С. І. Табачніков поінформував присутніх про досягнення Академії за період від торішніх зборів. Зокрема, він зазначив: «Нині Академія працює і розвивається у вельми складних умовах, і не тільки економічних і політичних – уже цілий рік вона існує без свого засновника та першого президента Миколи Івановича Дубини. За цей період Президії вдалося зберегти Академію та забезпечити фінансову стабільність її діяльності. Зокрема, я разом з в. о. віцепрезидента-головного вченого секретаря акад. Зябліцевим С. В. працюємо на безоплатній основі, і цим самим зберегли понад 100 тисяч грн для нашої Академії. Відбувається поступовий перехід до пріоритету електронної версії «Науково-інформаційного вісника» АН ВО України перед паперовою.

Водночас упродовж року здійснено істотні резонансні кроки, що значною мірою сприяють розвиткові перспектив міжнародної діяльності ВГО «АН ВО України». Уперше в історії Академії створено її закордонне відділення. Розпочав активне функціонування Український інститут історії науки і культури, планується створення Інституту українознавства та Інституту християнської духовності. І це велика заслуга наших академіків П. П. Говорова, Ю. М. Кузнєцова, Ю. Л. Мосенкіса. Уперше в історії Академії до її складу як почесні члени прийняті всесвітньовідомі громадські та культурні діячі.

Акад. Ю. Л. Мосенкісом підготований англійськомовний випуск «Науково-інформаційного вісника ВГО «АН ВО України», і такі випуски та їх міжнародні презентації віднині мають бути регулярними. Розпочато роботу над створенням електронної бібліотеки Академії та електронного банку даних публікацій дійсних членів ВГО «АН ВО України» та їхніх наукових шкіл. Академія готується до самостійного проведення міжнародних з'їздів, форумів, конгресів, науково-практичних конференцій у співпраці з українськими та закордонними колегами. У цьому році під егідою ВГО «АН ВО України» було проведено 6 міжнародних науково-практичних конференцій (Болгарія, Греція, Китай, Запоріжжя, Київ та ін.), а також у жовтні 2017 р. члени Президії акад. Р. Г. Процюк та акад. С. В. Зябліцев провели виїзне засідання Президії у м. Запоріжжя та взяли участь у роботі VI Міжнародного круглого столу.

Під керівництвом та егідою Академії у квітні, червні та жовтні 2017 року проведено три міжнародно-практичні конференції із запрошенням фахівців із різних країн Європи. Триває робота над удосконаленням системи академічних нагород, зокрема, акад. Р. Г. Процюком і акад. О. П. Мельником розроблено Положення про нагороди, а особисто проф. С. І. Табачніковим ескіз медалі імені М. І. Дубини.

Відбувається налагодження різноаспектної співпраці з керівними органами українських громад у закордонних країнах Європи. Так, у серпні та жовтні 2017 року Академію двічі відвідала президент української громади в Греції Галина Маслюк, на зустрічі з якою в Президії ВГО «АН ВО України»

були намічені перспективи розвитку спільних проєктів.

Посилюється робота Ради молодих учених у вищих і середніх навчальних закладах України, а також міжнародна діяльність цієї організаційної ланки ВГО «АН ВО України». Назріла потреба розроблення програми співпраці Академії зі студентською та аспірантською молоддю. Академіками А. В. Шостаком та Р. В. Шатровим значно покращилось функціонування вебсайту ВГО «АН ВО України», завдяки чому діяльність нашої Академії стала краще висвітлюватися для іноземних колег.

Активізовано міжнародну діяльність ВГО «АН ВО України» з метою забезпечення якнайширшої участі її дійсних членів у закордонних, наукових, громадських та культурних організаціях, подальше піднесення престижу членства в Академії та виведення її на загальноєвропейський і світовий рівень».

Одним із питань порядку денного Загальних звітно-виборчих зборів було обговорення та затвердження нормативно-правових документів Академії, зокрема: Положення про вибори Президента та виборчу систему ВГО «АН ВО України», Положення про наукові (фахові) Відділення, Положення про Президію ВГО «АН ВО України», Положення про вибори дійсних академіків, членів-кореспондентів, почесних академіків та іноземних членів, Положення про Контрольно-ревізійну комісію, Положення про Мандатну комісію, які підготувала робоча група у складі академіків: В. І. Тимошенко, А. І. Дмитрієва, П. А. Воробея, Т. О. Дідича на чолі з віцепрезидентом С. В. Бобровник.

В обговоренні звіту в. о. президента Академії С. І. Табачнікова взяли участь академіки: В. І. Курило, І. С. Зозуля, В. Ф. Баранівський, Ю. Л. Мосенкіс. Про фінансову та господарську діяльність Академії доповів Голова Контрольно-ревізійної комісії акад. В. А. Сминтина.

Кандидати у президенти представили свої програми, відповіли на запитання учасників зборів. Відбулося обговорення кандидатур.

Табачніков Станіслав Ісакович – доктор медичних наук, професор, заслужений лікар України, відмінник освіти України

Відповідно до протоколу лічильної комісії у складі академіків: В. В. Галунька, І. П. Ковальчука, В. Л. Мартинова, О. П. Мельника, В. О. Мойсеєнко, О. Ю. Піддубного, О. С. Осуховської, А. В. Череп під головуванням І. С. Зозулі кількість зареєстрованих учасників зборів – 269 осіб; кількість виданих бюлетенів для голосування – 233; кількість бюлетенів в урні для голосування – 231; проголосувало: «за» С. І. Табачнікова – 157 осіб, «проти» – 0, «утрималися» – 0; «за» В. І. Курила – 69 осіб, «проти» – 0, «утрималися» – 0. Таким чином, другим президентом ВГО «АН ВО України» було обрано академіка **Станіслава Табачнікова.**

На зборах було розглянуто питання про прийом нових членів, обрано Президію, до складу якої увійшли: Абдряхімова Ціра Борисівна, Андрушків

Богдан Миколайович, Бабієнко Володимир Володимирович, Баль-Прилипко Лариса Вацлавівна, Барінова Марія Едуардівна, Біляєва Ольга Олександрівна, Бобровник Світлана Василівна, Вербицький Володимир Валентинович, Вірна Жанна Петрівна, Воробей Петро Адамович, Гічун В'ячеслав Сафронович, Говоров Пилип Парамонович, Горбачук Іван Тихонович, Гриневич Євгенія Геннадіївна, Грицаєнко Зінаїда Мартинівна, Грищак Віктор Захарович, Дейнега Ірина Іванівна, Дмитрієв Анатолій Іванович, Доан Світлана Іванівна, Жукова Людмила Петрівна, Зеленська Олена Піменівна, Зіменковський Борис Семенович, Зозуля Іван Савович, Зябліцев Сергій Володимирович, Кожина Ганна Михайлівна, Кузнєцов Юрій Миколайович, Кулікова Лілія Борисівна, Курило Володимир Іванович, Ляхоцький Володимир Павлович, Маркова Маріанна Владиславівна, Мартинов Вячеслав Леонідович, Митрополит Димитрій Рудюк, Михайлов Борис Володимирович, Михальчук Наталія Олександрівна, Мірошниченко Сергій Іванович, Мойсеєнко Валентина Олексіївна, Мосенкіс Юрій Леонідович, Омельянчик Людмила Олександрівна, Опанасенко Володимир Федорович, Осуховська Олена Сергіївна, Пилипчук Олег Ярославович, Пінчук Ірина Яківна, Погребенник Володимир Федорович, Положенець Віктор Михайлович, Полшкова Світлана Геннадіївна, Поляков Микола Вікторович, Проценко Тетяна Віталіївна, Процюк Раду Георгійович, Пузік Сергій Олексійович, Рудик Станіслав Костянтинович, Савченко Андрій Володимирович, Савчук Варфоломій Степанович, Святійший Філарет-Патріарх Київський і всієї Руси-України (Почесний член Президії), Сминтина Валентин Андрійович, Степовик Дмитро Власович, Харченко Євген Миколайович, Череп Алла Василівна, Чорний Віталій Сергійович, Шакун Василь Іванович, Шатров Руслан Володимирович, Шевчук Світлана Володимирівна, Шостак Анатолій Вікторович, Шпак Віктор Іванович.

Першим віцепрезидентом – головним ученим секретарем обрано доктора медичних наук, професора Раду Георгійовича Процюка; першими віцепрезидентами – доктора юридичних наук, професора Світлану Василівну Бобровник (суспільні науки) і доктора філологічних наук, професора Юрія Леонідовича Мосенкіса; віцепрезидентами з наукових напрямів: доктора історичних наук, професора Сминтину Олену Валентинівну – відповідальна за роботу регіональних наукових центрів та обласних наукових відділень, доктора медичних наук, професора Мойсеєнко Валентину Олексіївну – природничі науки, доктора філологічних наук, професора Погребенника Володимира Федоровича – соціально-гуманітарні науки, доктора технічних наук, професора Говорова Пилипа Парамоновича – технічні науки; віцепрезидентами

Відзнака від Академії Святійшому Патріарху Філарету

Нагороду від УПЦ (Київський Патріархат) отримує академік Раду Процюк

з питань: академічної мобільності та міжнародної інтеграції – Ірина Іванівна Дейнега; аналітичної, організаційно-методичної та адміністративної діяльності – Сергій Володимирович Зябліцев, доктор медичних наук, професор; видавничої діяльності – Віктор Іванович Шпак, доктор історичних наук, професор; голова журі конкурсу на «Краще видання року» – Ольга Олександрівна Біляєва, доктор медичних наук, професор; економічної політики та фінансів – Алла Василівна Череп, доктор економічних наук, професор; етики і моралі – Євгенія Геннадіївна Гриневич, доктор медичних наук, професор; запобігання та протидії корупції – Петро Адамович Воробей, доктор юридичних наук, професор; зв'язків з НАН України та галузевими національними академіями – Іван Савович Зозуля, доктор медичних наук, професор; зв'язків з оборонно-стратегічними державними структурами – Василь Іванович Шакун, доктор юридичних наук, професор; інформаційного забезпечення – Анатолій Вікторович Шостак, професор; наукової діяльності – Юрій Миколайович Кузнєцов, доктор технічних наук, професор; освітньої діяльності – Володимир Валентинович Вербицький, доктор педагогічних наук, професор; регламенту, справочинства та архіву – Володимир Павлович Ляхоцький, доктор історичних наук, професор; розвитку соціальної сфери – Богдан Миколайович Андрушків, доктор економічних наук, професор; українознавства – Світлана Володимирівна Шевчук, доктор філологічних наук, професор.

Відбулося нагородження кращих академіків відзнаками ВГО «АН ВО України», Української Православної церкви Київського патріархату, Академії соціального управління.

Підбито підсумки щорічного конкурсу на кращу монографію, навчальний посібник, підручник, художню літературу за 2017 рік тощо.

Розпочалася нова сторінка в історії Академії, яка тісно переплетена з непересічною особистістю – доктором медичних наук, професором, заслуженим лікарем України, відмінником освіти України Станіславом Табачніковим, який народився 01 травня 1940 року. Середню освіту здобув у СШ № 2 м. Курахово Донецької області. Навчання продовжив у Кисловодському медичному училищі на фельдшерському відділенні (1957-1959 рр.). Вищу освіту отримав на лікувальному факультеті Донецького державного медичного інституту (ДонДМІ) (1963-1970 рр.). З 1961 р. проходив військову службу фельдшером 90 ОУС ВВС; 1965-1970 рр. – підземний фельдшер шахти Ганзівська – 2 ПО «Макіїввугіль» Донецької області. По закінченні Донецького державного медичного інституту імені Максима Горького, 01 березня 1970 р. був призначений на посаду лікаря-психоневролога лікувально-трудового профілакторію УВС Мурманського облвиконкому міста Апатіти.

Засідання Президії Академії

З 06.09.1971 р. працював на посаді старшого лаборанта кафедри психіатрії та медичної психології ДонДМІ, а з 15.10.1973 р. – асистентом цієї ж кафедри. Кандидат медичних наук зі спеціальності «Психіатрія» (09.10.1973 р.). Звання доцента кафедри отримав 25.11.1981 р.

20.07.1984 р. ВАКом СРСР С. І. Табачнікову присуджено науковий ступінь доктора медичних наук, а у 1986 р. – вчене звання професора кафедри психіатрії ДонДМІ. З 01.01.1986 р. по 19.11.1999 р. – засновник та завідувач кафедри психотерапії і психіатрії ФУЛ ДонДМІ, а з 28.06.1986 р. – завідувач кафедри психіатрії, психотерапії, медичної психології і наркології з курсом сексології ФПО ДонДМІ. У 1978 - 1986 рр. – перший заступник проректора з лікувальної роботи ДонДМІ; 1989 - 1991 рр. – Президент медичних та медико-технічних кооперативів СРСР. З 1992 р. по теперішній час – Президент Асоціації психотерапевтів і психоаналітиків України.

Уперше в Україні у 1992 р. організував Донецьке Психоаналітичне Коло разом з Європейською (Франція) школою психоаналізу («Париж 8») та здійснює підготовку кадрів (психотерапевтів і психологів) з психоаналітичної психотерапії та

групового психоаналізу. Своїми науковими працями зробив вагомий внесок у розвиток психогігієни, психопрофілактики і психотерапії для сучасного промислового виробництва. Неодноразово брав участь у міжнародних виставках «Вугілля-83» (м. Донецьк) і «Вугілля-85» (Чехословаччина), а також ВДНГ СРСР, УРСР з пропозиціями впровадження психогігієни і психопрофілактики у вугільну, суднобудівну, металургійну, хімічну, атомну промисловості, за що був нагороджений однією золотою (1986), двома срібними медалями (1988, 1991), а також двома дипломами учасника цих виставок. Серед нагород проф. С. І. Табачнікова – відзнаки Міністерства освіти і науки України та Міністерства охорони здоров'я України: нагрудний знак «Петро Могила» (2005) та «Відмінник освіти України» (2007); відзнаки: Почесна грамота МОЗ України (2002), учасника презентаційного альманаху «Діловий імідж України» (2005; 2013); лідер Міжнародного проєкту «Медична еліта України. Охорона психічного здоров'я нації)» (2010), почесна відзнака Великого князя Володимира – Золотий хрест з бантом – за вагомий внесок у справу відродження духовності і патріотизму, виховання молоді незалежної України (2007); орден за співпрацю з внутрішніми військами України (2004); медаль МВС України (2004); медаль Верховної Ради України «За охорону здоров'я нації» (2012), зірка «Патріот України» (2013); ювілейний пам'ятний знак «80 років Національній академії внутрішніх справ» (2012); медаль Верховної Ради України «Флагмани освіти і науки України» (2013); медаль Верховної Ради України «Флагмани сучасної медицини» (2014); медаль Верховної Ради України «Медична еліта України» (2014); лист-подяка Верховної Ради України «За вагомий особистий внесок у становлення та розвиток системи охорони здоров'я України» (2014); церковна медаль «За жертовність і любов до України» (2016); ювілейний знак – орден «Велика Україна» 25 років Незалежності (2016); орден князя Костянтина Острозького «За визначні заслуги у розвитку соціальної сфери благодійності та активну участь з реалізації соціальної політики в Україні» (2016); Почесний доктор Institut Culturel de Solenzara (2020), Нагрудний знак Київської міської профспілки працівників охорони здоров'я» (01.05.2020); орден ГО «НАН ВО України» «Ярослава Мудрого» (2021), відзнака «За заслуги в розвитку освіти, науки і економіки» Академії соціального управління (19.07.2022), орден ГО «НАН ВО України» «Святого Володимира» (2023), медаль ГО «НАН ВО України» «Учаснику ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС» (2023); відзнака Академії соціального управління «Ora et Labora» (27.07.2023 р.); орден «За заслуги в обороні та волонтерстві» Міжнародного лицарського ордену українського козацького братства ім. Св. Миколая Асоціації українців «Разом» (27.02.2024), вища академічна нагорода – орден «Альфреда Нобеля» (2025); за відродження української духовності відзначений церковним орденом Юрія Переможця (2025) від Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета.

Професор С. І. Табачніков брав активну участь у ліквідації наслідків аварії безпосередньо на Чорнобильській АЕС як керівник медико-реабілітаційної бригади МОЗ УРСР (з 04.10.1986 по 20.10.1987 рр.), а з 01.01.1988 по 30.06.1988 рр. ВО «Спецатом» (м. Прип`ять) та керівником реабілітаційно-оздоровчого центру для робітників ВО «Комбінат» (м. Чорнобиль).

Нагороджений десятьма Почесними грамотами та Подяками Штабу Цивільної оборони СРСР, двома Подяками Урядової комісії СРСР, Почесним знаком «Учасник ЛПА на ЧАЕС» (2001), Почесною відзнакою, приуроченою 15-ій річниці Чорнобильської трагедії, двома подяками Ради Міністрів СРСР і Міністерства оборони СРСР, Почесною нагородою «За Гуманізм» (1996) та орденом Герой Чорнобиля (2012) за рішенням Центральної Ради ВГОІ «Союз Чорнобиль України». З 20.11.1999 по 15.10.2012 рр. – директор Українського науково-дослідного інституту соціальної і судової психіатрії та наркології МОЗ України (УНДІ ССПН). З 15.10.2012 р. обраний за конкурсом завідувачем відділу соціальної та клінічної наркології УНДІ ССПН МОЗ України (головна установа України з проблем соціальної і судової психіатрії), а з 2013 р. – заступник директора з наукової роботи та судової психіатричної експертизи. З 06.11.2018 р. по 08.12.2021 р. – в. о. директора ДУ «Інститут психіатрії та судово- психіатричної експертизи МОЗ України». Професор С. І. Табачніков – засновник та головний редактор Міжнародного психіатричного, психоаналітичного та психотерапевтичного журналу ГО «АППУ», а також член редакційної ради журналів: «Вісник психічного здоров'я», «Науково-інформаційного вісника НАН

ВО України», «Журналу психіатрії і медичної психології», «Українського психоневрологічного журналу» та інших періодичних профільних видань України. Учасник багатьох міжнародних і всесвітніх конгресів з психіатрії, наркології, психотерапії та психоаналізу (Франція, Австрія, Німеччина, Польща, Канада, Греція, Іспанія та інші).

Під його керівництвом виконано та захищено 17 докторських і 25 кандидатських дисертацій. Автор шести монографій, співавтор чотирьох навчальних посібників. Загалом науковий доробок проф. С. І. Табачнікова сягає понад 700 наукових праць.

Про свого колегу розповіла доктор медичних наук, професор, віцепрезидент ВГО «АН ВО України» Ольга Олександрівна Біляєва: «За багато років трудової діяльності, обіймаючи високі державні посади завідувача кафедри, директора УНДІ ССПН МОЗ України, провідного наукового співробітника, доктор медичних наук, професор Станіслав Ісакович Табачніков показав себе цілеспрямованим і досвідченим керівником та лікарем. Він – людина внутрішньої дисципліни і культури, душевного тепла та шляхетності. Про таких людей вустами маленького принца чітко сказав Антуан де Сент Екзюпері: «Він добре бачить лише серцем ...», а на мою думку, Станіслав Ісакович добре бачить і душею.

Професор С. І. Табачніков відомий як чудовий організатор, справедливий керівник, висококваліфікований клініцист, досвідчений педагог, який зробив вагомий внесок в науку та підготовку кадрів. Йому притаманні любов до людей, праці та знань, нестриманий пошук новітніх технологій у своїй галузі. Хочу підкреслити, що Станіслав Ісакович дуже скромна людина, доброзичлива, завжди готовий допомогти кожному, хто звертається до нього і все це виконує з повагою та любов'ю.

Феномен Табачнікова Станіслава Ісаковича свідчить не тільки про його багатогранні таланти, але й про неабияку працездатність, вимогливість до себе, чесність, шляхетність, надзвичайні людські здібності як наукового лідера, лікаря, людини з Великої літери. Спілкування з ним приносить завжди велику душевну радість і бажання зустрічатися з такою людиною, як Станіслав Ісакович, який повний творчих планів. Широкомасштабна наукова діяльність д-ра мед. наук, професора С. І. Табачнікова реалізується у його учнях.

Він – патріот, багато зусиль приділяє розвитку авторитету України у світі завдяки своїй високій посаді президента ГО «Національна академія наук

XXVI загальні збори ВГО «АН ВО України» (22 грудня 2018 р.)

вищої освіти України». У Станіслава Ісаковича щаслива доля, добре серце, яскравий розум, чудовий характер; йому притаманні такі риси характеру: шляхетність, гідність, інтелігентність, чесність, милосердя, особисте мислення, відповідальність, альтруїзм, високі вимоги до себе, доброчинність, активність у всіх сферах своєї діяльності. Все це властиве істинній еліті, з якою нація може пов'язати надії в побудові нової, квітучої, успішної, щасливої, економічно розвинутої нашої славної України».

Під керівництвом нового президента Академія впевнено продовжила свій поступ. На початок 2024 року до складу Академії входило: 581 науковець (379 чоловіків і 202 жінки), з них 8 – представників іноземних держав (Польща Литва, Азербайджан, Болгарія, Молдова, США тощо), 505 дійсних членів (311 чоловіків, 194 жінки), 26 членів-кореспондентів, почесних академіків – 76 осіб (чоловіків – 68, жінок – 8). За період з 2017 р. до 2024 р. створено 3 нові наукові фахові відділення: відділення естетичної та комплементарної медицини (академік-секретар, акад. Марія Барінова); спорту, фізичної культури та ерготерапії (академік-секретар, акад. Вадим Зубов); сімейної медицини (академік-секретар, акад. Лілія Бабінець). Триває робота над поповненням новими кадрами цих відділень.

Академія зберегла свій статус найбільш чисельної і потужної неурядової громадської організації в країні. Свідченням цього є діяльність її членів.

Щорічним заходом стало проведення спільно з Конфедерацією журналістських організацій України, Інститутами журналістики Національного університету імені Тараса Шевченка та Київського університету імені Бориса Грінченка Міжнародних науково-практичних конференцій, зокрема, «Інформаційний простір. Українські реалії: проблеми журналістської доброчесності» та ін..

Під час традиційного Тижня «Журналістська весна» академіком Юрієм Бондарем проведено цикл заходів «Молода журналістська зміна» в Інституті журналістики КНУ імені Тараса Шевченка.

Академік Іван Крупський, працюючи над науковою темою «Журналістика в реаліях інформаційного суспільства: історичний досвід і сучасність» (номер держреєстрації: 0117U001308), довів, що журналістика на західноукраїнських землях розвивалася під впливом західноєвропейських чинників, тому й перші видання, що побачили світ на теренах Галичини, видавалися французькою, німецькою та польською мовами. Діяльність цієї преси була цілком байдужою до інтересів української нації, як, зрештою, й до інших націй: головним для творців цієї преси були бізнесові інтереси, що чітко простежується при аналізі тематичних зрізів газетно-журнальних публікацій.

Він став Лауреатом премії Львівської обласної державної адміністрації і Львівської обласної ради «Відомим ученим і знаним фахівцям» за 2017 рік.

Академік Валентин Лазуренко є одним із організаторів Всеукраїнського круглого столу з міжнародною участю «Голодомор 1932–1933 рр. в Україні». Він активно висвітлює новітній хід досліджень крипти (поховання) великого державотворця України Богдана Хмельницького, які за ініціативи та підтримки громадської організації «Фонд Великий Льох» з кінця 2018 р. і донині проводяться в Іллінській церкві села Суботів Чигиринського району Черкаської області. Неодноразово виступав у ЗМІ та на телеефірах, презентував проблему в Києві, Переяславі, Дніпрі, Черкасах, Чигирині, Вінниці, Харкові, Львові.

З-під його авторського пера з'явились статті з власним сучасним баченням і трактуванням тих чи інших подій, пов'язаних зі смертю та похованням великого українця Богдана Хмельницького в Іллінській церкві в Суботові. На переконання академіка Валентина Лазуренка, сьогодні «з'явився шанс просунутись вперед із пошуком праху гетьмана України Богдана Хмельницького, і цю нагоду необхідно використати з розумом, не завдавши шкоди Іллінській церкві – пам'ятці культурної спадщини національного значення».

Валентин Миколайович є організатором Всеукраїнських науково-практичних конференцій (з міжнародною участю) «Культурно-історична спадщина України: перспективи дослідження та традиції збереження», мета якої полягає в теоретичному узагальненні наукових досліджень, аналізі та розробці практичних рекомендацій щодо збереження, використання культурно-історичної спадщини, ролі музеїв в її збереженні, а також формуванні професійних компетенцій фахівців у сферах пов'язаних з вивченням і дослідженням культурно-історичної спадщини. ГО «НАН ВО України» є співорганізатором таких заходів.

Як завжди принципову позицію патріота-журналіста обстоював Василь Лизанчук. Він є членом ради Львівського обласного об'єднання Всеукраїн-

Академік Д. Степовик вручає нагороду академіку П. Говорову

Академіки П. Сиса (Польща) та І. Зозуля (Україна)

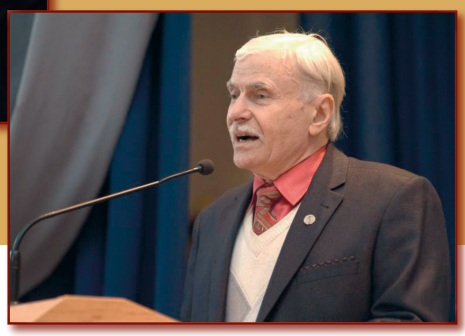

Виступає академік Б. Андрушків

ського товариства «Просвіта» ім. Т. Шевченка, членом правління суспільно-культурного товариства «Гуцульщина» у м. Львові та Львівського відділення Конгресу української інтелігенції.

Розглядаючи у планетарному масштабі ситуацію з Україною, він стверджує, що українцям нині доводиться мати справу не лише зі спільними для всього людства проблемами XX і XXI ст., а й з проблемами, що перейшли з XVIII і XIX ст. Найважливішою причиною складних морально-психологічних, політико-ідеологічних, соціально-економічних проблем є кількасотлітня бездержавність України, яка настала після Переяславської угоди 1654 р. між Українською Гетьманською державою і Московським царством. Порушена царським урядом угода призвела до Андрусівського договору (1667 р.), за яким московія поділила з Польщею Україну по Дніпру, що призвело до доби Руїни. Її глибинні негативні наслідки тягнуться до наших днів. Адже Переяславська рада призвела Україну не лише до втрати її суверенітету, а й до втрати її духовного простору, що потягнуло за собою тяжкі морально-національні каліцтва впродовж століть.

Лише у 2020 р. він опублікував науково-публіцистичних і наукових 16 статей. Серед особливо резонансними були: «...З московської чаші московську отруту», «На порозі 481-го антиукраїнського акта...», «Скільки в Україні, за висловом Костянтина Паустовського, дикунів? І що з ними робити?», «Москва – це смерть, а вічність – Україна», «Українська мова – життя державного основа», «Контрреволюція гідності, або Чому питання української мови в нашій державі – це питання життя або смерті нації» та ін..

Підготовлено текст підручника «Телевізійна- та радіокомунікація: історія, теорія, новітні практики».

Плідно попрацював академік Борис Год (на жаль, нині покійний). Він був головою Полтавського обласного журі МАН (секція - всесвітня історія), членом журі Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з історії та археології, підготував переможця Конкурсу на стипендію від Наукового товариства імені Шевченка в США (магістрант історичного факультету ПНПУ імені В. Г. Короленка Дмитро Олександрович Лобода, 2018 р.).

Академік Віктор Шпак створив студентський науковий гурток, який сприяв випуску кількох номерів газети «Академія» ГО «НАН ВО України».

Це лише поодинокі й далеко не повні приклади реальної роботи одного відділення великого академічного загалу організації, але вони дають можливість зрозуміти масштабність і значущість Академії.

Однією із найбільш знаменних подій в діяльності Академії стало внесення змін до Статуту Ака-

демії, як реакція на побажання учасників загальних звітно-виборних зборів. Відповідно до нової редакції 14 лютого 2019 року ВГО «АН ВО України» була перереєстрована на ГО «Національна академія наук вищої освіти України» – єдина в Україні з недержавних академій з таким статусом.

Другим вагомим досягненням в діяльності Академії є організація нових структурних підрозділів, зокрема Інституту освіти дорослих (директор – академік Ірина Дейнега) з реєстрацією 28 серпня 2023 року в ДНП «Центр тестування професійної компетентності фахівців з вищою освітою напрямів підготовки «Медицина» і «Фармація» при Міністерстві охорони здоров'я України» (коротко – Центр тестування) і отримання статусу провайдера освітніх послуг для працівників сфери охорони здоров'я (реєстраційний номер 2072). Під час підготовки нормативно-правових документів для отримання провайдерства (розроблення Положення про оцінку заходів безперервного професійного розвитку на ознаки академічної доброчесності та дотримання принципів практичної медичної / фармацевтичної / реабілітаційної діяльності, заснованої на доказах, Положення про запобігання конфлікту інтересів під час проведення заходів безперервного професійного розвитку та недопущення залучення і використання коштів фізичних (юридичних) осіб для реклами лікарських засобів, медичних виробів або медичних послуг та Методології оцінювання набутих знань та практичних навичок працівників сфери охорони здоров'я чимало зусиль доклали перший віцепрезидент, академік-секретар відділення права, акад. Світлана Бобровник, віцепрезидент з питань протидії та запобігання корупції, акад. Петро Воробей та керівник апарату Президії Тетяна Товалович.

Слід зазначити, що з 28 серпня 2023 р. тільки за неповний рік Академія як провайдер успішно провела понад 30 заходів безперервного професійного розвитку (майстер-класи, семінари, тренінги тощо). Серед них можна виділити: круглий стіл «Науково-освітня дипломатія: нові виклики та завдання», майстер-клас «Функціонал управлінця в умовах війни: виклики та наслідки кризи». Особливо активно у цьому напрямку працюють такі академіки: Ірина Дейнега, Валентина Мойсеєнко, Раду Процюк, Ганна Кожина, Ганна Васильєва, Олена Осуховська, Марія Барінова та ін.

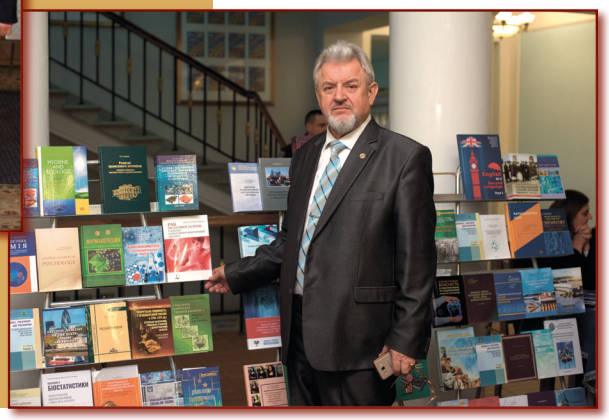

В кулуарах Загальних зборів ВГО «АН ВО України», 2018 р.

Академія плідно співпрацює з провідними вітчизняними й закордонними освітніми закладами, установами та громадськими організаціями, направляючи зусилля академіків на розроблення та впровадження багатьох інноваційних наукових та освітніх проєктів, що пройшли випробування часом і довели свою ефективність. Укладено низку меморандумів, угод та договорів про науково-творчу та освітню співпрацю, зокрема, з Українським державним університетом імені Михайла Драгоманова, Міжнародним європейським університетом, Навчально-реабілітаційним закладом вищої освіти «Кам'янець-Подільський державний інститут», Тернопільським національним технічним університетом імені Івана Пулюя Міністерства освіти і науки України (за сприяння і ініціативи віцепрезидента, академіка Богдана Андрушківа) тощо.

Наші вчені підготували сотні монографій, підручників, посібників; зробили низку відкриттів, патентів, корисних моделей, та інших завершених наукових досліджень. Академія видає державною й англійською мовами журнал «Науково-інформаційний вісник», наукові збірники. Успішно реалізується спільний видавничий проєкт разом з видавництвами «GS Publishing Services» California (США) та «Експрес-об'ява» (Україна) з випуску циклу міждисциплінарних колективних монографій з різних фахових напрямів з присвоєнням універсального ідентифікаційного міжнародного стандартного номера книги ISBN Сполучених Штатів Америки, індексацією в науково-метричних базах даних та відображенням в електронному каталозі книг, виданих у США (відповідальні: віцепрезидент з видавничої діяльності акад. Віктор Шпак та акад. Павло Глуховський). Неймовірно позитивний результат уже очевидний, оскільки всі матеріали: рецензовані фаховими редакційними колегіями; мають ідентифікатор цифрового об'єкта DOI; внесені до міжнародної наукової мережі; проіндексовані в науково-метричних базах Google Scholar, CrossRef тощо; мають постійне зберігання у відкритому доступі й розміщені на вебсайті Академії та сайтах партнерів проєкту.

Пандемія COVID-19 та широкомасштабне вторгнення рф на нашу суверенну територію спонукали усіх учасників освітнього процесу розвивати цифрову грамотність, змусили використовувати режими дистанційного не лише онлайн-навчання, а й багатьох інших організаційних заходів. Стрімке зростання цифрових технологій призвело до кардинальних перетворень не тільки в економіці, освіті, науці, але і в самому суспільстві. Інформація стала основним джерелом суспільства, а в руках учених вона перетворюється на знання, які все більше переносяться у мережевий простір. За цю ланку роботи (вебсайт, соцмережі) і їхній подальший розвиток всією душею вболіває акад. Анатолій Шостак, який разом з акад. Іриною Шевчук доклали багато зусиль щодо роботи та просування вебсайту Академії, представлення її в соціальних мережах.

Попри те, що Запоріжжя нині є прифронтовим містом, віцепрезидент А. В. Череп на базі Запорізького національного університету проводить круглі столи «Інтеграція освіти, науки і бізнесу». Участь у цих заходах брали перший віцепрезидент Р. Г. Процюк, віцепрезиденти В. О. Мойсеєнко, С. В. Зябліцев та інші.

Віцепрезидент з технічних наук, акад. Пилип Говоров представляв Академію в оргкомітетах: XVII Міжнародної науково-практичної конференції «Сталий розвиток громад-2021», Варна, Болгарія; XVIII Міжнародної науково-практичної конференції «Сталий розвиток громад–2023», Варна, Болгарія; Науково-технічної конференції «Енергоефективна техніка та технології в житлово-комунальному господарстві», ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, Харків тощо.

Віцепрезидент акад. Світлана Шевчук традиційно проводила разом з Українським державним університетом імені Михайла Драгоманова Всеукраїнську науково-практичну конференцію «Українська мова вчора, сьогодні, завтра в Україні і світі», присвячену Дню української писемності та мови. Конференція об'єднала знаних діячів української філологічної науки й творчу юнь. У пленарному засіданні конференції брали участь президент Академії Станіслав Табачніков; перші віцепрезиденти Раду Процюк і Юрій Мосенкіс; віцепрезидент Володимир Погребенник; академічна спільнота. Традиційно напередодні заходу проходив конкурс «Знавець державної мови», переможці якого отримали нагороди від ГО «НАН ВО України». Під час конференції відбувалася робота круглих столів: «Національно-патріотичні засади сучасного мовного простору», «Проблеми викладання лінгвістичних дисциплін в умовах війни», «Українська мова у вимірах сьогодення», «Кордони і межі українсь-

кої освіти в сучасних умовах: новітні тенденції та перспективи».

21 березня 2024 року відбулася Всеукраїнська науково-практична конференція «Динаміка української літератури і фольклористики та їх викладання у вищій школі», присвячена 70-літтю доктора філологічних наук, професора, віцепрезидента ГО «НАН ВО України» Володимира Погребенника. Акад. Світлана Шевчук виступила на пленарному засіданні з доповіддю «Наукова особистість Володимира Погребенника в українському літературознавстві».

За сприяння ректора Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, доктора філософських наук, професора, члена-кореспондента Національної академії наук України, академіка Національної академії педагогічних наук України, заслуженого діяча науки і техніки України Віктора Петровича Андрущенка спільно з акад. Погребенником В. Ф. проведено низку семінарів, круглих столів, присвячених українознавству, Великому Кобзарю Тарасу Шевченку, зокрема, «Тарас Шевченко – Національний Апостол, велетень в царстві духа». Слід відзначити велику підтримку, яку надає Академії, очолюваний Віктором Петровичем заклад. На подяку на сторінках цього видання за творчу співпрацю і неодноразове проведення заходів разом з Академією заслуговують також співробітники Університету: Григорій Торбін, Роман Вернидуб, Іван Горбачук, Микола Корець, Ростислав Драпушко та ін.

Плідна творча співпраця склалася з Національною академією внутрішніх справ завдяки ректору, генералу поліції першого рангу, почесному академіку ГО «НАН ВО України» Чернею Володимиру Васильовичу (нині цю посаду обіймає Руслан Сербин) і всій його команді: академікам Станіславу Гусарєву, Василю Шакуну, Сергію Чернявському, Вірі Тимошенко, Віктору Корольчуку та іншим. Саме на їхній базі з 2002 року і по 2018 рік проводилися Загальні збори Академії.

Академія долучалася до урочистостей з нагоди святкувань: 100-річчя Національної академії внутрішніх справ (С. І. Табачніков, С. В. Зябліцев); 180-річчя Національного медичного університету імені О. О. Богомольця (С. І. Табачніков, Р. Г. Процюк, С. В. Зябліцев, В. О. Мойсеєнко та інші); 100-річчя від дня заснування кафедри анатомії, гістології і патоморфології тварин ім. акад. В. Г. Касьяненка Національного університету біоресурсів і природокористування України (С. І. Табачніков, Р. Г. Процюк) тощо.

У 2020 році ГО «НАН ВО України» стала переможцем у конкурсі, оголошеному Національним

Загальні збори ВГО «АН ВО України», 2018 р.

фондом досліджень України «Наука для безпеки людини та суспільства» (протокол від 07 вересня 2020 року № 8) та Науковою радою Національного фонду досліджень України (протокол від 16–17 вересня 2020 року № 21) та посіла 19-те місце серед понад 100 його учасників. Тема проєкту «Розроблення інноваційної моделі діагностики, корекції та профілактики девіантної поведінки молоді України, спричиненої перебуванням в умовах природних та техногенних надзвичайних ситуаціях (наслідки пандемії COVID-19)» (керівники: Наталія Михальчук – керівник проєкту, заступник академіка-секретаря відділення психології та соціології; Станіслав Табачніков – президент Громадської організації «Національна академія наук вищої освіти України»). Реалізувати цей проєкт не вдалося, через технічні, організаційні проблеми, проте це була перша спроба Академії брати участь у таких проєктах, грантах, програмах тощо.

У 2020–2023 рр. значну роботу провів віце-президент з питань регламенту, справочинства та архіву, академік-секретар наукового фахового відділення історії, акад. Володимир Ляхоцький, який особисто відібрав та передав до Центрального державного архіву громадських об'єднань та україніки документацію і кореспонденцію Академії.

Традиційним стало під егідою Академії проведення круглих столів та науково-практичних конференцій до роковин Чорнобильської трагедії, зокрема, «Відлуння Чорнобиля: нові виклики та загрози», що відбувся 26 квітня 2023 року зі співорганізаторами ДУ «Інститут ендокринології та обміну речовин ім. В. П. Комісаренка», ВГО «Союз Чорнобиль», ДУ «Національний науковий центр радіаційної медицини Національної академії медичних наук України». Активно сприяли проведенню цього заходу академіки: Микола Тронько, Ігнат Матасар, Богдан Андрушків, Валентина Мойсеєнко, Сергій Зябліцев, Раду Процюк та інші. Продовжуючи актуальну тему Чорнобильської трагедії та ядерної загрози, 25 квітня 2025 року на платформі «ZOOM» відбулася науково-практична онлайн-конференція з міжнародною участю «Медико-психологічні, економічні та соціально-економічні наслідки Чорнобильської катастрофи». До цього заходу як співорганізатори долучилися: Національна академія педагогічних наук України; Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України; ДУ «Національний науковий центр радіаційної медицини, гематології

Академік Процюк Р. Г. з президентом Національного університету біоресурсів і природокористування України Ніколаєнком С. М.

та онкології НАМН України»; ДУ «Інститут ендокринології та обміну речовин імені В.П. Комісаренка НАМН України»; ДУ «Інститут медицини праці імені Ю. І. Кундієва НАМН України; ДУ «Інститут неврології, психіатрії та наркології імені П. В. Волошина НАМН України»; ДНП «Науково-практичний медичний реабілітаційно-діагностичний центр Міністерства охорони здоров'я України»; ВГОІ «Союз Чорнобиль України»; Польський кампус Київського медичного університету (м. Бидгощ, Польща); Національний еколого-натуралістичний центр учнівської молоді МОН України; ГО «Всеукраїнська професійна психіатрична ліга»; ГО «Міжнародна академія освіти і науки»; ГО «Асоціація психотерапевтів і психоаналітиків України»; ВГО «Українська асоціація лікарів-психологів». Справді, минуть віки, а трагедія, що відбулася в Чорнобилі 26 квітня 1986 року о першій годині 23 хвилини і 47 секунд ночі, буде не лише предметом гострих дискусій небайдужих до природи і всього світу людей, а й об'єктом досліджень науковців, соціологів, екологів, економістів, медиків, політиків тощо. Та це лише один із заходів, який проведено під егідою Академії.

Академік-секретар відділення філософії, акад. Віталій Чорний провів всеукраїнський круглий стіл «Минають, з громом, дні удаль летять століття...» (14 лютого 2024 року), присвячений пам'яті щирого сина України, справжнього УКРАЇНЦЯ по своєму духу, академіка ГО «НАН ВО України» Павла Ямчука.

Не можна не підкреслити важливість і актуальність питань освіти і науки, які обговорювалися

під час І Міжнародної науково-практичної конференції «Освіта і наука в період глобальних криз та конфліктів у XXI столітті» (08–09 грудня 2023 року) та ІІ Міжнародної науково-практичної конференції «Освіта і наука України в період глобальних викликів сьогодення» (28 листопада 2024 року). У конференціях взяли участь понад 200 учасників – відомих фахівців з різних галузей знань з таких країн, як Україна, Болгарія, Польща, Литва тощо, а її значущість визначається якісними та кількісними характеристиками, проблематикою наукових дискусій.

Заходи вирізнялися широкою тематикою прозголошених доповідей, яка представлена в 4-х секціях за науковими напрямами: суспільні, соціально-гуманітарні, природничі та технічні науки.

Науково-освітянська спільнота України зі стурбованістю зазначала, що масштабне вторгнення рф на територію суверенної держави України, яке розпочалося 24 лютого 2022 року і триває дотепер, призвело до однієї з найбільш масштабних гуманітарних криз з часів Другої світової війни: тисячі цивільного населення України загинули або дістали поранення, професорсько-викладацький склад, і здобувачі освіти різних рівнів вимушені були виїхати за кордон і шукати прихистку по всьому світу. Ситуація зі здобуттям освіти на тимчасово окупованих територіях є вкрай складною.

У ході роботи конференцій було комплексно обговорено такі основні питання:

- визначення пріоритетних напрямків (національна безпека та оборона України, сфера охорони здоров'я, економіка, машинобудування, ІТ-технології, авіаційна галузь тощо);
- подальшого розвитку освіти і науки України як непорушних цінностей у воєнний та повоєнний періоди;
- національно-патріотичного виховання молодого покоління, відродження національної свідомості громадян України з метою формування ставлення особистості до Батьківщини, нації та ментальних цінностей;
- забезпечення доступності та якості освіти і науки в кризових умовах та створення безпечного освітнього середовища для усіх учасників цього процесу;
- покращення співпраці між державними органами влади, міжнародними співтовариствами, місцевими організаціями, соціальними працівниками для надання максимальної освітньої можливості в умовах війни;
- збереження професорсько-викладацького складу вишів та запровадження системи безстрокових контрактів для досвідчених науково-педагогічних кадрів;
- дотримання норм законодавства України в умовах війни: проблеми та шляхи їх вирішення;
- ролі громадських організацій у подальшому розвитку освіти і науки України;
- викликів четвертої промислової революції «Індустрія 4.0» і наближення до п'ятої промислової революції «Індустрія 5.0» з людиноцентриськими технологіями, що доповнюють особистість і спрямовані на

Будні Президії, 2019 р.

Вручення академічних відзнак

підсилення її фізичних можливостей, творчого й інтелектуального потенціалу, підвищення якості та тривалості життя;
- подальшого розвитку штучного інтелекту та його впливу на усі сфери життєдіяльності;
- дистанційного навчання здобувачів освіти в Україні в умовах війни тощо.

Ці заходи стали майданчиком для обміну досвідом, обговорення кращих практик та рішень для подальшого розвитку освіти і науки в Україні.

Слід відзначити, що левова частка академіків проводили й проводять систематичну організаційну, наукову, науково-методичну роботу зі згуртування вчених вищої освіти в галузі викладання сучасних дисциплін, зі створення нових монографій, підручників, навчальних посібників, методичної літератури, з навчання студентів магістрантів, аспірантів та докторантів, з підвищення кваліфікації освітянських кадрів, координації університетської підготовки кадрів і інтеграції в європейську систему наукових шкіл.

Академіки брали участь як у роботі Академії, так і безпосередньо в аудиторіях, виступали на конференціях, радіо і телебаченні, друкували матеріали на шпальтах газет, журналів та бюлетенів.

Проведена з 2017 р. по 2024 р. робота дозволила президенту Академії С. І. Табачнікову одностайним рішенням академіків переобратися ще на один термін.

Загальна звітно-виборча конференція проводилася 13 квітня 2024 року в дистанційному форматі з використанням платформи «ZOOM». На зборах наукових фахових відділень Академії було обрано 187 делегатів конференції. Взяли участь в її роботі 146 академіків і членів-кореспондентів. За рішенням учасників головувати на зібранні було доручено президенту Академії С. І. Табачнікову (І частина) і віцепрезиденту, акад. В. І. Шпаку (ІІ частина).

Звітно-виборча онлайн конференція заслухала звіти-доповіді президента Академії Станіслава Табачнікова про роботу ГО «НАН ВО України» за період з 25 листопада 2017 р. по 31 березня 2024 року, голови Мандатної комісії, акад. В'ячеслава Гічуна, заступника голови Контрольно-ревізійної комісії, акад. Олени Осуховської. В обговоренні доповідей взяли участь 14 делегатів: академіки В. Вербицький, П. Говоров, І. Дейнега, О. Біляєва, Ю. Кузнєцов, Л. Баль-Прилипко, О. Мельник, А. Череп, В. Мойсеєнко, О. Паєнок, О. Шекера, Н. Михальчук, І. Матасар, С. Пузік. Усі промовці схвалили діяльність президента та очолюваної ним Президії, що було підтверджено одностайним голосуванням делегатів конференції.

На посаду президента наукові фахові відділення висунули кандидатуру чинного очільника Академії, який завчасно оприлюднив свою програму дій на наступний термін. В обговоренні кандидатури взяли участь: акад. В'ячеслав Мартинов, акад. Петро Воробей, акад. Маріанна Маркова, акад. Раду Процюк, які позитивно оцінили запропоновану кандидатуру акад. Станіслава Табачнікова на посаду президента Академії.

Наукова література як цінний подарунок в скарбницю факультету економіки та бізнесу Запорізького національного університету від авторки Алли Череп

За підсумками голосування за обрання президента Академії, які оголосив голова лічильної комісії академік Сергій Зябліцев, участь в голосуванні взяли 134 делегати, які одностайно віддали свої голоси за **Станіслава Табачнікова.**

На конференції було обрано: Мандатну комісію – до складу якої увійшли В'ячеслав Гічун, Валентина Мойсеєнко та Вікторія Лихолат; Контрольно-ревізійну комісію – до складу якої увійшли Валентин Сминтина, Олена Осуховська, Володимир Опанасенко.

До складу Президії Академії було обрано 41 особу: Табачніков Станіслав, Андрушків Богдан, Баль-Прилипко Лариса, Барінова Марія, Біляєва Ольга, Бобровник Світлана, Бондар Юрій, Вербицький Володимир, Вельчинська Олена, Воробей Петро, Гриневич Євгенія, Говоров Пилип, Зозуля Іван, Зябліцев Сергій, Івнєв Борис, Кожина Ганна, Кузнєцов Юрій, Карповський Валентин, Ляхоцький Володимир, Мартинов В'ячеслав, Маркова Маріанна, Мельник Олег, Мірошниченко Сергій, Мосенкіс Юрій, Омельянчик Людмила, Паєнок Олександр, Процюк Раду, Пилипчук Олег, Пузік Сергій, Погребенник Володимир, Рева-Лєвшакова Людмила, Бабієнко Володимир, Сминтина Олена, Толок Галина, Череп Алла, Череп Олександр, Шакун Василь, Шевчук Ірина, Шевчук Світлана, Шостак Анатолій, Шпак Віктор. Почесним членом Президії Академії одноголосно було обрано Святійшого Патріарха Київського і всієї Русі-України Філарета.

Новообраний президент ГО «НАН ВО України», акад. Станіслав Табачніков, запропонував обрати першим віцепрезидентом ГО «НАН ВО України» доктора медичних наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України, академіка Процюка Раду Георгійовича – конференція одностайно підтримала цю кандидатуру.

Віцепрезидентами ГО «Національна академія наук вищої освіти України» обрано академіків: Бобровник Світлану, Шпака Віктора, Андрушківа Богдана, Біляєву Ольгу, Воробея Петра, Вербицького Володимира, Говорова Пилипа, Дейнегу Ірину, Кузнєцова Юрія, Мосенкіса Юрія, Сминтину Олену, Череп Аллу, Шакуна Василя, Шостака Анатолія.

У грудні цього ж року на черговій звітній онлайн конференції було дообрано ще 2 перших віцепрезидентів. Ними стали віцепрезиденти акад. Юрій Мосенкіс і акад. Віктор Шпак.

Академія продовжує свій рух до реалізації основних завдань, які постають перед громадською організацією. Відбувається стале реформування її структури. Дедалі більше уваги приділяється участі Академії у формуванні наукової та освітньої політики. Так, віцепрезиденти, академіки Володимир Вербицький, Юрій Кузнєцов, Світлана Бобровник, Василь Шакун очолили роботу з проведення моніторингу нормативно-правової бази функціонування освіти і науки, підготовки пропозицій щодо нормативно-правової бази з удосконалення освіти і науки України. Триває робота щодо укладання угод, меморандумів та договорів про науково-творче співробітництво з Національною академією педагогічних наук України, Національною академією медичних наук України, ЗВО України, НДІ, НАЗЯВО, лікувальними й освітніми закладами тощо.

Академіки П. Воробей, А. Череп, С. Табачніков

Академік В. В. Вербицький з македонським колегою

У листопаді 2025 року заплановано провести III Міжнародну науково-практичну конференцію, присвячену актуальним питанням освіти і науки в Україні, з оприлюдненням матеріалів щодо проведеної роботи і аналізом відповідності процесів реформування освіти і науки в Україні сучасним вимогам.

Основою роботи Академії продовжує бути освітня та наукова діяльність. Під егідою Академії вже у першому півріччі 2025 р. відбулися науково-практичні конференції, зокрема: «Медицина та фармація: актуальні питання загальної медичної та фармацевтичної практик у військовий час», «Соціокомунікаційні тенденції в медійному та науково-освітньому дискурсах» та ін.

Значну роль у цих процесах відіграє Інститут освіти дорослих ГО «НАН ВО України» (акад. Ірина Дейнега – директор Інституту), який продовжує проведення заходів безперервного професійного розвитку: симуляційних тренінгів; тренінгів; наукових (фахових) шкіл; майстер-класів тощо для покращення опанування слухачами фаховими компетенціями. Готуються до впровадження програми навчання з питань цифровізації управлінського та освітнього процесів у закладах вищої освіти.

Не припиняє свій розвиток видавнича діяльність Академії (керівник напряму акад. Віктор Шпак). Продовжується випуск колективних монографій спільно з видавництвом «GS publishing services» (США). Видаються монографії та електронні збірники наукових праць за підсумками, проведених конференцій. Розроблено концепцію та підготовлено перший випуск нового закордонного наукового журналу «University science» (США), де Академія є співвидавцем.

Віцепрезидент Ольга Біляєва розпочала роботу з організації й проведення традиційного загальнонаціонального конкурсу «Краще видання 2025 року».

Значна увага приділяється реалізації Концепції розвитку української мови. Очолюють цей напрям акад. Світлана Шевчук – голова Комісії з питань українознавства; акад. Юрій Мосенкіс – перший віцепрезидент; акад. Людмила Рева-Лєвшакова – віцепрезидент з соціально-гуманітарних наук, член Комісії з питань українознавства. На початку березня 2025 року засобами лекторської, семінарської, конференційної та публікаційної активності було здійснено вшанування пам'яті Тараса Шевченка. Проводиться робота щодо укладання угод і

Конференція в режимі онлайн

меморандумів про творчу співпрацю з Національною спілкою письменників України, Всеукраїнським товариством «Просвіта» імені Тараса Шевченка тощо.

Наукові фахові відділення філології, історії, історії освіти, науки і техніки, культури та мистецтвознавства, психології, масової комунікації та ін. реалізують концепцію наукового та інформаційного забезпечення протидії московській пропаганді.

Перший віцепрезидент з патріотично-державницької ідеології Юрій Мосенкіс очолює напрям надання безоплатної консультативної допомоги здобувачам освіти, аспірантам, докторантам, науковцям, освітянам, письменникам щодо мовно-інформаційної безпеки та патріотично-державницької діяльності.

Здійснюється підготовка заходів, присвячених Дню Українського козацтва і з нагоди Дня Гідності та Свободи.

Акад. Ганна Кожина – голова Комісії з питань волонтерського руху, започаткувала благодійну акцію «Подаруй бібліотеці книгу», присвячену Всеукраїнському дню бібліотек.

Академіки В. Гічун, М. Маркова, Г. Кожина працюють над створенням групи з надання висококваліфікованої медико-психологічної допомоги військовослужбовцям, особам з інвалідністю, переселенцям.

Участь у розробленні концепції та програми розвитку і відбудови освіти у воєнний та повоєнний періоди знаходиться в полі зору акад. Юрія Кузнєцова – віцепрезидента з наукової діяльності та інновацій; акад. Володимира Вербицького – віцепрезидента з освітньої діяльності та інновацій та акад. Сергія Зябліцева – головного ученого секретаря; акад. В'ячеслава Мартинова – академіка-секретаря наукового фахового відділення будівництва та архітектури; акад. Валентина Карповського – академіка-секретаря наукового фахового відділення біології; акад. Григорія Демидася – академіка-секретаря аграрного наукового фахового відділення; акад. Світлани Бобровник – віцепрезидента з суспільних наук, академіка-секретаря наукового фахового відділення права; акад. Віталія Чорного – академіка-секретаря наукового фахового відділення філософії; акад. Людмили Омельянчик – академіка-секретаря наукового фахового відділення хімії, фармації та хімічної технології; акад. Олега Мельника – голови Комісії з питань нагородження, академіка-секретаря наукового фахового відділення ветеринарної медицини; акад. Сергія Мірошниченка – академіка-секретаря наукового фахового відділення військових наук та безпеки та інших, за що їм велика подяка.

У планах акад. Бориса Івнєва – голови Комісії з міжнародних зв'язків; акад. Алли Череп – члена Комісії з міжнародних зв'язків; акад. Ірини Дейнеги – директора Інституту освіти дорослих; акад. Олени Вельчинської організація освітньої і наукової співпраці ГО «НАН ВО України» із закордонними ЗВО, науковими установами, міжнародними організаціями та фондами, залучення закордонних науково-педагогічних працівників до участі в освітньому процесі України, проведення циклу інформаційних заходів за участі учасників міжнародних програм Європейського Союзу.

Ведеться робота щодо узагальнення досвіду ЗВО України з питань організації спільних освітніх програм та програм подвійних дипломів із закордонними університетами та впровадження його у вишах України.

Голова Комісії з міжнародних зв'язків, акад. Борис Івнєв працює над створенням системи взаємодії Академії з представництвом Національного Еразмус+ офісу в Україні, Національною командою експертів з реформування вищої освіти в Україні та сприяння участі ЗВО України в освітніх та наукових грантових програмах Європейського Союзу, адаптації освітніх програм вишів України до аналогічних освітніх програм закладів вищої освіти Європейського Союзу з метою спрощення визнання документів про вищу освіту ЗВО України в Європі та світі. Розпочато роботу щодо налагодження співпраці з європейськими та міжнародними освітніми громадськими організаціями, що об'єднують заклади вищої освіти з різних галузей знань.

Не припиняється організаційна та інформаційна робота щодо розгляду справ претендентів-фахівців на вступ до Академії; оновлення Положень про діяльність Академії відповідно до вимог чинного законодавства України; удосконалення вебсайту Академії; покращення матеріально-технічної бази апарату Президії Академії тощо.

ГО «Національна академія наук вищої освіти України» є знаковою інституцією у сфері української науки й освіти. Вона відіграє значну роль у формуванні інтелектуального потенціалу країни, зокрема, у контексті вищої освіти та розвитку науково-дослідної діяльності.

Важливо зазначити, що вказані вище досягнення є результатом колективної праці її членів, які роблять значний внесок у розвиток науки і вищої освіти в Україні.

Президент
ГО «Національна академія наук
вищої освіти України»
Станіслав Табачніков

АКАДЕМІКИ

ГО «НАН ВО УКРАЇНИ» – ГОРДІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ

ГОВОРОВ
Пилип Парамонович
Pylyp HOVOROV

Доктор технічних наук, професор, керівник Центру енергоефективних технологій Харківського національного університету імені О. М. Бекетова, віцепрезидент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2006

Народився 22 листопада 1948 р. на Одещині. 1971 р. закінчив Одеський політехнічний інститут. Протягом 1971–1980 рр. працював на керівних посадах у ВО «Сумихімпром», АК «Одесаенерго», КП «Ізмаїлміськсвітло». 1980 р. вступив до аспірантури Українського заочного політехнічного інституту (нині – Українська інженерно-педагогічна академія). Кандидатську дисертацію захистив у 1983 р., докторську – у 2001 р. Працював старшим викладачем УЗПІ, доцентом кафедри електропостачання міст Харківського інституту інженерів комунального будівництва. З 2002 р. – завідувач кафедри світлотехніки та джерел світла, з 2012 р. – керівник Центру енергоефективних технологій Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова.

Нащадок козацького роду, Пилип Парамонович Говоров у житті завжди спирається на козацькі засади: душу – Богові, життя – Україні, серце – Народові, а честь – Козацтву.

Основними принципами роботи П. П. Говорова стали професіоналізм, працьовитість і порядність. Саме вони сприяли створенню наукової школи з комплексної оптимізації систем електропостачання та освітлення міст. За цією тематикою опублікував понад 500 наукових праць та десятки авторських свідоцтв, монографій та навчальних посібників, які у своїй сукупності збагатили вітчизняну освіту і науку та склали основу його наукової школи.

Здобутки наукової школи Пилипа Говорова знайшли також відображення в роботах Брауншвейзького фізико-технічного інституту (Німеччина), у працях Габровського технічного університету (Болгарія), Варшавської політехніки, Академії наук і мистецтв Республіки Сербської, Академії наук Республіки Молдова тощо. Він обраний академіком Академії наук і мистецтв Республіки Сербської, є членом Міжнародної комісії з освітлення, президентом Українського комітету освітлення.

П. П. Говоров започаткував новий науковий напрям із оптимізації режимів міських електричних мереж, що враховує слабку кореляцію режимів напруги і реактивної потужності та несинусоїдальність напруг та струмів у мережі. Він уперше запропонував застосування вольтододавальних трансформаторів в якості активних елементів Smart Grid систем і створив наукові засади компенсацій реактивної потужності в міських мережах, що враховують нелінійність і несинусоїдальний характер кривих напруги та струму.

Маючи великий досвід практичної роботи у світлотехнічній галузі, П. П. Говоров уперше розробив наукові засади освітлення майбутнього. 1980 р. він став одним із співзасновників Всесоюзної асоціації «Союзсвітло». 2011 р. – створив Український комітет

Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of the Center for Energy-Efficient Technologies of the O. M. Beketov Kharkiv National University, Vice President of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

П. Говоров зі здобувачами освіти

З колегами по Академії

освітлення, який введено ним до Міжнародної комісії з освітлення. 2002 р. П. П. Говоров організував проведення першої в Україні Міжнародної науково-технічної світлотехнічної конференції. 2003 р. П. П. Говоров заснував перший в Україні міжнародний світлотехнічний журнал зі світлотехніки та електроенергетики, якому в 2004 р. надано статус фахового. З 2006 р. він є головним редактором Всеукраїнського журналу «Світло Люкс».

П. П. Говоров брав активну участь у створенні й розбудові ГО «Національна академія наук вищої освіти України». З моменту створення Академії пройшов шлях від вченого секретаря фахового відділення до віцепрезидента з технічних наук.

За значний особистий внесок у розвиток освіти й науки України П. П. Говоров нагороджений медалями: «Імені Святого Володимира», «Імені Ярослава Мудрого», «Імені Івана Пулюя», «Науково-освітній потенціал України» та ін.; орденами: «Альфреда Нобеля», «До 100-річчя державності України» та ін. Відзначений званнями: «Кращий науковець року», «Лідер освіти і науки України» тощо.

На робочому місці

РУДИК
Станіслав Костянтинович
Stanislav RUDYK

Доктор ветеринарних наук, професор, професор кафедри анатомії, гістології і патоморфології тварин Національного університету біоресурсів і природокористування України, заслужений працівник народної освіти України

2006

Народився 25 травня 1940 року в с. Капітанка Голованівського району Одеської (нині – Кіровоградської) області. Закінчив факультет ветеринарної медицини Української сільськогосподарської академії (1965). Упродовж 1987–2011 рр. завідував кафедрою анатомії, 1988–1993 рр. був деканом факультету ветеринарної медицини Національного університету біоресурсів і природокористування України. Організатор і перший завідувач кафедри анатомії факультету ветеринарної медицини Алжирського університету (1972–1975). 1992 р. – начальник Управління вищої аграрної освіти Мінсільгосппроду України.

Член Всесвітньої та Європейської асоціацій ветеринарних анатомів, Всесвітньої асоціації істориків ветеринарної медицини, Європейської асоціації закладів ветеринарної медицини, журналіст, письменник, лауреат літературної Премії імені Олександра Олеся, Почесний професор Харківської державної зооветеринарної академії (2002), Дніпропетровського державного аграрного університету (2002), заслужений професор Національного аграрного університету (2008), Почесний доктор Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. С. З. Ґжицького (2008).

Наукові напрями: порівняльна анатомія переднього відділу органів травлення хребетних, історія ветеринарної медицини, фольклор, бібліографія, релігієзнавство, публіцистика.

Автор понад 1000 публікацій, зокрема, 127 книг, 6 патентів. Підготував 9 докторів наук, був науковим керівником 22 аспірантів. За його редакцією вийшла монографія «Історія ветеринарної медицини України». Вперше у світовій практиці він підготував «Курс лекцій з історії ветеринарної медицини» й видав 15 монографій з історії галузі. Є автором перших українських підручників «Анатомія свійських тварин», «Морфологія сільськогосподарських тварин», двотомного «Курс лекцій з порівняльної анатомії», практикуму та словника.

Член Національної спілки журналістів України.

Відзначений понад 60 державними, міжнародними, церковними, громадськими нагородами, серед них: Почесна грамота Кабінету Міністрів України, Почесна грамота Верховної Ради України, нагрудні знаки «Відмінник освіти України» та «Відмінник аграрної освіти та науки України I ст.», «Знак Пошани» Київського міського голови; ордени: Христа Спасителя, Святого апостола Андрія Первозванного, Святого Архистратига Михаїла УПЦ КП; золота медаль Анкарського університету; відзнака Міжнародного ветеринарного конгресу (Франція) тощо. Державний стипендіат (2014–2023).

Занесений до першого бібліографічного довідника «Хто є хто в Україні» та Міжнародного біографічного центру в Кембриджі (Англія).

Doctor of Veterinary Sciences, Professor, Professor of the Department of Anatomy, Histology and Pathomorphology of Animals of The National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine, Honored Worker of Education of Ukraine

ЗОЗУЛЯ
Іван Савович

Ivan ZOZULIA

Доктор медичних наук, професор, професор кафедри медицини невідкладних станів Національного університету охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика, заслужений діяч науки і техніки України

2006

Doctor of Medical Sciences, Professor, Professor of the Department of Emergency Medicine of the P. L. Shupyk National University of Healthcare of Ukraine, Honored Worker of Science and Technology of Ukraine

Народився 12 серпня 1939 року в с. Волоському Деражнянського району Хмельницької області. Після закінчення середньої школи у 1957 році вступив до Чернівецького медучилища, а у 1959 році – до Чернівецького державного медичного інституту.

Протягом 1965–1968 рр. працював лікарем-неврологом у Вовковинецькій дільничній лікарні Хмельницької області, а згодом – у Хмельницькій обласній лікарні. У 1968–1970 рр. навчався у клінічній ординатурі на кафедрі неврології № 1 Київського державного інституту удосконалення лікарів. У 1971 році захистив кандидатську дисертацію і з 1970 р. по 1978 р. працював завідувачем неврологічного відділення Київської обласної лікарні. У 1978–1988 рр. обіймав посади асистента, доцента кафедри неврології і рефлексотерапії Національної академії післядипломної освіти імені П. Л Шупика (нині – Національний університет охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика). З 1988 року і донині працює на кафедрі медицини невідкладних станів, з 1990 р. по 2018 р. був завідувачем кафедри. З 1990 р. по 2016 р. працював одночасно проректором з наукової роботи НУОЗ України ім. П. Л. Шупика.

Основні напрями наукових досліджень: цереброваскулярна патологія, закрита черепно-мозкова травма, спінальна травма, запальні захворювання нервової системи, надання екстреної медичної допомоги при невідкладних станах.

Багаторічний віцепрезидент, з 2025 року – радник президента ГО «НАН ВО України». Автор понад 1000 наукових праць, серед яких: 44 підручники і навчальні посібники, 20 монографій, 49 довідників, 32 методичні рекомендації, 11 авторських прав на твір, 22 інформаційні листи, 838 наукових статей і тез, 55 винаходів і патентів. Під його керівництвом захищено 4 докторські і 27 кандидатських дисертацій. Є членом президії правління Республіканського товариства неврологів, психіатрів і наркологів України, членом Спеціалізованих вчених рад з неврології й сімейної медицини НУОЗ України ім. П. Л Шупика.

Головний редактор журналу «Український медичний часопис» (з 1997 року), голова редакційної ради «Інформаційного вісника ГО "НАН ВО України"», науковий редактор «Збірника наукових праць співробітників НМАПО імені П. Л. Шупика», науковий редактор журналу «Гострі і невідкладні стани в практиці лікаря». Член редакційних рад низки міжнародних журналів.

Інтернаціональним біографічним центром Кембриджського університету визнаний «Людиною року 1999–2000».

Нагороджений 8 орденами й 22 медалями. Йому присвоєно звання «Почесний громадянин Деражнянського району Хмельницької області» (2009 р.). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.

ПРОЦЮК
Раду Георгійович
Radu PROTSIUK

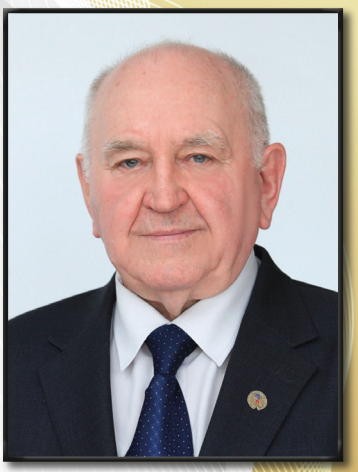

Доктор медичних наук, професор кафедри фтизіатрії та пульмонології Національного медичного університету імені О. О. Богомольця, заслужений діяч науки і техніки України, перший віцепрезидент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2006

Народився 9 квітня 1939 р. в с. Верхні Синівці Глибоцького району Чернівецької області в родині селян. Після закінчення середньої школи у 1957 р. вступив до Чернівецького державного медичного інституту, який закінчив у 1963 р.

Протягом 1963–1965 рр. працював головним фтизіатром центральної районної лікарні Млинівського району Рівненської області. У 1965–1968 рр. навчався в аспірантурі на кафедрі фтизіатрії Київського інституту удосконалення лікарів.

Після захисту кандидатської дисертації (1968 р.) працює в Київському медичному інституті (нині – Національний медичний університет імені О. О. Богомольця) асистентом, згодом – доцентом. У 1987 р. захистив докторську дисертацію на тему: «Аерозольтерапія хворих на туберкульоз легень та її вплив на сурфактант легень та гемодинаміку малого кола кровообігу». 2001 року обійняв посаду професора кафедри фтизіатрії та пульмонології університету.

Р. Г. Процюк – відомий лікар-фтизіатр і пульмонолог вищої категорії. Основні наукові напрями його досліджень пов'язані з вивченням актуальних проблем педагогіки, фтизіатрії та пульмонології. Уперше вивчив особливості фармакокінетики протитуберкульозних препаратів при різних методах введення, зокрема в ультразвукових аерозолях, що дало змогу вдосконалити методи лікування хворих на туберкульоз легень.

Нині Раду Георгійович працює над вивченням стану епідемічної ситуації з туберкульозу/ВІЛ-інфекції/СНІД в Україні, причини хіміорезистентного туберкульозу та шляхи їх подолання.

Він є автором понад 500 наукових праць, зокрема, у співавторстві: 6 монографій, 4 підручників, 19 навчальних посібників; 19 методичних рекомендацій, які широко впроваджені в педагогічний процес і медичну практику, 13 авторських свідоцтв і патентів України на корисну модель. Підготував 6 кандидатів медичних наук.

У 2010 р. отримав диплом за перше місце на Першому всеукраїнському конкурсі видань «Університетська книга – 2010» за роботу «Туберкульоз, ВІЛ-інфекція/СНІД» у номінації «Краще навчальне видання з медицини».

Академік-секретар наукового фахового підрозділу медицини і віцепрезидент ГО «МАОН».

За видатні наукові досягнення в галузі науки і техніки, значний особистий внесок у розвиток медичної науки й освіти, високий професіоналізм нагороджений відзнаками МОН, МОЗ України, Київського міського голови, Вченої ради НМУ ім. О. О. Богомольця, ГО «НАН ВО України», медалями «В память 1500-летия Киева», «Флагман освіти і науки України», нагрудним знаком «Відмінник освіти України» й іншими академічними та церковними нагородами.

Doctor of Medical Sciences, Professor of the Department of Phthisiology and Pulmonology of the O. O. Bogomolets National Medical University, Honored Worker of Science and Technology of Ukraine, First Vice President of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

КУЗНЄЦОВ
Юрій Миколайович
Yurii KUZNIETSOV

Доктор технічних наук, професор, професор кафедри конструювання машин Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», заслужений працівник народної освіти України, віцепрезидент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2006

Doctor of Technical Sciences, Professor, Professor of the Department of Machine Design of the National Technical University of Ukraine «Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute», Honored Worker of Education of Ukraine , Vice President of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

Народився 24 червня 1940 року в м. Херсон. 1962 року закінчив механіко-машинобудівний факультет Київського політехнічного інституту (КПІ), де працює і донині. Пройшов шлях від асистента до професора, академіка ГО «НАН ВО України». 1969 року захистив кандидатську дисертацію на тему: «Дослідження і розробка цангових затискних і подавальних патронів», 1984 р. – докторську дисертацію на тему: «Синтез затискних механізмів пруткових автоматів».

За час роботи в НТУУ «КПІ» оприлюднив понад 1200 наукових праць, серед них близько 400 винаходів, 2 державних і 4 галузевих стандартів на цанги та майже 500 охоронних документів на об'єкти права інтелектуальної власності, 80 книжок: монографії, підручники, навчальні посібники та довідники. Підготував 57 докторів і кандидатів наук. Засновник 4 наукових шкіл, зокрема, розвиває наукову школу з розробки затискних механізмів та пристроїв автоматичного маніпулювання різними об'єктами технологічного оснащення автоматизованих верстатів і гнучких технологічних систем, а також створив спеціальний диференційно-морфологічний метод пошуку нових технічних рішень. Він є автором першого в СРСР напівавтомата для обточування природних алмазів ПОА-ІК. Уперше в Україні розробив концепцію і конструкторську документацію нового покоління безбарабанних багатошпиндельних токарних автоматів з ЧПК. Учасник численних міжнародних технічних ярмарків у Болгарії, Німеччині, Польщі та Південної Кореї. Заслужений винахідник УРСР.

Засновник спільного українсько-китайського підприємства з виготовлення самозатискних клинових свердлильних патронів.

Підготував і викладав фахові дисципліни в: ВМЕІ – Габрово (Болгарія); ТНТУ ім. І. Пулюя, ТНЕУ, ЧНУ ім. Б. Хмельницького (Україна). В його доробку цикли лекцій з дисциплін: «Державне регулювання у сфері інтелектуальної власності» та «Стандартизація і сертифікація фармацевтичних та біотехнічних виробництв» для біоінженерів.

Обраний академіком Міжнародної академії наук і інноваційних технологій, є міжнародним експертом з інновацій Силіконової долини в Китаї, Doctor Honoris Causa ТУ-Габрово.

За досягнення в науково-педагогічній діяльності удостоєний 3 орденів Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого I, II і III ступенів (ПЦУ), 4 дипломів «Кращий винахідник року» в Україні, золотої медалі й сертифіката Всесвітньої організації інтелектуальної власності (WIPO) «Видатний винахідник», медалі «За служіння та відданість КПІ ім. Ігоря Сікорського», численних академічних та релігійних відзнак. Лауреат довічної наукової стипендії Президента України.

ЛИЗАНЧУК
Василь Васильович
Vasyl LYZANCHUK

Доктор філологічних наук, професор кафедри радіомовлення і телебачення факультету журналістики, заслужений професор Львівського національного університету імені Івана Франка, заслужений журналіст України

2006

Народився 1 січня 1937 р. в с. Ганів Коломийського району Івано-Франківської області. У 1966 р. закінчив факультет журналістики Львівського державного (нині – національного) університету імені Івана Франка. Працював у районних газетах «Червоний промінь», «Червона зоря», міській газеті «Червоний прапор», міжрайонній газеті «Радянська Гуцульщина», Івано-Франківській обласній газеті «Прикарпатська правда», старшим редактором Івано-Франківського обласного радіо, власним кореспондентом Українського радіо по Івано-Франківській області.

Дисертацію «Педагогічні проблеми підвищення ефективності впливу радіо і телебачення на соціалізацію підлітків» на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук захистив 1 липня 1977 р. Дисертацію «Засоби масової інформації і формування громадянської позиції молоді» на здобуття наукового ступеня доктора філологічних наук захистив 27 червня 1991 р. З грудня 1978 р. працює у Львівському національному університеті імені Івана Франка. Майже 30 років завідував кафедрою радіомовлення і телебачення.

Дійсний член Наукового товариства імені Шевченка.

Лавреат премії імені В'ячеслава Чорновола в галузі журналістики і публіцистики.

За підсумками всеукраїнського конкурсу друкованих засобів масової інформації «Українська мова – мова державна», проведеного 1998 р., В. Лизанчука серед позаштатних авторів нагороджено першою премією і дипломом. Президія Головної управи колишніх вояків-українців у Великобританії 16 вересня 2000 р. нагородила В. Лизанчука «Золотим Хрестом Заслуги I класу», а 26 грудня 2000 р. Президія ВГО «Академія наук вищої освіти України» відзначила його нагородою Ярослава Мудрого за значний здобуток у галузі науки й публіцистики. Ухвалою Комітету в справах премії імені Івана Огієнка від 26 березня 2001 р. присвоєно Огієнківську премію в галузі науки. У 2001 р. Фонд Воляників-Швабінських при Фундації Українського Вільного Університету в Нью-Йорку нагородив В. Лизанчука дипломом і премією за книжку «Завжди пам'ятай: Ти – Українець!» і «цим висловив подяку за цінний внесок до скарбниці української культури».

Державний комітет телебачення і радіомовлення України нагородив В. Лизанчука 2006 р. відзнакою третього ступеня за заслуги в розвитку інформаційної сфери. За вагомий особистий внесок в українське національне відродження, розбудову та зміцнення Української держави Центральне правління Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка вшанувало його медаллю «Будівничий України».

Doctor of Philology, Professor at the Department of Broadcasting and Television of the Faculty of Journalism, Honored Professor of Ivan Franko National University of Lviv, Honored Journalist of Ukraine

Президія ВГО «Академія наук вищої освіти України» у 2009 р. нагородила В. Лизанчука дипломом і другою премією у номінації «Монографія» за науково-публіцистичну працю «Творімо разом Україну!». У 2013 р. секретаріат Національної спілки журналістів України нагородив його Золотою медаллю української журналістики. За найкращу публікацію публіцистики у 2012 р. на сторінках часопису «Дзвін» В. Лизанчука у 2013 р. нагороджено Дипломом лавреата літературної премії імені Романа Федоріва.

За особливі заслуги в розвитку науки й освіти, підготовку наукових кадрів вищої кваліфікації, довголітню науково-педагогічну та громадську діяльність в університеті Вчена рада Львівського національного університету імені Івана Франка 25 вересня 2013 року присвоїла В. В. Лизанчукові почесне звання «Заслужений професор Львівського національного університету імені Івана Франка». ВГО «Академія наук вищої освіти України» 8 грудня 2016 р. нагородила В. Лизанчука дипломом і першою премією за монографію «Шевченкове слово».

Під науковим керівництвом В. Лизанчука захищено 8 кандидатських і одна докторська дисертація. Опонував та написав 75 відгуків на кандидатські й докторські дисертації та автореферати кандидатських і докторських дисертацій.

Василь Лизанчук – автор 33 монографій, підручників, навчальних посібників, брошур і довідників, понад 1500 наукових, науково-публіцистичних статей, коментарів, нарисів, інтерв'ю і репортажів, виступів на конференціях, по радіо і телебаченню, в соціальних мережах.

За вагомий внесок у розвиток української освіти, підготовку висококваліфікованих фахівців, багаторічну плідну науково-педагогічну, журналістську і громадську діяльність Василя Лизанчука нагороджено орденом «За заслуги» III ступеня (2011 р.), орденом «За заслуги» II ступеня (2017 р.) і понад 50 іншими відзнаками: медалі, дипломи, почесні грамоти, грамоти, подяки, премії.

Василь Лизанчук у програмі «Кендзьор» на «5 каналі»

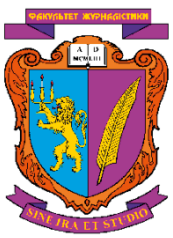

САВЧУК
Варфоломій Степанович
Varfolomii SAVCHUK

Доктор історичних наук, професор, професор кафедри теоретичної фізики Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара, заслужений працівник освіти України

2006

Народився 17 вересня 1945 р. в родині гірничого інженера та медичної працівниці. 1963 р. закінчив середню школу в Дніпропетровську, а 1969 р. – з відзнакою відділення радіофізики фізичного факультету Дніпропетровського державного університету (нині – ДНУ ім. Олеся Гончара). У 1973–1975 рр. обіймав посаду молодшого наукового співробітника Інституту фізіології АН УРСР. З 1975 р. і донині працює в ДНУ ім. Олеся Гончара, де пройшов шлях від асистента до професора (у різні роки) кафедри фізики, квантової макрофізики, теоретичної фізики. У 1974 р. захистив кандидатську дисертацію з біофізики, а у 1996 р. – докторську дисертацію з історії.

До 1985 р. основні дослідження В. С. Савчука стосувалися біофізики, біотехнології, металофізики. Уперше в СРСР разом із І. М. Ремізовим розробив (під керівництвом В. І. Скока) метод збігання відведених потенціалів дії, створив установку для реалізації методу, а з Г. І. Тиригіною відкрив ефект дії магнітних полів певного частотного діапазону на бактеріальне вилуговування марганцю з руд.

Наступним уподобанням стала галузь історії науки і техніки. Основними напрямами досліджень є історія: фіз.-мат. наук; громадсько-наукових об'єднань (один із засновників напряму в Україні); авіації та ракетно-космічних технологій; природознавчих наук; вищої освіти. Долучився до дослідження ролі німців та поляків в історії науки України. Розробив першу в Україні типологію наукових товариств, отримав нові результати з історії природознавчих товариств, розвитку фізичних ідей, зокрема, разом з О. А. Романець довів пріоритет української науки (дослідження Л. Я. Штрума) у становленні теорії надсвітлових рухів. Увів до наукового обігу низку імен забутих та репресованих вчених. Видав (з М. В. Поляковим) ряд монографій з еволюції класичного (традиційного) університету. Створив у ДНУ ім. Олеся Гончара науковий напрям «Історія науки».

Підготував 10 кандидатів наук, 2 докторів наук. Має понад 600 наукових і навчально-методичних праць, учасник міжнародних проєктів. Член кваліфікаційних рад НАН України та ДНУ ім. Олеся Гончара, головний редактор журналу «Дослідження з історії і філософії науки і техніки», член редколегій журналів «Kwartalnik Historii Nauki i Techniki» (Польща), «Наука і наукознавство» та ін.

Почесний академік ГО «НАН ВО України», має нагрудний знак «Відмінник освіти України», дійсний член НТШ, член Національної спілки краєзнавців України. Нагороджений медалями: «Імені Ярослава Мудрого», «Імені Івана Пулюя», Почесними грамотами МОН України та МАП України, медаллю «За вірну службу ДНУ ім. Олеся Гончара» тощо.

Doctor of Historical Sciences, Professor, Professor of the Department of Theoretical Physics Oles Honchar Dnipro National University, Honored Worker of Education of Ukraine

АНДРУШКІВ
Богдан Миколайович
Bohdan ANDRUSHKIV

Доктор економічних наук, професор, професор кафедри управління інноваційною діяльністю та сферою послуг Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя, заслужений діяч науки і техніки України, віцепрезидент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2006

Doctor of Economics, Professor, Professor of the Department of Management of Innovation Activities and the Service Sector of Ternopil Ivan Puluj National Technical University, Honored Worker of Science and Technology of Ukraine, Vice President of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

Народився в 1947 році в с. Метенів Зборівського району Тернопільської області. Пройшов життєвий шлях від копнувача зернового комбайна до перших осіб області. Працював механізатором, інженером, економістом, керівником підприємства, головою райплану, заступником голови Збаразького райвиконкому Тернопільської області, заступником голови Тернопільської обласної планової комісії, заступником і першим заступником голови Тернопільської обласної державної адміністрації, заступником голови обласної ради, головою Тернопільської обласної ради профспілок. Уся його трудова діяльність супроводжувалася творчими науковими і літературними результатами, публікаціями статей у ЗМІ, фахових виданнях, виходом у світ книг, реєстрацією рацпропозицій, патентів тощо.

Нині Андрушків Б. М. відомий учений, письменник, громадський діяч. Почесний професор Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя, дійсний член НТШ, президент Академії соціального управління, член Академії економічних наук України та Міжнародної АРН, дійсний член Української екологічної академії наук та Міжнародної академії економічних наук.

За понад шестидесятирічну трудову та наукову діяльність здобув найвищі наукові ступені. Практичним здобутком його наукової кар'єри є сотні навчальних посібників, підручників, монографій та інших наукових та науково-публіцистичних праць, раціоналізаторських пропозицій, патентів, неординарних ідей. Серед фундаментальних робіт професора підручники «Основи соціального менеджменту (теоретичні положення та прикладні механізми)», «Основи менеджменту», посібник «Основи теорії і практика управління», наукова робота «Туризм України: економічні та організаційні механізми розвитку».

Заснував популярне нині фахове видання «Соціально-економічні проблеми і держава», лабораторію «Еліта» та ін. Створив громадський Фонд реєстрації неординарних ідей і проєктів.

Є членом редколегій ряду фахових і суспільно-громадських видань в Україні.

Професор Андрушків Б. М. працює як над загальнодержавною управлінською проблематикою, так і над регіональними проблемами сфери послуг та іншими питаннями державотворення.

Андрушків Б. М. захоплюється літературною діяльністю, видав понад 40 художніх і науково-популярних книг.

За значний особистий внесок у державне будівництво, соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення, багаторічну сумлінну працю нагороджений відзнакою Президента України – Хрест Івана Мазепи.

БАРАНІВСЬКИЙ
Василь Федорович
Vasyl BARANIVSKYI

Доктор філософських наук, професор, заслужений працівник освіти України

2006

Народився 28 березня 1945 р. в с. Барвінки Малинського району Житомирської області в сім'ї селян. 1967 р. закінчив Вище загальновійськове командне училище в м. Омськ, 1977 р. – філософський факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка; 1984 р. – Військово-політичну академію.

З 1963 р. по 1997 р. служив у Збройних силах СРСР та України на посадах командного, політичного та педагогічного складу. З 1997 р. по 2024 р. працював на посадах професора, завідувача кафедри, декана факультету, провідного та головного наукового співробітника в цивільних та військових навчальних та науково-дослідних закладах Києва.

Академік Української академії політичних наук, полковник у відставці. Ветеран Збройних сил України. Учасник бойових дій.

Був науковим керівником та виконавцем 19 науково-дослідних робіт з фундаментальних гуманітарних проблем розбудови українського суспільства, ЗСУ та вищої освіти. Автор понад 500 наукових та навчально-методичних праць з проблем філософії, політології, історії, економіки, державного управління, освіти, права, військової справи тощо.

У його доробку такі фундаментальні праці, як: «Духовні орієнтації молоді: динаміка і формування» (співавтор), «Духовність особистості в системі сучасних суспільних відносин», «Демократизація Збройних Сил України», «Філософія особистості: актуальні питання історії та сучасного розвитку» та ін.

Під його керівництвом підготовлено докторську, низку кандидатських, магістерських та курсових робіт. Був членом спеціалізованих вчених рад із захисту дисертацій з філософії, педагогіки, українознавства, воєнної історії, кримінального права, економіки та управління національним господарством.

За видатні заслуги у військовій, науковій та педагогічній діяльності нагороджений: державним орденом «За заслуги» III ступеня; відзнакою Президента України – медаллю «Захиснику Вітчизни»; відзнакою «Ветеран війни – Учасник бойових дій»; відзнакою МО України «Знак пошани»; нагрудним знаком «Відмінник освіти України»; академічними нагородами – медалями: «Ушинський К. Д.» і «Григорій Сковорода», «Святого Володимира»; орденами: «Ярослава Мудрого», «Святого князя Володимира», «Альфреда Нобеля»; почесним нагрудним знаком Начальника Генерального штабу – Головнокомандувача ЗСУ «За самовіддану працю у Збройних Силах України», Патріархом Київським і всієї Руси-України Філаретом орденами: «Святого Архистратига Михаїла»; «Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого» I, II, III ступенів; орденом «Князь Мал» – МГО «Земляцтво Житомирян».

Одружений, має трьох дітей.

Doctor of Philosophical Sciences, Professor, Honored Worker of Education of Ukraine

БІЛЯЄВА
Ольга Олександрівна
Olga BILYAEVA

Доктор медичних наук, професор, професор кафедри хірургії та трансплантології Національного університету охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика, заслужений лікар України, віцепрезидент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2006

Doctor of Medical Sciences, Professor, Professor of the Department of Surgery and Transplantology of the P. L. Shupyk National University of Healthcare of Ukraine, Honored Doctor of Ukraine, Vice President of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

Народилася 2 квітня 1941 р. в с. Красноармійське Карлиненського району (Молдова) у родині Івасюка Олександра Івановича та Кармелюк Олександри Миколаївни з Чернівецької області. Закінчивши з відзнакою Бендерське медичне училище, працювала акушеркою та операційною медсестрою. У 1972 р. закінчила 1-й Московський медичний інститут імені І. М. Сєченова за спеціальністю «Лікувальна справа» і продовжила медичну практику хірургом, молодшим науковим співробітником в закладах охорони здоров'я. Закінчила клінічну ординатуру (1989) та аспірантуру (1981) Інституту хірургії імені О. В. Вишневського АМН СРСР, достроково захистивши кандидатську дисертацію.

З 1980 р. Ольга Олександрівна працює у медичних закладах Києва асистентом, доцентом кафедри хірургії. 1999 р. захистила докторську дисертацію на тему: «Комплексне лікування перитоніту та профілактика його ускладнень». 2000 р. стала професором кафедри загальної та невідкладної хірургії, а з 2024 р. є професором кафедри хірургії та трансплантології Національного університету охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика.

О. О. Біляєва автор 830 праць, серед них: 12 монографій, 2 навчальні посібники, 5 методичних рекомендацій, навчальні програми з хірургії інтернатури, спеціалізації, циклів ТУ та стажування, 2 авторських свідоцтва, 54 патенти України. Автор антимікробних аплікаційних сорбентів для лікування гнійних ран, опіків, трофічних виразок. На антимікробний препарат «Сертасил» отримано Всесвітній патент. Член Асоціації хірургів України, Президії асоціації хірургів та проктологів України, Європейської асоціації герніологів, Європейської асоціації менеджменту ран.

Під її керівництвом захищено 10 кандидатських та 1 докторська дисертації. Член двох Спеціалізованих вчених рад – НУОЗУ імені П. Л. Шупика, голова ДЕК у ХНМУ (2006) та НМУ імені О. О. Богомольця (2010). Член редакційних колегій двох спеціалізованих журналів України.

Нагороджена Почесними грамотами: Верховної Ради України, МОЗ України, Міністра оборони України, Київського міського голови та інших організацій. Удостоєна орденів: «Ярослава Мудрого», «Святої Анни» I ступеня, «Андрія Первозванного» III ступеня. Вшанована почесною відзнакою та срібною зіркою «Великого князя Володимира», Благословенною грамотою Патріарха Київського та всієї Руси-України та ін.

Відзначена знаками «Відмінник освіти України» та «Відмінник охорони здоров'я України».

Чоловік – Василь Ілліч Біляєв; син – Валерій, хірург, кандидат медичних наук, доцент; троє онуків!

БОБРОВНИК
Світлана Василівна
Svitlana BOBROVNYK

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри теорії права та держави Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка, заслужений юрист України, віцепрезидент ГО «Національна академія наук вищої освіти»

2006

Народилася 11 квітня 1957 року на Полтавщині. У 1976 році вступила до Київського державного університету ім. Тараса Шевченка, який закінчила в 1981 році та отримала диплом з відзнакою за спеціальністю «Правознавство» та кваліфікацією юриста. З 1981 р. по 1984 рік працювала на посаді старшого лаборанта відділу теорії та історії держави і права інституту держави і права АН УРСР. У 1984 році вступила до аспірантури Інституту, яку закінчила в 1987 році та захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук.

З 1987 р. по 2000 р. обіймала посади молодшого наукового співробітника (1987–1989 рр.), наукового співробітника (1989–1992 рр.), старшого наукового співробітника (1992–1998 рр.), в. о. завідувача відділу проблем організації громадянського суспільства, держави та теорії права (1998–2000 рр.) в Інституті держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. З 2000 р. по 2010 р. – проректор Київського університету права НАН України. У 2005 році отримала наукове звання професора. З 2010 року працює в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка спочатку на посаді професора, а з 2016 року – завідувача кафедри теорії права та держави. Кращий викладач 2019 року.

У 2013 році захистила докторську дисертацію на тему: «Компроміс і конфлікт у праві: теоретико-методологічне дослідження».

24 вересня 2024 року з'їздом представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ призначена членом Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів і продовжує працювати за сумісництвом на посаді професора кафедри теорії права та держави Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Автор понад 200 наукових публікацій. Брала активну участь у підготовці та виданні шеститомної «Великої української юридичної енциклопедії» (Т. 3), «Великого енциклопедичного юридичного словника». Під її науковим керівництвом підготовлено і захищено 51 кандидатську дисертацію, 6 дисертацій доктора філософії у галузі знань «Право» та 3 докторські дисертації.

Неодноразово виступала офіційним опонентом по захисту кандидатських та докторських дисертацій в різних закладах вищої освіти та наукових установах України.

Коло наукових інтересів складають проблеми юридичної конфліктології, філософії права, методології юридичної науки, правової політики, компромісу і конфлікту в праві, медіації, та розвитку й вдосконалення медіації.

За час своєї професійної діяльності неодноразово отримувала відзнаки державних установ та професійних неурядових організацій.

Doctor of Legal Sciences, Professor, Professor of the Department of Theory of Law and State of the Educational and Scientific Institute of Law of the Taras Shevchenko National University of Kyiv, Honored Lawyer of Ukraine, Vice President of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education"

РАХМАНОВ
Вагіф Мамед Огли
Vagif RAKHMANOV

Доктор медичних наук, професор, директор ТОВ «Науково-дослідний інститут дитячої та сімейної психіатрії, психотерапії, психології, медичної і психосоціальної реабілітації», заслужений лікар України, заслужений раціоналізатор України

2006

Doctor of Medical Sciences, Professor, Director of LLC «Research Institute of Child and Family Psychiatry, Psychotherapy, Psychology, Medical and Psychosocial Rehabilitation», Honored Doctor of Ukraine, Honored Rationalist of Ukraine

Народився 14 січня 1951 року в м. Лерик (Азербайджан). Закінчив Азербайджанський медінститут. З 1979 р. працював у Дніпропетровській психоневрологічній лікарні на посаді лікаря-психіатра та психотерапевта. 1989 р. захистив кандидатську, а 1992 р. – докторську дисертацію.

У 1995–1996 рр. – професор кафедри загальної та медичної психології ДДУ (нині – ДНУ ім. Олеся Гончара).

У 1996 р. на базі МДЦ «Артек» організував психотерапевтичний кабінет, де за власною методикою проводив лікування хворих із забруднених зон після Чорнобильської аварії. Дослідив, кваліфікував та науково обґрунтував ускладнення після масових (театральних, телевізійних) сеансів гіпнотизерів, манусологів тощо, та розробив методики їх усунення.

Професор кафедри педагогіки та психології ДДІ ФіС (з 1999 року). Професор кафедри психотерапії Харківської медичної академії післядипломної освіти (2008–2009). У 2013 р. створив та очолив Науково-дослідний інститут дитячої та сімейної психіатрії, психотерапії, психології, медичної та психосоціальної реабілітації. Почесний професор Міжнародної Кадрової Академії.

Автор понад 500 наукових праць, зокрема, 12 монографій, 10 методичних рекомендацій, 30 рацпропозицій, 7 патентів, 3 винаходів. Його книги перекладено азербайджанською мовою.

Переможець міжнародних конкурсів «Scientist of the Year 2016» та «Scientist of the Year 2020» (Чикаго, США).

За розробки немедикаментозної терапії нагороджений «Золотою медаллю ВДНГ СРСР», медалями імені М. І. Пирогова та імені Ґ. В. Лейбніца, орденом Ярослава Мудрого. Занесений до всесвітнього реєстру видатних вчених світу, володар почесного титулу «The Name in Science» з врученням диплома та знака «За внесок у світову науку» (Ірландія, Дублін). Вшанований відзнакою «За охорону здоров'я нації» та Почесною грамотою «За вагомий внесок у розвиток іміджу охорони здоров'я України». За проявлений патріотизм та бездоганне служіння Україні нагороджений зіркою «Патріот України» та занесений до Почесної книги «Україна й українці – цвіт нації, гордість країни». 2014 р. за вагомий особистий внесок у становленні та розвитку системи охорони здоров'я України пошанований листом-подякою та медаллю Верховної Ради України. На Спеціалізованій сесії Європейської Бізнес Асамблеї та Європейської медичної асоціації «Best Medical Practice» удостоєний відзнаки «Роза Парацельса» (Брюссель, Бельгія). У 2017 році ім'я професора Рахманова В. М. занесено до книги «Золоті сторінки української медицини». За розвиток медичної та суспільно-політичної діяльності між Азербайджаном та Україною нагороджений Почесною грамотою.

ДІХТІЄВСЬКИЙ
Петро Васильович
Petro DIKHTIIEVSKYI

Доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри адміністративного права та процесу Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка

2006

Народився в 1945 році в с. Привітові Любарського району Житомирської області в родині Василя Тихоновича та Ганни Никифорівни. Закінчив з відзнакою юридичний факультет Київського державного університету імені Тараса Шевченка у 1983 році. З 1984 р. займається науково-педагогічною діяльністю у вищих навчальних закладах.

У 1993 р. захистив кандидатську, а у 2005 р. – докторську дисертації. Вчене звання доцента було присвоєно в 2001 році, звання професора – у 2006 р.

Петро Васильович Діхтієвський провідний вчений-адміністративіст у дослідженнях актуальних проблем адміністративного права та процесу, правового регулювання діяльності органів публічної влади, забезпечення реалізації та захисту прав громадян, особистої безпеки людини у сфері адміністрування органів виконавчої влади та місцевого самоврядування. З 1982 р. по 1984 р. – заступник голови Комітету профспілок професорсько-викладацького складу Київського державного університету імені Тараса Шевченка. З 2011 р. по 2020 р. – професор кафедри адміністративного права юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. З 16 липня 2020 року по теперішній час - завідувач кафедри адміністративного права та процесу Навчально-наукового інституту права КНУ імені Тараса Шевченка.

Навчально-педагогічний стаж складає понад 30 років.

П. В. Діхтієвський входить до складу Науково-консультативної ради при Голові Верховної Ради України з питань адаптації законодавства України до положень права Європейського Союзу в частині виконання адміністративно-правових зобов'язань України у сфері Європейської інтеграції, є членом редакційних колегій низки наукових фахових видань. З 2019 року член правління ГО «Академія адміністративно-правових наук».

Голова Спеціалізованої вченої ради Д 26.001.04 в КНУ імені Тараса Шевченка із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук. Підготував 26 кандидатів юридичних наук та 4 докторів юридичних наук.

Автор та співавтор понад 200 наукових і навчально-методичних праць, серед яких: 6 підручників, 14 монографій (4 – особисті), 23 навчальні посібники та курси лекцій (15 - з грифом МОН України). Опубліковано 126 наукових праць, зокрема, 44 - у фахових виданнях, з яких проіндексовано: 7 – Index Copernicus, 5 – Scopus, 2 – Web of Science Core Collection тощо.

Нагороджений академічними медалями «20 років АН ВОУ» та «Імені Ярослава Мудрого». Нагороджений орденом «Мужність» як учасник ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС (травень 1986 року).

Doctor of Legal Sciences, Professor, Head of the Department of Administrative Law and Process of the Educational and Scientific Institute of Law of Taras Shevchenko National University of Kyiv

ДЕЙНЕГА
Ірина Іванівна
Iryna DEYNEGA

Кандидат історичних наук, доцент, професор кафедри публічного управління та адміністрування, директор Навчально-наукового інституту неперервної освіти Державного університету «Київський авіаційний університет», віцепрезидент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2006

Candidate of Historical Sciences, Associate Professor, Professor of the Department of Public Management and Administration, Director of the Educational and Scientific Institute of Continuing Education of the State University «Kyiv Aviation University», Vice President of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education"

Народилася 27 січня 1963 року в м. Києві. У 1985 р. закінчила з відзнакою Київський державний університет імені Т. Г. Шевченка за спеціальністю «Історія». У 2003 р. захистила кандидатську дисертацію, у 2008 р. отримала вчене звання доцента.

Протягом 1991–1993 рр. працювала вчителем в загальноосвітній середній школі № 15 м. Києва. 1993–2004 рр. – викладач, доцент Національної академії оборони України. 2004–2009 рр. – проректор з інноваційного розвитку і післядипломної освіти – директор Центру післядипломної освіти Міжгалузевого інституту управління. 2009–2017 рр. – заступник директора Інституту перепідготовки та підвищення кваліфікації, доцент кафедри освіти дорослих НПУ імені М. П. Драгоманова. З 2017 р. і по теперішній час – заступник, потім директор Навчально-наукового інституту неперервної освіти, а з листопада 2020 р. – професор кафедри публічного управління та адміністрування Національного авіаційного університету.

Сферою наукових інтересів І. І. Дейнеги є актуальні питання історії української державності, національної безпеки, впровадження технологій публічного управління та адміністрування у систему післядипломної освіти, освіти впродовж життя, проблеми інноваційного розвитку й управління системою неперервної освіти, вивчення закордонного досвіду побудови програм розвитку університетів в системі «life long learning». Вона є автором понад 150 наукових праць: монографій, навчально-наукових, навчально-методичних посібників, наукових статей. Нині її наукові розвідки зосереджені на питаннях впливу новітніх інформаційно-комунікаційних технологій на систему управління закладами вищої освіти, розвитку та цифровізації навчання впродовж життя.

За освітні і наукові успіхи, значну громадську й організаційну роботу І. І. Дейнега була відзначена Почесною грамотою МОН України, нагрудним знаком «Відмінник освіти України», медаллю «Василь Сухомлинський» Міністерства освіти і науки України, подяками та Почесною грамотою Київської міської державної адміністрації; орденами «Святого рівноапостольного князя Володимира Великого» III ступеня, «Рівноапостольної Анни» II ступеня, «Кирила і Мефодія», медаллю «За жертовність і любов до України» УПЦ КП; академічними медалями «За багаторічну педагогічну працю та наукові успіхи», «Імені Івана Огієнка», грамотою «За вагомий внесок у розвиток освіти і науки України» та медаллю «Флагман освіти і науки України» від Міністерства освіти і науки України. Лауреат академічних нагород: «Володимира Великого», «Імені Ярослава Мудрого», «Імені Івана Крип'якевича».

ШАКУН
Василь Іванович
Vasyl SHAKUN

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ, заслужений діяч науки і техніки України, віцепрезидент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2007

Народився 1 грудня 1947 р. в селі Опришки Глобинського району Полтавської області. З 1972 р. по 1975 р. навчався на юридичному факультеті Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (нині — Київський національний університет імені Тараса Шевченка). У 1976 р. закінчив Київську вищу школу МВС СРСР.

З 1971 р. по 1976 р. працював інспектором, старшим інспектором Штабу Південно-Західного управління транспортної міліції (м. Київ). З 1976 р. по 1984 р. – на партійній роботі. З 1984 р. працював у Київській вищій школі МВС СРСР (нині — Національна академія внутрішніх справ) на посадах: заступник начальника, перший проректор Української академії внутрішніх справ. З 1997 р. до грудня 2012 р. – перший проректор, а з грудня 2012 р. і донині – професор кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ. Генерал-майор міліції.

У 1990 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему: «Профілактика злочинності в адміністративному районі великого міста», у 1996 р. – докторську дисертацію на тему: «Урбанізація і злочинність в Україні». Вчене звання професора присвоєно у 1997 р.

У червні 2004 р. обраний членом-кореспондентом, а в березні 2017 р. - дійсним членом – академіком Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України).

Ним опубліковано понад 160 наукових праць, серед яких: «Попередження злочинності в адміністративному районі великого міста» (1990), «Урбанізація і злочинність» (1996), «Влада і злочинність» (1997), «Суспільство і злочинність» (2003), «Кримінальне право: Підручник: Частина особлива» (1998), «Уголовный кодекс Украины: Научно-практический комментарий» (1998) та ін.

Брав участь у розробці низки законопроєктів та нормативних актів, насамперед: у складі робочої групи МОН України готував проєкт закону України «Про внесення змін до Закону України «Про вищу освіту»; пропозиції до проєкту Закону «Про антикорупційне бюро України» та ін. Автор «Концепції реформи органів кримінальної юстиції».

Є головою Координаційного бюро з проблем кримінології відділення кримінально-правових наук НАПрН України, членом редакційної колегії «Вісника Верховного Суду України», «Наукового вісника Національної академії внутрішніх справ».

Нагороджений медалями: «Ветеран праці», «70 років Збройних Сил СРСР», «За бездоганну службу» III ступеня. Лауреат Премії імені Ярослава Мудрого. За особливі заслуги відзначений «Орденом Ярослава Мудрого V ступеня» (2021) та низкою нагород ГО «НАН ВО України».

Doctor of legal sciences, Professor, Professor of the Department of Criminal Law of the National Academy of Internal Affairs, Honored Worker of Science and Technology of Ukraine, Vice President of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

ШЕВЧУК
Світлана Володимирівна
Svitlana SHEVCHUK

Доктор філософії, професор, завідувач кафедри культури української мови Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, заслужений працівник освіти України

2007

Народилася 12 липня 1954 року в селі Красний Колядин Талалаївського району Чернігівської області. Після закінчення середньої школи 1971 року вступила на філологічний факультет Київського педагогічного інституту імені М. Горького. Упродовж 1975–1979 рр. працювала вчителем української мови та літератури середньої школи № 199 м. Києва. З 1979 року і дотепер працює в Національному педагогічному університеті імені Михайла Драгоманова (нині – Український державний університет імені Михайла Драгоманова). Після захисту 1990 р. кандидатської дисертації – завідувач кафедри культури української мови, а з 2002 року – професор.

Світлана Шевчук є автором понад 300 наукових праць, зокрема, одної монографії, трьох словників, низки навчальних посібників, що висвітлюють питання синтаксису української мови та українського ділового мовлення. Автор низки перших в Україні підручників з ділової української мови, що мають популярність серед студентства, педагогічних працівників та державних службовців.

Протягом 18 років організовує Всеукраїнську науково-практичну конференцію молодих учених і студентів «Українська мова вчора, сьогодні, завтра в Україні й світі», за результатами якої видається збірник матеріалів.

Світлана Володимирівна на запрошення державних установ виступала з низкою лекцій, присвячених актуальним проблемам мовознавства. Вона учасниця програм на радіо й телебаченні, присвячених проблемам функціонування українського слова. У виданні «Іменем закону» та часописі «Секретар-референт» вела рубрику «Вивчаємо українську мову».

За значний особистий внесок у розвиток освіти і науки нагороджена медаллю «Будівничий України» від Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка, нагрудними знаками Міністерства освіти і науки України «За наукові досягнення» та «Відмінник освіти України», Почесною грамотою «За вагомий особистий внесок у розвиток української мови і культури» від Київського міського голови, державним «Орденом Княгині Ольги» II та III ступенів, медалями «За наукові досягнення», «Флагман освіти і науки України», орденом «Святої рівноапостольної княгині Ольги» помісної Української православної церкви, золотою медаллю «Михайло Петрович Драгоманов 1841–1895 рр.», медалями: «Імені Святого Володимира», «Імені Івана Крип'якевича», орденами: «Альфреда Нобеля» і «Хрест Визволителя» ГО «НАН ВО України».

За результатами університетського конкурсу Світлана Володимирівна Шевчук визнана викладачем року (2015), нагороджена дипломами II ступеня (2014, 2016) та III ступеня (2017).

Doctor of Philosophy, Professor, Head of the Department of Ukrainian Language Culture at the Mykhailo Dragomanov Ukrainian State University, Honored Worker of Education of Ukraine

ВОРОБЕЙ
Петро Адамович
Petro VOROBEI

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального права, процесу та криміналістики Київського університету інтелектуальної власності та права, віцепрезидент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2008

Народився 27 червня 1958 р. в с. Граддя Маневицького району Волинської області в сім'ї селян. У 1973 р. закінчив Граддівську восьмирічну школу Маневицького району Волинської області. З 1973 р. по 1975 р. навчався у вечірній школі с. Граддя, де здобув повну середню освіту.

Трудову діяльність розпочав у 1973 р. робітником Граддівського лісництва Колківського лісгоспу Маневицького району Волинської області. 10 листопада 1976 р. був призваний до лав Збройних сил СРСР. Із березня 1979 р. по липень 1980 р. працював міліціонером конвойного дивізіону оперативного полку УВС м. Києва.

У вересні 1980 р. вступив до Волгоградської вищої слідчої школи МВС СРСР. З серпня 1984 р. по липень 1985 р. працював слідчим слідчого відділення Ленського РВВС МВС Якутської АРСР, а з березня 1985 р. по жовтень 1991 р. – слідчим слідчого відділу Московського РВВС МВС м. Києва.

У жовтні 1991 р. вступив до ад'юнктури Української академії внутрішніх справ. У цьому ж році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему: «Кримінальна відповідальність за незаконну торговельну діяльність». Працював на посадах викладача, старшого викладача, доцента, професора кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ. У вересні 1999 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему: «Теорія і практика кримінально-правового ставлення в вину». 18 квітня 2002 р. присвоєно вчене звання професора.

П. А. Воробей підготував 9 кандидатів юридичних наук. Брав активну участь у розробці Кримінального, Кримінального-процесуального, Митного кодексів України та інших законодавчих актів. Працює над удосконаленням кримінального, адміністративного та цивільного законодавства України. Нині – професор кафедри кримінального права, процесу та криміналістики Київського університету інтелектуальної власності та права.

Є керівником авторського колективу з підготовки 10-томного видання «Кримінальне право і законодавство України». Був членом Спеціалізованої вченої ради Д.26.236.02 по захисту кандидатських і докторських дисертацій Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України.

Автор понад 200 наукових праць з кримінального права, кримінології, кримінально-виконавчого права та криміналістики, зокрема, 11 монографій, 4 навчальних посібників та 3 науково-практичних коментарів до Кримінального кодексу України.

З 25.11.2017 р. і дотепер – віцепрезидент з питань забезпечення академічної доброчесності та запобігання конфлікту інтересів ГО «НАН ВО України».

Doctor of Legal Sciences, Professor, Professor of the Department of Criminal Law, Process and Forensics of the Kyiv University of Intellectual Property and Law, Vice President of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

ЗЯБЛІЦЕВ
Сергій Володимирович
Sergii ZIABLITSEV

Доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри патофізіології Національного медичного університету імені О. О. Богомольця, головний вчений секретар ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2008

Зябліцев С. В. після закінчення в 1989 році лікувального факультету Донецького державного медичного інституту працював завідувачем відділу молекулярно-генетичних досліджень Центральної науково-дослідної лабораторії. У 1992 році захистив кандидатську, а у 2005 році – докторську дисертації. У 2007 році отримав вчене звання професора. З 2012 року – завідувач кафедри патологічної фізіології Донецького національного медичного університету, з 2014 року – професор, з 2024 року – завідувач кафедри патофізіології Національного медичного університету імені О. О. Богомольця.

С. В. Зябліцев – висококваліфікований фахівець, провідний вчений в галузі патофізіології, представник видатної наукової школи академіка В. М. Єльського. Напрями наукової діяльності: вивчення нейроендокринної системи при травмі, генетичні дослідження. Під його керівництвом виконано 12 кандидатських дисертацій.

У 1994 році на базі Центральної науково-дослідної лабораторії Донецького медичного університету створив одну з перших в Україні лабораторію молекулярно-генетичного аналізу, де було впроваджено ідентифікацію геному людини. С. В. Зябліцев є експертом з питань встановлення особистості у судово-медичній практиці. Плідним напрямом його роботи є вивчення молекулярно-генетичних порушень у розвитку серцево-судинних, онкологічних, репродуктивних та нейроендокринних захворювань. Під керівництвом Сергія Володимировича з 2006 року було розроблено і впроваджено лабораторну інформаційну систему «УРАН». Він є членом низки спеціалізованих вчених рад по захисту дисертацій та редакційних колегій медичних журналів, автор понад 500 наукових робіт, зокрема, 12 монографій, основні з них: «Ендотеліальна дисфункція при гломерулонефриті» (2006), «Нейрогормональні регуляторні механізми при черепно-мозковій травмі» (2008), «Синдроми атопічної хвороби» (2008), «Гормонодіагностика патології репродуктивної функції» (2010), «Синдроми травматичної хвороби при черепно-мозковій травмі» (2020), навчальні посібники з патофізіології (2008-2025).

Видатні наукові досягнення С. В. Зябліцева оцінено науковою громадою України – з 2008 року він обраний академіком ГО «Національна академія наук вищої освіти України», має нагороди Академії, серед яких, медалі: «Імені Ярослава Мудрого» (2013), «Імені Святого Володимира (2019), «Флагман освіти і науки України», «Флагман сучасної медицини» (2014); Грамоти «За вагомий внесок у розвиток освіти і науки України» МОН України (2013) та «За охорону здоров'я нації» Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я і НАМН України (2014).

Doctor of Medical Sciences, Professor, Head of the Department of Pathophysiology of the O. O Bogomolets National Medical University, Chief Scientific Secretary of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

ШПАК
Віктор Іванович
Viktor SHPAK

Доктор історичних наук, професор, професор кафедри медіапродюсування та видавничої справи Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, заслужений журналіст України, перший віцепрезидент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2009

Вчений, видавець, журналіст, освітянин. Народився 23 жовтня 1956 року в м. Жмеринка Вінницької області. Закінчив Жмеринську середню школу № 5, а у 1979 році – Київський політехнічний інститут за спеціальністю «Електричні системи та мережі», також закінчив аспірантуру Київського славістичного університету за спеціальністю «Історія України» та докторантуру Міжнародної кадрової академії за спеціальністю «Економіка».

Зі студентських років захоплювався журналістикою, співпрацював з газетами «Молодь України» та «Молода гвардія». Працював у видавництві «Молодь» (тепер «Україна»), 1990 року очолив інформаційно-комерційне підприємство газети «Вечірній Київ», де було створено газети «Добрий вечір» та «Фазенда».

Протягом 30 років президент Української видавничо-поліграфічної компанії «Експрес-об'ява». У видавництві була створена газетно-журнальна редакція, де народилися, крім однойменної інформаційно-рекламної газети, журнали «Автоекспрес», «Поєдинок», «Імперія нерухомості» тощо, рекламна агенція, потужна поліграфічна база, видано сотні книг.

Викладацьку діяльність розпочав на посаді професора кафедри журналістики Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. У сфері наукових інтересів: історія сучасної України, розвиток та стан видавничої справи, економічні й соціальні аспекти малого підприємництва, освітянські проблеми тощо.

У науковому доробку понад 120 праць, серед них: монографії, зокрема, «Розвиток малого підприємництва в Україні», «Розвиток видавничої справи України в 1990–2010 рр.», «Видавничий бізнес в умовах української державності» та ін.; навчальні посібники, зокрема, «Міжнародна торгівля», «Видавничий бізнес», «Поліграфія», «Управління сучасним видавництвом» та ін.; статті у фахових журнальних виданнях, зокрема індексованих у Scopus та Web of Science. Лауреат Премії імені Івана Франка за кращу монографію у галузі інформаційної діяльності. Ініціатор створення в ГО «НАН ВО України» серії наукових колективних монографій, які видаються у США.

Багаторічний секретар та член правління Національної Спілки журналістів України, голова ради «Співдружності працівників інформаційних видань України», член редколегій фахових журналів «Вісник Книжкової палати України» та «Інтегровані комунікації» КСУ імені Бориса Грінченка. Захоплюється спортом. Переможець конкурсу АСЖУ у номінаціях «Краща спортивна книга 2009 року» та «Золоте перо».

Нагороджений орденом «За заслуги» III ст., численними відзнаками академічних, релігійних й інших громадських організацій та об'єднань.

Doctor of Historical Sciences, Professor, Professor of the Departments of Media Production and Publishing of Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Honored Journalist of Ukraine, First Vice President of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

ЛЮБІЦЕВА
Ольга Олександрівна
Olha LIUBITSEVA

Доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри країнознавства та туризму Київського національного університету імені Тараса Шевченка, заслужений працівник освіти України

2010

Народилася 13 травня 1953 р. в м. Мінськ (нині – Республіка Білорусь) в сім'ї військовослужбовців. А вже у вересні 1954 р. сім'я переїхала до Києва. Вступила на географічний факультет тоді Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. У 1977 р. закінчила університет і була запрошена на роботу до його науково-дослідного сектору. З того часу її життя нерозривно пов'язане з Київським національним університетом імені Тараса Шевченка.

У 1985 р. захистила кандидатську дисертацію на тему: «Територіальна організація галузевого комплексу сфери обслуговування (на прикладі автотехобслуговування в Українській РСР)». У 1990-х роках перейшла на викладацьку роботу асистентом (1992), доцентом (1994) новоствореної кафедри країнознавства та туризму. У 2003 р. захистила докторську дисертацію на тему: «Геопросторова організація туристичного процесу» за спеціальністю 11.00.02 – економічна і соціальна географія; з 2005 р. – професор, з 2006 р. – завідувач кафедри країнознавства та туризму.

Кафедра країнознавства та туризму, створена 1990 р., стала першою в Україні з підготовки фахівців для туризму як галузі економіки. О. Любіцева, як член робочої групи, брала активну участь у розробці першого в країні галузевого стандарту вищої освіти з туризму (2004). Відтоді й дотепер формування вищої туристичної освіти в Україні пов'язане з ім'я професора О. Любіцевої, яка була не тільки співавтором всіх стандартів вищої освіти з туризму, а й головою Науково-методичної комісії НМР МОНУ з розробки освітніх стандартів нового покоління (2016–2024) з підготовки бакалаврів, магістрів та докторів філософії з туризму і рекреації, за якими зараз готують кадри на кафедрах туризму ЗВО України.

Науковим інтересом О. О. Любіцевої є дослідження пов'язані з розвитком науки про туризм – туризмології: формування її теоретико-методологічних засад, методичного апарату, структури та розвитку в її складі географії рекреації і туризму. Вона автор понад 300 наукових праць, виданих в Україні та за кордоном. Започаткувала збірник наукових праць «Географія і туризм» (2007), який увійшов до переліку фахових видань з географії. Підготувала двох докторів і 13 кандидатів наук.

Нагороджена «Орденом княгині Ольги» III ст. (2019), нагрудними знаками «Почесний працівник туризму України» (2004), «Відмінник освіти України» (2010), «За наукові та освітні досягнення» (2019). Має почесні грамоти, грамоти й подяки МОН України, Київського національного університету імені Тараса Шевченка та інших державних і громадських установ.

Doctor of Geographical Sciences, Professor, Head of the Department of Regional Studies and Tourism, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Honored Worker of Education of Ukraine

ХАРЧЕНКО
Євген Миколайович
Yevhen KHARCHENKO

Доктор медичних наук, професор, професор кафедри фізичної терапії, ерготерапії Комунального закладу вищої освіти «Рівненська медична академія»

2010

Народився 12 травня 1941 р. в м. Дніпропетровськ (нині - м. Дніпро). Закінчив середню школу у м. Харків. У 1964 р. закінчив Харківський державний медичний інститут за спеціальністю «Лікувальна справа». З 1964 р. по 1974 р. працював лікарем-ординатором, психоневрологом в Психоневрологічній лікарні с. Стрілеча Харківської області. З 1974 р. по 1998 р. – лікарем-психіатром II нейрохірургічного відділення Харківської міської лікарні, а також молодшим науковим співробітником, клінічним ординатором кафедри психіатрії, лікарем-спеціалістом психіатричного відділення Харківського державного медичного інституту. З 2000 р. по 2020 р. працював в Українському науково-дослідному інституті соціальної і судової психіатрії та наркології МОЗ України, де обіймав посади головного наукового співробітника, керівника відділення кризових станів, завідувача сектору агресології. Зараз працює професором кафедри фізичної терапії і ерготерапії в Рівненській медичній академії.

У 1986 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Диференціальна діагностика постсуїцидальних станів непсихотичного генезу» на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук за спеціальністю 14.00.04 – психіатрія в Харківському інституті неврології та психіатрії. У тому ж інституті в 1996 р. за тією ж спеціальністю захистив докторську дисертацію на тему: «Постсуїцидальні енцефалопатії».

Євген Миколайович довгі роки вивчав найскладнішу категорію суїцидентів – молодих здорових осіб, які вчиняють тяжкі суїцидальні дії в гострому афективному непсихотичному стані ситуаційного ґенезу. Вперше було розроблено спеціальний комплекс психофізіологічного обстеження суїцидентів з психоорганічним дефектом; авторську класифікацію постсуїцидальних енцефалопатій; спеціальний комплекс нетрадиційної терапії, що включає різні варіації краніоцеребральної гіпотермії, тканинної терапії, гіпербаричної оксигенації, мікрохвильової резонансної терапії.

Євген Миколайович – автор понад 350 наукових праць, зокрема, 9 одноосібних та 15 колективних монографій, 22 підручників та навчальних посібників, 79 методичних рекомендацій, 7 статей, що включені до переліку наукометричних баз Scopus, Web of Science Core Collection. Під його керівництвом захищено 8 кандидатських та 2 докторські дисертації.

За видатні наукові досягнення має нагороди ГО «Національна академіія наук вищої освіти України», зокрема, медалі: «За успіхи в науково-педагогічній діяльності», «Імені О. О. Богомольця», «Імені Ярослава Мудрого». Неодноразово був включений до енциклопедичних видань України.

Doctor of Medical Sciences, Professor, Professor of the Department of Physical Therapy, Occupational Therapy of the Municipal Institution of Higher Education "Rivne Medical Academy"

ЧЕРЕП
Алла Василівна

Alla CHEREP

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри фінансів, банківської справи, страхування та фондового ринку Запорізького національного університету, заслужений діяч науки і техніки України, віцепрезидент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2010

Doctor of Economic Sciences, Professor, Head of the Department of Finance, Banking, Insurance and Stock Market of Zaporizhzhia National University, Honored Worker of Science and Technology of Ukraine, Vice President of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

Народилася 23 жовтня 1960 року в с. Висунськ, що на Миколаївщині. У 1986 р. закінчила Запорізький машинобудівний інститут ім. В. Я. Чубаря за спеціальністю «Електричні апарати», а у 1997 р. – Запорізьку державну інженерну академію за спеціальністю «Економіка підприємства». У 2005 р. закінчила магістратуру Гуманітарного університету «Запорізький інститут державного та муніципального управління» за спеціальністю «Управління навчальними закладами».

З 1997 р. А. В. Череп почала викладати за сумісництвом у Запорізькому гідроенергетичному технікумі, з 1998 р. – у Запорізькій державній інженерній академії. У 2000 р. перейшла до Запорізького національного технічного університету на кафедру фінансів і кредиту на посаду старшого викладача. Захистила кандидатську дисертацію й отримала науковий ступінь кандидата економічних наук, стала доцентом. У 2008 р. захистила докторську дисертацію на тему: «Управління витратами підприємств харчової промисловості в ринкових умовах господарювання». Звання професора отримала в 2010 р.

У Запорізькому національному університеті Алла Василівна розпочала свою роботу в 2005 р. професором кафедри менеджменту організацій та логістики. 2008 р. очолила кафедру фінансів і кредиту на економічному факультеті. З листопада 2009 р. до 2023 р. – декан економічного факультету.

Академік ГО «Академія економічних наук України».

З метою удосконалення викладання фахових дисциплін підготувала до друку та опублікувала: 7 підручників (2 – з грифом МОН України), 11 навчальних посібників (4 – з грифом МОН України, 2 з яких – у співавторстві), 1 практичний посібник з грифом МОН України.

А. В. Череп керує студентським науковим гуртком «Теоретичні та практичні аспекти управління фінансами». Є ініціатором та організатором круглих столів «Інтеграція освіти, науки та бізнесу» за участю представників малого і середнього бізнесу. В 2009 р. започаткувала проведення конкурсу на кращого роботодавця для випускників економічного факультету ЗНУ.

Член обласної координаційної ради з питань розвитку підприємництва при Запорізькій обласній адміністрації. Працює в Комітеті економічних реформ у Запорізькій області. Головний редактор наукового видання «Фінансові стратегії інноваційного розвитку економіки», член редакційної колегії наукового видання Хмельницького національного університету (серія: економічні науки).

А. В. Череп неодноразово нагороджувалася почесними грамотами та іншими відзнаками підприємств, банків, закладів вищої освіти, Запорізької обласної державної адміністрації, Міністерства освіти і науки України, ГО «НАН ВО України».

БОНДАР
Юрій Володимирович
Yurii BONDAR

Доктор філософії в галузі політології Міжнародного відкритого університету, доцент, директор Навчально-наукового інституту журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, заслужений працівник культури України

2011

Народився 24 січня 1960 р. в с. Мовчанівка Ружинського району Житомирської області. 1982 р. закінчив факультет журналістики Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка.

Працював редактором книжкових редакцій видавництва «Молодь», заступником головного редактора газети «Молодь України», головним редактором ТРО «Довіра», завідувачем сектора Служби Віцепрем'єра України з питань економіки, першим віцепрезидентом, проректором МАУП, директором видавництва «Книга роду», заступником генерального директора ДП «УкрНДНЦ», завідувачем кафедр соціальних комунікацій і видавничої справи та редагування. Директор ННІЖ КНУ імені Тараса Шевченка.

Закінчив докторантуру КНУ імені Тараса Шевченка. Лауреат Державної премії імені Івана Франка в галузі інформаційної діяльності (2010), мистецької премії «Київ» (2015), премії Пантелеймона Куліша Міжнародної літературно-мистецької академії України (2019), премії імені Тараса Шевченка КНУ імені Тараса Шевченка (2020), Міжнародної літературної премії імені Олега Ольжича (2021), премії імені В'ячеслава Чорновола (2023), Літературно-наукового конкурсу фонду ім. Воляників-Швабінських (США, 2024). Нагороджений нагрудним знаком «Відмінник освіти України».

Кращий освітянин за версією газети «Освіта» 2019, 2020 та 2021 років. Автор понад 100 художньо-документальних, довідкових та наукових видань, монографій та статей з проблем інформаційного простору, теорії та практики державної інформаційної політики, журналістики та видавничої справи, серед яких: «Свобода слова: українська мірка», «Правидавництво: Римська колона», «Правидавництво: Грецька рапсодія», «Перша інформаційна...», «Друга видавнича», «Третя комунікаційна», «Четверта українська», «Росія – Україна: війна в інформаційному просторі» (2022), «War fyd propaganda» (2023) та ін.

За досягнення у професійній сфері нагороджений відзнакою МОН України «За наукові та освітні досягнення», Золотою медаллю Міжнародної Кадрової Академії «За заслуги в освіті», відзнакою Держтелерадіо України «За заслуги в розвитку інформаційної сфери», Золотою медаллю української журналістики НСЖУ, медаллю ГО «АН ВО України» «За успіхи в науково-педагогічній діяльності», відзнакою Інституту журналістики КНУ імені Тараса Шевченка «Медаль Ґарета Джонса», Грамотою Верховної Ради України та ін.

Заступник голови Всеукраїнської асоціації політичних наук. Член Міжнародної федерації журналістів, НСПУ, Правління НСЖУ та її Київської організації, Спілки офіцерів України. Голова Конфедерації журналістських організацій України. Почесний краєзнавець України.

Doctor of Philosophy in Political Science from the International Open University, Associate Professor, Director of the Educational and Scientific Institute of Journalism of the Taras Shevchenko National University of Kyiv, Honored Worker of Culture of Ukraine

ЗЕЛЕНИЙ
Володимир Іванович
Volodymyr ZELENYI

Кандидат педагогічних наук, професор, професор кафедри соціально-гуманітарних та правових дисциплін Київського інституту Національної гвардії України, заслужений працівник освіти України

2011

Народився 31 жовтня 1952 р. З відзнаками закінчив Київське вище загальновійськове командне училище та Військову академію. У 2005 р. закінчив коледж з вивчення питань безпеки та міжнародних відносин у ФРН. Кандидат педагогічних наук за спеціальністю 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти (2003), професор (2010).

Протягом дев'яти років проходив службу на командних посадах. Решта життя Володимира Івановича тісно пов'язана з науково-педагогічною діяльністю. У 1983 р. був призначений викладачем кафедри розвідки КВЗКУ. З 1992 р. проходив службу в Лівії, а потім – в Алжирі (під час громадянської війни), де навчав алжирських офіцерів. З 1996 р. до кінця жовтня 2010 р. – начальник, а з листопада, після звільнення з військової служби, професор військової кафедри факультету внутрішніх військ Національної академії внутрішніх справ (НАВС). Військову службу закінчив у званні полковника. З 2012 р. до 2015 р. – професор кафедри управління та роботи з персоналом, а з 2016 р. – професор кафедри військової підготовки НАВС. У 2021 р. призначений завідувачем кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Київського інституту Національної гвардії України, а у 2022 р. – професором кафедри соціально-гуманітарних та правових дисциплін цього ж інституту. Стаж науково-педагогічної роботи – 42 роки.

Професору В. І. Зеленому притаманні широкий діапазон наукових інтересів, знання останніх досягнень педагогічної та військової науки й практики як у мирний, так і у воєнний час. Колом його наукових інтересів є підготовка фахівців для військових формувань, розробка та втілення у практику їх навчання і виховання інформаційно-комунікативних форм та методів, сучасні стратегії російсько-української війни. За роки наукової та педагогічної діяльності професор В. І. Зелений завжди користувався заслуженим авторитетом у колективі, ним була створена потужна команда однодумців, які успішно працюють над розв'язанням різноманітних проблем підготовки фахівців для силових та правоохоронних структур.

Має 115 наукових та навчально-методичних праць, з яких: 3 підручники, 20 навчальних посібників. Підготував 5 кандидатів наук.

За заслуги у службі, дослідницькій праці, підготовці наукових і педагогічних кадрів нагороджений у 2010 р. Орденом Данила Галицького, а також орденом Аль-Фатех Ельазим II ст. Лівійської Арабської Джамахірії, понад 30 іншими відомчими нагородами, відзнаками академічних та громадських організацій.

У 2023 р. за видатні заслуги у сфері вищої освіти призначена довічно стипендія Кабінету Міністрів України.

Candidate of Pedagogical Sciences, Professor, Professor of the Department of Social, Humanitarian and Legal Disciplines of the Kyiv Institute of the National Guard of Ukraine, Honored Worker of Education of Ukraine

КРУЛЬ
Петро Франкович
Petro KRUL

Доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри виконавського мистецтва Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

2011

Народився 24 квітня 1959 року в с. Середній Майдан Надвірнянського району Івано-Франківської області. Закінчив Харківський державний інститут мистецтв у 1982 році.

Науково-педагогічний шлях розпочав в Івано-Франківському державному педагогічному інституті імені В. Стефаника.

У 1988–1991 рр. навчався в аспірантурі Київського державного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова.

У 1991 році захистив кандидатську дисертацію на тему: «Комплексне поєднання гри зі співом як умова ефективної підготовки студентів музично-педагогічних факультетів». У 1992 році був призначений завідувачем кафедри музикознавства Прикарпатського університету імені Василя Стефаника.

У 1998–2001 рр. навчався у докторантурі Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. У 2002 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора мистецтвознавства на тему: «Генезис духового та ударного виконавства України» за спеціальністю 17.00.01 – теорія та історія культури.

З 2002 р. працює завідувачем кафедри інструментально-виконавського мистецтва, а з 2016 року – завідувачем кафедри виконавського мистецтва Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

У 2003 році присвоєно вчене звання професора.

Наукові інтереси – дослідження історії виконавства на духових та ударних інструментах України з епохи палеоліту. Автор спеціалізованої методики опрацювання археологічного рукописного матеріалу, який дозволяє вивчати малодосліджені сторінки музичної інструментальної культури доісторичного періоду.

Член Спеціалізованої вченої ради по захисту докторських дисертацій за спеціальностями «Теорія і методика навчання музики і музичного виховання» та «Теорія, методика і організація культурно-просвітницької діяльності» КНУКіМ. Член Спеціалізованої вченої ради К 20.051.08 Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника. Член експертної комісії Міністерства культури і туризму України.

Опублікував понад 180 наукових праць, зокрема, 3 одноосібні монографії: «Синтезоване виконавство – єдиний творчий процес» (1996), «Національне духове інструментальне мистецтво українського народу» (2002), «Східнослов'янська інструментальна культура: історичні витоки і функціонування» (авторське свідоцтво на винахід); автор підручника для вищих навчальних закладів «Духовий інструментарій в історії музичної культури України» та більше 120 статей у наукових журналах та збірниках, співавтор міжнародного проєкту «Проблема духовного світу єврокарпатського регіону: культурологічний аспект».

Doctor of Art History, Professor, Head of the Department of Performing Arts Vasyl Stefanyk Precarpathian National University

ШОСТАК
Анатолій Вікторович
Anatolii SHOSTAK

Кандидат соціологічних наук, професор, доцент кафедри технічного сервісу та інженерного менеджменту імені М. П. Момотенка Національного університету біоресурсів і природокористування України, заслужений працівник освіти України, віцепрезидент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2011

Candidate of Sociological Sciences, Professor, Associate Professor of the Department of Technical Service and Engineering Management of the M. P. Momotenko the National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine, Honored Worker of Education of Ukraine, Vice President of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

Народився 3 липня 1947 року в м. Козелець на Чернігівщині у родині робітників. Після закінчення школи працював бетонником у Козелецькому «Міжколгоспбуді». Три роки служив в армії, а в 1969 р. став студентом Ніжинського технікуму механізації сільського господарства. Працював інженером-технологом у райоб'єднанні «Сільгосптехніка», згодом був обраний депутатом місцевої районної ради. У 1981 р. з відзнакою закінчив Українську сільськогосподарську академію (нині – НУБіП України) за спеціальністю «Інженер-педагог». Відтоді А. Шостак працює на кафедрі технічного сервісу та інженерного менеджменту НУБіП України.

У 2006 р. пройшов стажування у всесвітньовідомій фірмі «Bosch Rexroth AG» (м. Ельхінген, Німеччина).

Понад 30 років поєднує викладацьку діяльність із прикладною; розробив і впровадив в освітній процес методи активного навчання, ділових ігор та унікальну методику оцінювання професійної діяльності науково-педагогічних працівників та структурних підрозділів закладів освіти I–IV рівнів акредитації. Працює у напрямі мотиваційного менеджменту, інформаційних технологій та наукометрії. Є головою правління Товариства аграрних інженерів НУБіП України ГО «Українська асоціація аграрних інженерів». Член ради Заслужених учених університету. Автор понад 300 наукових праць. Під його науковим керівництвом успішно захистилося понад 500 студентів. Академік та член Президії ГО «Національна академія наук вищої освіти України».

За заслуги з відродження духовності в Україні Анатолій Шостак відзначений орденом святих «Кирила і Мефодія» УПЦ.

За вагомий особистий внесок у розвиток агропромислового комплексу, багаторічну сумлінну працю і досягнення у роботі А. Шостак нагороджений Почесними грамотами КМУ, Федерації профспілок України; золотою медаллю імені Макса Вебера «За визнаний світовою спільнотою вклад у соціологічну науку та освіту»; орденами Євросоюзу «Lahore et Scientia» («Працею і знаннями») та «Primus inter Pares» («Перший серед рівних») (м. Мюнхен, Німеччина), медаллю «Імені святого Володимира» ГО «НАН ВО України», нагрудними знаками «Відмінник освіти України», «Відмінник інженерної служби України», срібною медаллю ім. В. І. Вернадського, золотою медаллю «За новаторську роботу в галузі вищої освіти».

За рейтингом Всеукраїнського громадсько-політичного тижневика «Освіта» у 2010 р. Анатолія Шостака визнано кращим освітянином року в Україні.

Удостоєний почесних звань «Заслужений науково-педагогічний працівник НУБіП України», «Doctor of Science honoris causa» та трудової відзнаки «Знак пошани».

БОЙКО
Валерій Володимирович
Valery BOYKO

Доктор медичних наук, професор, директор ДУ «Інститут загальної та невідкладної хірургії імені В. Т. Зайцева НАМН України», завідувач кафедри хірургії № 1 Харківського національного медичного університету, заслужений діяч науки і техніки України

2012

Народився 16 лютого 1962 року в селищі Коломак Валківського району Харківської області. Має три вищі освіти: у 1985 р. закінчив Харківський медичний інститут з відзнакою за фахом «Лікувальна справа», у 2002 р. – Харківський державний економічний університет за спеціальністю «Фінанси», у 2016 р. – Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» за спеціальністю «Педагогіка вищої школи». З 1990 р. В. В. Бойко працює на кафедрі госпітальної хірургії Харківського державного медичного інституту (надалі - ХДМУ, ХНМУ) асистентом, доцентом, професором, а з 1997 року - проректором ХДМУ з наукової роботи. У 1990 році захистив кандидатську, а у 1992 році (у віці 30 років) – докторську дисертації під керівництвом та консультативним наглядом проф. В. Т. Зайцева. З листопада 1999 р. і по теперішній час – директор ДУ «Інститут загальної та невідкладної хірургії ім. В. Т. Зайцева НАМН України», а з січня 2000 року – завідувач кафедри хірургії № 1 ХНМУ. У 1995–1996 рр. – стипендіат Кабінету Міністрів України для молодих учених.

Академік Національної академії медичних наук України.

Видатний український хірург, якого поважає велика кількість вчених медичних закладів України, Польщі, Словаччини, Австрії, Японії, ПівденнійКореї, США та інших країн.

В. В. Бойко – талановитий учений в галузі невідкладної, реконструктивно-відновної, серцево-судинної та онкохірургії. Основні напрями його науково-практичної діяльності пов'язані з розв'язанням проблем абдомінальної та торакальної хірургії, серцево-судинної хірургії, онкохірургії, політравми, невідкладних та гнійно-септичних станів. Фундаментальні дослідження В. В. Бойка полягають у вивченні етіології та патогенезу найбільш поширених хірургічних захворювань. Особлива увага приділена ним проблемам ускладненої виразкової хвороби, панкреонекрозу, травматичної хвороби в гострому періоді, внутрішніх кровотеч, міастенічному синдрому, порушенням мікроциркуляції при хірургічних захворюваннях, процесам регенерації та загоєння ран, впливу електромагнітного випромінювання на мікроорганізми при хірургічній інфекції тощо. Особисто розробив та впровадив принципово нові методики оперативних втручань, такі як: прошивні крізьпечінкові турнікети при травмі печінки; операції пластики стравоходу та шлунка ілеоцекальним сегментом кишківника, авторські методики гастректомії; у торакальній хірургії – операції обробки кукси бронха при пульмон- та лобектоміях; розширеної тимектомії при міастенії, технології аутопротезування трахеї. Розробив та обґрунтував якісно нову стратегію профілактики й лікування критичної ішемії нижніх кінцівок. В. В. Бойко є блискучим хірургом, виконує 500–600 оперативних втручань на рік, причому операції найви-

Doctor of Medical Sciences, Professor, Director of the State Institution "V. T. Zaitsev Institute of General and Emergency Surgery of the National Academy of Medical Sciences of Ukraine", Head of the Department of Surgery No. 1 of the Kharkiv National Medical University, Honored Worker of Science and Technology of Ukraine

щої складності. Зареєстрував відкриття «Явище п'єзобіосинтезу у біологічних тканинах», наукове та практичне значення якого полягає в тому, що отримані фундаментальні дані про явище п'єзобіосинтезу відкривають можливості для створення та вдосконалення біонанотехнологічних пристроїв для діагностики і лікування багатьох захворювань, зокрема, атеросклерозу, порушень провідності в нервових тканинах, біонанопротезуванні деяких біоструктур, мікропроцесорної техніки в біології та медицині. Досягнення та оригінальні технології В. В. Бойка узагальнені в більш ніж 75 монографіях, таких як: «Евісцерації малого таза (хірургічні аспекти)», «Кісти та абсцеси печінки (індивідуалізація лікування)», «Лікування поранених з бойовими ушкодженнями живота (за досвідом АТО/ООС)», «Ушкодження магістральних судин. Травми воєнного та мирного часів», «Хірургічне лікування раку підшлункової залози та періампулярної зони», «Хірургія дисекцій та розривів аорти», «Хірургія серцевих ушкоджень. Особливості сучасної доктрини»; 4-томних керівництвах для лікарів: «Онкохірургія» та «Політравма»; підручниках: «Хірургія: торакальна, серцево-судинна, ендокринна», «Обрані лекції з військово-польової хірургії» та ін.; посібниках: «Бойова травма серця, грудної аорти та магістральних судин кінцівок» та ін. Бойко В. В. - керівник і виконавець низки комплексних науково-дослідних робіт ДУ «Інститут загальної та невідкладної хірургії імені В. Т. Зайцева НАМН України». Він аналітик та ініціатор нових напрямів у хірургії, а це найголовніше для людини - генератора науки, який вміє давати ідеї, ставити завдання і визначати напрями подальшої наукової діяльності й цікавих розробок.

За період з 2000 р. 16 науково-дослідних робіт, що виконані під керівництвом В. В. Бойка, відмічені Президією НАМН України, як кращі серед щорічних. В. В. Бойко – досвідчений педагог і науковий керівник. Підготував 41 доктора і 122 кандидати наук. Голова Харківського осередку Асоціації хірургів України, член президії Асоціації хірургів України та президії Харківського наукового медичного товариства; член Європейських товариств хірургів та хірургії травми і інтенсивної терапії.

2008 р. В. В. Бойко нагороджений Державною премією України в галузі науки і техніки за фундаментальні дослідження.

Головний редактор фахового журналу «Харківська хірургічна школа», науковий редактор журналу «Медицина невідкладних станів» (Scopus). Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2011), нагрудним знаком Головнокомандувача Збройних Сил України «За сприяння військову» (2024). Отримав звання «Почесний доктор Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна» та «Почесний громадянин» Харківської області, м. Харкова та м. Люботина.

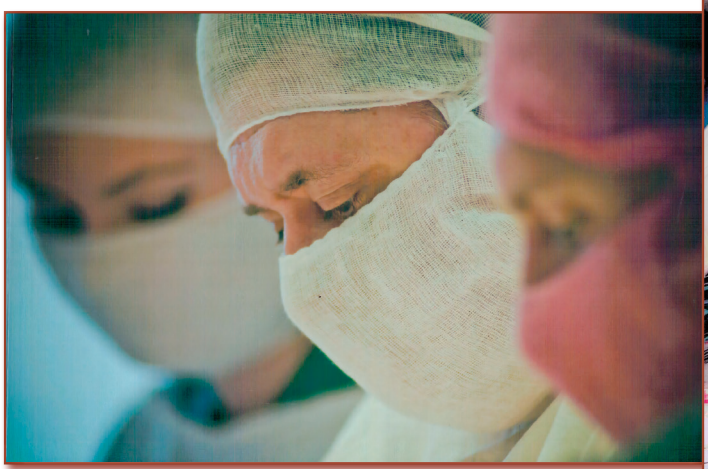

ГИЛЬ
Михайло Іванович
Mykhailo GIL

Доктор сільськогосподарських наук, професор, декан факультету «Технології виробництва і переробки продукції тваринництва, стандартизації та біотехнології» Миколаївського національного аграрного університету

2012

Народився 13 вересня 1969 р. в м. Миколаїв Миколаївської області у родині службовців. Навчався у середній школі № 26 і початковій дитячій музичній школі № 6 м. Миколаєва. Строкову військову службу проходив у період з 1987 р. по 1989 р. у прикордонних військах КДБ СРСР. Здобув з відзнакою вищі освіти за спеціальностями: «Зооінженерія» (1995); «Професійна освіта» (2020); «Публічне управління та адміністрування» (2021); «Біотехнології та біоінженерія» (2021); «Метрологія та інформаційно-вимірювальна техніка» (2022); «Харчові технології» (2023).

У 1999 р. захистив дисертацію та отримав науковий ступінь кандидата, а у 2008 р. – доктора сільськогосподарських наук. Вчене звання доцента по кафедрі годівлі та розведення с.-г. тварин отримав у 2002 р., а професора по кафедрі генетики, годівлі тварин та біотехнології – у 2011 р.

З 1995 р. працює в Миколаївському НАУ на посадах асистента, старшого викладача, доцента, заступника декана (1997–2000), завідувача кафедри біотехнології та біоінженерії (2000–2015, 2023–2024), декана факультету (з 2001). Упродовж 2015–2016 рр. та 2018–2020 рр. працював за сумісництвом на посаді провідного наукового співробітника в лабораторії молекулярної генетики Інституту тваринництва степових районів ім. М. Ф. Іванова «Асканія-Нова» – Національному науковому селекційно-генетичному центрі з вівчарства НААН.

Пройшов стажування в установах: Veepro Holland (Holland, 2003) та MASHAV-MATC (Ізраїль, 2016), Університеті природничих наук м. Любляни (Uniwersytet PrZyrodniczy w Lubline, Poland, 2021), International Historical Biographical Institute (Dubai – New York – Rome – Jerusalem – Beijing, 2021).

Обраний членом Національної академії аграрних наук України.

Голова Вченої ради факультету, член Вченої ради університету, заступник головного редактора наукового збірника «Вісник аграрної науки Причорномор'я», голова СВР Д38.806.02 і член СВР Д 55.859.02 у галузі сільськогосподарських наук, голова НМК напряму 090102 і експерт МОН України, експерт і член Галузевої експертної ради 16 Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти.

Автор 255 наукових робіт: монографій, навчальних посібників, підручників, патентів і авторських свідоцтв України, статей. Керівник наукової школи «Генетика і селекція тварин». Підготував доктора наук і сім кандидатів наук.

Має ряд відзнак від Президента України, Міністра освіти і науки України, Міністра аграрної політики України, Миколаївської облдержадміністрації, ГО «НАН ВО України», Миколаївського НАУ та інші.

Doctor of Agricultural Sciences, Professor, Dean of the Faculty of "Technologies of Production and Processing of Livestock Products, Standardization and Biotechnology" of the Mykolaiv National Agrarian University

КАРПОВСЬКИЙ
Валентин Іванович
Valentyn KARPOVSKYI

Доктор ветеринарних наук, професор, професор кафедри фізіології хребетних і фармакології Національного університету біоресурсів і природокористування України

2012

Doctor of Veterinary Sciences, Professor, Professor of the Department of Vertebrate Physiology and Pharmacology the National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine

Народився 28 червня 1955 р. в м. Бершадь Вінницької області. Після закінчення Гайсинського медичного училища та служби на Балтійському флоті вступив до Української сільськогосподарської академії, яку закінчив з відзнакою у 1982 році та отримав кваліфікацію лікаря ветеринарної медицини. Кандидатську дисертацію захистив у 1994 р. Вчене звання доцента по кафедрі нормальної і патологічної фізіології присвоєно у 1995 р. Докторську дисертацію захистив у 2011 р. на тему: «Типи вищої нервової діяльності великої рогатої худоби та характер адаптаційних реакцій на дію зовнішніх подразників». Вчене звання професора по кафедрі фізіології, патофізіології та імунології тварин присвоєно 2013 р. У 2012 р. став лауреатом премії ім. С. З. Ґжицького.

З 1982 р. по 1994 р. працював асистентом кафедри фармакології та патофізіології Українського державного аграрного університету. З 1995 р. – на посаді доцента кафедри нормальної і патологічної фізіології та одночасно виконував обов'язки заступника декана факультету ветеринарної медицини. У жовтні 2001 р. Валентин Іванович Карповський був обраний завідувачем кафедри фізіології тварин, а з червня 2007 р. протягом 10 років – завідувач кафедри фізіології, патофізіології та імунології тварин. З грудня 2017 р. – професор кафедри біохімії і фізіології тварин ім. акад. М. Ф. Гулого, а з липня 2024 р. і по теперішній час – професор кафедри фізіології хребетних і фармакології НУБіП України.

Велику роботу проф. В. І. Карповський здійснює як член редколегій фахових наукових журналів. Член центральної ради Українського фізіологічного товариства імені П. Г. Костюка; член Асоціації ветеринарних патологів України та президент Асоціації фізіологів тварин вищих навчальних закладів та наукових установ України аграрного профілю.

Професор В. І. Карповський – автор 470 наукових та навчально-методичних праць, зокрема, 34 патентів на винаходи та корисні моделі, 17 монографій, 11 навчальних підручників та посібників.

Під його керівництвом захищено 15 кандидатських, 5 докторських дисертацій та 24 магістерські роботи дослідницького спрямування. Нині є науковим керівником 5 аспірантів.

За період своєї науково-педагогічної діяльності професор В. І. Карповський нагороджений трудовими відзнаками: Почесними грамотами НУБіП України (2005, 2010, 2015 і 2017), медаллю «За співпрацю з внутрішніми військами МВС України» (2004), медалями ГО «НАН ВО України»: «Імені О. О. Богомольця» (2016, 2019), «Імені Святого Володимира» (2018), «Імені Ярослава Мудрого» (2020); орденом «Ярослава Мудрого» (2021).

ЧЕПІЛЬ
Марія Миронівна
Mariya CHEPIL

Доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка та кафедри педагогіки праці і андрагогіки Інституту педагогіки Університету Марії Кюрі-Склодовської (м. Люблін, Польща), заслужений діяч науки і техніки України

2012

Народилася 23 жовтня 1961 року в селі Гірське на Львівщині. З відзнакою завершила навчання у Самбірському культурно-освітньому училищі та Київському інституті культури імені О. Корнійчука (нині – Київський національний університет культури і мистецтв).

За період трудової діяльності пройшла шлях професійного становлення, пов'язаний із системою позашкільної та вищої освіти. Науково-педагогічна діяльність розпочалася в умовах Української держави в перші роки української незалежності, коли пріоритетними й вагомими були питання національної культури, розвиток та утвердження ідеї національної ідентичності.

З 1993 року працює на кафедрі педагогіки (у 2008 р. кафедру перейменовано на кафедру загальної педагогіки та дошкільної освіти) у Дрогобицькому державному педагогічному університеті імені Івана Франка на посаді викладача (1993–1996 рр.), доцента (1996–2001 рр.), професора (2002 р. і до сьогодні). Упродовж 2006–2022 рр. – завідувач цієї ж кафедри. За її мудрого керівництва кафедра перетворилася на осередок наукової, методичної роботи, стала провідним центром підготовки науково-педагогічних кадрів. Водночас була професором кафедри історії виховання та порівняльної педагогіки (2004–2019 рр.), завідувачем цієї ж кафедри (2009–2019 рр.), професором кафедри педагогіки праці і андрагогіки (з 2019 р.) Інституту педагогіки Університету Марії Кюрі-Склодовської (м. Люблін, Польща).

Кандидат педагогічних наук (1993 р.), доцент (1998 р.), доктор педагогічних наук (2002 р.), професор (2003 р.), Почесний доктор Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка (2022 р.), Почесний професор Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (2023 р.).

Започаткувала підготовку фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю «Педагогіка вищої школи» (ліцензовано у 2015 р., акредитовано у 2016 р.), відкриття аспірантури за спеціальністю 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки (наказ МОН України № 92-802 від 03.12.1998 р.) та 13.00.07 – теорія та методика виховання (наказ № 182 від 26.02.2009 р.), докторантури за спеціальністю 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки (наказ № 182 від 16 лютого 2009 р.).

Член експертної ради з освіти при Державної акредитаційної комісії з ліцензування та акредитації вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації (2011–2013 рр.).

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor of the Department of General Pedagogy and Preschool Education of the Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University and the Department of Labor Pedagogy and Andragogy of the Institute of Pedagogy of the Maria Curie-Sklodowska University (Lublin, Poland), Honored Worker of Science and Technology of Ukraine

Професор М. Чепіль – член Спеціалізованих учених рад у Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника (2002–2005 рр.), Вінницькому державному педагогічному університеті імені Михайла Коцюбинського (2005–2008 рр.), Тернопільському національному педагогічному університеті імені Володимира Гнатюка (2004–2010 рр.), Дрогобицькому державному університеті імені Івана Франка (з 2008 р.).

Під її керівництвом захищено 2 докторські й 23 кандидатські дисертації. У 1999 р. заснувала наукову школу «Історія, теорія і практика української освіти і виховання».

Керівник тем науково-дослідної роботи професорсько-викладацького складу кафедри на теми: «Чинники виховання» (2002–2004 рр.), «Зміст навчання і виховання в умовах реформування освіти України» (2005–2007 рр.), «Українська освіта в контексті трансформаційних суспільних процесів» (2008–2012 рр.), «Формування цінностей особистості в європейському освітньому просторі: теорія та практика», «Українська освіта у контексті європейських інтеграційних процесів» (2018–2022 рр.), «Тенденції розвитку освіти в кризових умовах: історія, теорія і практика» (2023–2027 рр.).

Керівник 11 міжнародних проєктів, стипендіальних програм і грантів, які отримали викладачі та аспіранти кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти. Автор-виконавець науково-дослідної роботи «Якість підготовки вихователів дошкільних закладів в Австрії та Україні: компаративний аналіз» (012U103773), білатеральний, міжнародний проєкт (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, 2023–2024 рр.).

Координатор міжнародного товариства «Montessori Research Europe» (Mo.Re) в Україні (2008–2021 рр.). Член Наукової ради Центру Східної Європи Університету Марії Кюрі-Склодовської в Любліні (з 2013 р.), Міжнародної асоціації сучасної освіти, науки та культури (з 2019 р.), Асоціації працівників дошкільної освіти (з 2023 р.) та ін.

Лауреат іменної премії для відомих учених і знаних фахівців НАН України та вищих навчальних закладів (2007 р.). Лауреат Всеукраїнського проєкту «Сучасний педагогічний досвід освітян України – 2020». Нагороджена Грамотами Львівської обласної державної адміністрації за плідну наукову працю, особистий внесок у підготовку кваліфікованих спеціалістів для педагогічної галузі України, розвиток вітчизняної науки і освіти, Подякою та Грамотами МОН України, Грамотами та медалями НАПН України – «Ушинський К.Д.» (2012 р.), «Григорій Сковорода» (2016 р.), «Леся Українка» (2021 р.), Дипломом «За вагомий внесок у розвиток наукових шкіл України» (2018 р.). За сумлінну і взірцеву діяльність, заангажованість, солідарність, професіоналізм, а також особистий вагомий внесок у розвиток педагогічної науки нагороджена дипломами та медалями у Польщі: «Dyplom uznania dla Pani prof. dr hab. Mariji Czepil» (2018 р.), «Medal Brązowy za Długoletnią Służbę III stopnia» (2018 р.), «Medal Komisji Edukacji Narodowej» (2021 р.), «Medal Zasłużona dla Uniwyrsytetu Marii Curie-Skłodowskiej» (2022 р.).

Головний редактор збірника наукових праць ДДПУ імені Івана Франка «Людинознавчі студії. Серія: Педагогіка» (з 2014 р.), член редколегій наукових видань: «Молодь і ринок» (з 2012 р.), «Гірська школа Українських Карпат» (з 2020 р.), «Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія Психологічна» (2019–2023 рр.), «Lubelski Rocznik Pedagogiczny» (2005–2018 рр.), «Annales» (з 2018 р.).

Заступник голови оргкомітету ІІ туру Всеукраїнської олімпіади з педагогіки (Вінницький державний педагогічний університет ім. Михайла Коцюбинського, 2005–2008 рр.). Член журі ІІ туру Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт за спеціальністю «Освітні, педагогічні науки» (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, 2018–2020 рр.).

Автор понад 400 публікацій. Результати наукових досліджень презентувала в університетах Австрії, Німеччини, Польщі, США та ін., де виголошувала доповіді, читала лекції, організовувала конференції, проводила спільні наукові дослідження і семінари.

Відома в Україні та за її межами як педагог-новатор, науковець нового покоління, ініціатор відродження й упровадження національної системи українського виховання, вчена з яскраво вираженою креативністю, лідер наукових розробок, яка не тільки душею вболіває за українську освіту, а й власним життям і творчістю додає їй наснаги та оптимізму, виконує роль невтомного генератора ідей і здатна критично аналізувати й синтезувати результати досліджень.

ЛАЗУРЕНКО
Валентин Миколайович
Valentyn LAZURENKO

Доктор історичних наук, професор, проректор з гуманітарно-виховних питань Черкаського державного технологічного університету, заслужений працівник освіти України

2013

Народився 13 вересня 1976 р. в селі Суботів Чигиринського району Черкаської області в селянській сім'ї.

У 1998 р. закінчив з відзнакою історичний факультет Черкаського державного університету імені Богдана Хмельницького.

У 2001 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Заможне селянство України в умовах НЕПу», а у 2012 р. – докторську дисертацію на тему: «Становлення та розвиток селянських фермерських господарств в Україні: соціально-економічний аспект (1921–1929 рр.)». У 2014 р. присвоєно вчене звання професора.

З 1998 р. працює в Черкаському державному технологічному університеті, де пройшов шлях від аспіранта, викладача, доцента, професора кафедри історії України, заступника декана факультету економіки та управління, помічника ректора, завідувача кафедри історії України та суспільних дисциплін до проректора з гуманітарно-виховних питань.

З 2021 р. – голова Черкаської обласної організації Національної спілки краєзнавців України. Член Національної спілки журналістів України (з 2003 р.). Член Національної спілки краєзнавців України (з 2008 р.).

В. М. Лазуренко одним із перших в українській історичній науці (з 1999 р.) почав досліджувати проблему селянської заможності в українському селі в добу нової економічної політики (1921–1929 рр.).

Активно займається історичним краєзнавством, досліджуючи історію Черкащини та сприяючи відродженню духовності й історичної пам'яті регіону. У 2004 р. започаткував видання серії науково-популярних культурологічних книг «Бібліотека історичної пам'яті "Джерела Вічності"». Автор першого в історії Черкащини історико-краєзнавчого регіонального навчального посібника «Історія Чигиринщини (з найдавніших часів до сьогодення)» (2004 р.). У 2006 р. започаткував проведення учнівських історико-краєзнавчих конференцій «Чигиринщина в історії України. Вже проведено сім конференцій з виданням збірників робіт.

Лауреат Черкаської обласної краєзнавчої премії імені Михайла Максимовича, лауреат Черкаської обласної журналістської премії «Прометей», лауреат Премії імені народного вчителя О. А. Захаренка. Почесний громадянин с. Суботів Чигиринського району (2010).

Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України «За особливі заслуги перед Українським народом» (2023), нагрудними знаками «Відмінник освіти» (2016), «Почесний працівник туризму України», «Почесний краєзнавець України».

Автор (в т. ч. співавтор) понад 400 друкованих робіт.

Doctor of Historical Sciences, Professor, Vice-Rector for Humanitarian and Educational Work of Cherkasy State Technological University, Honored Worker of Education of Ukraine

ЛАПОВЕЦЬ
Любов Євгенівна
Lyubov LAPOVETS

Доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри клінічної лабораторної діагностики факультету післядипломної освіти Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького

2013

Народилася в 1957 році. У 1981 році закінчила біологічний факультет Львівського державного університету імені Івана Франка. Працювала в НДІ педіатрії, акушерства, спадкової патології, з 1984 року – на кафедрі патологічної фізіології Львівського державного медичного університету. У 1989 році захистила кандидатську дисертацію за спеціальністю 14.03.04 - патологічна фізіологія на тему: «Ферментомодулююча дія янтарату натрію при алергії негайного типу».

З 1989 р. по 1994 р. працювала лікарем-лаборантом лабораторії реанімації Львівської лікарні швидкої медичної допомоги. Здобула вищу кваліфікаційну категорію лікаря-лаборанта з лабораторної імунології. З 1994 року і донині Любов Євгенівна працює на кафедрі клінічної лабораторної діагностики факультету післядипломної освіти Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького (ФПДО ЛНМУ ім. Данила Галицького), спочатку асистентом, у 2004 році отримала звання доцента кафедри клінічної лабораторної діагностики.

У 2007 році захистила докторську дисертацію на тему: «Особливості реакції нейрогормональної та імунної системи на фізичні навантаження у здорових людей та хворих на стабільну стенокардію» за спеціальністю 14.03.04 – патологічна фізіологія. У 2011 році отримала звання професора цієї кафедри. З лютого 2007 року і донині – завідувач кафедри клінічної лабораторної діагностики ФПДО ЛНМУ ім. Данила Галицького. Вивчає питання лабораторної діагностики імунодефіцитних станів, захворювань кишківника.

Президент ГО «Освітній інститут клінічної лабораторної діагностики». Головний редактор журналу «Український журнал лабораторної медицини».

Сфера наукових інтересів: зміни показників нейроендокринної та імунної систем при патології серцево-судинної, нервової та ін. систем на тлі метаболічного синдрому, при гострих та хронічних захворюваннях травної системи. У складі робочої групи бере участь у розробці галузевих стандартів.

За понад 30-річний період науково-педагогічної діяльності Любов Євгенівна виховала учнів: 14 кандидатів наук, 2 докторів філософії, 2 докторів медицини, 1 доктора біології.

Л. Є. Лаповець є автором та співавтором 350 наукових праць та більш ніж 130 навчально-методичних праць, з яких 7 підручників для лікарів-лаборантів, лікарів-інтернів, слухачів циклів післядипломної освіти. Основні праці: «Нейроендокринні та імунні взаємодії у здорових осіб при дії дозованого фізичного навантаження», 2008 (співавт.), «Посібник з лабораторної імунології», 2008 (співавт.), «Клінічна біохімія», 2013 (співавт.) та інші.

Doctor of Medical Sciences, Professor, Head of the Department of Clinical Laboratory Diagnostics, Faculty of Postgraduate Education, Danylo Halytskyi Lviv National Medical University

ТИМОШЕНКО
Віра Іванівна
Vira TYMOSHENKO

Доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник Національної академії внутрішніх справ, заслужений діяч науки і техніки України

2013

Народилась 30 травня 1960 р. в с. Вихвостів Городнянського (нині – Чернігівського) району Чернігівської області.

У 1979 р. закінчила Чернігівський юридичний технікум (нині – Навчально-науковий інститут права і соціальних технологій Національного університету «Чернігівська політехніка»). У 1986 р. закінчила з відзнакою юридичний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (нині – Київський національний університет імені Тараса Шевченка). Спеціальність – правознавство, юрист. У 1991 р. закінчила аспірантуру Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. Працювала у цьому ж інституті до 1995 р., обіймала посади молодшого наукового співробітника, наукового співробітника, старшого наукового співробітника.

З 1995 р. по 2011 р. проходила військову службу в СБУ: обіймала посаду доцента, а потім - професора Національної академії Служби безпеки України. У 2011 р. звільнилась з академії та військової служби у званні підполковника СБУ. З 2011 р. по 2014 р. працювала професором Національної академії внутрішніх справ, з 2014 р. по 2016 р. – професором кафедри права Київського національного лінгвістичного університету. З жовтня 2016 р. і донині працює на посаді головного наукового співробітника Національної академії внутрішніх справ.

У 1992 р. захистила кандидатську дисертацію на тему: «Розвиток доктрини “правової держави” у політико-правовій думці України та Росії кінця XIX-початку XX століття» за спеціальністю 12.00.01 – теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень, а в 2005 р. – докторську на тему: «Розвиток юридичних, соціологічних та ідеократичних теорій держави в політико-правовій думці України і Росії кінця XIX — початку XX ст.» за тією ж спеціальністю. Вчені звання: старший науковий співробітник зі спеціальності теорія та історія держави і права, історія політичних і правових вчень, філософія права (1996 р.), доцент кафедри загальноправових дисциплін (1998 р.), професор кафедри цивільного та трудового права (2007 р.).

Напрями наукової діяльності: проблеми теорії держави і права, історії політичних і правових учень, кримінології.

Автор понад 300 наукових праць, зокрема, 17 монографій, серед них: «Теорія держави у політико-правовій думці України та Росії (кінець XIX – початок XX ст.)», «Кримінологія: проблеми теорії та історії», «Соціологічні теорії держави і права: історія і сучасність» та ін.

Має відомчі нагороди (медалі) СБУ України, пам’ятні знаки МВС України, медалі ГО «Національна академія наук вищої освіти України».

Doctor of Legal Sciences, Professor, Chief Researcher of the National Academy of Internal Affairs, Honored Worker of Science and Technology of Ukraine

БАБІЄНКО
Володимир Володимирович
Volodymyr BABIIENKO

Доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри гігієни, медичної екології та громадського здоров'я Одеського національного медичного університету, заслужений діяч науки і техніки України, народний художник України

2014

Doctor of Medical Sciences, Professor, Head of the Department of Hygiene, Medical Ecology and Public Health of Odesa National Medical University, Honored Worker of Science and Technology of Ukraine, People's Artist of Ukraine

Народився 11 січня 1971 р. в с. Долинське Ананьївського району Одеської області у родині педагогів. Батько – Бабієнко Володимир Андрійович був заслуженим учителем України, розробником інтегрованого способу навчання інформатики та автором численних методичних посібників. Мати – Бабієнко Любов Миколаївна працює вчителем математики та інформатики.

У 1986 році закінчив середню школу № 1 у рідному селі Долинське. Після цього, в період 1986–1990 років, навчався у Котовському медичному училищі (нині - м. Подільськ), а з 1990 р. по 1996 р. – на педіатричному факультеті Одеського державного медичного університету (нині – ОНМедУ). Пройшов інтернатуру в ОНМедУ в 1996–1997 роках.

Паралельно з медичною освітою розвивав мистецьку діяльність, що призвело до здобуття другої вищої освіти: у 1994–1999 рр. навчався на художньо-графічному факультеті Південноукраїнського педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

У 2004 р. захистив кандидатську, а у 2014 р. – докторську дисертації.

З 1997 року працював асистентом кафедри загальної гігієни ОНМедУ. У 2010 році здобув кваліфікацію лікаря вищої категорії. З 2010 р. по 2015 р. обіймав посаду заступника декана медичного факультету. У 2011 р. отримав вчене звання доцента, а в 2015 р. – професора. З 2014 року очолював кафедру гігієни та медичної екології ОНМедУ. У 2021 році закінчив Одеський регіональний інститут державного управління при Президентові України за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування».

Наукові інтереси охоплюють гігієнічну та медико-біологічну оцінку впливу дефіциту нутрієнтів на стан здоров'я населення. Є автором понад 300 наукових праць, зокрема, монографій, підручників та навчальних посібників, а також власником двох патентів на винаходи. Крім ГО «НАН ВО України», є членом ГО: «Міжнародна академія освіти і науки» – з 2016 р.; «Українська асоціація сімейних психологів» – з 2021 р.; International occupational medicine society collaborative – з 2021 р.

За свою наукову та освітню діяльність отримав численні відзнаки, зокрема, орден «Альфреда Нобеля»; медалі: «За успіхи в науково-педагогічній діяльності», «Імені Івана Пулюя», «Імені М. І. Дубини»; пам'ятний знак «За сприяння Військово-Морським Силам України».

Окрім наукової діяльності, активно займається мистецтвом. У 2011 р. було присвоєно звання «Заслужений художник України», а у 2024 р. – «Народний художник України». З 2005 р. є членом Національної спілки художників України, з 2018 р. – членом правління Одеської обласної організації Національної спілки художників України.

ВІРНА
Жанна Петрівна
Zhanna VIRNA

Доктор психологічних наук, професор, професор кафедри педагогічної та вікової психології Волинського національного університету імені Лесі Українки

2014

Народилась 1 червня 1967 року в місті Луцьку у сім'ї військовослужбовців. Викладацьку діяльність розпочала відразу після закінчення в 1988 р. факультету підготовки вчителів початкових класів Луцького державного педагогічного інституту імені Лесі Українки, обіймаючи посади асистента, старшого викладача, доцента, професора волинського вишу. У 1996 р. захистила кандидатську дисертацію на тему: «Формування професійного ставлення до клієнта в процесі підготовки практичних психологів» та у 2004 р. - докторську дисертацію на тему: «Мотиваційно-смислова регуляція у професіоналізації психолога» в Інституті психології імені Г. С. Костюка НАПН України.

Декан факультету психології у 2005–2019 рр., науковий керівник та консультант 2 докторських і 28 кандидатських дисертацій. Має досвід викладання у сфері загальної, вікової, клінічної та соціальної психології.

Автор життєво-стильового концепту мотиваційно-смислової регуляції професійної реалізації особистості. Керівник наукової школи вивчення життєвого і професійного шляху особистості з досвідом дослідження у сфері професійного самозбереження, компенсації та реабілітації у практичній діяльності. Інституційний координатор науково-дослідної лабораторії інтегральних досліджень особистості (2005) та ініціатор фахового часопису «Психологічні перспективи» (2006). Голова Спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій (2008), докторських дисертацій – донині. З 2008 р. є членом Спеціалізованих вчених рад Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, Одеського національного університету імені І. І. Мечникова, Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Офіційний опонент 23 докторських та 72 кандидатських дисертацій. Автор понад 240 публікацій. Очолює Волинське обласне відділення ВГО «Товариство психологів України».

За заслуги перед українським народом та вагомий внесок у розвиток психологічної науки, удостоєна таких державних відзнак та нагород: Почесна грамота Кабінету Міністрів України, Грамота Верховної Ради України, Грамота МОН України, золотий нагрудний знак ВНУ імені Лесі Українки, нагрудний знак «За наукові досягнення», Почесна відзнака Святої Праведної Анни II ст., диплом лауреата обласної Премії за заслуги у сфері науки, медалі: «Імені Ярослава Мудрого», «Імені Святого Володимира» ГО «НАН ВО України», медаль «Vyigotskiy Medal in Psychological Sciences» міжнародного наукового видання «Фундаментальні і прикладні дослідження в практиці провідних наукових шкіл».

Doctor of Psychological Sciences, Professor, Professor of the Department of Pedagogical and Age Psychology of the Lesia Ukrainka Volyn National University

КАЛАЧНЮК
Лілія Григорівна
Liliia KALACHNIUK

Доктор біологічних наук, професор, професор кафедри біохімії і фізіології тварин Національного університету біоресурсів і природокористування України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки

2014

Doctor of Biological Sciences, Professor, Professor of the Department of Biochemistry and Animal Physiology of the National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine, laureate of the State Prize of Ukraine in the field of science and technology

Здобула вищу освіту за спеціальністю «Біохімія». Під час навчання на біологічному факультеті Львівського державного університету імені Івана Франка, кваліфікаційна робота була відзначена Дипломом першого ступеня на міжвузівському конкурсі дипломних робіт УРСР (1983–1984 рр.). У 1989 р. в Інституті молекулярної біології і генетики НАН УРСР захистила кандидатську дисертацію на тему: «Структура тРНКSer1 із печінки бика і її взаємодія з аміноацил-тРНК синтетазами» за спеціальністю 03.00.03 – молекулярна біологія. У 2009 р. в Національному університеті біоресурсів і природокористування України (НУБіП України) захистила докторську дисертацію на тему: «Молекулярні аспекти екзогенної регуляції метаболізму у клітинах мікроорганізмів-симбіонтів та тварини-господаря» за спеціальністю 03.00.04 – біохімія. У 2013 р. отримала вчене звання доцента, а у 2020 р. – професора. Лілія Григорівна Калачнюк є лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки за цикл наукових праць «Механізми функціонування органів системи травлення» у 2012 р.

У 2016–2020 рр. – керівник регіонального контактного пункту «Клімат та ефективність використання ресурсів, включаючи сировинні матеріали», протягом 2017–2020 рр. – керівник національного контактного пункту «Харчова безпека, стале сільське господарство, морські дослідження та біоекономіка» Робочої програми «Горизонт 2020» на базі НУБіП України.

У 2017–2019 рр. – активна учасниця міжнародного проєкту «BioHorizon» (R&I проєкт № 652637 програми «Горизонт 2020»).

У 2017–2020 рр. – заступник директора Науково-дослідного інституту здоров'я тварин з інформаційної та інноваційної роботи.

У 2017–2018 рр. – стипендіат проєкту «Інноваційний університет та лідерство. Фаза III: інновації та відносини з оточенням» (Варшава – Ягеллонський університет, Польща) та автор мікропроєкту «Інформаційна база для Center of Excellence як модель побудови динамічної структури стосунків з основними стейкхолдерами української вищої освіти».

Лілія Григорівна Калачнюк є гарантом освітньо-наукової програми «Біологія» (091) в НУБіП України та керівником/учасником багатьох наукових проєктів, членом Спеціалізованої вченої ради із захисту докторських дисертацій, всеукраїнської самоврядної науково-громадської організації «Українське біохімічне товариство» і Американської асоціації за прогрес науки. Входить до редакційної колегії журналу «Біологія тварин» Інституту біології тварин Національної академії аграрних наук України.

Автор понад 270 наукових і навчально-методичних праць.

МОЙСЕЄНКО
Валентина Олексіївна
Valentyna MOISEIENKO

Доктор медичних наук, професор, професор кафедри пропедевтики внутрішньої медицини № 2 Національного медичного університету імені О. О. Богомольця

2014

Провідна науковиця галузі, лікар з 38-річним досвідом лікувальної та науково-педагогічної роботи.

Народилася в м. Василькові, що на Київщині. Закінчила середню загальноосвітню школу із золотою медаллю, лікувальний факультет Київського медичного інституту – з відзнакою (1987), клінічну ординатуру (1989), аспірантуру (1991). Пройшла шлях від медичної сестри до професора кафедри пропедевтики внутрішньої медицини № 2 Національного медичного університету імені О. О. Богомольця. Виконувала обов'язки завідувача кафедри пропедевтики внутрішньої медицини № 2 НМУ імені акад. О. О. Богомольця (2014–2015), працювала завідувачем кафедри внутрішньої медицини з курсом ендокринології Приватного вищого навчального закладу «Міжнародна академія екології та медицини» (2018–2020). У 1990 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук за спеціальністю 14.01.02. – внутрішні хвороби, у 2000 р. – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора медичних наук. Вчене звання прфесора присвоєно у 2005 р. Учениця професорів А. П. Пелещука та Т. Д. Никули.

Має дві вищі кваліфікаційні категорії – з терапії і нефрології, спеціалізацію з гастроентерології та Сертифікат з незалежної медичної практики, виданий Громадською лікарською асоціацією Німеччини. Працювала головним науковим співробітником відділу еферентних технологій ДУ «Інститут нефрології Національної академії медичних наук України» (2013–2018). Пройшла стажування в Німеччині, Нідерландах, Франції, Великобританії, Італії, Іспанії, Швеції, Норвегії, Данії, Польщі, Грузії, Молдові, Болгарії.

Член Всесвітньої гастроентерологічної асоціації (WGO), Європейських асоціацій нефрології, діалізу і трансплантації (ERA-EDTA) та Міжнародної асоціації нефрологів (ISN).

Академік і віцепрезидент ГО «Міжнародна академія освіти і науки».

Наукові інтереси: терапія, гастроентерологія, нефрологія, імунодієтологія, нутриціологія, історія медицини.

Автор понад 682 друкованих праць, з них: 125 - одноосібних, 49 – у міжнародних виданнях, 10 монографій, 4 підручники, 15 посібників, 6 словників (зокрема, 4 – за кордоном), 7 методичних рекомендацій, 4 нововведень, 2 свідоцтва про реєстрацію авторського права на твір, навчальних та тестових програм з внутрішньої медицини.

Є членом апробаційної та Спеціалізованої вченої ради Д 26.003.08 НМУ імені О. О. Богомольця, Спеціалізованої вченої ради Д.26.565.01 при ДУ «Інститут нефрології АМН України», членом Національної федерації наукової аналітики України, голов-

Doctor of Medical Sciences, Professor, Professor of the Department of Propaedeutics of Internal Medicine No. 2 of the O. O. Bogomolets National Medical University

ним редактором фахового журналу «Актуальні проблеми нефрології», почесним членом редколегії журналу «The Open Urology & Nephrology Journal» та низки інших видань.

Була стипендіатом Кабінету Міністрів України для молодих вчених (1996–1998). Під її керівництвом захищено 3 кандидатські й 1 докторська дисертації. За серію наукових робіт дві її учениці удостоєні академічної премії НАМН України для молодих вчених в галузі медицини за 2005 р. Є експертом Національного фонду досліджень України. Індекс Гірша за Web of Science – 9, індекс Гірша за Scopus – 2. Гідно представляє Україну на міжнародних медичних конференціях, конгресах, з'їздах тощо.

За свою багаторічну діяльність та досягнення в медицині професор В. О. Мойсеєнко має низку нагород і відзнак. Удостоєна почесного міжнародного звання «Жінка року» (США, 2003), медалі «Honoring Community Service and Professional Achievement» (США, 2005), нагороджена срібною медаллю за наукову роботу від ГО «Міжнародна академія наук і вищої освіти», Всесвітньої федерації дослідницької аналітики – за кращу аналітичну роботу III етапу Чемпіонату з медицини, фармацевтики, біології, ветеринарної медицини та сільського господарства (Лондон, Великобританія, 2014). Нагороджена орденом Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я «Медична слава», та орденом НАМН України «Медична слава України»; медалями: НАН України «За вагомий внесок у розвиток освіти та науки», медаллю Святійшого Філарета – Патріарха Київського і всієї Руси-України «За жертовність і любов до України», ГО «НАН ВО України» - «Імені О. О. Богомольця», «Імені Івана Пулюя», «Імені М. І. Дубини», «За успіхи в науково-педагогічній діяльності», «Імені Ярослава Мудрого», «За заслуги в освіті і науці». Почесними грамотами ГО «НАН ВО України», ГО «МАОН», МОЗ України «За високий професіоналізм і вагомий внесок у розвиток освіти та науки України», «За вагомий особистий внесок у розвиток освіти та багаторічну плідну наукову діяльність», «За вагомий особистий внесок у розвиток охорони здоров'я та високий професіоналізм», Київського міського голови та іменним годинником. Має подяку за організацію і модерування науково-практичних конференцій та семінарів «Практична медицина військового часу» та нагороджена дипломами в номінації «Кращий навчальний посібник», «Кращий винахід року», за серію наукових праць – «Актуальні проблеми нефрології», «За вагомий внесок у розвиток вітчизняної медицини» у рамках Всеукраїнського видавничого проєкту. Призер першості з наукової аналітики в рамках Глобального міжнародного науково-аналітичного проєкту GISAP (2013, 2015). Увійшла до топдесятки переможців VI Національної премії «Найкраща українка в професії 2024» – соціального проєкту, спрямованого на підтримку успішних жінок у професії.

Найкраща українка в професії 2024 р.

Свою громадську діяльність Валентина Олексіївна спрямовує на вивчення історії та доброчинність. Як лікар-волонтер у період воєнного стану надавала медичну допомогу жителям с. Мотижин Бучанського р-ну, с. Ясногородка та с. Розважів Іванківського р-ну Київської області. Указом Патріарха Київського і всієї Руси-України Філаретом за заслуги з відродження духовності в Україні, багаторічну благодійну діяльність нагороджена орденом Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого III-го ступеня (2023).

Надійною опорою та запорукою успіху в плідній діяльності завжди була її родина: чоловік – Тарас Денисович, людина енциклопедичних знань, інтелігент, уродженець Буковинського краю та сини – Денис і Андрійко.

Валентина Олексіївна Мойсеєнко – сучасна, яскрава, неординарна особистість: любить подорожі, цікаві книги, інтелектуальне спілкування.

ОСУХОВСЬКА
Олена Сергіївна
Olena OSUHOVSKA

Доктор медичних наук, професор, головний науковий співробітник Державної установи «Інститут судової психіатрії Міністерства охорони здоров'я України»

2014

Осуховська Олена Сергіївна закінчила з відзнакою лікувальний факультет № 1 Донецького державного медичного університету ім. М. Горького в 1995 році, далі навчалася в магістратурі за фахом «Психіатрія». У 1997 році закінчила з відзнакою магістратуру та отримала кваліфікаційний ступінь магістра медицини, після чого працювала лікарем-психотерапевтом.

Вже понад 25 років професійне життя Олени Сергіївни пов'язане з «Українським науково-дослідним інститутом соціальної і судової психіатрії та наркології» (після реорганізації – Державна установа «Інститут судової психіатрії Міністерства охорони здоров'я України»).

У 2000 році О. С. Осуховська вступила на очне відділення аспірантури до «Українського науково-дослідного інституту соціальної і судової психіатрії та наркології». У 2004 році успішно захистила кандидатську дисертацію на тему: «Клініко-психопатологічні особливості розладів особистості в учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у віддаленому періоді та їх коригування».

Після закінчення аспірантури працювала старшим науковим співробітником в Українському науково-дослідному інституті соціальної і судової психіатрії та наркології у відділенні психолого-психіатричних проблем надзвичайних ситуацій, техногенних аварій та катастроф відділу соціальної та екстремальної психіатрії, де проявила себе фаховим науковцем.

У грудні 2008 року О. С. Осуховська вступила до докторантури на очне відділення, виконала та захистила дисертацію на тему: «Система психогігієни, психопрофілактики та психотерапії адиктивної поведінки в учнів шкіл та студентів вищих навчальних закладів». Після закінчення докторантури працювала у відділі соціальної та клінічної наркології, завідувала відділом примусових психіатричних заходів та пенітенціарної психіатрії УНДІ соціальної і судової психіатрії та наркології.

Нині Олена Сергіївна є головним науковим співробітником відділу наукових досліджень запобігання вчиненню суспільно небезпечних діянь особами з психічними розладами, членом Спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських і докторських дисертацій, академіком ГО «Національна академія наук вищої освіти України», ГО «Міжнародна академія освіти і науки», членом ГО «Асоціація психотерапевтів і психоаналітиків України».

Під керівництвом О. С. Осуховської були захищені дві кандидатські та одна докторська дисертації.

О. С. Осуховська має понад 100 друкованих праць, постійно підвищує свій професійний рівень, бере участь у конференціях, семінарах і наукових дискусіях.

Doctor of Medical Sciences, Professor, Chief Researcher of the State Institution "Institute of Forensic Psychiatry of the Ministry of Health of Ukraine"

ЧАЙКА
Григорій Васильович
Hryhorii CHAIKA

Доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри акушерства та гінекології №1 Вінницького національного медичного університету імені М. І. Пирогова

2014

Народився 8 квітня 1962 року в селі Нова Прилука Липовецького району на Вінниччині. 1981 р. закінчив Вінницьке медичне училище ім. академіка Д. К. Заболотного, а у 1990 р. – Вінницький державний медичний інститут імені М. І. Пирогова з відзнакою. З 1990 р. по 1992 р. навчався в клінічній ординатурі на кафедрі акушерства та гінекології № 1 Вінницького державного медичного інституту імені М. І. Пирогова. З 1992 р. по 1994 р. – старший лаборант, а з 1994 р. по 2001 р. – асистент кафедри акушерства та гінекології № 1.

У 1996 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Невиношування вагітності у жінок, які проживають в регіонах тривалого впливу нітратів». З 1998 по 2012 рр. – завідувач учбовою частиною кафедри. У 2000 р. переведений за конкурсом на посаду доцента кафедри акушерства та гінекології № 1.

У 2012 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора медичних наук на тему: «Конституціональні закономірності становлення жіночої статевої системи у практично здорових осіб підліткового та юнацького віку» за спеціальностями - акушерство і гінекологія, нормальна анатомія.

З 2012 р. – завідувач кафедри акушерства та гінекології № 1 Вінницького національного медичного університету імені М. І. Пирогова. 2014 р. присвоєно вчене звання професора.

Керівник секції Південного регіону відділення медицини ГО «НАН ВО України».

Розробляє нормативні критерії здоров'я різних вікових груп населення на основі вивчення антропогенетичних та фізіологічних характеристик організму з метою визначення маркерів мультифакторіальних захворювань; досліджує репродуктивний потенціал і проблеми збереження здоров'я жінки.

Має великий педагогічний досвід. З-під його пера вийшло 3 підручники: «Акушерство та гінекологія для сімейних лікарів», «Фізіологічне акушерство» та «Захворювання внутрішніх органів у вагітних»; 6 навчальних посібників: «Симптоми і синдроми в акушерстві, гінекології та перинатології», «Акушерство в таблицях та схемах», «Гінекологія в таблицях та схемах», «Нетримання сечі у жінок без пролапсу тазових органів», «Практична урогінекологія», «Клінічна анатомія сечостатевих органів», а також понад 213 наукових праць.

За видатні наукові досягнення в галузі науки та медицини вчений нагороджений пам'ятними медалями: «За вагомий внесок у розвиток освіти і науки» (2015 р.), «Імені М. І. Дубини» (2018 р.), «За успіхи в науково-педагогічній діяльності» (2019 р.), орденами: «Гордість і слава України» (2018 р.), «Медична слава» (2018 р.), «Науковець року 2019» та «Науковець року 2020».

Doctor of Medical Sciences, Professor, Head of the Department of Obstetrics and Gynecology No. 1 of Vinnytsia National Medical University named after M. I. Pirogov

ВЕРБИЦЬКИЙ
Володимир Валентинович
Volodymyr VERBYTSKYI

Доктор педагогічних наук, професор, директор Національного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді Міністерства освіти і науки України, заслужений працівник народної освіти України, віцепрезидент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2015

Народився 25 липня 1957 року в м. Володимиро-Олександрівське Будьоновського району Приморського краю в сім'ї військовослужбовця. У 1974 році закінчив Ольшаницьку школу I–III ст. Рокитнянського району Київської області.

У 1978-1983 рр. навчався на природничо-географічному факультеті Київського державного педагогічного інституту імені О. М. Горького, здобув кваліфікацію вчителя. У 1983 році – начальник табору «Юннат» Республіканської станції юних натуралістів (РСЮН). Після реорганізації РСЮН в Український державний еколого-натуралістичний центр в 1992 році призначений Міністерством освіти і науки України директором цього закладу.

Кандидат педагогічних наук з 1996 року. Дисертацію захистив 24 травня 1996 р. у Спеціалізованій вченій раді Д. 01.32.02 Інституту педагогіки АПН України. Доктор педагогічних наук з 2004 року. Дисертацію захистив 16 вересня 2004 р. у Спеціалізованій вченій раді Д. 26.001.16 Київського національного університету імені Тараса Шевченка. З 2008 року - старший науковий співробітник Інституту проблем виховання АПН України, того ж року – доцент кафедри педагогіки КНУ імені Тараса Шевченка.

2014 року – професор кафедри медико-біологічних і валеологічних основ охорони життя та здоров'я Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова.

В. В. Вербицький працює в науково-методичних комісіях, радах Міністерства освіти і науки України, Міністерства екології та природних ресурсів України, Державної агенції лісових ресурсів України. З 19.05.2022 р. до 22.03.2023 р. – радник Міністра освіти і науки України. Академік і віцепрезидент ГО «Міжнародна академія освіти і науки». Автор 210 наукових праць, з них 5 - з грифом МОН України. Опубліковано 6 одноосібних навчально-методичних посібників та 2 одноосібні монографії, 10 наукових статей у фахових журналах, індексованих у Scopus.

В. В. Вербицький – головний редактор науково-художнього журналу для дітей та юнацтва біолого-натуралістичного спрямування «Паросток», газети «Юний натураліст» та Всеукраїнського науково-педагогічного журналу «Освітній фактор».

Має почесне звання «Заслужений працівник народної освіти України», нагороджений нагрудним знаком «Відмінник освіти України», Почесними грамотами Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України; нагрудними знаками: «Петро Могила», «За наукові досягнення», «Антон Макаренко». Відзначений Міжнародним біографічним центром (Кембридж, Англія) званням «Видатний вчений світу 2007». 2016 р. удостоєний державної нагороди України – орден «За заслуги» III ст.

Одружений і має трьох дітей.

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Director of the Ukrainian State Ecological and Naturalistic Center, Honored Worker of Public Education of Ukraine, Vice President of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

ГРИБАН
Григорій Петрович
Grygoriy GRYBAN

Доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення Житомирського державного університету імені Івана Франка, заслужений діяч науки і техніки України

2015

Народився 19 квітня 1952 року в селі В'язовець Пулинського району Житомирської області. У 1971 році закінчив Коростишівське педагогічне училище імені Івана Франка, у 1978 році з відзнакою – факультет фізичного виховання Вінницького державного педагогічного інституту імені М. Островського, спеціальність – «Фізичне виховання». Навчався в аспірантурі Київського державного інституту фізичної культури у 1980–1983 рр. Кандидатську дисертацію на тему: «Психологічна підготовка висококваліфікованих легкоатлетів на основі удосконалення спеціалізованих вольових проявів» захистив у 1986 році, докторську дисертацію на тему: «Методична система фізичного виховання студентів аграрних університетів» – у 2013 р. 1991 року присвоєно вчене звання доцента кафедри фізичного виховання, 2014 р. – вчене звання професора.

Працював у Поліському національному університеті з 1983 р. по 2013 р. на посадах викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача кафедри фізичного виховання. З 2013 р. по 2019 р. – завідувач кафедри фізичного виховання та рекреації Житомирського державного університету імені І. Франка. Г. П. Грибан відомий в Україні та за її межами вчений у галузі фізичної культури і спорту та педагогіки. Автор 715 наукових та науково-методичних праць: 13 монографій, з яких 7 одноосібних, 23 навчальних посібників (11 - з грифом Міністерства освіти і науки України), 44 державних свідоцтв на право інтелектуальної власності України. Опубліковано 55 статей у наукометричній базі Scopus, 45 - у Web of Science. Індекс Гірша - 41. Підготував 2 докторів педагогічних наук, 2 кандидатів наук з фізичного виховання і спорту, 4 кандидатів педагогічних наук, майстра спорту України міжнародного класу, 2 майстрів спорту України, майстра спорту Німеччини. Має свою наукову школу «Методична система фізичного виховання».

Член Спеціалізованих вчених рад із захисту кандидатських і докторських дисертацій в Українському державному університеті імені Михайла Драгоманова та Житомирському державному університеті імені Івана Франка. Головний редактор Вісника Житомирського державного університету імені І. Франка «Педагогічні науки».

Лауреат XX Всеукраїнського конкурсу «Україна олімпійська» (2020 р.); «Лауреат спортивного року» у 2013 та 2019 роках на Житомирщині; лауреат щорічного обласного конкурсу «Краща книга року» у номінаціях «Із глибини знань» та «Мій край» (2014 р.), «Особистість і доба» (2015 р., 2016 р.); переможець конкурсу «Інновації в освіті – 2014».

Має державні та відомчі нагороди.

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor of the Department of Physical Education and Sports Improvement of Ivan Franko Zhytomyr State University, Honored Worker of Science and Technology of Ukraine

ОМЕЛЬЧУК
Олег Миколайович
Oleh OMELCHUK

Доктор юридичних наук, професор, ректор Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова, заслужений юрист України

2015

Народився 3 листопада 1976 році в с. Нове Село Ізяславського району Хмельницької області. У 1998 р. закінчив юридичний факультет Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

З липня 1998 р. по квітень 2004 року працював викладачем кафедри цивільного права та процесу Академії прикордонних військ України. У 2001–2009 рр. – на юридичному факультеті Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова на посадах від старшого викладача до професора кафедри, завідувача кафедри кримінального права та процесу, декана факультету.

З 28 липня 2010 р. і донині – ректор Хмельницького університету управління права імені Леоніда Юзькова.

2002 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук, а 2013 р. – доктора юридичних наук. У 2015 р. присвоєно вчене звання професора.

О. М. Омельчук спеціалізується у царині кримінального права й філософії права. У його науковому доробку 225 публікацій: 6 монографій, 13 підручників і навчальних посібників, серед яких 5 – з грифом МОН України, а також низка статей індексованих у наукометричних базах даних Scopus та Web of Science. Найголовніші праці – монографія «Поведінка людини: філософсько-правовий вимір» (2012), підручники: «Кримінальне право України. Загальна частина» (2010), «Практикум із кримінального права України. Особлива частина» (2015) і «Професійна етика юриста» (2016), «Основи релігієзнавства» (2017) та ін.

Учений підтримує молодих науковців. Підготував 8 кандидатів наук, 2 докторів наук, керує підготовкою 5 аспірантів. 19 разів був офіційним опонентом на захисті дисертацій на здобуття наукових ступенів кандидата та доктора юридичних наук.

О. М. Омельчук активний громадський діяч. Він належить до таких авторитетних організацій, як ГО «Всеукраїнська асоціація кримінального права» та ВГО «Асоціація платників податків України». Очолював Консультативну раду при прокуратурі Хмельницької області.

За вагомий особистий внесок у реалізацію державної правової політики, зміцнення законності та правопорядку, підготовку висококваліфікованих спеціалістів нагороджений Грамотою Верховної Ради України «За заслуги перед українським народом», Почесними грамотами Кабінету Міністрів України, Міністерства освіти і науки України, Хмельницької облдержадміністрації, Хмельницької міської ради, президента Національної академії правових наук України, а також Грамотами Головного управління юстиції в Хмельницькій області, голови Хмельницької обласної ради і Національного агентства з питань державної служби України.

Doctor of Legal Sciences, Professor, Rector of the Leonid Yuzkov Khmelnytskyi University of Management and Law, Honored Lawyer of Ukraine

ПАСКА
Марія Зіновіївна

Mariia PASKA

Доктор ветеринарних наук, професор, завідувач кафедри готельно-ресторанного бізнесу Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського

2015

Відома вчена у галузі харчових та ресторанних технологій. Народилася 31 березня 1977 року в с. Добросин Жовківського району Львівської області в інтелігентній родині вчителів. У 1994 році закінчила із золотою медаллю Добросинську середню школу. У 1999 році – з відзнакою Львівську державну академію ветеринарної медицини імені С. З. Ґжицького за спеціальністю «Ветеринарна медицина», спеціалізація – «Ветсанітарія та ветсанекспертиза». Другу вищу освіту отримала в Харківському державному університеті харчування і торгівлі за спеціальністю «Технологія харчування», інженер-технолог. У 2004 році захистила кандидатську, а у 2014 р. – докторську дисертації за спеціальністю 03.00.13 – фізіологія людини і тварин.

Отримала вчені звання доцента (2010) та професора (2015) кафедри технології м'яса, м'ясних та олійно-жирових виробів.

Працювала у Львівському національному університеті ветеринарної медицини та біотехнології імені С. З. Ґжицького (2004–2018 рр.); керівником напряму «Харчові технології, якість та безпечність продукції» КС FOOD INGREDIENTS «MEGATRADE» (2018–2019 рр.). З 2019 р. – завідувач кафедри готельно-ресторанного бізнесу Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського.

Наукова спрямованість присвячена актуальним проблемам у сфері інноваційних харчових технологій та функціонування закладів ресторанного господарства, удосконалення процесів обслуговування споживачів, розробці нових методів та форм обслуговування, підвищення конкурентоспроможності, впровадження наукових досягнень щодо розвитку організації процесів виробництва продукції. Унікальністю наукової тематики професора Марії Паски також є вивчення особливостей збалансованого спортивного харчування, організовування обслуговування спортсменів, учасників спортивних змагань, залежно від виду діяльності, у закладах ресторанного господарства.

Марія Паска об'єднує широкий колектив науковців, доцентів, аспірантів, магістрантів та студентів кафедри. Підготувала 2 кандидатів технічних наук за спеціальностями: 05.18.16 – технологія харчової продукції на тему: «Удосконалення технології м'ясних посічених напівфабрикатів з використанням рослинної сировини» та 05.18.04 – технологія м'ясних, молочних продуктів і продуктів з гідробіонтів на тему: «Удосконалення технології напівкопчених ковбас з використанням сочевиці та пряно-ароматичних рослин».

Розробник стандартів вищої освіти за спеціальністю 181 «Харчові технології» для першого (бакалаврського) рівня, другого (магістерського), третього (доктор філософії) рівнів вищої освіти.

Doctor of Veterinary Sciences, Professor, Head of the Department of Hotel and Restaurant Business at the Ivan Bobersky Lviv State University of Physical Culture

Член підкомісії зі спеціальності 181 «Харчові технології» науково-методичної комісії № 9 з будівництва та технології сектору вищої освіти науково-методичної ради МОН України.

Член наукової ради МОН України, секція № 24 «Наукові проблеми харчових технологій та промислової біотехнології».

Професор М. З. Паска – голова організаційного комітету двох конференцій: Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів, молодих учених «Інновації, гостинність, туризм: наука, освіта, практика» та Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні тенденції розвитку індустрії гостинності» у ЛДУФК імені Івана Боберського.

Член редакції журналу «Технологічний аудит та резерви виробництва».

Запрошений лектор «International Eurasian Conference on Sport, Education and Society» на тему: «Nutrition features based on the different sports specifics».

Член Центру українсько-європейського наукового співробітництва, ГО «Ресторанна гільдія», Жіночої Ділової Палати України.

Увійшла до рейтингу «Топ 100 успішних жінок Львівщини» у розділі «Видатні постаті» історико-краєзнавчого довідника «Село над білим потоком» (2023), довідкових видань: «Твої імена, Україно» (2022), «Науковець року 2020», «Науковці України – еліта держави» (2017).

Керівник напряму «Технології та інновації в HoReCa» в Школі Гостинності «Horeca School».

Спікер-волонтер у проєкті «Вільна» для жінок, які проживають у Львові у зв'язку з війною.

Професійний дегустатор Міжнародного дегустаційного конкурсу Favorite Food&Drinks, сертифікований тренер.

Марія Зіновіївна автор понад 600 праць, зокрема, 14 наукових статей у виданнях, включених до міжнародних наукометричних баз даних Scopus та Web of Science, співавтор підручника українською «Стандартизація, метрологія, сертифікація та управління якістю» та англійською мовою «Standardization, metrology, certification and quality management» (2017); автор навчальних посібників «Організація ресторанного господарства» (2020), «Сучасні ресторанні тренди» (2021); 11 деклараційних патентів на винахід, 4 технічних умов, 2 монографій (одна з них – закордонна).

М. З. Паска нагороджена: Грамотою Верховної Ради України «За заслуги перед Українським народом» (2023), Подякою Управління туризму та курортів Львівської обласної адміністрації (2024), Подякою Міністерства освіти і науки України (2021), нагородою «Святого Володимира» ГО «НАН ВО України» (2021), Грамотою Національного університету харчових технологій (2021), Дипломом лауреата регіонального рейтингу «Топ 100 успішних жінок Львівщини» (2021), Почесною грамотою «Науковець року 2020», орденом «Ярослава Мудрого» ГО «НАН ВО України» (2019), Дипломом лауреата І премії «Краще видання року» ГО «НАН ВО України» (2019), Почесними грамотами Львівської обласної адміністрації, Львівської міської ради.

ШАТРОВ
Руслан Володимирович
Ruslan SHATROV

Кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри технічного сервісу та інженерного менеджменту імені М. П. Момотенка механіко-технологічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України

2015

Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Technical Service and Engineering Management named after Mykola Petrovych Momotenko, Faculty of Mechanics and Technology, National University of Life Resources and Environmental Management of Ukraine

Народився 5 липня 1972 р. в смт Нова Ушиця Новоушицького району Хмельницької області. 1991 р. з відзнакою закінчив Новоушицький технікум механізації сільського господарства за спеціальністю «Технік-механік». У 1996 р. закінчив факультет механізації сільського господарства Національного аграрного університету, де було присвоєно кваліфікацію – інженер-механік.

Науково-педагогічну діяльність розпочав у 1996 р. в Національному університеті біоресурсів і природокористування України (НУБіП) з посади викладача-стажиста кафедри експлуатації машинно-тракторного парку. У 1998–2001 рр. навчався на денній формі в аспірантурі. З 2001 р. – асистент кафедри експлуатації техніки та інженерного менеджменту (ЕТІМ). Під керівництвом доктора технічних наук, професора М. О. Демидка проводив наукові дослідження, підготував і у 2006 р. успішно захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю 05.05.11 – машини й засоби механізації сільськогосподарського виробництва. З 2006 р. до 2007 р. працював доцентом кафедри ЕТІМ.

Наказом про затвердження персонального складу експертної ради ВАК України з галузевого машинобудування був призначений вченим секретарем експертної ради ВАК України з галузевого машинобудування (з 9 листопада 2006 року до 9 листопада 2008 року).

З 2009 р. до 2010 р. виконував обов'язки заступника декана з виховної роботи механіко-технологічного факультету.

З початку роботи в НУБіП України брав участь у виконанні науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт. Результати наукових проєктів були успішно впроваджені у виробничих циклах підприємств агропромислового комплексу і природоохоронної сфери України.

Основний напрям науково-дослідної роботи: обґрунтування параметрів засобів механізації обробітку ґрунту в садах інтенсивного типу. Результати досліджень висвітлені у понад 177 науково-методичних працях, з яких: 31 навчальний посібник (3 – з грифом МОН України), 89 наукових статей, 41 друкована методична розробка, 6 монографій, рекомендації, типова програма навчальної дисципліни. Отримав 10 авторських свідоцтв на винаходи.

Наполегливість, відповідальність і результативність наукової роботи Р. В. Шатрова були відзначені стипендією Кабінету Міністрів України для молодих учених, лауреат Премії ім. П. М. Василенка в галузі механізації і електрифікації сільського господарства. Має Подяку за багаторічну сумлінну працю у складі експертної ради ВАК, нагрудний знак «Відмінник технічної служби». Президією ГО «НАН ВО України» відзначений медалями «Імені Ярослава Мудрого» та «За успіхи в науково-педагогічній діяльності».

ГІЧУН
В'ячеслав Сафронович
Viacheslav GICHUN

Доктор медичних наук, професор, професор кафедри військової психіатрії та медичної психології Української військово-медичної академії МО України, начальник відділу охорони психічного здоров'я Військово-медичного управління СБ України

Народився 10 квітня 1964 р. в місті Омськ. 1987 року закінчив вищий навчальний військово-медичний заклад та отримав диплом за спеціальністю «Військовий лікар». З 1987 р. по 1991 р. проходив військову службу у Збройних Силах Радянського Союзу на різних посадах – від лікаря медичного пункту до начальника медичної служби військової частини.

Протягом 1991–1993 рр. продовжував військову кар'єру на посадах начальника медичної служби різних військових об'єктів Національної гвардії України.

З 1993 р. по 2005 р. – головний психіатр Внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України, начальник психіатричної служби Військово-медичного управління Головного управління внутрішніх військ МВС України. Протягом 2005–2012 рр. обіймав посаду заступника начальника Центру психіатричної допомоги та професійного психофізіологічного відбору МВС України – начальника експертно-діагностичного відділу. З листопада 2012 р. по січень 2024 р. – начальник Державної установи «Центр психіатричної допомоги та професійного психофізіологічного відбору МВС України», головний (позаштатний) психіатр Міністерства внутрішніх справ України.

З вересня 2023 р. і донині – професор кафедри військової психіатрії та медичної психології Української військово-медичної академії Міністерства оборони України. З березня 2024 р. і по теперішній час – начальник відділу охорони психічного здоров'я Військово-медичного управління Служби безпеки України.

1999 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук за спеціальністю 14.01.16 – психіатрія на тему: «Особливості сучасної системи психогігієни і психопрофілактики серед військовослужбовців строкової служби», а 2007 р. – докторську дисертацію за тією ж спеціальністю на тему: «Аутоагресивна поведінка у військовослужбовців внутрішніх військ МВС України (причини, механізми, профілактика)».

2018 р. удостоєний звання лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки. Автор багатьох наукових праць, клінічних настанов, посібників, методичних рекомендацій та інше. Він є співавтором монографії «Стрес-асоційовані розлади здоров'я в умовах збройного конфлікту» (2019).

Вшанований багатьма державними нагородами, відзнаками Міністерства внутрішніх справ України, іншими відомчими та академічними заохоченнями.

2016 р. обраний віцепрезидентом ГО «Міжнародна академія освіти і науки», 2024 р. – віцепрезидентом ГО «Асоціація психотерапевтів і психоаналітиків України. З 25 листопада 2017 р. – голова Мандатної комісії ГО «Національна академія наук вищої освіти».

2016

Doctor of Medical Sciences, Professor, Professor of the Department of Military Psychiatry and Medical Psychology of the Ukrainian Military Medical Academy of the Ministry of Defense of Ukraine, Head of the Mental Health Department of the Military Medical Directorate of the Security Service of Ukraine

ДОВЖУК
Ігор Володимирович
Igor DOVZHUK

Доктор історичних наук, професор, професор кафедри соціальних комунікацій, документознавства та інформаційної діяльності Університету імені Григорія Сковороди в Переяславі

2016

Doctor of Historical Sciences, Professor, Professor of the Department of Social Communications, Document Studies and Information Activities of the Grigoriy Skovoroda University in Pereyaslav

Народився 5 жовтня 1963 року. У 1988 р. закінчив Ворошиловградський державний педінститут ім. Т. Г. Шевченка (нині – Луганський національний університет імені Тараса Шевченка) за спеціальністю «Історія і педагогіка» та отримав кваліфікацію вчителя історії і суспільствознавства. 2015 р. закінчив Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля (СНУ ім. Володимира Даля) за спеціальністю «Правознавство» та отримав кваліфікацію юриста, а 1996 р. – аспірантуру Інституту історії України НАН України за спеціальністю «Історія України». Кандидат історичних наук з 1997 р. Вчене звання доцента кафедри історії України присвоєно у 2002 р.

З 1999 р. – здобувач Інституту історії України НАН України. Доктор історичних наук – з 2005 р. Вчене звання професора кафедри архівознавства присвоєно у 2006 р.

У 1988–1994 рр. працював у Луганському обласному краєзнавчому музеї на посадах методиста, старшого наукового співробітника, 1995–1998 рр. – у Луганському науковому центрі ім. В. І. Даля. З вересня 1998 р. по серпень 2015 р. обіймав посади завідувача кафедри архівознавства (з 2014 р. – конституційного права та архівознавства) та завідувача філії відділу Інституту історії України НАН України при СНУ ім. В. Даля.

З лютого 2016 р. і донині працює в Університеті Григорія Сковороди в Переяславі.

І. В. Довжук опублікував близько 300 наукових, навчальних та навчально-методичних праць, з них: 14 одноосібних і колективних монографій, 18 підручників та навчальних посібників. Основні напрями наукових досліджень: соціально-економічна історія і культура України XIX–XX ст., актуальні питання архівознавства.

У 2011–2014 рр. – член експертної ради МОН України з питань проведення експертизи дисертаційних робіт з історичних наук. З 2002 р. – учений секретар, згодом – заступник голови Спеціалізованої вченої ради К 29.051.04 СНУ ім. Володимира Даля. З липня 2016 р. – член Спеціалізованої вченої ради Д 27.053.01 Університету Григорія Сковороди в Переяславі.

Під керівництвом І. В. Довжука підготовлено і захищено 8 кандидатів і один доктор історичних наук.

Ігор Довжук – член редколегії наукового журналу «Донецький історичний часопис» ДНУ імені Василя Стуса (м. Вінниця), а також редколегії та експертної ради журналів міжнародного наукового проєкту «SWorld» (Україна, Болгарія, Німеччина).

Є радником президента ГО «Національна академія наук вищої освіти України», членом Національної спілки краєзнавців України.

Лауреат Премії імені Героя України академіка Петра Тронька, Почесний краєзнавець України.

КОВАЛЕНКО
Сергій Іванович
Serhiy KOVALENKO

Доктор фармацевтичних наук, професор, провідний науковий співробітник НДІ хімії та геології, професор кафедри фізичної, органічної та неорганічної хімії Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

2016

Народився 1 жовтня 1962 р. в м. Новоукраїнка Кіровоградської області. Після закінчення середньої школи у 1979 р. розпочав трудову діяльність як тракторист у колгоспі м. Новоукраїнка. 1980 р. вступив до Запорізького медичного університету, який закінчив у 1985 році. У 1985–1988 рр. працював старшим провізором, завідувачем центральної районної аптеки № 65 м. Новоукраїнка Кіровоградської області.

З 1988 р. розпочав наукову роботу. Пройшов шлях від старшого лаборанта, асистента, старшого викладача, доцента до професора кафедри фармацевтичної хімії. З 2012 р. – завідувач кафедри органічної та біоорганічної хімії, а з 2022 р. – провідний науковий співробітник Запорізького державного медичного університету. З 2023 року обійняв посаду провідного наукового співробітника НДІ хімії та геології Дніпровського національного університету ім. Олеся Гончара.

1991 р. захистив кандидатську, у 2000 р. – докторську дисертації. У 2004 р. присвоєно вчене звання професора.

Основний напрям наукових досліджень – пошук потенційних лікарських засобів методами раціонального дизайну біомолекул на основі традиційного органічного синтезу та інноваційних технологій «drug-design».

Брав участь у створенні лікарських препаратів, розробив ряд потенційних активних фармацевтичних інгредієнтів (АФІ), які проходять поглиблені дослідження. З 2006 року починається період співробітництва з Національним інститутом раку (США), що дає змогу здійснити тестування майже 600 сполук на наявність протиракової дії в умовах in vitro.

Автор понад 370 статей (116 з них входять до наукометричної бази даних Scopus), 480 тез і 40 патентів України, інформаційних листів, співавтор понад 60 навчальних посібників, монографій, типових навчальних планів.

Приділяє значну увагу вихованню наукових кадрів, підготував 2 докторів наук, 16 кандидатів наук та 3 докторів філософії.

Член експертної ради з питань проведення експертизи дисертацій МОЗ України з теоретичної й профілактичної медицини та фармації (2022 р.), заступник голови, член та багаторазовий опонент спеціалізованих вчених рад із захисту дисертацій, член редколегій провідних наукових журналів.

Талановитий організатор, відомий медичний і фармацевтичний хімік та педагог, неодноразово відзначений нагородами місцевих органів влади, Міністерства охорони здоров'я України та ГО «Національна академія наук вищої освіти України» (медалі: «За успіхи у науково-педагогічній діяльності», 2017 р., «Імені Ярослава Мудрого», 2021 р., «Імені Святого Володимира», 2022 р.).

Doctor of Pharmaceutical Sciences, Professor, Leading Researcher at the Research Institute of Chemistry and Geology, Professor of the Department of Physical, Organic and Inorganic Chemistry of Oles Honchar Dnipro National University

ТАРАСЕНКО
Галина Сергіївна
Halyna TARASENKO

Доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри екології, природничих та математичних наук Комунального закладу вищої освіти «Вінницька академія безперервної освіти», заслужений працівник освіти України

2016

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor of the Department of Ecology, Natural and Mathematical Sciences of the Municipal Institution of Higher Education «Vinnytsia Academy of Continuing Education», Honored Worker of Education of Ukraine

Народилася 13 червня 1955 року в м. Вінниця. Закінчила Вінницький державний педагогічний інститут ім. М. Островського й здобула художньо-педагогічну освіту. Пізніше здобула фах практичного психолога. Закінчила магістратуру з екології. Навчалася в аспірантурі та докторантурі Українського науково-дослідного інституту педагогіки. Захистила кандидатську і докторську дисертації в контексті проблем взаємозв'язку естетичної та екологічної освіти.

Г. С. Тарасенко є знаним в Україні науковцем з багаторічним досвідом роботи у вищій школі. Впродовж 1996–2017 рр. керувала кафедрою педагогіки та методики початкового навчання (пізніше – кафедрою дошкільної та початкової освіти) Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, яка за науковими показниками протягом двох десятиліть була однією з кращих кафедр університету. Налагодила міцні наукові зв'язки з освітянами Польщі, Литви, Киргизстану, Румунії. Були укладені численні угоди про співробітництво із закордонними вишами, видрукувані спільні міжнародні монографії. З 2011 р. і донині, в контексті міжнародного співробітництва, здійснює підготовку магістрів у вищих педагогічних закладах Польщі.

З 2018 р. професор Г. С. Тарасенко працює на кафедрі екології, природничих та математичних наук Вінницької академії безперервної освіти, де приділяє значну увагу післядипломній освіті вчителів у контексті розбудови Нової української школи на засадах екологічної естетики.

Наукові праці Г. С. Тарасенко є широко відомими в Україні та за кордоном. Вона є автором новітньої технології естетико-екологічного виховання дітей та молоді «Еко-дивосвіт», яка отримала патент і масово впроваджена в освітню практику. У контексті даної проблематики започаткувала авторський сайт і блог, де активно спілкується з освітянами з питань гуманітарної екології. Опублікувала близько 500 робіт у вітчизняних та закордонних виданнях.

Створила і донині керує науковою школою з гуманітаризації початкової освіти. Підготувала 15 кандидатів педагогічних наук. Бере активну участь в атестації наукових кадрів. Працювала в Спеціалізованій вченій раді КНУ ім. Т. Г. Шевченка (2004–2006). У ВДПУ ім. М. Коцюбинського створила й очолювала (2010–2012) Спеціалізовану вчену раду з теорії й методики виховання.

Серед відзнак і нагород: заслужений працівник освіти України (2015), Почесна грамота МОН України (2009 р.), Почесні грамоти НАПН України (2010, 2012); медаль «Академік М. Д. Ярмаченко» (2016), Почесна грамота ВГО «Українська федерація вчених» (2019) та ін.

АБДРЯХІМОВА
Ціра Борисівна
Tsira ABDRIAKHIMOVA

Доктор медичних наук, професор, професор кафедри медичної психології, психосоматичної медицини та психотерапії Національного медичного університету імені О. О. Богомольця

2017

Народилася в 1968 році. У 1996 р. закінчила Донецький медичний університет за спеціальністю «Лікувальна справа». Пройшла інтернатуру в Обласній психіатричній лікарні м. Донецька за спеціальністю «Психіатрія».

У 2006 р. здобула другу вищу освіту за спеціальністю «Менеджмент організації» в Донецькому національному університеті економіки та торгівлі імені Михайла Туган-Барановського (ДонНУЕТ).

2016 р. їй присвоєно вищу кваліфікаційну категорію зі спеціальності «Медична психологія», а 2019 р. – звання спеціаліста за спеціальністю «Психотерапія».

Ц. Б. Абдряхімова має великий досвід у створенні та управлінні приватною медичною практикою, стратегічному плануванні розвитку бізнесу, проведенні бізнес-тренінгів з організації бізнес-процесів та постановки завдань персоналу з різних напрямів діяльності підприємства. Обіймає посаду професора кафедри медичної психології, психосоматичної медицини та психотерапії Національного медичного університету імені О. О. Богомольця.

Захистила у 2003 році кандидатську дисертацію на тему: «Рання діагностика, клініка, профілактика та корекція невротичних, пов'язаних зі стресом, розладів в учнів ліцеїв», у 2015 році – докторську дисертацію на тему: «Непсихотичні психічні розлади внаслідок значного порушення соматичного здоров'я на прикладі часткової втрати зору травматичного генезу».

Лікар вищої категорії за спеціальністю: «Медична психологія» – 17 років, «Психотерапія» – 20 років, «Психіатрія» – 25 років. Науково-педагогічний стаж – 22 роки. Сертифікація у психотерапевтичному методі – Психодрама.

Сфера професійних інтересів: психоаналіз, психотерапія, психіатрія, медична психологія. Автор та співавтор понад 100 публікацій у наукових виданнях, з них – 7 підручників та навчальних посібників. Крім української, вільно володіє англійською та грузинською мовами.

Найбільш вагомі нагороди та почесні звання: медалі «Імені О. О. Богомольця», «Імені І. Крип'якевича»; орден «Святого князя Володимира», Диплом лауреата І премії конкурсу «Краще видання року» за працю «Clinical use of Psychodiagnostics Models and Methods: Behavioral Assessments and Clinical Interviews. (Lunov, V., Ed)» у номінації «Монографії» 30 липня 2022 року від ГО «НАН ВО України»; Почесна грамота «За вагомий особистий внесок у розвиток освіти і науки», Грамота керівнику медичного центру «Айва» «За охорону здоров'я нації» тощо.

Є членом ГО «Асоціація психотерапевтів і психоаналітиків України», з 1996 р. – КНТ «Європейське товариство гіпнозу», з 2003 р. – МБО «Європейська асоціація психодрами».

Doctor of Medical Sciences, Professor, Professor of the Department of Medical Psychology, Psychosomatic Medicine and Psychotherapy of the O. O. Bogomolets National Medical University

ГУРЕЙ
Ігор Володимирович
Ihor HUREY

Доктор технічних наук, професор, професор кафедри робототехніки та інтегрованих технологій машинобудування Національного університету «Львівська політехніка», заслужений працівник освіти України

2017

Doctor of Technical Sciences, Professor, Professor of the Department of Robotics and Integrated Technologies of Mechanical Engineering of the National University "Lviv Polytechnic", Honored Worker of Education of Ukraine

Народився 27 квітня 1957 року в м. Львові. У 1979 р. закінчив з відзнакою механіко-технологічний факультет Львівського політехнічного інституту. Трудову діяльність розпочав у Фізико-механічному інституті ім. Г. В. Карпенка НАН України, де працював на посадах інженера, старшого інженера, молодшого наукового співробітника, наукового співробітника.

У 1986 р. – лауреат Республіканської премії ім. М. Островського в галузі науки, техніки і виробництва.

У 1989 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук на тему: «Підвищення ефективності фрикційного зміцнення сталі з допомогою технологічних середовищ».

З 1991 р. – доцент кафедри верстатів та інструментів Тернопільського приладобудівного інституту (нині - Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя). 1995 року йому присвоєно вчене звання доцента. З 1996 р. по 1999 р. працював заступником декана механіко-технологічного факультету. У 2002 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора технічних наук на тему: «Технологічне забезпечення якості та експлуатаційних властивостей виробів параметрами імпульсної фрикційної обробки».

У 2002 р. призначений завідувачем кафедри верстатно-інструментальних систем автоматизованого виробництва, де працював до 2007 р.

2005 р. присвоєно вчене звання професора.

З 2007 р. і дотепер – професор кафедри робототехніки та інтегрованих технологій машинобудування Національного університету «Львівська політехніка».

У 2005–2024 рр. проводив заняття у Політехніці Опольській та Політехніці Жешувській (Республіка Польща).

І. В. Гурей – відомий вчений в галузі технології машинобудування, зокрема, поверхневого зміцнення деталей машин з використанням висококонцентрованих джерел енергії (формування нанокристалічних шарів) та дослідження їх довговічності.

Під його керівництвом захистився кандидат технічних наук. Був офіційним опонентом на захистах 3 докторських та 15 кандидатських дисертаційних робіт. Підготував понад 90 відгуків на автореферати дисертаційних робіт на здобуття наукового ступеня доктора та кандидата технічних наук.

Автор понад 200 наукових публікацій у провідних вітчизняних і закордонних виданнях, патентів та навчально-методичних праць, зокрема, 5 навчальних посібників (один із них виданий англійською мовою). Був організатором, членом організаційного і програмного комітетів низки міжнародних науково-технічних конференцій.

БАРІНОВА
Марія Едуардівна
Mariia BARINOVA

Доктор медичних наук, доцент, доцент кафедри дерматовенерології, алергології, клінічної та лабораторної імунології Національного університету охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика

2017

Народилася в 1976 році. У 1999 році закінчила з відзнакою медичний факультет № 1 Донецького державного медичного університету ім. М. Горького (ДонДМУ імені М. Горького) за спеціальністю «Лікувальна справа».

У 1999–2000 рр. проходила інтернатуру на базі кафедри шкірних та венеричних хвороб факультету післядипломної освіти та в Обласному шкірно-венерологічному диспансері м. Донецька.

З 2000 р. працювала старшим лаборантом кафедри шкірних та венеричних хвороб Донецького державного медичного університету ім. М. Горького, а також проходила навчання в очній аспірантурі цієї ж кафедри.

У вересні 2002 р. захистила в Інституті дерматології та венерології НАМН України (м. Харків) кандидатську дисертацію на тему: «Патогенетичне обґрунтування і клінічна ефективність застосування нестероїдних протизапальних препаратів у комплексній терапії хворих на псоріаз» за спеціальністю 14.01.20 – шкірні та венеричні хвороби. З грудня 2002 р. – асистент, а з 2005 р. – доцент кафедри шкірних та венеричних хвороб Донецького національного медичного університету. 2009 р. отримала вищу категорію за фахом «Лікар-дерматовенеролог».

У березні 2011 р. захистила у Донецькому державному медичному університеті ім. М. Горького докторську дисертацію на тему: «Патогенез порушення ранового процесу за умов цукрового діабету» за спеціальністю 14.03.04 – патологічна фізіологія. 2016 р. зосередилася на двох спеціалізаціях: дитячій дерматології та дерматоскопії і дерматоскопії та трихології. 2017 р. – підтвердила вищу категорію за фахами «Лікар-дерматовенеролог» і «Дерматовенерологія».

З лютого 2017 року обіймає посаду доцента кафедри Національного університету охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика.

Автор більш ніж 150 наукових праць, зокрема, підручників, патентів, методичних рекомендацій, авторських вебінарів.

Протягом багатьох років здійснює консультативні прийоми стаціонарних і амбулаторних пацієнтів міста, працює як лікар-дерматовенеролог та дитячий дерматолог в приватній клініці м. Києва. Займається лікуванням таких захворювань, як псоріаз, екзема, атопічний дерматит та інші дерматити, дитячі захворювання шкіри, піодермія, вірусні дерматози, грибкові захворювання шкіри та придатків, оніхомікози, випадіння волосся.

Проводить практичні заняття і читає лекції лікарям-інтернам, курсантам та клінічним ординаторам (зокрема, має досвід англомовної форми викладання).

Протягом багатьох років очолювала студентське наукове товариство. Є дійсним членом Громадської організації «Міжнародна академія освіти і науки».

Doctor of Medical Sciences, Associate Professor of the Department of Dermatovenereology, Allergology, Clinical and Laboratory Immunology of the P. L. Shupyk National University of Healthcare of Ukraine

ГОНЧАР
Ольга Іванівна
Olga GONCHAR

Доктор економічних наук, професор, професор кафедри економічної теорії, підприємництва та торгівлі Хмельницького національного університету МОН України

2017

У 1999 р. захистила кандидатську дисертацію за спеціальністю 08.07.05 – економіка торгівлі та послуг на тему: «Регіональний ринок праці торгівлі в сучасних умовах (на матеріалах західних областей України)», 2015 р. – докторську дисертацію за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами на тему: «Управління потенціалом підприємства за умов євроінтеграції».

Керівник наукової школи «Управління потенціалом підприємства за умов глобалізації». З 2023 р. виконує обов'язки вченого секретаря Вченої ради Хмельницького національного університету (ХНУ).

Науково-методичні та прикладні розробки О. І. Гончар щодо удосконалення управління потенціалом підприємства, використовуються у практичній діяльності Європейського фонду розвитку науки «Інститут Інновацій» (Польща), Всеукраїнською громадською організацією «Українська асоціація маркетингу», Всеукраїнською спілкою вчених-економістів, Департаментом економічного розвитку і торгівлі та Департаментом економіки Хмельницької обласної державної адміністрації, низкою промислових підприємств Хмельницької області: ДП «Новатор», ДП «Шепетівський ремонтний завод», ПАТ «Завод «ТЕМП», ТОВ НВФ «Адвісмаш», ТОВ «Європа-Експорт Плюс» та інші. Брала участь у роботі Конкурсної комісії Хмельницької міської ради (2019–2024 рр.) з відбору підприємницьких бізнесів, ініціатив (ідей), стартапів для їх реалізації та робочої групи з розробки Стратегічних планів розвитку Хмельницької МТГ (2018–2024 рр.).

У науково-освітній діяльності активно використовує інноваційні та прогресивні студентоцентровані методи роботи: модульне навчання, інтерактивні методи навчання, ділові ігри, мультимедійні технології, пакети авторських навчальних курсів та прикладних програм. О. І. Гончар є автором понад 28 сертифікованих методичних розробок із навчальних дисциплін, зокрема, для дистанційної форми підготовки здобувачів вищої освіти, та автором науково-методичних курсів (понад 10 дисциплін) у середовищі MOODLE для студентів очної та заочної форм навчання. За період наукової роботи О. І. Гончар опублікувала понад 260 наукових та навчально-методичних публікацій, зокрема, понад 20 монографій та розділів у монографіях, близько 30 публікацій у виданнях, що входять до наукометричних баз даних Web of Science та Scopus.

Керує підготовкою докторантів та аспірантів. Під її керівництвом захистили дисертації 4 доктори та 6 кандидатів економічних наук за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами. Докторанти та аспіранти О. І. Гончар успішно працюють у закладах вищої освіти та на керівних посадах установ та підприємств. Зокрема, доктор економічних наук Т. С. Троци-

Doctor of Economics, Professor, Professor of the Department of Economic Theory, Entrepreneurship and Trade of Khmelnytskyi National University of the Ministry of Education and Science of Ukraine

Підписання договору про міжнародну наукову співпрацю з науковцями Польщі, Грузії, Болгарії, Латвії, Литви, Естонії, 2019 р., м. Краків, Польща

ковський (громадянин Польщі) працює директором Інституту комерціалізації науки Куявського університету в м. Влоцлавек (Польща). Подальша співпраця з ним орієнтована на розвиток міжнародної діяльності у науковій та освітній сфері, удосконалення участі викладачів Хмельницького національного університету в європейських та інших міжнародних грантах та у міжнародних публікаціях.

Бере активну участь в атестації кадрів вищої кваліфікації: щорічно залучається до опонування дисертацій, рецензує докторські та кандидатські дисертації, автореферати, монографії, наукові статті, навчально-методичні посібники.

Експерт Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти. З 2015 р. бере участь у роботі експертних комісій МОН України з питань проведення ліцензійної та акредитаційної експертизи. Веде активну наукову роботу, зокрема, брала участь (керівник, відповідальний виконавець) у 9 держбюджетних, госпдоговірних науково-дослідних темах та у міжнародному проєкті – виконавець по гранту «2015–2018 – NATO-Ukraine Resettlement Program (Training services contract (Contract ref: 3091/2015), Brussels, 05/08/2015)».

Як експерт з економічних питань від ХНУ, Хмельницької міської ради та учасниця робочої групи з розробки «Плану дій з реалізації Стратегії розвитку міста Хмельницького на 2021–2025 роки», бере участь в експертизі проєктів з проблематики розвитку регіону. Спільно із колективом викладачів та студентів Хмельницького національного університету бере участь у благодійних акціях для дітей-сиріт, а з початку війни в Україні – у заходах щодо допомоги військовим та адаптації тимчасово переміщених осіб на територію Хмельницької області.

Академік Громадської організації «Академія економічних наук України», Почесний професор Сухумського державного університету (Грузія).

О. І. Гончар має відзнаки Міністерства освіти і науки України – Подяку (2023 р.) та Грамоту (2024 р.); медалі ГО «Національна академія наук вищої освіти України»: «Імені Ярослава Мудрого» (2018 р.), «Імені Святого Володимира» (2019 р.), «За успіхи в науково-педагогічній діяльності» (2020 р.), «Імені Івана Крип'якевича» (2021 р.), нагороди: Диплом Хмельницької обласної ради за науково-дослідну роботу (2016 р.), Грамоту Хмельницького обласного управління освіти і науки (2007 р.), Подяку ректора ХНУ (2017 р.). Неодноразово нагороджувалась почесними грамотами та преміями Хмельницького національного університету: за 1 місце у рейтингу з науково-дослідної роботи викладачів університету (2015 р.), за 1 місце у рейтингу викладачів (2016 р.), за ефективну науково-педагогічну роботу (2002 р., 2017 р., 2024 р.).

Участь у роботі Міжнародної конференції «X Ukraińsko-polskie dialogi naukowe», 2024 р., м. Бидгощ, Польща

ДРОБОТ
Ольга Вячеславівна
Olga DROBOT

Доктор психологічних наук, професор, професор кафедри психології, філософії та суспільних наук Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського

2017

Народилася в 1965 році. 1987 р. закінчила Херсонський індустріальний інститут, а 2006 р. – Київський національний університет імені Тараса Шевченка за фахом «Психологія». По закінченню аспірантури захистила кандидатську дисертацію на тему: «Психосемантичні особливості професійної свідомості майбутніх менеджерів» в Одеському національному університеті імені І. І. Мечникова (19.00.01 – загальна психологія, історія психології, 2009 р.), здобула науковий ступінь кандидата психологічних наук.

Після закінчення докторантури в Одеському національному університеті імені І. І. Мечникова (кафедра спеціальної та диференційної психології) у 2015 р. захистила докторську дисертацію у Спеціалізованій вченій раді Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна на тему: «Психосемантика управлінської свідомості керівника» (19.00.01 – загальна психологія, історія психології).

Звання професора отримала 2023 р. на кафедрі психології, соціальної роботи та педагогіки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. З 2023 р. була завідувачем кафедри. Після зміни назви кафедри, з 2025 р. – професор кафедри психології, філософії та суспільних наук ТНУ імені В. І. Вернадського.

Сфера наукових інтересів: загальна психологія; когнітивна психологія; психосемантика; психологія свідомості; професійна свідомість; психодіагностика; методи психосемантики, індивідуальні та типові психологічні особливості формування професійної свідомості майбутнього фахівця.

З 2017 р. О. В. Дробот є засновником й організатором українського наукового проєкту «Психологія свідомості: теорія і практика наукових досліджень», за результатами якого кожен рік проходить міжнародна науково-практична конференція з відповідним виданням збірників тез апробацій досліджень. Головний редактор міжнародного наукового журналу «Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Психологія» – фахове видання України (категорія «Б») у галузі психологічних наук, яке входить до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus International (Польща). Науковий редактор фахової міжнародної кафедральної колективної монографії «Теоретичні та практичні аспекти соціально-психологічного супроводу особистості в умовах кризи». Має захищених докторів філософії в галузі «Психологія». З 2022 р. – гарант ОНП з підготовки докторів філософії за спеціальністю С4 «Психологія».

Автор понад 140 наукових та науково-методичних праць, зокрема, навчальних посібників; монографій; статей, опублікованих у вітчизняних і закордонних фахових виданнях та у виданнях, що включені до переліку наукометричних баз Scopus і Web of Science.

Doctor of Psychological Sciences, Professor, Professor of the Department of Psychology, Philosophy and Social Sciences Tavria National University named after V. I. Vernadsky

МИХАЛЬЧУК
Наталія Олександрівна
Nataliia MYKHALCHUK

Доктор психологічних наук, професор, голова Експертної комісії Навчально-методичної ради, професор кафедри теорії і практики іноземних мов та методики викладання Рівненського державного гуманітарного університету

2017

Народилась 13 грудня 1973 р. в м. Рівне. У 1990 р. вступила до Рівненського державного педагогічного інституту, який закінчила в 1995 р. Одночасно навчалася на двох спеціальностях, отримала два дипломи з відзнакою за професійними кваліфікаціями: «Вчитель англійської мови та зарубіжної літератури» та «Практичний психолог в закладах середньої освіти».

Протягом 1995–1998 рр. працювала вчителем англійської мови в загальноосвітній школі № 21 м. Рівного. З 1998 р. – на кафедрі романо-германської філології Рівненського державного гуманітарного університету (РДГУ) (нині – кафедра теорії і практики іноземних мов та методики викладання).

Захистила кандидатську дисертацію на тему: «Психологічні умови ефективності дискусії як форми навчальної роботи (на матеріалі курсу “Світова література”)» в Інституті психології імені Г. С. Костюка НАПН України 25 травня 2001 р. Докторську дисертацію на тему: «Психологія читання літературних творів старшокласниками» захистила в тому ж інституті 23 січня 2013 р.

З 2003 р. до 01 вересня 2024 р. – завідувач кафедри практики англійської мови Рівненського державного гуманітарного університету, з 10 лютого 2025 р. обіймає посаду голови Експертної комісії Навчально-методичної ради РДГУ.

Наталія Олександрівна автор понад 500 наукових праць, зокрема, 2 одноосібних та 14 колективних монографій, 18 підручників та навчальних посібників, 68 методичних рекомендацій, 24 статей, що включені до переліку наукометричних баз Scopus, Web of Science Core Collection.

Н. О. Михальчук має свою наукову школу. Під її керівництвом захищено 18 кандидатських та 2 докторські дисертації. Основні наукові напрями її досліджень пов’язані з проблемами наукового пошуку в напрямі психолінгвістики, когнітивної психології та психосемантики, а також когнітивної лінгвістики. Вперше визначила аспекти (емоційно-оцінний, експресивний та ін.) розуміння старшокласниками літературних творів та досліджено психолого-педагогічні детермінанти їх розуміння учнями; емпіричним шляхом з’ясовано чинники аксіопсихологічного розвитку особистості старшокласників у читацькій діяльності.

За видатні наукові досягнення має 42 академічні та релігійні нагороди, серед яких: Почесна грамота Міністерства освіти і науки України; медалі: «Імені Ярослава Мудрого», «Імені Івана Крип’якевича», «Імені М. І. Дубини», «Імені О. О. Богомольця», «Імені Святого Володимира» ГО «Національна академія наук вищої освіти України». Неодноразово була включена до енциклопедичних видань України.

Doctor of Psychological Sciences, Professor, Chairmen of the Expert Commission of the Educational and Methodological Council, Professor of the Department of Theory and Practice of Foreign Languages and Teaching Methods of Rivne State Humanitarian University

ТКАЧЕНКО
Вікторія Іванівна
Victoria TKACHENKO

Доктор медичних наук, професор, професор кафедри терапії, інфекційних хвороб та дерматовенерології післядипломної освіти, професор навчально-наукового Українського тренінгового центру сімейної медицини Національного медичного університету імені О. О. Богомольця

2017

Doctor of Medical Sciences, Professor, Professor of the Department of Therapy, Infectious Diseases and Dermatovenereology of Postgraduate Education, Professor of the Educational and Scientific Ukrainian Training Center of Family Medicine of the O.O. Bogomolets National Medical University

У 2002 р. з відзнакою закінчила медичний факультет Національного медичного університету ім. О. О. Богомольця. Навчалась в інтернатурі, магістратурі та аспірантурі за спеціальністю «Внутрішні хвороби» в Національній медичній академії післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика.

У 2006–2025 рр. працювала в НМАПО (потім – НУОЗУ) імені П. Л. Шупика спочатку на посаді асистента, згодом – доцента і професора кафедри сімейної медицини, крім того, виконувала обов'язки заступника директора Інституту сімейної медицини (2010–2022), була заступником голови Вченої ради Інституту сімейної медицини (2010–2022), відповідальною за напрям безперервного професійного розвитку (2022–2023), головою Експертної проблемної комісії з фаху «Загальна практика – сімейна медицина», координатором пілотного проєкту з впровадження ментального здоров'я в післядипломну освіту (2024), внутрішнім аудитором за стандартами ISO та EFQM.

Диплом кандидата медичних наук отримала у 2007 р., вчене звання доцента – у 2012 р., диплом доктора медичних наук – у 2017 р., вчене звання професора – у 2018 р.

В. І. Ткаченко є першим в Україні доктором медичних наук за спеціальністю 14.01.38 – загальна практика – сімейна медицина, чим зробила вагомий внесок у відкриття і розвиток цієї наукової спеціальності в Україні.

2022 р. отримала другу вищу освіту – диплом магістра за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування».

З 2025 р. В. І. Ткаченко працює в Національному медичному університеті ім. О. О. Богомольця на посаді професора кафедри терапії, інфекційних хвороб та дерматовенерології післядипломної освіти та професора навчально-наукового Українського тренінгового центру сімейної медицини.

Ткаченко В. І. є членом Галузевої експертної ради 22 – охорона здоров'я Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти (2019, 2025), експертом МОЗ України зі спеціальностей ЗПСМ, терапія, педіатрія (з 2020 р.), експертом НСЗУ з первинної медичної допомоги (2020–2023), експертом ВООЗ з неінфекційних захворювань, ментального здоров'я та первинної медичної допомоги (з 2018 р.), експертом Київської обласної держадміністрації (КОДА) та Департаменту охорони здоров'я КОДА (ДОЗ КОДА) з фаху «Загальна практика – сімейна медицина» (з 2014 р.), членом атестаційної і клініко-експертної комісій ДОЗ КОДА (з 2018 р.).

Неодноразово була запрошеним лектором до міжнародних установ та заходів (Польща, Казахстан, Велика Британія, Хорватія, Румунія, Туреччина). Є національним тренером ВООЗ з неінфекційних захворювань, ментального здоров'я. Є співавтором та чле-

ном робочих груп з розробки навчальних програм та планів з до- та післядипломної освіти сімейних лікарів та лікарів-терапевтів України, виступала рецензентом навчальних програм, зокрема іноземних, працювала на опорній кафедрі сімейної медицини. Брала участь у розробці національних уніфікованих клінічних протоколів та стандартів, проєкту Закону України «Про первинну медичну допомогу на засадах сімейної медицини» від 22.06.2017 № 6634. Є організатором численних міжнародних, національних та регіональних науково-практичних конференцій, конгресів, заходів БПР.

Наукову діяльність В. І. Ткаченко здійснює у напрямах: профілактика, діагностика та лікування неінфекційних та ендокринних захворювань, ментальних розладів, удосконалення якості медичної допомоги і освіти. Виступала національним координатором та співдослідником у виконанні 8 міжнародних наукових досліджень в галузі сімейної медицини та ПМД, керівником і відповідальним дослідником 8 НДР (2006–2025).

Є міжнародним науковим наставником для африканських PhD студентів в проєктах AfriWon Research Collaborative Program (2021, 2023), WONCA Mentorship, науковим керівником 5 аспірантів, з них один вже успішно захистив дисертацію з сімейної медицини.

Неодноразово виступала головою, рецензентом, опонентом в разових спеціалізованих радах по захисту дисертаційних робіт на здобуття наукового ступеня доктора філософії, була членом 2-х Спеціалізованих вчених рад Д 26.003.08 та Д 26.613.06 за спеціальностями 14.01.38 – загальна практика – сімейна медицина та 14.01.02 – внутрішні хвороби (2018–2022).

Є членом редакційних колегій міжнародних англомовних журналів (Scopus): «Family Medicine and Primary Care Review», «CMJ Open Journal», «Сімейна медицина»; європейська практика – журнал «Medical Science Pulse»; членом редакційних колегій українських науково-практичних журналів категорії В – «Сімейна медицина», «Здоров'я суспільства», «Здобутки клінічної і експериментальної медицини».

Є рецензентом англомовних міжнародних науково-практичних медичних журналів включених в Scopus, Web of Science: «Family Medicine and Primary Care Review», «Euroean journal of General Practice», «BMC Family Practice», «BMJ Open», «BMC Medical Education», «BMC Public Health», «Universal Journal of Public Health», «Endocrine Regulations journal», «Journal of Education, Technologies and Health» та інших.

Підвищувала науковий, теоретичний і практичний рівні, беручи участь у численних міжнародних тренінгах, стажуваннях та програмах з обміну досвідом лікарів ПМД (Велика Британія, Данія, Німеччина, Португалія, Ізраїль, Іспанія, Хорватія, Фінляндія, Нідерланди, Польща, Словаччина, Південна Корея, США та інші), тренінгах МОЗ України і ВООЗ, циклах ТУ.

Вікторія Іванівна є високопрофесійним лікарем, має вищу кваліфікаційну категорію зі спеціальностей «Загальна практика – сімейна медицина», «Терапія», «Ендокринологія», постійно проводить консультативно-лікувальну роботу в КНП КОР «Київська обласна клінічна лікарня», базах кафедри та, за сумісництвом, у приватних медичних закладах.

Автор більше ніж 490 друкованих робіт у вітчизняних та закордонних виданнях з різних проблем загальної практики – сімейної медицини, внутрішніх хвороб, неінфекційних захворювань, організації й реформування системи охорони здоров'я, зокрема, 2 підручників, 5 англомовних закордонних та 18 вітчизняних навчально-методичних посібників, довідника, авторського свідоцтва на твір, 3 патентів на корисну модель, 3 методичних рекомендацій, 10 нововведень. Індекс Хірше: Scopus – 6, WoS – 4, Google Scholar – 14.

Професор В. І. Ткаченко – дійсний член Європейської академії викладачів сімейної медицини, Всесвітньої асоціації сімейних лікарів «World Organization of Family Doctors», голова «Європейської робочої групи жінок-лікарів-науковців у сімейній медицині» (2018–2023), дійсний член робочих груп «WONCA» з проведення наукових досліджень в первинній медичній допомозі EGPRN, з якості EQuiP, з сільської медицини EURIPA, діабетології PCDE, є дійсним членом правління Української асоціації сімейної медицини, президентом ГО «Інститут сімейної медицини України».

Неодноразово отримувала нагороди та подяки Міністра охорони здоров'я України, ВООЗ, НАЗЯВО, ГО «НАН ВО України», НМАПО ім. П. Л. Шупика, Київської обласної держадміністрації. Є лауреатом міжнародної відзнаки «Montegut Global Scholar Award», академічних грантових програм «Bridge USA/UAFP», академічної премії НАМН України.

ШАПРИНСЬКИЙ
Володимир Олександрович
Volodymyr SHAPRYNSKYI

Доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри хірургії № 1 з курсом урології Вінницького національного медичного університету імені М. І. Пирогова

2017

Народився 7 квітня 1956 року в м. Ольгопіль Чечельницького району Вінницької області в сім'ї лікарів. У 1980 р. закінчив Вінницький національний медичний університет імені М. І. Пирогова. В 1987 р. захистив кандидатську дисертацію.

З 1988 р. працює у Вінницькому національному медичному університеті ім. М. І. Пирогова. 1998 року захистив докторську дисертацію на тему: «Післяопераційний перитоніт (клініко-експериментальне дослідження)». У вересні 2001 р. очолив кафедру хірургії медичного факультету № 2, а у квітні 2006 року – кафедру хірургії № 1. Активно розвиває такі складні розділи, як хірургія стравоходу, підшлункової залози, лікування пацієнтів з шлунково-кишковими кровотечами, удосконалює методи езофагоєюнопластики, гастропластики, удосконалює методи реконструктивно-відновних операцій на шлунку, тонкій і товстій кишках. Хірург вищої кваліфікаційної категорії.

У 2002 році йому присвоєно вчене звання професора.

В. Шапринський має великий досвід педагогічної роботи, прекрасний лектор і доповідач, його люблять і поважають студенти. Багаторазово був головою державної екзаменаційної комісії у Вінницькому, Тернопільському, Київському медуніверситетах. Він є учасником багатьох з'їздів і конференцій, зокрема, і міжнародних (Польща, Болгарія, Італія, Німеччина, Словаччина, Чехія та ін.).

В. О. Шапринський має значні наукові здобутки в хірургії. Він є автором більш ніж 500 наукових праць, співавтором підручника, 14 посібників, 8 монографій, 50 авторських свідоцтв та патентів. Під його керівництвом виконані і захищені докторська, 17 кандидатських дисертацій. Член спеціалізованих вчених рад із захисту докторів філософії та докторських дисертацій, член редакційних рад 3 фахових наукових журналів.

Є членом атестаційної комісії хірургів при департаменті охорони здоров'я. Член правління, голова асоціації хірургів Вінницької області ГО «Асоціація хірургів України».

За свою плідну творчу роботу нагороджений багатьма грамотами МОЗ і МОН України, за інноваційні розробки з лікування шлунково-кишкових кровотеч, за вагомі здобутки та особистий внесок у розвиток науки України. Нагороджений почесною відзнакою орденом «Медична слава України», пам'ятною відзнакою імені О. О. Шалімова. У 2019 р. занесений до видання «Золотий фонд нації. Науково-освітній потенціал України».

Володимир Олександрович – чуйна, порядна, доброзичлива людина. Йому притаманні професіоналізм, ерудиція та велика душевна теплота. Він щирий, інтелігентний і надзвичайно відданий справі свого життя – хірургії.

Doctor of Medical Sciences, Professor, Head of the Department of Surgery № 1 with a course in Urology of Vinnytsia National Medical University named after M. I. Pirogov

ШЕКЕРА
Олег Григорович

Oleh SHEKERA

Доктор медичних наук, професор, заслужений лікар України, Почесний професор Киргизької державної медичної академії імені І. К. Ахунбаєва, професор Національного університету охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика, полковник медичної служби запасу, учасник бойових дій, президент МГО «Міжнародна асоціація "Здоров'я суспільства"»

2017

Професор Олег Шекера – видатний український лікар, педагог, вчений і громадський діяч. Народився 30 серпня 1955 р. в м. Прилуки Чернігівської області. Закінчив Військово-медичний факультет Куйбишевського медичного інституту, Військово-медичну академію імені С. М. Кірова, а також Національну академію державного управління при Президентові України.

Олег Шекера є визнаним фахівцем з підготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів у сфері сімейної, паліативної та військової медицини. Протягом багатьох років очолював Інститут сімейної медицини НУОЗ України імені П. Л. Шупика. Був ініціатором і розробником Закону України «Про первинну медико-санітарну допомогу на засадах сімейної медицини». Очолював Спеціалізовану вчену раду за напрямами «Загальна практика – сімейна медицина» та «Внутрішні хвороби». Активний учасник національних і міжнародних медичних організацій і форумів.

Має бойовий досвід служби в Афганістані (1984–1986). Зробив вагомий внесок у розвиток Української військово-медичної академії, пройшовши шлях до заступника начальника з наукової роботи. Реагуючи на російське вторгнення 2022 р., створив YouTube-канал «Військова медицина / Олег Шекера», який став освітнім ресурсом для медичних працівників у сфері тактичної медицини.

Гуманітарна та соціальна діяльність: 1. Опіка над дітьми-сиротами в Прилуцькому обласному будинку дитини «Надія». 2. Ініціював створення у Києві соціального проєкту щодо вшанування медичних працівників усього світу. 3. Олег Шекера – популяризатор спорту та здорового способу життя. У 2019 р. встановив рекорд України з бігу в межах національного проєкту «Той, хто біжить містом». Він є організатором чемпіонатів України з шахів серед вищих медичних навчальних закладів, а також Головою Центрального шахового клубу Збройних Сил України.

Професор Олег Шекера – піонер упровадження освітніх ресурсів із сімейної медицини в Україні, має понад 350 наукових публікацій, включно з підручниками, посібниками та монографіями. Головний редактор науково-практичного журналу «Здоров'я суспільства».

За видатні досягнення в галузі науки і техніки, визначну військову та громадську діяльність вченого нагороджено: орденом «За заслуги» III ступеня, медаллю «Захиснику Вітчизни», Грамотами Верховної Ради України «За заслуги перед Українським народом», нагородами Міністерства оборони України і найвищими орденами релігійних, громадських та інших професійних організацій.

Професор О. Г. Шекера – зразок лідерства, професіоналізму та гуманності у військовій медицині, сімейній та паліативній медицині, освітній та громадській діяльності.

Doctor of Medical Sciences, Professor, Honored Doctor of Ukraine, Honorary Professor of the Kyrgyz State Medical Academy named after I. K. Akhunbayev, Professor of the P. L. Shupyk National University of Healthcare of Ukraine, Colonel of the Reserve Medical Service, participant in hostilities, President of the International Association "Health of Society"

ГЛУХОВСЬКИЙ
Павло Вікторович
Pavlo GLUKHOVSKIY

Доктор філософії в галузі хімії, професор, професор Американського медичного дослідницького центру м. Гленделл, Каліфорнія, США

2018

Doctor of Philosophy in Chemistry, Professor, Professor at the American Medical Research Center, Glendale, California, USA

Народився 12 липня 1968 р. в м. Києві в сім'ї службовців: батько був офіцером радянської армії, мати – режисер. У 1985 р., після закінчення середньої школи, вступив до Київського політехнічного інституту. У 1991 р. закінчив з відзнакою інститут і вступив до аспірантури Інституту проблем сорбції та ендоекології НАН України.

У 1994 р. виїхав до Америки, де у 2000 р. захистив докторську дисертацію в Техаському університеті на тему: «Розділення енантіомерів за допомогою препаративного електрофорезу: теорія та практика». Після захисту дисертації ще рік працював у тому ж університеті науковим співробітником, продовжуючи вдосконалювати електрокінетичні методи поділу та аналізу енантіомерів та білків. З 2001 р. по 2005 р. працював у фармацевтичних компаніях (Baxter, Amgen), розробляючи методи контролю якості продукції, що випускалася тими підприємствами. У 2005 році перейшов на викладацьку діяльність. З 2005 р. по 2009 р. викладав різні курси хімії (загальна хімія, аналітична хімія, біохімія) у Університеті Каліфорнії в Лос-Анджелесі (University of California, Los Angeles). Як професор, П. В. Глуховський понад 15 років працював у Національному університеті в Лос-Анджелесі, де викладав хімію та хімічні основи мікробіології студентам-медикам.

З 2021 року викладає в Американському медичному дослідницькому центрі (Glendale, CA) і продовжує займатися науковою роботою. До сфери наукових інтересів П. В. Глуховського досі входять роботи з розділення оптичних ізомерів за допомогою електрофорезу. Крім того, веде дослідження по виділенню, очищенню та вивченню біологічно активних речовин рослинного походження з можливим використанням їх в якості фармацевтичних препаратів. П. В. Глуховський активно співпрацює з колегами, які проживають в Україні. Спільно з ГО «НАН ВО України» є фундатором програми «International scientific project», в рамках якої в США видаються колективні монографії українських науковців. Засновник наукового міждисциплінарного журналу «University science», де співвидавцем є Академія.

Як завжди, він багато уваги приділяє ефективності навчального процесу і охоче ділиться своїм досвідом, беручи участь у конференціях, що проводяться ГО «Національна академія наук вищої освіти України» та на сторінках журналів, що видаються Академією. Крім того, пише вірші для малят та юнацтва і є членом Національної спілки письменників України.

Його наукова та громадська діяльність відзначена академічними нагородами: медаллю «Імені Ярослава Мудрого» (2021), орденом «Святого князя Володимира» (2022), орденом «Альфреда Нобеля» (2023).

ЗБАНАЦЬКА
Оксана Миколаївна
Oksana ZBANATSKA

Доктор наук з соціальних комунікацій, професор кафедри журналістики та міжнародних відносин Київського університету культури, головний бібліотекар відділу лінгвістичного забезпечення інформаційно-пошукових систем Національної бібліотеки України імені Ярослава Мудрого

2018

Народилася в 1970 році. 1993 р. закінчила Київський державний інститут культури. З 1987 р. працювала на різних посадах в Національній парламентській бібліотеці України (нині – Національна бібліотека України імені Ярослава Мудрого).

Педагогічну діяльність розпочала 2004 р. на посаді старшого викладача кафедри документальних комунікацій Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв (з 2010 р. – Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв, НАКККіМ), згодом призначена доцентом кафедри соціальних комунікацій.

З 2004 р. по 2009 р. була прикріплена до аспірантури НАКККіМ як здобувач наукового ступеня. У 2010 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук на тему: «Архівні інформаційно-пошукові системи: розширення пошукових можливостей (1991–2008 рр.)».

У 2011 р., у зв'язку з реорганізацією кафедри соціальних комунікацій, переведена на посаду доцента кафедри документознавства та управління соціальними комунікаціями (з 2014 р. – кафедра документознавства та інформаційно-аналітичної діяльності).

У 2013 р. присвоєно вчене звання доцента. У 2015 р. переведена на посаду доцента кафедри інформаційних комунікацій та бібліотекознавства. Протягом 2016–2018 рр. – навчалась в докторантурі НАКККіМ. У 2019 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора наук із соціальних комунікацій на тему: «Документна евристика в системі соціальних комунікацій: бібліотекознавчий аспект».

Упродовж 2018–2019 рр. обіймала посаду доцента кафедри культурології та інформаційних комунікацій, а в 2019–2021 рр. – професора кафедри культурології та арт-менеджменту НАКККіМ.

У 2021 р. прийнята на посаду професора кафедри інформаційних технологій Київського національного університету культури і мистецтв. З 2022 р. працює на посаді професора кафедри журналістики та міжнародних відносин Приватного вищого навчального закладу «Київський університет культури».

Оксана Миколаївна Збанацька завжди уміло поєднує викладацьку діяльність з відповідальною роботою в бібліотеці. Вона відомий представник бібліотечної та документознавчої школи М. С. Слободяника, яка продовжує її кращі традиції та плідно працює на теренах бібліотечної та документознавчої освіти, науки та практики.

Загальна кількість друкованих праць О. М. Збанацької – понад 170 найменувань. Вона є автором 2 монографій, 5 підручників та навчальних посібників. Праці О. М. Збанацької широко відомі та користуються попитом як серед працівників бібліотек, студентів, аспірантів, так і інших фахівців інформаційних установ.

Doctor of Sciences in Social Communications, professor of the Department, Department of journalism and international relations Kyiv University of Culture, Chief Librarian of the Department of Linguistic Support of Information Search Systems of the Yaroslav Mudryi National Library of Ukraine

КІСЛОВ
Денис Васильович

Denis KISLOV

Доктор наук з державного управління, кандидат політичних наук, доктор філософії з міжнародних відносин та міжнародної інформації, доцент, керівник ТОВ «Міжнародне бюро корпоративної аналітики і консалтингу»

2018

Doctor of Science in Public Administration, Candidate of Political Sciences, Doctor of Philosophy in International Relations and International Information, Associate Professor, Head of LLC "International Bureau of Corporate Analytics and Consulting"

Народився 14 березня 1983 р. в м. Києві в сім'ї науковців. Трудову діяльність розпочав у 1998 р. в Асоціації міжнародного співробітництва «Атлантична рада України» як молодший аташе.

Навесні 2000 року й до осені працював на посаді лаборанта кафедри соціальної та військової психології Військового гуманітарного інституту Національної академії оборони України. З 2004 року - кореспондент науково-популярного видання, а згодом і головний редактор журналу Української академії наук «Винахідник і раціоналізатор».

У 2006 р. закінчив магістратуру Інституту журналістики Київського національного університету ім. Тараса Шевченка і магістратуру факультету права і міжнародних відносин Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна». У 2006–2009 рр. навчався в аспірантурі Національного інституту проблем міжнародної безпеки при Раді національної безпеки і оборони України, де захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата політичних наук на тему: «Трансформація політичної безпеки масових комунікацій в умовах посилення боротьби з тероризмом» (2010 р.). Одночасно працював начальником інформаційно-обчислювального центру факультету міжнародних відносин Національного авіаційного університету. У 2009–2010 рр. обіймав посаду старшого наукового співробітника НДІ з економічних та гуманітарних проблем Київського міжнародного університету, пізніше залишався на цій посаді за сумісництвом.

Протягом 2010–2017 рр. працював доцентом кафедри маркетингу та реклами Київського національного торговельно-економічного університету, де отримав вчене звання доцента кафедри маркетингу та реклами (2013 р.).

Упродовж 2012–2015 рр. був докторантом кафедри державного менеджменту Національної академії державного управління при Президентові України. Захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора наук з державного управління на тему: «Розвиток системи державних маркетингових комунікацій в Україні» (2017 р.). Робота над цією тематикою продовжувалась на кафедрі публічного адміністрування Міжрегіональної академії управління персоналом, де він працював на посаді професора (2017–2018 рр.). З 1918 р. напрацювання даного дослідження надалі впроваджувались у комплексні наукові проєкти різних установ та навчальних закладів щодо аналізу і розробки інструментарію, який здатний оптимізувати механізми комунікацій для сталої взаємодії держави з громадянським суспільством, бізнесом тощо.

За його науковим керівництвом і консультуванням підготовлені та захищені дисертації докторів та кандидатів наук. У 2019–2021 рр. завідував кафедрою теорії та історії права, міжнародних відносин та суспільних дисциплін Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна».

Д. В. Кіслов є автором більш ніж 200 опублікованих наукових праць і навчально-методичних робіт, зокрема, 19 монографій та посібників. Серед них основні особисті монографії: «Політична безпека масових комунікацій» (2010 р.), «Сучасні мас-медіа та інформаційні війни», «Інформаційні війни» (2013 р.), «Система державних маркетингових комунікацій: теорія і практика» (2015 р.).

Був членом Спеціалізованої вченої ради Д 26.142.04. з правом прийняття до розгляду та проведення захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора (кандидата) наук з державного управління за спеціальностями 25.00.01 – теорія та історія державного управління, 25.00.02 – механізми державного управління та 25.00.05 – державне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського порядку Міжгалузевої академії управління персоналом, а також понад рік (до березня 2020 р.) був заступником голови Спеціалізованої вченої ради К.26.142.06 з правом прийняття до розгляду та проведення захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора (кандидата) наук з державного управління за спеціальностями 25.00.01 – теорія та історія державного управління», 25.00.02 – механізми державного управління Міжгалузевої академії управління персоналом (м. Київ).

Під його науковим керівництвом успішно захищені одна кандидатська дисертація та одна, та єдина наразі в Україні, подвійна докторська дисертація за напрямом державного управління.

За його керівництвом й редагуванням здійснено у ГО «НАН ВО України» науково-методологічний проєкт з проблем системного лідерства (2021–2024 рр.). Він лауреат премії Кабінету Міністрів України «За особливі досягнення молоді у розбудові України», номінант стипендії Кабміну (2016–2017 рр.), нагороджений за сумлінну працю та значні наукові досягнення міжнародними відзнаками; орденом «Володимира Великого» (2023); медалями: «Імені Ярослава Мудрого» (2019), «Імені Івана Огієнка» (2020) ГО «НАН ВО України».

Денис Васильович – практикуючий політолог з 2010 року з досвідом ведення політичних кампаній, зокрема, за межами України (країни Європи та Близького Сходу).

НЕТЛЮХ
Андрій Михайлович
Andrii NETLIUKH

Доктор медичних наук, професор, професор кафедри невропатології і нейрохірургії Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького

2018

Народився 2 листопада 1973 р. в м. Львові. Батько – Михайло Нетлюх (1932–2001), видатний український вчений-анатом, автор першого в Україні «Українсько-латинського анатомічного словника». Мати – Нетлюх Марта (1941–2021), провідний інженер-метролог.

У 1989–1994 рр. працював санітаром 2-ї міської лікарні м. Львова, санітаром і фельдшером Станції швидкої медичної допомоги м. Львова. 1996 р. закінчив з відзнакою медичний факультет Львівського державного медичного інституту (нині - ЛНМУ ім. Данила Галицького). З 1996 р. по 1999 р. навчався в магістратурі цього ж вишу. З 1998 р. по 2006 р. працював лікарем-нейрохірургом 2-го нейрохірургічного відділення Львівської міської клінічної лікарні швидкої медичної допомоги. З 2000 р. – асистент кафедри невропатології та нейрохірургії ФПДО ЛНМУ ім. Данила Галицького. 2004 р. – кандидат медичних наук. Захистив дисертацію на тему: «Співвідношення андрогенів і глюкокортикоїдів у хворих з тяжкою ЧМТ (значення для патогенетичної терапії та прогнозу)».

2002 р. отримав Подяку від адміністрації ЛШМД м. Львова за надання кваліфікованої допомоги потерпілим під час трагедії на летовищі «Скнилів».

2007 р. пройшов спеціалізацію за спеціальністю «Рентгенологія». З 2008 р. працює сумісником на посаді лікаря-рентгенолога ЛШМД м. Львова. У 2010 р. присвоєно вчене звання доцента, а у 2020 р. – професора кафедри невропатології та нейрохірургії ЛНМУ ім. Данила Галицького. У 2017 р. захистив докторську дисертацію на тему: «Хірургічне лікування розривів внутрішньочерепних артеріальних аневризм з ускладненим клінічним перебігом».

У 2020 р. призначений на посаду завідувача відділення ЛШМД м. Львова (тепер – Лікарня Святого Пантелеймона КНП «Перше територіальне медичне об'єднання м. Львова).

Загальний стаж роботи за спеціальністю «Нейрохірургія» – 29 років. Виконує весь спектр відкритих та ендоваскулярних нейрохірургічних втручань на головному і спинному мозку, хребті, низку з яких, разом з колегами, виконав вперше у Львові.

Автор 184 наукових та методичних робіт, співавтор 2 підручників з грифом МОН і МОЗ України. Отримав 4 патенти на винахід і корисні моделі, свідоцтво про реєстрацію авторського права.

Член редакційної ради фахових журналів «Українська інтервенційна нейрорадіологія та хірургія» та «Український нейрохірургічний журнал». Голова осередку Львова і Львівської області та член правління ГО «Українська асоціація нейрохірургів», член Європейської ради з нейрохірургії та Європейського мультидисциплінарного об'єднаного комітету з хірургії хребта Європейської спілки медичних спеціалістів.

Doctor of Medical Sciences, Professor. Professor of the Department of Neuropathology and Neurosurgery of Danylo Halytskyi Lviv National Medical University

ПРОСВЄТОВ
Юрій Васильович
Yuriy PROSVYETOV

Доктор медичних наук, професор, професор кафедри фтизіатрії і пульмонології Запорізького медико-фармацевтичного університету

Професійна діяльність Юрія Васильовича Просвєтова вже понад 50 років присвячена боротьбі з туберкульозом, однією з найнебезпечніших хвороб сьогодення.

Народився в 1947 р. в м. Кам'янка-Дніпровська Запорізької області. Закінчив лікувальний факультет Запорізького державного медичного інституту. Після розподілу, разом із дружиною, працював у Нововасилівській лікарні Приазовського р-ну, де очолював туберкульозне відділення та був єдиним фтизіатром у районі. У 1975–1977 рр. навчався в клінічній ординатурі на кафедрі фтизіатрії Запорізького державного інституту вдосконалення лікарів (ЗДІУЛ). Надалі працював у Запорізькому обласному протитуберкульозному диспансері, де став ініціатором автоматизації організаційно-методичної служби.

З 1978 року вся подальша професійна діяльність пов'язана із Запорізьким державним інститутом удосконалення лікарів (пізніше – ДЗ «ЗМАПО МОЗ України»). Пройшов шлях від аспіранта до професора. У 1983 р. захистив кандидатську дисертацію, з 1995 р. – доцент. Того ж року став деканом терапевтичного факультету, яким керував протягом 20 років. У 2001 р. очолив кафедру фтизіатрії і пульмонології.

2009 р. захистив докторську дисертацію, з 2011 р. – професор.

Юрій Васильович – автор 284 наукових праць, 3 довідників, понад 20 навчальних посібників, 6 методичних рекомендацій. Основні напрями наукових досліджень: інноваційні методи лікування туберкульозу та лікування хворих на туберкульоз із побічними реакціями.

За його ініціативи створено центр допомоги пацієнтам із непереносимістю протитуберкульозних препаратів при терапії хворих на туберкульоз, кабінет плазмаферезу, обласний «Навчальний центр з додаткового підвищення професійної освіти з туберкульозу». Брав участь у створенні центру плевритів та дисемінованих процесів, тривалий час був консультантом і експертом клініко-експертних комісій.

За час своєї діяльності підготував ціле покоління фтизіатрів і пульмонологів, які працюють у різних регіонах України. З 2015 р. очолює Запорізьку обласну медичну асоціацію фтизіатрів та пульмонологів. Протягом багатьох років був членом вченої та методичної рад, редколегій профільних видань ДЗ «ЗМАПО МОЗ України».

Нагороджений орденом «За заслуги перед Запорізьким краєм» ІІІ ступеня, медаллю «Імені Івана Огієнка» ГО «НАН ВО України», відзнакою «Науковець року 2020», Почесною грамотою УФВ, а також грамотами МОЗ України, місцевої влади та керівництва академії.

Юрій Васильович є представником медичної династії - його мати, дружина, донька й онука присвятили життя медицині.

2019

Doctor of Medical Sciences, Professor, Professor of the Department of Phthisiology and Pulmonology of Zaporizhzhia Medical and Pharmaceutical University

ЧЕРЕП
Олександр Григорович
Oleksandr CHEREP

Доктор економічних наук, професор, професор кафедри управління персоналом і маркетингу Запорізького національного університету

2018

Народився 25 серпня 1984 р. У 2001–2006 рр. навчався в Запорізькому національному технічному університеті (спеціальність «Зносостійкість машин і механізмів» та «Фінанси і банківська справа»).

Докторську дисертацію захистив 25 квітня 2018 року у Спеціалізованій вченій раді Д 58.052.05 при Тернопільському національному технічному університеті імені Івана Пулюя. У 2009–2012 рр. обіймав посади старшого викладача, доцента, завідувача кафедри економіки Нікопольського інституту ДВНЗ «Запорізький національний університет» (ЗНУ). З 2012 р. і донині працює на кафедрі управління персоналом і маркетингу Запорізького національного університету на посадах доцента і професора.

Академік ГО «Академія економічних наук» та ГО «Міжнародна академія освіти і науки України».

З урахуванням практичного досвіду та з метою удосконалення викладання дисциплін підготовлено до друку та опубліковано підручники: «Маркетинг» (2020), «Management of financial reorganization and bankruptcy of enterprises» (2018), «Антикризисное управление» (2019), «Управління витратами підприємств» (2018).

Пройшов закордонні стажування в навчальному комплексі Санте Марте-Шеванье в м. Ангулем (Франція); Університеті прикладних наук Маріямполя (Литва); Інституті підвищення кваліфікації (Чехія, м. Прага); Міжнародному центрі стажування «Skill Sprint» (Болгарія). О. Г. Череп є членом редакційних колегій журналів «Ефективна економіка» та «Агросвіт», які входять до наукометричних баз даних Index Copernicus.

Щорічно готує студентів до участі у Всеукраїнському конкурсі наукових робіт та виступів на науково-практичних конференціях. О. Г. Череп керує аспірантами та докторантами, виступає офіційним опонентом по захисту дисертаційних робіт.

Має авторське право на навчальні посібники, підручник та монографії. У 2019 р. став лауреатом І премії конкурсу «Краще видання року» за працю «Інноваційний розвиток підприємств» у номінації «Підручники»; лауреатом І премії конкурсу «Краще видання року» за працю «Особливості податкових систем України, Республіки Казахстан і розвинених країн світу» у номінації «Монографії». Стипендіат Кабінету Міністрів України для молодих вчених (Постанова Президії Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки від 01 жовтня 2014 року № 4).

Волонтер в період російсько-української війни.

Професор О. Г. Череп користується повагою й авторитетом серед своїх колег та студентів. За високі наукові здобутки неодноразово нагороджувався грамотами Запорізького національного університету та Запорізької міської ради.

Doctor of Economics, Professor, Professor of the Department of Human Resources Management and Marketing, Zaporizhzhia National University

АНДОН'ЄВА
Ніна Михайлівна
Nina ANDONIEVA

Доктор медичних наук, професор, професор кафедри урології, нефрології та андрології імені професора А. Г. Подрєза Харківського національного медичного університету, заслужений лікар України

2019

Після закінчення Харківського медичного інституту Ніна Михайлівна пройшла трудовий шлях від дільничного терапевта до завідувача нефрологічного відділення Обласної клінічної лікарні (нині – Обласний медичний клінічний центр урології і нефрології ім. В. І. Шаповала).

Лікар-нефролог вищої категорії, активно розвиває такі наукові напрями, як нефропротективна терапія та замісна ниркова терапія, корекція мульморбідних станів пацієнтів на замісній нирковій терапії. Захистила кандидатську дисертацію на тему: «Клініко-імунологічні особливості вагітності при нефропатії вагітних та їх еволюція в катамнезі» та докторську дисертацію на тему: «Лімітуючі фактори тривалості перитонеального діалізу та підходи до їх корекції у хворих на хронічну хворобу нирок».

Професор кафедри урології, нефрології та андрології ім. професора А. Г. Подрєза Харківського національного медичного університету.

Здійснила суттєвий особистий внесок у впровадження в клінічну практику перитонеального діалізу в Харківській області.

Регулярно організовує та проводить науково-практичні конференції, бере активну участь в інших наукових заходах.

Ніна Михайлівна Андон'єва має вагомі наукові здобутки в галузі внутрішньої медицини та нефрології. Автор понад 320 наукових праць, зокрема, співавтор підручника, 5 посібників, 3 монографій, а також більш ніж 30 методичних рекомендацій для здобувачів вищої та післядипломної освіти. Науковий керівник трьох здобувачів кандидатських дисертацій. Професор Н. М. Андон'єва є членом редакційної ради журналу «Експериментальна і клінічна медицина», експертом Департаменту охорони здоров'я Харківської обласної державної адміністрації за напрямом «Нефрологія, урологія, дитяча урологія, трансплантологія».

За вагомий внесок у розвиток служби охорони здоров'я України, особисті трудові досягнення та професійну майстерність, сумлінну та наполегливу працю Ніні Михайлівні присуджено звання «Заслужений лікар України», а також численні державні, міжнародні та відомчі нагороди, відзнаки та грамоти.

У воєнний час продовжила виконувати свій лікарський обов'язок на посаді завідувача відділення нефрології та перитонеального діалізу Обласного медичного клінічного центру урології та нефрології ім. В. І. Шаповала, який надає лікування, діагностику та обстеження пацієнтів, зокрема, з прифронтових районів м. Харкова і області. Також старанно продовжила викладацьку діяльність, активно виступає з доповідями для лікарів щодо надання медичної допомоги у воєнний час.

Doctor of Medical Sciences, Professor, Professor of the Department of Urology, Nephrology and Andrology named after Professor A. G. Podrez Kharkiv National Medical University, Honored Doctor of Ukraine

БАЛИНСЬКА
Ольга Михайлівна
Olha BALYNSKA

Доктор юридичних наук, професор, проректор Львівського державного університету внутрішніх справ

2019

Doctor of Legal Sciences, Professor, Vice-Rector of the Lviv State University of Iternal Affairs

Народилася 18 червня 1974 р. в місті Миколаєві Львівської області. 1996 р. закінчила Львівський національний університет імені Івана Франка – за освітою журналіст (спеціальність «Радіожурналістика»). 2007 р. у Львівському державному університеті внутрішніх справ (ЛьвДУВС) здобула юридичний фах (спеціальність «Правознавство»).

Доктор юридичних наук, професор, дійсний член МГО «Міжнародна академія інформатики» з 2018 р.

Науково-педагогічна діяльність розпочалася з 1995 року. Працювала на посадах: наукового співробітника, викладача, доцента, професора кафедри теорії та історії держави і права, начальника відділу організації наукової роботи, проректора за напрямом наукової роботи у Львівському державному університеті внутрішніх справ.

Науково-організаційний досвід зреалізувався у започаткуванні Наукового вісника ЛьвДУВС (серії: юридична, економічна, психологічна, категорія «Б») та створенні й виведенні на рівень наукометричної бази Scopus науково-аналітичного журналу «Соціально-правові студії»; проведенні протягом багатьох років регіональних, всеукраїнських і міжнародних науково-практичних заходів, які завжди відзначалися високим рівнем організації, вдалим вибором актуальних дискусійних питань, вмілим веденням конструктивного діалогу; становленні Наукового товариства здобувачів і молодих вчених, активному сприянні реалізації потреб здобувачів у сфері науково-дослідної роботи, підтримці їхніх ідей, а отже, створенні наукового резерву; запровадженні нових спеціальностей в аспірантурі та сприянні відкриттю докторантури; ініціюванні конкурсу «Кращий науковець ЛьвДУВС» для заохочення молодих науковців і відзначення здобутків знаних учених; ефективному координуванні видавничої діяльності університету, дотриманні високої якості підручників, посібників і монографій, визнаних в академічному середовищі високопрофесійною поліграфічною продукцією з багатим змістовим наповненням, здатним забезпечувати потреби освітнього процесу; ініціюванні укладання договорів між ЛьвДУВС та іншими ЗВО (у тому числі й закордонними) щодо співпраці у сфері науки й освіти; налагодженні міжнародної академічної мобільності ЛьвДУВС, зокрема через розробку нормативного забезпечення проведення в Університеті процедури визнання (нострифікації) освітніх і наукових ступенів, вчених звань, здобутих в іноземних закладах освіти; ініціюванні та запровадженні антиплагіатної системи для забезпечення в Університеті принципу академічної доброчесності.

Особисті професійні зусилля О. Балинської значно підняли рівень науково-дослідної та редакційно-видавничої роботи, під-

готовки наукових та науково-педагогічних кадрів у ЛьвДУВС.

Автор та співавтор понад 300 наукових, навчальних і методичних праць, зокрем, монографій, підручників, навчальних і навчально-методичних посібників, словників, довідників, наукових статей тощо. Своїми доробками значно поповнила здобутки львівської філософсько-правової наукової школи, ввівши в науковий обіг вітчизняної юридичної науки вербально-біхевіористську та семіотичну методології. Теперішні наукові інтереси – проблеми філософії права, філософії комунікативістики, семіотики права, теорії права.

З 2020 р. - офіційний представник і координатор програм Громадської організації «Міжнародна фундація освітян і науковців».

Головний редактор науково-аналітичного журналу «Соціально-правові студії» (категорія «А», ІІІ квартиль у Scopus).

Член редакційних колегій українського наукового журналу «Актуальні проблеми правознавства» та міжнародного наукового журналу «European Science of the Future and Security».

Багаторічний експерт Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти за спеціальністю «Право». Член Наукової ради при МВС України.

Член громадської організації «Українська асоціація представниць правоохоронних органів».

Пенсіонер органів внутрішніх справ України, де служила з 1996 р. по 2017 р., і пройшла шлях від молодшого лейтенанта міліції до полковника поліції.

За багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм, значні досягнення в науковій та освітній діяльності, вагомий особистий внесок у реалізацію освітньої політики держави й утвердження принципу верховенства права вона була неодноразово заохочена відзнаками МВС України, місцевих органів влади та керівництва університету, громадських організацій і релігійних установ.

БАЛЬ-ПРИЛИПКО
Лариса Вацлавівна
Larysa BAL-PRYLYPKO

Доктор технічних наук, професор, декан факультету харчових технологій та управління якістю продукції АПК Національного університету біоресурсів і природокористування України

2019

Doctor of Technical Sciences, Professor, Dean of the Faculty of Food Technology and Quality Control of Agricultural Producs of the National University of Life Resources and Environmental Management of Ukraine

Народилася 19 жовтня 1957 року в м. Бердичеві Житомирської області в сім'ї робітників: батько – бондар Бердичівського шкіряного заводу, мати – медична сестра центральної лікарні. З шести років почала займатись музикою та художньою гімнастикою. У 1970 році успішно закінчила музичну школу. Любов до музики і всього прекрасного визначили подальшу долю Лариси Вацлавівни.

У 1974 р. Л. В. Баль-Прилипко закінчила Бердичівську загальноосвітню школу № 17 із золотою медаллю, а з 1974 р. по 1979 р. – студентка факультету технології м'ясо-молочних виробництв Київського технологічного інституту харчової промисловості (нині – НУХТ). У червні 1979 року отримала диплом з відзнакою за спеціальністю «Технологія м'яса та м'ясних продуктів».

З серпня 1979 р. по січень 1982 р. працювала на Київському м'ясокомбінаті майстром, технологом виробництва. З січня 1982 р. по жовтень 1985 р. навчалася в аспірантурі Київського технологічного інституту харчової промисловості. У січні 1986 року захистила кандидатську дисертацію за спеціальністю 05.18.04 – технологія м'ясних, молочних та рибних продуктів. З вересня 1985 року – асистент, з листопада 1991 р. до серпня 2008 р. – доцент кафедри технології м'яса, м'ясних та оліжирових продуктів УДУХТ.

Починаючи з вересня 2008 р. по липень 2009 р., Лариса Вацлавівна працювала на посаді заступника декана факультету готельно-ресторанного бізнесу та міжнародного туризму Київського національного університету культури і мистецтв, доцента кафедри готельно-ресторанного бізнесу.

З вересня 1996 р. по вересень 2009 р. працювала за сумісництвом у міжнародному Концерні харчових рішень «Bears Food Ingredients» і обіймала посади: 1996–2002 рр. – керівник департаменту м'ясопереробної та харчоконцентратної промисловості; 2002–2004 рр. – директор з технологій групи компаній «Bears»; 2004–2009 рр. – заступник генерального директора з наукових питань концерну «Bears Food Ingredients».

З 2009 року і донині працює в Національному університеті біоресурсів і природокористування України на посадах: доцента, професора кафедри технології м'ясних, рибних та морепродуктів; декана факультету харчових технологій та управління якістю продукції АПК.

Л. В. Баль-Прилипко є визнаним сформованим науковцем в переробних галузях сільськогосподарської продукції АПК України. На засіданні Спеціалізованої ради Національного університету біоресурсів і природокористування України здобула науковий ступінь доктора технічних наук за спеціалізацією 03.00.20 – біотехнологія. З 2005 року і донині є техніч-

ним експертом TUV CERT в галузях: харчова промисловість; навчання, а з 2011 року – експертом системи менеджменту якості в галузях: TRIC 03A – м'ясна і молочна промисловість; TRIC 37 – навчання. З 2010 року є членом Національної асоціації виробників дитячого харчування Міністерства АПК та продовольства України. Протягом 2004 – 2005 рр. була членом робочої групи по розробці загальнодержавної програми «Добробут через аграрний розвиток України».

В якості провідного спеціаліста переробних галузей АПК, директора з технологій концерну «Bears Food Ingredients» з 1996 по 2008 роки брала безпосередню участь у створенні та впровадженні сучасних, інноваційних технологій якісних та безпечних харчових продуктів. Має у своєму доробку понад 100 найменувань авторських розробок, які впроваджено на основних м'ясопереробних підприємствах України.

Баль-Прилипко Л. В. має відповідний рівень професійної підготовки та досвід наукової роботи. Автор більш ніж 1000 науково-методичних праць, зокрема, 59 монографій, підручників, навчальних посібників; понад 90 авторських свідоцтв та патентів України.

Підготувала 11 кандидатів наук і докторів філософії, 2 докторів наук та є керівником наукових робіт 7 аспірантів університету.

Має державні нагороди: Почесна грамота Кабінету Міністрів України за вагомий особистий внесок у розвиток харчової промисловості, багаторічну сумлінну працю (2002 р.); Подяка Кабінету Міністрів України за особистий внесок у розробку загальнодержавної програми «Добробут через аграрний розвиток України» (2005 р.); Грамота Верховної Ради України «За заслуги перед Українським народом» (2014 р.). «Орден княгині Ольги» III ступеня для відзначення жінок за визначні заслуги в державній, виробничій, громадській, науковій, освітянській, культурній, благодійницькій та інших сферах суспільної діяльності (2018 р.).

Відзначена відомчими нагородами: Подяка Міністерства аграрної політики та продовольства України за розробку та впровадження серії харчових добавок до м'ясних та кулінарних виробів (2010 р.); Грамота Міністерства аграрної політики та продовольства України за вагомий особистий внесок у розробку та впровадження інноваційних технологій якісних та безпечних м'ясних виробів (2012 р.).

Переможець всеукраїнської премії «Жінка III тисячоліття» у номінації «Рейтинг» (2009 р.).

Гордістю Лариси Вацлавівни є її сім'я: сестра Ольга – викладачка вищої категорії; син Іван і невістка Яна – юристи; донька Кристина – випускниця факультету харчових технологій та управління якістю продукції АПК НУБіП України; онучка Карінка – чемпіонка з художньої гімнастики.

Головне кредо Лариси Вацлавівни: «Ніщо в цьому житті не може бути успішним без зусиль багатьох людей, готових віддати свій талант, досвід та енергію для здійснення спільної мети».

Як особистість кожен із нас формується під впливом тих людей, з якими довелось спілкуватись і в яких ми чогось навчились, тому Лариса Вацлавівна вдячна Господу Богу за життя, низько вклоняється своїм батькам за долю, дякує вчителям, колегам і друзям за натхнення і любов.

ЗУБОВ
Вадим Олексійович
Vadym ZUBOV

Доктор філософських наук, професор, директор Інституту здоров'я, спорту і туризму імені Тетяни Самоленко Класичного приватного університету

2019

Зубов Вадим Олексійович народився 15 лютого 1967 р. в м. Запоріжжя. У 1986 р. закінчив Запорізький технікум електронних приладів. З 1986 р. до 1988 р. служив в армії, в окремій особливій бригаді повітрянодесантних військ спеціального призначення. Протягом 1989–2004 рр. працював на робітничих, а згодом – керівних посадах у низці державних та приватних підприємств м. Запоріжжя, зокрема: 1989 р. – вантажником Запорізького абразивного комбінату; 1990 р. – водієм Автопідприємства № 12362; 1990–1992 рр. – виконавчим директором «Багатопрофільної орендної кінофірми "Хорс"»; 1993–1999 рр. – заступником директора підприємства «Фірма "Автомаш"»; 1999–2000 рр. – заступником директора з маркетингу Благодійної організації «Спорт»; 2000–2004 рр. – генеральним директором ТОВ «Проспект».

1994 р. В. О. Зубов закінчив Київський державний економічний університет (нині – Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана) за спеціальністю «Економіка», а 2004 р. – Запорізький державний університет (нині – Запорізький національний університет) за спеціальністю «Психологія». Того ж року захистив кандидатську дисертацію на тему: «Підприємницький інтерес як соціально-філософський аналіз», спеціалізація 09.00.03 – соціальна філософія та філософія історії.

З 2004 р. до 2005 р. обіймав посаду асистента кафедри філософії Запорізького національного університету.

З 2005 р. працював на посаді доцента Запорізького національного університету. У 2008 р. здобув ступінь доктора філософії, а в 2010 р. – вчене звання доцента за спеціальністю «Соціальна філософія та філософія історії». Протягом 2010–2013 рр. навчався в докторантурі Інституту вищої освіти Національної академії педагогічних наук України, після чого повернувся на посаду доцента Запорізького національного університету.

У 2013 р. додатково здобув кваліфікацію викладача фізичного виховання й спорту, тренера з академічного веслування в Запорізькому національному університеті.

Зубов В. О. зробив вагомий внесок у розвиток української філософської думки. У 2014 р. він захистив докторську дисертацію на тему: «Кроскультурний пастиш в умовах глобалізації: світоглядний аспект», в якій обґрунтував новий напрям у соціально-філософському осмисленні сучасного світу. З вересня 2015 р. працював на посаді професора Запорізького національного університету. У 2016 р. перейшов на посаду професора кафедри богослов'я та гуманітарних дисциплін Інституту управління, а також кафедри практичної психології Інституту журналістики та масових комунікацій Класичного приватного університету (м. Запоріжжя), де з 2018 р. також обіймає посаду

Doctor of Philosophy, Professor, Director of the Institute of Health, Sports and Tourism named after Tetiana Samolenko Classical Private University

директора Інституту здоров'я, спорту і туризму імені Тетяни Самоленко.

В. О. Зубов – майстер спорту міжнародного класу з академічного веслування, багаторазовий чемпіон Кубка світу з прибережного веслування, чемпіон Міжнародної київської регати, чемпіон міжнародної регати «Янтарні весла», багаторазовий чемпіон України, чемпіон Кубка Принца Альберта (Князівство Монако). З 2009 р. він є президентом Запорізької обласної громадської організації «Асоціація водних видів спорту». У межах своїх повноважень він постійно організовує та проводить змагання, відкриті чемпіонати і кубки з водних видів спорту, суботники та інші заходи, які пропагують водні види спорту та здоровий спосіб життя.

Вадим Олексійович приділяє велику увагу роботі з дітьми та підлітками з особливими потребами. Він неодноразово передавав загальноосвітнім закладам Запоріжжя (зокрема, до загальноосвітньої школи I-III ступенів № 75) з класами інклюзивної освіти інвентар для командних та індивідуальних спортивних ігор, розвитку в учнів координації рухів, гімнастичних навичок, покращення техніки пересувань тощо. Спеціалізованим санаторним закладам (КЗ «Обласний дитячий психоневрологічний санаторій» Запорізької обласної ради) він передавав матеріали та методичні посібники з розвитку у вихованців – дітей та підлітків із психоневрологічними розладами – дрібної моторики, творчих та художніх здібностей, естетичного смаку. Під керівництвом В. О. Зубова Інститут здоров'я, спорту і туризму імені Тетяни Самоленко Класичного приватного університету ініціював участь у програмі фахового перенавчання демобілізованих учасників Антитерористичної операції та операції Об'єднаних сил коштом державного бюджету на матеріально-технічній базі інституту за освітньо-кваліфікаційними рівнями «бакалавр» та «магістр». Реалізація програми розпочалася з 1 січня 2019 р.

Вадим Олексійович Зубов протягом останніх років успішно поєднує адміністративну, наукову і тренерську діяльність. Як тренер спортсменів штатної команди національної збірної команди України з веслування академічного, В. О. Зубов підготував чемпіонів світу, майстрів спорту та майстрів спорту міжнародного класу, багаторазових чемпіонів та володарів Кубка України (2010–2018), призерів міжнародних регат з веслування академічного (2013–2014), учасників чемпіонатів світу та Європи (2016, 2018), Всесвітньої Універсіади (2013). Є автором методичних програм та тренувальних планів, які передбачають перекваліфікацію спортсменів різних дисциплін та паралельне вдосконалення вищої спортивної майстерності в кількох дисциплінах.

Участь в роботі Спеціалізованої вченої ради

Нагорода за професійні заслуги

Під керівництвом Вадима Олексійовича Зубова Інститут здоров'я, спорту і туризму імені Тетяни Самоленко Класичного приватного університету став ініціатором, розробником і учасником міжнародних програм підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів у сфері фізичної реабілітації та адаптації осіб з обмеженими фізичними можливостями різних нозологічних груп, зокрема, проєкту Шведського інституту та Посольства Швеції в Україні «Рівнодоступність. Жити гідно всупереч долі».

Працює у вищій школі понад 20 років. Користується авторитетом серед студентів, колег-викладачів, інтелектуалів та громади м. Запоріжжя. Вадим Олексійович є автором та співавтором понад 80 наукових та науково-популярних праць, які опубліковано у провідних фахових і науково-популярних українських та закордонних виданнях, зокрема, індексованих у наукометричних базах даних. В його наукових публікаціях охоплено актуальні державотворчі, глобально-політичні, світоглядні, філософсько-політичні, культурні та інші питання. Публікації В. О. Зубова сприяють підвищенню освітнього та культурного рівня українців.

Наприкінці 2019 р. В. О. Зубов, відповідно до наказу президента ВГО «УФХ» Федорова С. І. № 21 від

Вадим Зубов і Володимир Гапоненко. Чемпіонат України 2017, м. Дніпро

Класичний приватний університет

07.04.2021 р., став членом Наглядової ради Всеукраїнської громадської організації «Українська організація хортингу» (ВГО «УФХ»). За досить короткий термін Вадим Олексійович став наставником та добрим товаришем Української федерації хортингу. Він бере активну участь у всіх організаційних процесах федерації, зокрема, у плануванні проведення змагань, а також культурних заходів, надає допомогу в організації поїздок спортсменів в межах України, а також за кордон. Так, завдяки Вадиму Олексійовичу спортсмени федерації мали змогу взяти участь у чемпіонаті світу з хортингу, який відбувся в Мілані 10–12 листопада 2023 р. і завоювати перше загальнокомандне місце серед 16 країн світу.

Вадим Олексійович – не тільки талановитий тренер, педагог, а ще й меценат. Спираючись на свій багатий професійний досвід, він відзначає обдарованих хортингістів та сприяє їхньому подальшому розвитку і досягненню успіху.

Перебуваючи на посаді директора Інституту здоров'я, спорту і туризму імені Тетяни Самоленко Класичного приватного університету, він заохочує вступати до закладу освіти спортсменів із малозабезпечених сімей, опікується ними, контролює та координує навчальний процес. Під керівництвом В. О. Зубова Інститут здоров'я, спорту і туризму

Директор Інституту здоров`я, спорту і туризму КПУ Вадим Зубов одержав Орден «За заслуги» II ступеня

Трудові будні

Доповідь на засіданні Вченої ради Класичного приватного університету

імені Тетяни Самоленко Класичного приватного університету ініціював участь у програмі відкриття кафедри хортингу на матеріально-технічній базі інституту за освітньо-кваліфікаційними рівнями «бакалавр» та «магістр». Її реалізацію заплановано з 1 вересня 2025 р.

У 2012 р. за вагомий особистий внесок у розвиток та популяризацію фізичної культури і спорту в Україні, досягнення високих спортивних результатів та багаторічну плідну професійну діяльність Зубова Вадима Олексійовича було нагороджено орденом «За заслуги» III ступеня (Указ Президента України від 08.09.2012 р. № 537/2012).

У 2019 р. за вагомий особистий внесок у розвиток та популяризацію фізичної культури і спорту в Україні, досягнення високих спортивних результатів та багаторічну плідну професійну діяльність Вадима Олексійовича Зубова було нагороджено орденом «За заслуги» II ступеня (Указ Президента України від 04.05.2019 р. № 186/2019).

У 2019 р. він був обраний академіком ГО «Національна академія наук вищої освіти України». Того ж року за особливі заслуги в реабілітації поранених бійців був нагороджений медаллю «Імені О. О. Богомольця». З 2023 р. став академіком-секретарем наукового фахового відділення спорту, фізичної культури та ерготерапії ГО «Національна академія наук вищої освіти України».

З президентом ГО «Національна академія наук вищої освіти України» Табачніковим С. І.

Вадим Зубов з Іваном Обискаловим

ПАЄНОК
Олександр Станіславович
Oleksandr PAIENOK

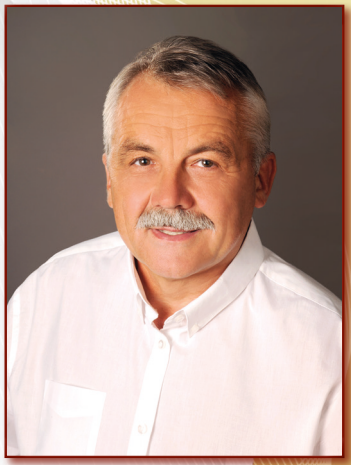

Доктор медичних наук, професор, доцент кафедри акушерства та гінекології Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, заслужений лікар України

2019

Народився в 1959 році у Львові в родині лікарів. У 1982 р. закінчив лікувальний факультет Львівського державного медичного інституту (ЛДМІ). З 1994 р. працював у ЛДМІ на кафедрі акушерства та гінекології. У 1996 р. захистив кандидатську дисертацію за фахом «Акушерство та гінекологія». З 1998 р. працює на посаді доцента кафедри акушерства та гінекології. Володіє всіма найновішими методами діагностики та оперативного лікування в акушерсько-гінекологічній практиці.

О. С. Паєнок є співавтором Наказу МОЗ України № 620 від 29.12.2003 р. «Про удосконалення акушерсько-гінекологічної та неонатологічної допомоги в стаціонарах України».

Залучався до розробки та впровадження на території України міжнародних програм з питань репродуктивного здоров'я жінки, зокрема був координатором у програмі «ПОЛІСІ» «Здоров'я матері та дитини» за сприянням Управління США з питань міжнародного розвитку.

2005 р. отримав державну відзнаку «Заслужений лікар України».

2011 р. захистив докторську дисертацію в НМАПО ім. П. Л. Шупика за фахом «Акушерство та гінекологія». З 2016 р. – професор кафедри фізичної терапії та ерготерапії Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського. У 2018 р. рішенням атестаційної колегії МОН України О. С. Паєнку присвоєно вчене звання професора кафедри фізичної терапії та ерготерапії. 2021 р. обраний керівником Західного регіонального наукового центру, з 2023 р. – членом Президії ГО «НАН ВО України».

О. С. Паєнок є автором понад 160 наукових праць, з яких 60 – у фахових наукових журналах України, 14 навчально-методичних посібників для викладачів та студентів, 23 методичних рекомендацій для студентів та лікарів, 3 монографій, 11 закордонних публікацій і 7 статей у базах WEB of Science та Scopus, 3 патентів, 2 інформаційних листів, 3 раціоналізаторських пропозицій.

Під його керівництвом 2 лікарі Львівської обласної клінічної лікарні захистили кандидатські дисертації за фахом «Акушерство та гінекологія».

Олександр Станіславович - лікар вищої фахової категорії. Є експертом-консультантом Львівського обласного бюро судово-медичної експертизи.

О. С. Паєнок має численні відзнаки, зокрема: Грамоту Верховної Ради України, Грамоту Львівської обласної державної адміністрації, Почесну грамоту МОН України, Грамоту і Подяку МОН України, Почесну грамоту за вагомі здобутки та особистий внесок у розвиток науки України, медаль «Національне визнання "Науковець року"», Почесну грамоту ГО «НАН ВО України», медаль «20 років АНВО України», медаль «Імені О. О. Богомольця».

Doctor of Medical Sciences, Professor, Associate Professor of the Department of Obstetrics and Gynecology, Danylo Halytsky Lviv National Medical University, Honored Doctor of Ukraine

СИВИЙ
Мирослав Якович
Myroslav SYVYI

Доктор географічних наук, кандидат геолого-мінералогічних наук, професор, професор кафедри географії та методики її навчання Тернопільського національного педагогічного університету імені В. Гнатюка

2019

Народився 16 лютого 1950 р. в с. Клебанівка Підволочиського району Тернопільської області. У 1972 р. закінчив геологічний факультет Львівського державного університету імені І. Франка за спеціальністю «Геологія і розвідка родовищ корисних копалин». Працював в геологорозвідувальних організаціях Рудного Алтаю, Донбасу, Північного Уралу.

1980 р. захистив у Дніпропетровському гірничому інституті імені Артема кандидатську дисертацію на тему: «Особливості регіонального метаморфізму вугілля Львівсько-Волинського басейну». Обіймав посаду молодшого наукового співробітника в Інституті геології та геохімії АН УРСР. З 1982 р. – старший викладач кафедри географії Тернопільського державного педагогічного інституту імені Я. Галана, а з 1988 р. – доцент кафедри фізичної географії.

У 2005 р. у Львівському національному університеті імені І. Франка захистив докторську дисертацію на тему: «Теорія і практика конструктивно-географічного аналізу мінерально-сировинних ресурсів Подільського регіону».

З 20 грудня 2007 р. – професор, а з 1 липня 2008 р. по червень 2020 р. – професор – завідувач кафедри фізичної географії, з вересня 2013 р. по липень 2020 р. – завідувач кафедри географії та методики її навчання Тернопільського національного педагогічного університету імені В. Гнатюка, надалі – професор кафедри.

Нині пріоритетним напрямом досліджень професора М. Сивого є застосування конструктивно-географічного підходу до вивчення мінерально-сировинної бази України та проблем, які супроводжують експлуатацію родовищ корисних копалин у гірничопромислових регіонах країни.

Член Наукового товариства імені Шевченка, Спілки геологів України, Українського географічного товариства, член редколегій наукових часописів: «Наукові записки ТНПУ імені Володимира Гнатюка. Серія: Географія», «Екологічна безпека та збалансоване природокористування», Тернопільського енциклопедичного словника та ін.

Опублікував понад 400 наукових та науково-методичних праць, з них: 14 монографій, 4 підручники (2 - з грифом МОН України), 14 посібників (2 – з грифом МОН України) для вищої школи, 2 довідники, статті у фахових виданнях (17 публікацій – у виданнях, індексованих в Scopus і WoS), енциклопедичні словники, матеріали наукових форумів тощо.

М. Я. Сивий нагороджений Почесною грамотою МОН України, Грамотою Тернопільської обласної державної адміністрації, Грамотою ТНПУ ім. В. Гнатюка, медаллю «Імені Ярослава Мудрого» ГО «НАН ВО України»; відзначений МОН України нагрудним знаком «Відмінник освіти», удостоєний Почесної відзнаки «Гордість ТНПУ».

Doctor of Geographical Sciences, Candidate of Geological and Mineralogical Sciences, Professor, Professor of the Department of Geography and Methods of Its Teaching, Volodymyr Hnatyuk Ternopil National Pedagogical University

СИРОВА
Ганна Олегівна

Ganna SYROVA

Доктор фармацевтичних наук, професор, завідувач кафедри медичної та біоорганічної хімії Харківського національного медичного університету

2019

Народилася 27 червня 1965 р. в м. Харків. У 1982 р. закінчила середню школу № 89 м. Харкова із золотою медаллю та вступила до Харківського державного фармацевтичного інституту (нині - Національний фармацевтичний університет), почала займатися науковою роботою на кафедрі фармацевтичної хімії, де виконала дипломну роботу на тему: «Синтез та біологічна активність похідних 2-хлор-3-нітробензойної кислоти та дифеніламін-2-карбонових кислот», яку захистила в 1988 році та отримала диплом з відзнакою.

З 1989 р. працювала викладачем у Харківському медичному училищі № 1. З 1999 р. виконувала кандидатську дисертацію, присвячену вивченню антистресової активності фармакологічних блокаторів ренін-ангіотензинової системи, тобто з 1999 р. пов'язала своє життя з Харківським державним медичним університетом (нині - Харківський національний медичний університет – ХНМУ). В цьому університеті почала працювати на посаді асистента кафедри фармакології та медичної рецептури з 2005 року. У цьому ж році успішно захистила кандидатську дисертацію, і їй було присуджено науковий ступінь кандидата фармацевтичних наук (14.03.05 – фармакологія). З 2006 р. працювала на посаді доцента цієї ж кафедри. З 2007 року виконувала дисертаційну роботу на здобуття наукового ступеня доктора фармацевтичних наук на тему: «Експериментальне та квантово-хімічне обґрунтування створення комбінованого протизапального препарату». У 2008 році присвоєно вчене звання доцента. 1 вересня 2009 року була обрана за конкурсом та призначена на посаду завідувача кафедри медичної та біоорганічної хімії ХНМУ. У 2012 році захистила докторську дисертацію, їй було присуджено науковий ступінь доктора фармацевтичних наук (14.03.05 – фармакологія). Має три вищі освіти: фармацевтичну (1988 р.), магістр з педагогіки («Педагогіка вищої школи», 2012 р.), хімічну (магістр, 2013 р.). Усі три дипломи з відзнакою. У 2013 р. присвоєно вчене звання професора кафедри медичної та біоорганічної хімії.

Дійсний член, академік Міжнародної академії екології, академік по відділенню хімії, хімічної технології та фармації ГО «НАН ВО України».

Має сертифікат мовної підготовки на рівні В2 та міжнародні стажування.

Дипломант XVI обласного конкурсу «Вища школа Харківщини – кращі імена» у номінації «Завідувач кафедри» (2014 р.). Має Подяку МОЗ України, (2015 р.) та Подяку ХНМУ (2017 р.), Почесний доктор університету «Львівський Ставропігіон». Нагороджена Почесними грамотами ГО «НАН ВО України» за вагомий особистий внесок у розвиток освіти і науки, високий професіоналізм та активну громадську діяльність (2024 р., 2025 р.).

Doctor of Pharmaceutical Sciences, Professor, Head of the Department of Medical and Bioorganic Chemistry Kharkiv National Medical University

Г. О. Сирова – автор понад 700 наукових та методичних праць, з них майже 500 наукового і понад 240 методичного характеру. Вона співавтор 4 базових підручників з медичної та з біоорганічної хімії, 25 навчальних посібників, зокрема, 3 - з грифами МОН і МОЗ України, 27 патентів на корисну модель, 3 патентів на винахід, 268 наукових статей (з них 95 – закордонних, в т. ч. 17 індексуються в Scopus, 33 – у Web of Sience), 27 монографій, присвячених квантовій хімії, хімічним аспектам кисню, озону, води, бурштину, глини, міді, дисперсним системам, амінокислотам, квантовій фармакології, дерматофармакології, історії розвитку хімічної школи Харківщини.

Сфера наукових інтересів Г. О. Сирової пов'язана з вивченням фундаментальних проблем в хімії – визначенням сучасних напрямів синтезу біологічно-активних гетероциклічних сполук, молекулярного моделювання молекул органічних сполук та визначенням їх біологічної активності за допомогою сучасних методів дослідження. Результати роботи впроваджено в практику охорони здоров'я у вигляді методичних рекомендацій.

За ініціативою професора Сирової Г. О. на кафедрі в університеті створено кафедральний музей, в якому зібрано матеріал, пов'язаний з розвитком медичної хімії, та матеріали про видатних хіміків Харківщини і видано три монографії, присвячені історії розвитку хімічної школи Харківщини. У музеї зібрано колекцію хімічного лабораторного посуду та колекцію мінералів, яка налічує понад 100 експонатів, а також створено експозицію хімічної лабораторії стародавніх часів, яку прикрашають фігури хіміків. Музейна експозиція налічує стенди, які структуровані за історичними періодами. На них репрезентовано копії та фотодокументи авторських свідоцтв, патентів, грамот, дипломів. У музеї представлені також студентські роботи – стендові доповіді, зразки якісних реакцій, кращі реферати. Прикрашають музей екземпляри старовинних книг з хімії.

За ініціативою професора Г. О. Сирової на кафедрі медичної та біоорганічної хімії ХНМУ у вересні 2009 р. було створено студентський науковий гурток «Кофеїн». Багато здобувачів освіти розпочинають свій шлях у науці з першого курсу на цій кафедрі, навчаються виконувати експериментальні дослідження, набувають досвіду, який використовують протягом студентського життя в науці. Студенти-гуртківці публікують результати своїх досліджень, для багатьох з них саме вони є першою науковою публікацією. Професор Сирова Г. О. з 2010 р. започаткувала проведення студентської наукової конференції першокурсників - «Хімія. Екологія. Медицина», яка традиційно проводиться в університеті. Щороку велика кількість здобувачів освіти бере участь в конференції, серед яких представники медичних і стоматологічного факультетів.

ХІМІЧ
Сергій Дмитрович
Sergii KHIMICH

Доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри загальної хірургії Вінницького національного медичного університету імені М. І. Пирогова

2019

Народився 20 січня 1959 року в селищі Кирнасівка на Вінниччині. З відзнаками закінчив Бершадське медичне училище (1978), Вінницький медичний інститут імені М. І. Пирогова (1986). З 1986 р. по 1988 р. навчався в клінічній ординатурі при кафедрі загальної хірургії.

З вересня 1988 року почав працювати на посаді старшого лаборанта, а з січня 1990 року – асистента тієї ж кафедри. У січні 1992 року захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук, а у 2004 році – докторську дисертацію.

У 2001 році був обраний на посаду доцента, а у 2005 році – на посаду професора. З 2016 року і донині – завідувач кафедри загальної хірургії Вінницького національного медичного університету імені М. І. Пирогова.

Є автором та співавтором понад 400 наукових праць, 112 раціоналізаторських пропозицій та 22 винаходів. Його наукові роботи презентувались і були опубліковані в різних виданнях на теренах України та за кордоном. Хіміч С. Д. є співавтором першого україномовного національного підручника «Загальна хірургія» для студентів вищих медичних навчальних закладів України III–IV ступенів акредитації, який став основним підручником з цієї дисципліни та двічі перевидавався. З часом підручник був перероблений та виданий ще й англійською мовою для іноземних студентів. Загалом у співавторстві та одноосібно професором Хімічем С. Д. видано 15 підручників, посібників та монографій. У 2011 р. на замовлення Державного комітету телебачення і радіомовлення України за програмою «Українська книга» одноосібно видано «Довідник хірурга». У 2016 р. у співавторстві, за безпосередньої редакційної підготовки Сергія Дмитровича, видано навчальний посібник «Симптоми і синдроми в хірургії». У 2025 р. вийшла у світ за редакцією С. Д. Хіміча колективна праця «Невідкладні стани в хірургії».

Він розробив та є автором численних навчальних програм, організував та провів 26 науково-практичних та навчально-методичних конференцій з виданням друкованих матеріалів.

Працюючи на базі університетської лікарні, професор С. Д. Хіміч виконує значну роботу як лікар-хірург та організатор, постійно надає консультативну допомогу хворим та проводить складні оперативні втручання, передаючи досвід молодим хірургам.

Сергій Дмитрович Хіміч нагороджений Почесними грамотами МОЗ та МОН України, відзнакою «Науковець року» (2019 р.), медаллю Всеукраїнського лікарського товариства «За звитягу в медицині».

Активно працює у науковому фаховому відділенні «Медицина» ГО «НАН ВО України». Член правління ВГО «Асоціація хірургів України».

Doctor of Medical Sciences, Professor, Head of the Department of General Surgery, Vinnytsia National Medical University named after M. I. Pirogov

БАБІКОВА
Олена Сергіївна
Olena BABIKOVA

Доктор юридичних наук, професор, директор приватної наукової установи «Науково-дослідний інститут проблем досудового розслідування»

2020

Doctor of Legal Sciences, professor, director of the private scientific institution «Research Institute of Pre-trial Investigation Problems»

Народилась 2 квітня 1978 року в м. Радомишль Житомирської області в родині правоохоронця та вчительки музики.

Своє дитинство та юність О. С. Бабікова провела у рідному місті. Вищу освіту здобула в Національній юридичній академії імені Ярослава Мудрого, яку закінчила у 2002 році та отримала диплом з відзнакою.

У 2010 році закінчила Національну академію прокуратури України та отримала ступінь магістра права. У період з 2002 р. по 2013 р. працювала в органах прокуратури Кіровоградської області.

Науковий шлях Олена Сергіївна почала у 2009 році, коли стала здобувачем кафедри кримінального права № 1 Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого.

У 2015 році О. С. Бабікова після захисту дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.08 – кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право, працювала у Національній академії внутрішніх справ України на посаді доцента кафедри кримінального права.

У період з 2016 р. по 2020 р. обіймала посаду доцента кафедри кримінального права та процесу Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана.

Наприкінці 2018 року отримала вчене звання доцента.

У 2016 році працювала за контрактом з Організацією з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ) над питаннями розроблення програм для слідчих реформованого Міністерства внутрішніх справ України. З 2020 р. по 2021 р. – професор кафедри кримінально-правової політики та кримінального права Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка. У 2021 році захистила докторську дисертацію на тему: «Принципи кримінального права».

Олена Сергіївна Бабікова – автор близько 140 наукових праць, зокрема, 9 монографій, 3 навчальних посібників, кількох методичних рекомендацій для студентів вищих навчальних закладів юридичних спеціальностей тощо. Підготувала 2 кандидатів юридичних наук.

З грудня 2022 року – директор приватної наукової установи «Науково-дослідний інститут проблем досудового розслідування», головний редактор фахового українського електронного видання, яке включене МОН України до категорії «Б» – збірник «Науковий вісник НДІ проблем досудового розслідування».

Сфера наукових інтересів включає широке коло питань та проблем Загальної та Особливої частин кримінального права України.

Брала активну участь у реформуванні Національної поліції України, за що отримала відзнаку заступника Міністра внутрішніх справ України.

2022 року присвоєно вчене звання професора.

БАРНА
Ольга Миколаївна
Olha BARNA

Доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри загальної практики (сімейної медицини) Національного медичного університету імені О. О. Богомольця

2020

Українська науковиця. Засновниця напряму превентивної та антиейджинг медицини в Україні, відома своїми розробками у сфері профілактичної медицини на національному та міжнародному рівнях, громадський діяч.

Народилася 15 травня 1967 року в місті Тернопіль у сім'ї службовців. У 1990 році закінчила Тернопільський державний медичний інститут за спеціальністю «Лікувальна справа». Навчалася в аспірантурі Тернопільського державного медичного університету за спеціальністю «Кардіологія», яку закінчила достроково у 1994 році захистом кандидатської дисертації на тему діагностики та лікування гіпертензивного серця. У 2002 році отримала вчене звання доцента.

Докторську дисертацію на тему особливостей ішемічної хвороби серця у жінок захистила у 2007 р. в Національному медичному університеті імені О. О. Богомольця. З 2009 р. по 2014 р. працювала на кафедрі діабетології Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика, у 2011 році присвоєно вчене звання професора. З 2014 року обіймає посаду завідувача кафедри загальної практики (сімейної медицини) Національного медичного університету імені О. О. Богомольця. Розробила навчальні програми для студентів і лікарів за спеціальністю «Сімейна медицина», а також для лікарів та інтернів у тематиках: метаболічний синдром, діабетична стопа, передчасне старіння. Має високий рівень лекторської майстерності, що підтверджено результатами оцінювання серед лікарів і студентів.

Ольга Миколаївна Барна стала визнаним лідером у сфері сімейної та профілактичної медицини, очолюючи кафедру загальної практики (сімейної медицини) у Національному медичному університеті імені О. О. Богомольця. Її діяльність охоплює до- та післядипломну медичну освіту, наукові дослідження та практику в галузі сімейної медицини в Україні. Під її керівництвом формується спільнота фахівців первинної медичної допомоги, науковців, студентів та адміністративного персоналу, об'єднаних спільною місією – сприяти покращенню здоров'я населення України. Це здійснюється шляхом підготовки майбутніх медичних працівників, вдосконалення навчального процесу, впровадження інновацій у медичну освіту та клінічну практику. Одним із ключових її досягнень є розробка та впровадження оптимальної моделі роботи лікаря первинної ланки як відносно нової спеціальності в Україні, що сприяє підвищенню ефективності надання первинної медичної допомоги та покращенню загального рівня охорони здоров'я населення. Тривалий час очолювана нею кафедра виступає, як опорна кафедра з навчання студентів в Україні за фахом «Сімейна медицина».

Doctor of Medical Sciences, Professor, Head of the Department of General Practice (Family Medicine) of the O. O. Bogomolets National Medical University

Важливим напрямом діяльності професора О. М. Барни є розвиток і вдосконалення науково-дослідної роботи. Основні напрями її наукових досліджень охоплюють превентивну, сімейну, гендерну та антиейджинг медицину, стратифікацію факторів ризику серцево-судинних захворювань, профілактику метаболічних порушень, зокрема, при цукровому діабеті.

Є автором понад 350 наукових публікацій, серед яких 1 патент України, 3 монографії, підручники, методичні рекомендації та міжнародні публікації. Спільно з Національним науковим центром «Інститут кардіології імені М. Д. Стражеска» ініціювала та впровадила порівняльний Реєстр факторів серцево-судинного ризику в рамках Всеукраїнської соціальної програми «Серцево-судинний ризик під контролем». Під її керівництвом проведено масштабні всеукраїнські багатоцентрові дослідження: «ВЕСНА» – дослідження самооцінки здоров'я населення України, «СКЕЛЕТ» – дослідження факторів ризику та поширеності остеопорозу.

У 2001–2023 рр. виступала головним дослідником понад 30 міжнародних наукових проєктів у сферах кардіології, ендокринології, ревматології, пульмонології та превентивної медицини.

О. М. Барна – засновниця напряму превентивної та антиейджинг медицини в Україні. Відома своїми науковими розробками у сфері профілактичної медицини на національному та міжнародному рівнях. Заснувала Всеукраїнську громадську організацію «Асоціація превентивної та антиейджинг медицини», яка займається розробкою освітніх програм для лікарів, тренінгами та соціальними проєктами, спрямованими на популяризацію здорового способу життя, первинну і вторинну профілактику хронічних захворювань. Засновниця порталу «Живи активно», що популяризує профілактичну медицину та здоровий спосіб життя.

Активно займається міжнародною діяльністю. Член виконавчого комітету «Європейської асоціації профілактичної кардіології та реабілітації», співавтор Європейських рекомендацій з реабілітації в кардіології, член Робочої групи Єврокомісії «ЄвроГенМед», що займається розробкою Європейської стратегії профілактики серцево-судинних захворювань у жінок. Очолює організаційний комітет міжнародного конгресу «Профілактика. Антиейджинг. Україна».

Ольга Миколаївна є головним редактором журналу «Медікс. Антиейджинг», а також членом редакційних колегій журналів: «Ліки України», «Мистецтво лікування», «Сімейна медицина».

За свою діяльність була ушанована численними нагородами. Лауреат премії «Жінка України-2020» у номінації «Здоров'я та медицина».

Ольга Барна стала лауреатом Всеукраїнської премії «Жінка України-2020»

Всеукраїнський тренінг-програма «Мистецтво лікування: контроль, профілактика, якість життя»

ІВАШКЕВИЧ
Едуард Зенонович
Eduard IVASHKEVYCH

Доктор психологічних наук, професор, професор кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії Рівненського державного гуманітарного університету

2020

Народився 23 квітня 1968 року. Невдовзі після народження переїхав з батьками до Литви (м. Пасваліс), де провів свої шкільні роки. У 1990 р. вступив до Рівненського державного педагогічного інституту, який закінчив у 1995 р. Отримав диплом за професійною кваліфікацією – практичний психолог в закладах середньої освіти.

Протягом 1995–2002 рр. працював психологом у загальній середній школі № 17 м. Рівного. 2002 року розпочав роботу на кафедрі загальної психології, психодіагностики та психотерапії Рівненського державного гуманітарного університету, нині – професор цієї кафедри.

19 листопада 2002 р. захистив в Інституті психології імені Г. С. Костюка Національної академії педагогічних наук України кандидатську дисертацію на тему: «Розвиток у старшокласників діалогічних якостей пізнавальної діяльності (на матеріалі курсу "Світова література")» за спеціальністю 19.00.07 – педагогічна та вікова психологія.

5 квітня 2018 р. захистив в Інституті психології імені Г. С. Костюка НАПН України докторську дисертацію на тему: «Психологія соціального інтелекту педагога» за спеціальністю 19.00.01 – загальна психологія, історія психології.

Едуард Зенонович Івашкевич – автор понад 250 наукових праць, зокрема, 1 одноосібної та 14 колективних монографій, 8 підручників та навчальних посібників, 34 методичних рекомендацій, 10 статей, що включені до переліку наукометричних баз Scopus, Web of Science Core Collection.

Уперше в науці запропонував новий концептуальний підхід до визначення структури інтелекту особистості; визначив аспекти (когнітивний, мнемічний та емпатійний) соціального інтелекту педагога; розробив структуру соціального інтелекту педагога; виявив вплив дивергентного мислення педагогів на розвиток здібностей соціального інтелекту; проаналізував прояви соціального інтелекту у педагогів різних психотипів особистості; виявив особливості взаємозв'язку структурних компонентів соціального інтелекту педагогів з іншими індивідуальними якостями, їх особистісними властивостями; з'ясував гендерні характеристики соціального інтелекту вчителів шкіл та викладачів закладів вищої освіти, проаналізував залежність рівня розвитку соціального інтелекту педагогів від типу їх гендерної ідентичності; виявив взаємозв'язок когнітивного стилю виконання педагогами професійної діяльності та рівня розвитку їхнього соціального інтелекту.

За наукові досягнення має академічні нагороди, серед яких медаль «За успіхи в науково-педагогічній діяльності» ГО «Національна академія наук вищої освіти України».

Doctor of Psychological Sciences, Professor, Professor of the Department of General Psychology, Psychodiagnostics and Psychotherapy, Rivne State Humanitarian University

КАРОЛЬ
Іван Вікторович

Ivan KAROL

Кандидат медичних наук, завідувач відділення загальної та малоінвазивної хірургії КНП «Одеська обласна клінічна лікарня», асистент кафедри хірургії, променевої діагностики, радіаційної медицини, терапії та онкології Одеського національного медичного університету, член-кореспондент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2020

PhD in Medical Sciences, Head of the department of general and minimally invasive surgery of Odesa Regional Clinical Hospital, Assistant of the Department of Surgery, Radiology, Radiation Medicine, Therapy and Oncology of Odesa National Medical University, Corresponding member of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

Народився 20 липня 1989 року в м. Рівне. З 2006 р. по 2012 р. навчався в Івано-Франківському національному медичному університеті, після закінчення – отримав повну вищу освіту за спеціальністю «Лікувальна справа» та здобув кваліфікаційну категорію лікаря.

З 2012 р. по 2015 р. навчався в інтернатурі та магістратурі за спеціальністю «Хірургія» на базі кафедри хірургії та проктології Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (НМАПО імені П. Л. Шупика). З 2015 р. по 2019 р. навчався в заочній аспірантурі на базі кафедри загальної та невідкладної хірургії НМАПО імені П. Л. Шупика та успішно захистив кандидатську дисертацію на тему: «Порівняльна оцінка ефективності сучасних методів лікування гнійно-запальних захворювань м'яких тканин із застосуванням оксиду азоту та аплікаційного сорбенту» за спеціальністю «Медичні науки»: 14.01.03 – хірургія.

З 2015 р. працював на посаді лікаря-хірурга, а з 2020 р. – також лікаря хірурга-онколога хірургічного відділення Броварської багатопрофільної клінічної лікарні. Паралельно з 2020 р. почав працювати на посаді асистента кафедри загальної та невідкладної хірургії НМАПО імені П. Л. Шупика (нині – Національний університет охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика).

З 2022 р. працював на посаді завідувача хірургічного відділення Броварської багатопрофільної клінічної лікарні. З липня 2024 року обіймає посаду завідувача відділення загальної та малоінвазивної хірургії Комунального некомерційного підприємства «Одеська обласна клінічна лікарня» Одеської обласної ради та асистента кафедри хірургії, променевої діагностики, радіаційної медицини, терапії та онкології Одеського національного медичного університету.

Автор більше ніж 70 наукових праць. Серед них: статті в наукових журналах, розділи в міжнародних колективних монографіях видавництва «GS Publishing Services» (США), зокрема: «Обгрунтування застосування пробіотичних дезінфектантів в комплексному лікуванні експериментального перитоніту» (у співавторстві з О. Біляєвою і М. Знаєвським), «Потонічна дегідратація і її корекція в передопераційному періоді у хворих на розповсюджений перитоніт» (у співавторстві з О. Біляєвою, В. Крижевським і О. Долинською), «Етіологія та раціональна антибіотикотерапія перитоніту» (у співавторстві з О. Біляєвою) та ін.

Основні напрями наукових досліджень: герніологія, гепатопанкреатодуоденальна хірургія, лапароскопічна хірургія, колоректальна хірургія, загальна та ендоскопічна хірургія, пластична хірургія, мамологія.

КУЗНІЧЕНКО
Сергій Олександрович
Sergii KUZNICHENKO

Доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту правового забезпечення інноваційного розвитку Національної академії правових наук України, заслужений діяч науки і техніки України

Народився в 1974 р. в м. Харкові в родині службовців. Трудову діяльність розпочав 1991 року. На службі в органах внутрішніх справ з 1993 р. Пройшов шлях від курсанта до ректора Одеського державного університету внутрішніх справ – від рядового до полковника. У 2013 р. проходив стажування у закладах вищої освіти Німеччини (Мюнхен, Нюрнберг, Аугсбург), у 2016 р. – у центральному офісі ВВС (Лондон, Велика Британія).

2017 року пройшов підвищення кваліфікації у Вісмарському університеті (Німеччина), у 2019 р. – в Академії національної поліції (Іспанія).

Основні напрями наукового пошуку: державне управління в надзвичайних ситуаціях; конституційне право; адміністративне право; забезпечення національної безпеки; організація діяльності в освіті та науці. Має понад 250 наукових та навчально-методичних праць, з яких: 15 монографій, 9 науково-практичних коментарів законів, 9 підручників, 11 навчальних посібників, наукові статті та тези доповідей, надруковані у фахових виданнях України, США, країнах Європейського Союзу, Молдови (4 монографії і 27 статей вийшли друком англійською мовою). Має 15 публікацій у наукових журналах, що входять до наукометричних баз Scopus та Web of Science Core Collection.

Брав участь в розробці низки законопроєктів у сфері забезпечення національної безпеки та охорони правопорядку. Підготував 5 докторів і 31 кандидата юридичних наук.

Член редакційних колегій наукових видань: «Вісник Конституційного Суду України», «Адміністративне право і процес» Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Є головою редакційної колегії наукового фахового видання «Право та інновації» НАПН України.

Член-кореспондент Національної академії правових наук України, Почесний професор Одеського державного університету внутрішніх справ, Почесний професор Європейського інституту безперервної освіти (Словаччина). Член науково-консультативної ради при Голові Верховної Ради України. Експерт Національного фонду досліджень України.

Удостоєний державних нагород та відомчих відзнак. У 2007 р. рішенням Президії Верховної Ради Автономної Республіки Крим йому присвоєно почесне звання «Заслужений юрист Автономної Республіки Крим». У 2012 р. нагороджений відзнакою МВС України «За розвиток науки, техніки та освіти» та Почесною грамотою МОН України, у 2013 р. – Грамотою Верховної Ради України. У 2019 р. Указом Президента України присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України», у 2020 році нагороджений нагрудним знаком «Кращий працівник МВС України».

2020

Doctor of legal sciences, professor, leading researcher of the Research Institute of Legal Support of Innovative Development of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine, honored worker of science and technology of Ukraine

НОЧНІЧЕНКО
Ігор Вікторович
Ihor NOCHNICHENKO

Кандидат технічних наук, доцент, інженер-конструктор при факультеті фізики, астрономії та прикладної інформатики Ягеллонського університету (Польща), член-кореспондент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2020

Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Design Engineer at the Faculty of Physics, Astronomy and Applied Informatics of the Jagiellonian University (Poland), Corresponding Member of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

Народився 24 січня 1984 р. в сім'ї інженерів в с. Кожанка Фастівського району Київської області. У 1986 р. переїхав з батьками та братом до міста Києва. Після закінчення восьми класів середньої школи № 74 вступив до Міжрегіонального вищого професійного училища автомобільного транспорту та будівельної механізації м. Києва за спеціальністю «Експлуатація та ремонт підйомно-транспортних, будівельних та дорожніх машин і обладнання», яке закінчив з відзнакою у 2003 р. та здобув кваліфікацію молодшого спеціаліста з інженерної механіки.

З 2003 р. по 2009 р. навчався в Київському політехнічному інституті на механіко-машинобудівному факультеті, кафедра «Прикладної гідроаеромеханіки та механотроніки». Під час навчання в магістратурі брав участь у розробці діючого макета систем автоматики літака для виконання лабораторних робіт з курсу «Механотроніка». Макет було представлено в столиці Естонії Таллінні на форумі «Robotex 2008».

Ще зі студентських років Ігор Вікторович активно співпрацює з ОКБ «Шторм» та РТФ, які всебічно сприяють та підтримують його розробки, виготовлення дослідних експериментальних зразків та макетів. Результати його роботи відзначено Дипломом ректора за вагомий внесок та винахідницьку діяльність. У 2009 році працював у ТОВ «Гемо Буд» на посаді інженера-механіка. 2013 року під керівництвом доктора технічних наук, професора О. В. Узунова захистив кандидатську дисертація на тему: «Створення термостабільного гідравлічного амортизатора».

У 2012–2023 рр. працював у Київському політехнічному інституті, пройшовши шлях від майстра до доцента кафедри прикладної гідроаеромеханіки та механотроніки (ПГМ). Поєднував викладання в інституті з посадою інженера-конструктора в компанії «Прогрестех-Україна» (Kiev Boeing Design Center). Ігоря Вікторовича, як викладача кафедри ПГМ, було залучено до проведення занять в «Осінній школі мехатроніки», що відкрила свої двері для учнів старших класів ліцеїв, гімназій та середніх шкіл. Він читав курси з електротехніки та моделювання. І. Ночніченко виступає експертом у першому в Україні конкурсі від «Worldskills Ukraine» в компетенції «Мехатроніка», бере активну участь в організації та проведенні Всеукраїнської студентської олімпіади «Мехатроніка в машинобудуванні».

У 2021–2022 рр. виконував обов'язки завідувача кафедри прикладної гідроаеромеханіки і механотроніки.

У 2016 р. заснував на кафедрі ПГМ науковий гурток «Системи автоматизації», де в результаті плідної роботи підготовлено двох переможців олімпіад з фізики від Малої академії наук та переможця у конкурсі «Ф'ючер Україна» М. Довгополого. Життєве

кредо наставника: максимум зусиль для розвитку та розкриття творчого потенціалу молоді.

З 2018 року займається міжнародною діяльністю і є відповідальним з міжнародної співпраці між Національним технічним університетом України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» і Технічним університетом Габрово (Болгарія) під керівництвом академіка, доктора технічних наук, професора Ю. М. Кузнєцова, активно співпрацює з Вроцлавською Політехнікою (Польща).

У 2021–2022 рр. – вчений секретар науково-технічної конференції «Гідроаеромеханіка в інженерній практиці». 2018–2020 рр. – член конкурсної комісії «Галузеве машинобудування (підйомно-транспортні, дорожні, будівельні, меліоративні машини і обладнання)». 2021–2022 рр. – член Вченої ради Київського політехнічного інституту імені Ігоря Сікорського та Навчально-наукового механіко-машинобудівного інституту КПІ імені Ігоря Сікорського.

Виконавець гранту та наступних договірних наукових тем: демпфер протеза колінного суглоба, прикладні проблеми гідроаеромеханіки та механотроніки, розробка та дослідження пневмогідравлічного демпфера штучного суглоба протеза, наукові основи розробки мехатронних систем просторового приводу та елементної бази для їх реалізації, розробка рекомендацій щодо модернізації конструкції арматури, забезпечення виготовлення та випробування зразків арматури, розробка та дослідження термостабільних демпферних пристроїв промислового та медичного призначення.

Під час повномасштабного вторгнення у 2022 році, на добровольчих засадах, долучився до лав ТРО та продовжував віддалено виконувати свої функції. З 26.02.2022 р. по 14.03.2022 р. був бійцем громадського формування «Територіальна оборона Кагарличчини» під позивним «Академік», та під прапором рідної альма-матер ніс варту з колегами, до речі, з рідної кафедри під позивними «Гал», «Орел» та іншими побратимами.

І. В. Ночніченко відомий значною кількістю наукових публікацій, патентів та участю в багатьох науково-технічних виставках та конференціях. Неодноразовий переможець конкурсу «Sikorsky Challenge». Має понад 170 наукових праць, серед яких: монографія, методичні вказівки, патенти на винаходи та корисні моделі, переможець конкурсу «Молодий викладач-дослідник 2016–2018».

Основні наукові інтереси пов'язані з процесами переносу у системах гідро- та пневмоавтоматики. Досліджує енергоефективні технології видобування водню та кисню, дослідження гідродинамічної кавітації, що супроводжується люмінесценцією - гідравлічний діод.

Одружений, має трьох дітей. У 2022 році, за сімейними обставинами та станом здоров'я, переїхав до Республіки Польща, отримавши тимчасовий захист. Зараз працює інженером-конструктором при факультеті фізики, астрономії та прикладної інформатики Ягеллонського університету (Польща). Активно займається науково-дослідною роботою та волонтерською діяльністю для підтримки сил оборони України. Працює, зокрема, в напрямі розробки концепції по запуску БПЛА з ШІ роя-дронів «Шершні», а також над докторською дисертацією, тема якої: «Розвиток наукових основ підходом явища переносу енергії в гідромеханічних процесах» під науковим консультуванням академіка, доктора технічних наук, професора О. М. Яхна.

Дослідний прототип водневого генератора

КОШОВИЙ
Олег Миколайович
Oleh KOSHOVYI

Доктор фармацевтичних наук, професор, професор кафедри фармакогнозії та нутриціології Національного фармацевтичного університету

2021

Doctor of Pharmaceutical Sciences, Professor, Professor of the Department of Pharmacognosy and Nutrition at the National Pharmaceutical University

Народився 19 вересня 1981 р. в м. Харкові. У 1998 р. закінчив зі срібною медаллю Харківський економічний ліцей № 161. 2003 р. з відзнакою закінчив Національний фармацевтичний університет (НФУ), 2004 р. – магістратуру цього ж університету, отримавши кваліфікацію магістра фармації.

2006 року закінчив Харківський Національний економічний університет за спеціальністю «Економіка підприємств».

У 2007 році захистив кандидатську дисертацію на тему: «Створення нового лікарського засобу на основі комплексної переробки листя евкаліпту прутовидного» на здобуття ступеня кандидата фармацевтичних наук та у 2013 році – докторську дисертацію на тему: «Сучасні підходи до створення лікарських засобів на основі рослин родів Евкаліпт та Шавлія» на здобуття ступеня доктора фармацевтичних наук за спеціальністю 15.00.02 – фармацевтична хімія та фармакогнозія.

2016 року закінчив з відзнакою Національний фармацевтичний університет за спеціальністю «Педагогіка вищої школи». З 2003 року працює в НФУ на посадах старшого лаборанта, асистента, доцента, заступника декана, декана, завідувача кафедри та професора. У 2017 р. отримав вчене звання професора.

Брав участь у багатьох наукових проєктах, зокрема, міжнародних: «Сучасні підходи до створення нових лікарських засобів для корекції метаболічного синдрому» (1 січня 2020 р. – 31 грудня 2022 р., керівник проєкту, 2301020 - наукова та науково-технічна діяльність у сфері охорони здоров'я МОЗ України); "Design and development of 3D-printed medicines for bioactive materials of Ukrainian and Estonian medicinal plants origin" (1 травня 2023 р. – 30 квітня 2025 р., University of Tartu, Financier: European Commission (MSCA4Ukraine, 1232466)); "Multifunctional Composites of Nanofiber-Based 3D Bioprinted Constructs for Bone Tissue Engineering" (1 січня 2023 р. – 31 грудня 2026 р., University of Tartu, Financier: Estonian Research Council (PRG1903)). Активний учасник програм Erasmus+.

Є автором понад 500 наукових публікацій, з них 87 статей, які реферуються в наукометричних базах даних Scopus та WoS. Підготував 9 кандидатів фармацевтичних наук та докторів філософії. До основних напрямів наукової діяльності належить: створення нових лікарських засобів шляхом комплексної переробки лікарської рослинної сировини (ЛРС) та модифікації галенових препаратів; стандартизація ЛРС; 3D-друк нових лікарських форм з рослинними субстанціями.

Має державні, обласні, університетські нагороди та відзнаки ГО «НАН ВО України».

КУХТЕНКО
Олександр Сергійович
Oleksandr KUKHTENKO

Доктор фармацевтичних наук, професор, професор кафедри промислової технології ліків та косметичних засобів Національного фармацевтичного університету

2021

Народився 25 липня 1981 року в м. Харкові. 2003 року Олександр Сергійович з відзнакою закінчив Національний фармацевтичний університет за спеціальністю «Технологія фармацевтичних препаратів», отримавши кваліфікацію інженера-технолога. 2016 р. здобув диплом магістра з відзнакою за спеціальністю «Педагогіка вищої школи», кваліфікація – викладач університетів та вищих навчальних закладів.

2007 р., після закінчення аспірантури, йому було присуджено науковий ступінь кандидата фармацевтичних наук, а у 2010 р. присвоєно вчене звання доцента кафедри промислової фармації. Захистивши у 2019 році докторську дисертацію на тему: «Методологічні, технологічні, біофармацевтичні аспекти розробки складних екстрактів та лікарських засобів на їх основі» (під керівництвом академіка ГО «НАН ВО України», професора Є. В. Гладуха), отримав науковий ступінь доктора фармацевтичних наук, а згодом – вчене звання професора. У 2021 році О. С. Кухтенка було обрано академіком по відділенню хімії, хімічної технології та фармації ГО «Національна академія наук вищої освіти України».

О. С. Кухтенко працює в Національному фармацевтичному університеті (НФаУ) з 2003 року. Спочатку – старший лаборант, згодом – асистент кафедр заводської технології ліків та промислової фармації. З червня 2015 р. по квітень 2019 р. обіймав посаду проректора з науково-педагогічної (виховної) роботи, з квітня 2019 р. – помічник ректора, а з березня 2020 р. по серпень 2024 р. – завідувач кафедри технологій фармацевтичних препаратів НФаУ. Нині є професором кафедри промислової технології ліків та косметичних засобів.

Значний обсяг організаторської та профорієнтаційної роботи було проведено на посадах заступника відповідального секретаря приймальної комісії НФаУ (2007–2009), а з 2009 р. по 2015 р. – заступника декана факультету ступеневої фармацевтичної освіти.

Є автором понад 350 наукових робіт, зокрема, 14 патентів України та національних підручників. Співавтор навчальних посібників та методичних рекомендацій щодо розробки та дослідження різноманітних лікарських форм, валідації та організації процесів фармацевтичного виробництва.

Брав участь у науково-практичних заходах в Опольському університеті (м. Ополе, Польща), Казахському національному медичному університеті ім. С. Д. Асфендіярова (м. Алмати, Казахстан), Ташкентському фармацевтичному інституті (м. Ташкент, Узбекистан), Таджицькому державному медичному університеті ім. Абу Алі ібн Сіни (м. Душанбе, Таджикистан), Єреванському державному університеті (м. Єреван, Вірменія), Люблінському медичному університеті (м. Люблін, Польща). З більшістю цих освітніх

Doctor of Pharmaceutical Sciences, Professor, Professor of the Department of Industrial Technology of Drugs and Cosmetics of the National Pharmaceutical University

закладів донині проводиться спільна наукова та практична робота.

О. С. Кухтенко здійснює наукове консультування і керівництво низкою дисертаційних та кваліфікаційних робіт. Під його безпосереднім керівництвом захищено три дисертації (вітчизняних та іноземних науковців) на здобуття ступеня доктора філософії.

Олександр Сергійович є гарантом освітньої програми «Технології фармацевтичних препаратів» НФаУ, яка у 2024 році отримала зразкову акредитацію; членом Спеціалізованих вчених рад при Національному фармацевтичному університеті та Запорізькому державному медико-фармацевтичному університеті; членом ГО «Харківська обласна асоціація фармацевтичних працівників»; входить до редколегій наукових журналів «Вісник фармації», «Health&Education», «Art of Medicine».

Сфера наукових інтересів О. С. Кухтенка пов'язана з організацією виробництва, розробкою та дослідженнями лікарських засобів, дієтичних добавок, косметичних та ветеринарних продуктів на основі природної й синтетичної сировини. Співпраця з провідними фармацевтичними підприємствами України дозволила впровадити у виробництво ряд ефективних лікарських засобів та дієтичних добавок.

У перші місяці повномасштабної війни (2022) Олександр Сергійович став за «перший стіл» в аптеці, щоб допомогти тим, хто цього найбільше потребував, – забезпечуючи ліками, порадою. На сьогодні, разом із колегами, працює над розробкою та виробництвом лікарських засобів для потреб військових.

Наукова і організаційна робота Олександра Сергійовича була відзначена Почесною грамотою Міністерства охорони здоров'я України (2013), Подякою Прем'єр-міністра України (2021), Почесними грамотами Харківської обласної державної адміністрації (2010 та 2019 рр.), іменною стипендією Харківської облдержадміністрації в галузі науки імені М. А. Валяшко (2008), Почесними грамотами Національного фармацевтичного університету та ГО «Національна академія наук вищої освіти України».

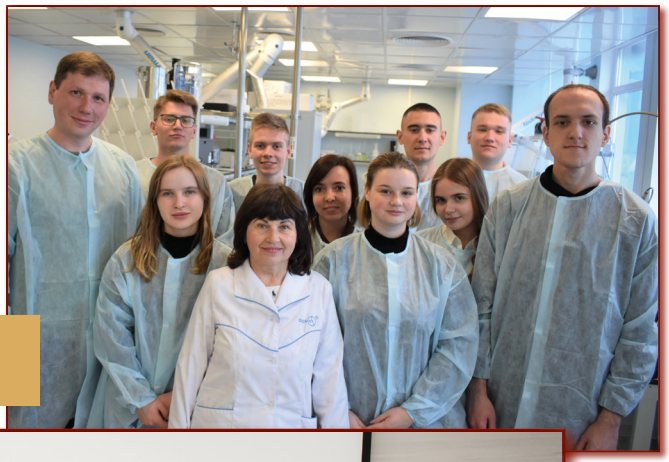

Зі студентами на фармацевтичному підприємстві АТ «Фармак», 2023 р.

Колектив очолюваної кафедри технологій фармацевтичних препаратів, 2021 р.

МАТАСАР
Ігнат Тимофійович
Ignat MATASAR

Доктор медичних наук, професор, завідувач лабораторії гігієни харчування та безпеки їжі Державної установи «Національний науковий центр радіаційної медицини, гематології та онкології НАМН України», заслужений діяч науки і техніки України

2021

Народився 19 січня 1956 р. в с. Тирлівка, що на Вінниччині. Після закінчення школи, у 1973 р. вступив до Ніжинського медичного училища (нині – Ніжинський фаховий медичний коледж). У 1977 р., до призову в армію, працював завідувачем фельдшерсько-акушерського пункту с. Іржавець Носівського району Чернігівської області.

У 1980 р. вступив до Київського медичного інституту (нині – Національний медичний університет ім. О. О. Богомольця), який закінчив у 1986 році. Після закінчення навчання був направлений на роботу до Київського інституту гігієни харчування, де пройшов шлях від молодшого наукового співробітника до завідувача відділу гігієни харчування та токсикології. У цій науковій установі захистив кандидатську та докторську дисертації.

У 2002 р., на конкурсних засадах, був обраний завідувачем лабораторії гігієни харчування та безпеки їжі ДУ «Національний науковий центр радіаційної медицини НАМН України» (нині – ДУ «Національний науковий центр радіаційної медицини, гематології та онкології НАМН України»), де працює і донині.

З 2001 р. по 2008 р. за сумісництвом обіймав посаду професора кафедри гігієни харчування Національного медичного університету імені О. О. Богомольця. З 2015 р. по 2019 р. – професор кафедри терапії Академії екологічної медицини.

У 2011 р. отримав атестат професора, у 2016 р. – почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України». Академік ГО «Міжнародна академія наук і інноваційних технологій».

Працюючи на різних наукових посадах, більше ніж 29 років займається вирішенням проблеми подолання йододефіциту серед населення України. Ігнат Тимофійович є одним із розробників міжнародного та низки вітчизняних регламентів щодо вмісту йоду в кухонній солі. Він понад 39 років вивчає стан фактичного харчування населення, яке проживає на забруднених радіонуклідами внаслідок аварії на ЧАЕС територіях, та виявляє недоліки в харчуванні, а також опрацьовує заходи щодо усунення цих негараздів.

Основні наукові напрями досліджень академіка І. Т. Матасара пов'язані з вивченням актуальних проблем нутриціології, гігієни харчування та дієтології.

Ігнат Тимофійович виконує значну громадську та організаційну роботу: є членом Вченої ради ДУ «ННЦРМГО НАМН України» та Інституту експериментальної радіології, а також членом експертної ради ДУ «ННЦРМГО НАМН України», входить до складу редакційної колегії журналу «Єдине здоров'я та проблеми харчування України».

Учасник ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС з 1986 р. Має відомчу відзнаку «Герой Чорнобиля» та інші академічні й громадські нагороди.

Doctor of Medical Sciences, Professor, Head of the Laboratory of Nutritional Hygiene and Food Safety of the State Institution "National Research Center for Radiation Medicine, Hematology and Oncology of the National Academy of Medical Sciences of Ukraine", Honored Worker of Science and Technology of Ukraine

РОГОВСЬКИЙ
Іван Леонідович
Ivan ROGOVSKII

Доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри технічного сервісу та інженерного менеджменту імені М. П. Момотенка Національного університету біоресурсів і природокористування України

2021

Роговський Іван Леонідович послідовник наукової школи «Машиновикористання та інженерний менеджмент», яка заснована професором Юрієм Кіртбая у 1938 році в Київському сільськогосподарському інституті (нині – Національний університет біоресурсів і природокористування України). У 1996 році закінчив з відзнакою факультет механізації сільського господарства Національного аграрного університету (нині - НУБіП України) за кваліфікацією – інженер-механік. В університеті працює з 1997 року.

Основний напрям науково-дослідної роботи: техніко-технологічні аспекти забезпечення працездатності техніки (сільськогосподарської, будівельної, машин для лісотехнічних робіт, автотранспортних засобів, харчової промисловості).

Член експертної ради з машинознавства та машинобудування МОН України з питань атестації наукових кадрів. Експерт з оцінки проєктів наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок, що подаються для участі у конкурсах під егідою МОН України, та звітів про їх виконання за тематичним напрямом 22 «Аграрні науки та ветеринарія».

Член технічного комітету стандартизації України № 69 «Трактори і машини сільськогосподарські». Голова підкомісії Н7 «Агроінженерія» і член Науково-методичної комісії 8 з сільського, лісового, рибного господарства та ветеринарної медицини сектору вищої освіти Науково-методичної ради МОН України.

Гарант акредитованої освітньо-наукової програми «Галузеве машинобудування» НУБіП України з підготовки фахівців третього рівня вищої освіти галузі знань G «Інженерія, виробництво та будівництво» за спеціальністю G11 «Машинобудування».

Співавтор 842 наукових праць, з них: підручник, 6 навчальних посібників, 17 монографій, 9 брошур, 567 наукових статей, 146 тез доповідей, 42 навчально-методичні розробки, 54 патенти України.

Головний редактор наукового журналу «Наукові доповіді Національного університету біоресурсів і природокористування України». Заступник головного редактора наукового журналу «ТЕКА» (Польща).

Рецензент «MDPI journals», 2022–2025 (Scopus, WoS): «Mathematics», ISSN 2227-7390, Q1; «Machines» ISSN 2075-1702, Q2; «Sustainability», ISSN 2071-1050, Q2; «Agronomy», ISSN 2073-4395, Q2; «Sensors», ISSN 1424-8220, Q2; «Agriculture», ISSN 2077-0472, Q2; «Applied Sciences», ISSN 2076-3417, Q1; «Energies», ISSN 1996-1073, Q2; «Electronics», ISSN 2079-9292, Q3; «Materials», ISSN 1996-1944, Q1; «AgriEngineering», ISSN 2624-7402, Q3; «Scintific Reports», ISSN 2045-2322, (Springer Nature) Q1.

Відзначений нагрудним знаком МОН України «Відмінник освіти» та медаллю «Імені Ярослава Мудрого» ГО «НАН ВО України».

Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of the Department of Technical Service and Engineering Management of the M. P. Momotenko National University of Life Resources and Environmental Sciences of Ukraine

ШЕВЧУК
Ірина Богданівна
Iryna SHEVCHUK

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри цифрової економіки та бізнес-аналітики Львівського національного університету імені Івана Франка

2021

Народилася 9 червня 1979 р. в с. Ямпіль Пустомитівського району Львівської області. У 1996 р. закінчила Ямпільську середню школу.

З 1996 р. по 2001 р. навчалася на факультеті прикладної математики та інформатики Львівського національного університету імені Івана Франка.

2009 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук на тему: «Регіональна політика формування ринків медичних послуг». У грудні 2014 р. присвоєно вчене звання доцента кафедри економічної кібернетики. 2019 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук на тему: «Забезпечення інформаційно-технологічного розвитку економіки регіонів». У вересні 2021 р. присвоєно вчене звання професора кафедри цифрової економіки та бізнес-аналітики. З грудня 2021 р. – академік ГО «Національна академія наук вищої освіти України», з червня 2022 р. – віцепрезидент з питань інформаційних технологій та видавничої діяльності і академік ГО «Міжнародна академія освіти і науки».

Професійна кар'єра І. Б. Шевчук: з 2000 р. по 2003 р. – старший лаборант кафедри анестезіології та реаніматології, у 2003–2009 рр. – старший інспектор деканату факультету післядипломної освіти Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького; у 2009–2015 рр. – доцент, заступник завідувача кафедри економічної кібернетики Львівської державної фінансової академії; у 2015–2016 рр. – доцент кафедри, у 2016–2019 рр. – в. о. завідувача кафедри, у 2019–2020 рр. – завідувач кафедри економічної кібернетики факультету управління фінансами та бізнесу, з 2020 р. і дотепер – завідувач кафедри цифрової економіки та бізнес-аналітики Львівського національного університету імені Івана Франка.

Основні наукові напрями її досліджень зосереджені на забезпеченні інформаційно-технологічного розвитку економіки, вивченні процесів інформатизації та становлення інформаційного суспільства, а також ролі ІТ-сфери у трансформації сучасної економіки. Окрему увагу приділяє формуванню та регулюванню розвитку цифрової економіки, дослідженню організаційно-економічних засад функціонування ІТ-бізнесу та криптоіндустрії.

І. Б. Шевчук підготувала одного кандидата наук. Є автором понад 350 наукових і навчально-методичних праць, зокрема, у співавторстві: 7 монографій, 1 підручника, 8 навчальних посібників.

2021 р. отримала диплом лауреата І премії конкурсу ГО «НАН ВО України» «Краще видання року» у номінації «Монографії». У 2023 р. нагороджена медаллю «Імені Ярослава Мудрого» ГО «НАН ВО України» за розвиток освіти і науки.

Doctor of Economic Sciences, professor, Head of the Department of Digital Economy and Business Analytics at Ivan Franko National University of Lviv

АСЄЄВА
Юлія Олександрівна
Yuliia ASIEIEVA

Доктор психологічних наук, доцент, доцент кафедри мовної та психолого-педагогічної підготовки Одеського національного економічного університету

2022

Народилася в 1982 році. У 2004 р. закінчила Одеський національний університет імені І. І. Мечникова за спеціальністю «Правознавство». Працювала юристом. У 2006 р. обійняла посаду старшого інспектора відділення соціально-гуманітарної роботи відділу кадрового забезпечення Одеського державного університету внутрішніх справ, де і захопилась психологією, вступивши до лав Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського, де у 2010 р. отримала диплом за спеціальністю «Психолог». У 2012 р. вступила до аспірантури Одеського державного університету внутрішніх справ України на кафедру юридичної психології та педагогіки. У 2015 році успішно захистила кандидатську дисертацію за спеціальністю «Юридична психологія» на тему: «Психологічні особливості професійних настановлень майбутніх працівників кримінальної міліції».

Розпочала свою науково-педагогічну діяльність на посаді старшого викладача кафедри психології в Одеському національному медичному університеті. 2020 року призначена завідувачем кафедри загальнонаукових, соціальних та поведінкових дисциплін в Одеській філії Міжрегіональної академії управління персоналом. Також за сумісництвом працювала як практичний психолог у медустанові «Клініки дружньої до молоді», «Асоціації ЛГБТ, ЛІГА», супервізором «Центру травми Ор Шалом».

У 2021 р. захистила докторську дисертацію на тему: «Психологічні засади кіберадикцій в підлітковому та юнацькому віці» за спеціальністю 19.00.07 – педагогічна та вікова психологія.

2022 р. започаткувала власну наукову школу та очолила кафедру мовної та психолого-педагогічної підготовки в Одеському національному економічному університеті, відкривши магістратуру за спеціальністю «Психологія» та Центр психологічної допомоги.

Здобуті практичні навички та наукові знання вилились у створення авторського психотерапевтичного методу – «Метафорично-орієнтоване виправлення атитюдів» (МОВА) та в понад 200 наукових і науково-методичних праць, зокрема, в авторських та колективних монографіях, навчальних посібниках та статтях внесених до наукометричних баз Scopus і Web of Science.

Пріоритетними напрямами роботи як практика є: МОВА, КПТОР, ЕМІ, нейрографіка, робота із травмою, арт-терапевтичні методи психокорекції. Успішно займається психокорекцією нехімічних залежностей серед молоді, веденням терапевтичних груп, супервізій для молодих психологів.

Голова ГО «Міжнародна академія ментального здоров'я».

2024 року зініціювала і стала головним редактором фахового наукового видання «Ментальне здоров'я».

Doctor of Psychological Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Language and Psychological and Pedagogical Training of the Odesa National Economic University

ЖАМАРДІЙ
Валерій Олександрович
Valerii ZHAMARDII

Доктор педагогічних наук, доцент, декан факультету медичного № 2, професор кафедри фізичної та реабілітаційної медицини Полтавського державного медичного університету

2022

Народився в 1989 році. У 2011 р. закінчив з відзнаками Полтавський факультет Київського національного університету культури і мистецтв за спеціальністю «Документознавство та інформаційна діяльність» та Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка (ПНПУ ім. В. Г. Короленка) за спеціальністю «Управління проектами».

З 2011 р. по 2014 р. навчався в аспірантурі ПНПУ ім. В. Г. Короленка, де і захистив кандидатську дисертацію на тему: «Формування спеціальних умінь і навичок студентів вищих навчальних закладів у процесі занять пауерліфтингом».

Навчаючись у Полтавському інституті економіки і права університету «Україна», здобув у 2017 р. спеціальність «Фізична реабілітація», у 2020 р. – спеціальність «Філологія». У 2018 р. закінчив з відзнакою ПНПУ імені В. Г. Короленка за спеціальністю «Фізична культура і спорт».

2021 р. у Національному університеті «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка захистив докторську дисертацію на тему: «Теоретико-методичні засади застосування фітнес-технологій на заняттях з фізичного виховання студентів закладів вищої освіти» та здобув науковий ступінь доктора педагогічних наук.

З січня 2016 р. обіймав посаду викладача, а з грудня 2019 р. – доцента кафедри фізичного виховання та здоров'я, фізичної реабілітації, спортивної медицини Української медичної стоматологічної академії (УМСА).

2020–2024 рр. – заступник декана факультету медичного № 2 Полтавського державного медичного університету (ПДМУ).

З листопада 2020 р. і донині – голова Ради із забезпечення якості вищої освіти й освітньої діяльності факультету медичного № 2 ПДМУ. У грудні 2021 р. обраний на посаду доцента, а у вересні 2024 р. – професора кафедри фізичної та реабілітаційної медицини, з вересня 2024 р. – декан факультету медичного № 2 ПДМУ. З вересня 2022 р. і донині – фізичний терапевт КП «Полтавська обласна клінічна лікарня ім. М. В. Скліфосовського».

З 2021 р. по 2024 р. – експерт з акредитації освітніх програм НАЗЯВО. Член редакційної колегії наукових журналів: «Витоки педагогічної майстерності», «Естетика і етика педагогічної дії», «Актуальні проблеми сучасної медицини: Вісник Української медичної стоматологічної академії».

Член ГО «Українська асоціація фізичної терапії». Лауреат щорічного конкурсу «Молодий вчений року». 2022 р. – стипендіат іменної стипендії Полтавської міської ради для молодих учених, призер Чемпіонату України з пауерліфтингу. Відзначений численними спортивними нагородами та відзнаками місцевих органів влади й громадських організацій.

Doctor of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Dean of the Faculty of Medicine No. 2, Professor of the Department of Physical and Rehabilitation Medicine of Poltava State Medical University

КУЗАВА
Ірина Борисівна

Iryna KUZAVA

Доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри спеціальної та інклюзивної освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки

2022

Народилась 9 березня 1975 р. в с. Топільне Волинської області. Вищу освіту здобула у Волинському державному університеті імені Лесі Українки у 1996 році за спеціальністю «Вчитель початкових класів та музики». Трудовий шлях Ірина Борисівна Кузава розпочала у 1996 р. на посаді вчителя музики Рожищенської спеціальної школи-інтернату та Топільненської загальноосвітньої школи I-III ст. Волинської області.

Кандидат педагогічних наук (2004), доктор педагогічних наук (2015) за спеціальністю 13.00.03 – корекційна педагогіка. У 2011 р. присвоєно вчене звання доцента, а у 2022 р. – вчене звання професора.

Працюючи з 2004 р. у Волинському національному університеті імені Лесі Українки (ВНУ ім. Лесі Українки), І. Б. Кузава обіймала посади старшого викладача (2007–2014), професора (2015–2017), професора, завідувача кафедри філології та методики початкової освіти (2017–2019). З 2019 р. і донині – професор – завідувач кафедри спеціальної та інклюзивної освіти. З 2020 р. по 2021 р. є гарантом акредитованої освітньо-професійної програми «Корекційна психопедагогіка» за другим (магістерським) рівнем вищої освіти ВНУ ім. Лесі Українки.

Професор І. Б. Кузава є авторитетним вченим у галузі спеціальної та інклюзивної освіти. Нею опубліковано понад 140 наукових та навчально-методичних праць, з яких: понад 70 публікацій у наукових фахових журналах, з них 3 праці включено до наукометричних баз Scopus або Web of Science; близько 70 публікацій у вигляді тез і статей за результатами вітчизняних та зарубіжних міжнародних науково-практичних конференцій; автор 2 одноосібних монографій, співавтор 4 колективних монографій. Має понад 20 навчально-методичних публікацій (1 - з грифом МОН України).

Коло наукових інтересів: спеціальна та інклюзивна освіта дітей з особливими освітніми проблемами: корекційна психопедагогіка; інклюзивне мистецтво дітей з особливостями психофізичного розвитку.

З 2015 р. і донині І. Б. Кузава є головою Волинського осередку ВГО «Українська асоціація корекційних педагогів». З 2021 р. – член редколегій наукового фахового педагогічного журналу «Acta Paedagogika Volyniense», фахового збірника (категорія Б) «Науковий вісник КОГПА ім. Тараса Шевченка. Серія: Педагогічні науки».

Член науково-методичної комісії (підкомісія 016 – спеціальна освіта) з вищої освіти МОН України (2017–2019), член експертної ради МОН України з питань атестації наукових кадрів з педагогічних наук, фізичного виховання та спорту (з січня 2023 р. і донині).

Має відзнаки місцевої влади, громадських організацій, медаль НПУ імені М. П. Драгоманова – «Медаль М. П. Драгоманова».

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Head of the Department of Special and Inclusive Education, Lesya Ukrainka Volyn National University

ЛИХОЛАТ
Вікторія Ігорівна
Viktoriia LYKHOLAT

Доктор філософії в галузі медицини, лікар-психіатр Медичного центру психіатричної допомоги та професійного психофізіологічного відбору, відділення психіатричної допомоги ДУ «Головний медичний клінічний центр МВС України», член-кореспондент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2022

PhD in Medicine, Psychiatrist of the Medical Center for Psychiatric Care and Professional Psychophysiological Selection, Department of Psychiatric Care of the State Institution "Main Medical Clinical Center of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine", Corresponding member of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

Народилася 23 лютого 1992 р. У 2015 році закінчила Національний медичний університет імені О. О. Богомольця та здобула повну вищу медичну освіту за спеціальністю «Лікувальна справа».

З липня 2015 р. по січень 2017 р. проходила інтернатуру на базі Комунального закладу Київської обласної ради «Обласне психіатрично-наркологічне медичне об`єднання» (КЗ КОР «ОПНМО») на кафедрі психіатрії Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика, по закінченню якої отримала кваліфікацію лікаря-спеціаліста за спеціальністю «Психіатрія». З лютого 2017 р. по жовтень 2017 р. працювала на посаді лікаря-психіатра КЗ КОР «ОПНМО».

З серпня по грудень 2017 р. пройшла цикл спеціалізації за спеціальністю «Психотерапія» на кафедрі психотерапії Харківської медичної академії післядипломної освіти, отримала спеціальність «Лікаря-психотерапевта».

З листопада 2017 р. по травень 2021 р. навчалася в аспірантурі Державної установи «Інститут судової психіатрії МОЗ України», де і захистила дисертаційну роботу на здобуття наукового ступеня доктора філософії на тему: «Діагностика, психотерапія та психопрофілактика в комплексному лікуванні соматичних хворих з психічними і поведінковими порушеннями, які вживають алкоголь зі шкідливими наслідками» з галузі знань 22 – охорона здоров'я за спеціальністю 222 – медицина.

З січня 2020 р. по грудень 2022 р. працювала лікарем-психіатром консультативно-поліклінічного відділення інституту за сумісництвом. У квітні 2022 р. отримала спеціалізацію за спеціальністю «Наркологія» на базі Національного університету охорони здоров'я України ім. П. Л. Шупика.

В. І. Лихолат було опубліковано понад 20 наукових праць, 7 з яких – одноосібні. Є співавтором методичних рекомендацій, методичних посібників, інформаційних листів, навчального плану і програми курсів інформації та стажування тощо.

В. І. Лихолат брала участь в організації консультативного психолого-психотерапевтичного центру надання психоемоційної підтримки та допомоги населенню внаслідок пандемії коронавірусу COVID-19 винятково на волонтерських засадах (наказ президента ГО «НАН ВО України» від 03.04.2020 року № 2).

В. І. Лихолат є членом-кореспондентом по відділенню проблем ментального здоров'я ГО «НАН ВО України» та ГО «МАОН».

З грудня 2022 року і по теперішній час працює лікарем-психіатром в Медичному центрі психіатричної допомоги та професійного психофізіологічного відбору, відділення психіатричної допомоги ДУ «Головний медичний клінічний центр МВС України».

ОПРЯ
Євген Васильович

Yevgen OPRYA

Доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри психіатрії, наркології, медичної психології та психотерапії Одеського національного медичного університету

2022

Doctor of Medical Sciences, Professor, Head of the Department of Psychiatry, Narcology, Medical Psychology and Psychotherapy of Odesa National Medical University

Народився 4 березня 1980 року в м. Одеса. У 1996 році закінчив з золотою медаллю ЗОШ № 24 м. Одеси та вступив на медичний факультет Одеського державного медичного університету (ОДМУ).

З лютого 1998 р. працював санітаром Одеської обласної психіатричної лікарні № 2 (ООПЛ), в серпні 2002 р. переведений на посаду медбрата. Після закінчення університету з 2002 р. по 2003 р. проходив інтернатуру за спеціальністю «Психіатрія» на базі ООПЛ № 2. З 2003 р. по 2005 р. проходив клінічну ординатуру за спеціальністю – психіатрія на базі кафедри психіатрії ОДМУ. З 2005 р. по 2006 р. – асистент кафедри психіатрії, з 2006 р. по 2009 р. – очний аспірант тієї ж кафедри ОДМУ. У 2007 р. при Харьківський медичній академії післядипломної освіти пройшов спеціалізацію та отримав сертифікат з наркології. Після завершення аспірантури успішно захистив кандидатську дисертацію на тему: «Умовно-рефлекторна терапія алкогольної залежності» при ДУ «Інститут неврології, психіатрії та наркології» за спеціальністю 14.01.17 – наркологія.

З 2009 року – асистент, а з 2013 р. по 2020 р. – доцент кафедри психіатрії, наркології та психології ОДМУ. У 2011 р. при Харьківській медичній академії післядипломної освіти пройшов спеціалізацію та отримав сертифікат з медичної психології. З 2013 р. по 2022 р. був відповідальним за науково-дослідну роботу кафедри. З 2016 р. по 2018 р. виконував обов'язки заступника декана спочатку медичного факультету № 3, потім – міжнародного факультету. З вересня 2019 р. є відповідальним на кафедрі за роботу з інтернами. У жовтні 2019 р. успішно захистив докторську дисертацію на тему: «Шизофренія з коморбідною соматичною патологією» за спеціальністю 14.01.16 – психіатрія.

З 20.12.2020 року був обраний на посаду професора кафедри психіатрії та наркології та медичної психології. З 01.09.2022 року виконує обов'язки завідувача кафедри психіатрії, наркології, медичної психології та психотерапії ОНМУ.

У 2022 році здобув ступінь магістра за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування».

З 15 жовтня 2010 року працює лікарем-психіатром ООПЛ № 2 (нині – «Одеський обласний медичний центр психічного здоров'я») за сумісництвом. З 2012 року є лікарем-психіатром вищої категорії; у 2016 році отримав спеціалізацію – медична психологія, у 2023 році - психотерапія.

Нагороджений Почесною грамотою Одеської міської ради, медалями «Імені О. О. Богомольця», «Імені Івана Пулюя» та Почесною грамотою ГО «НАН ВО України».

Одружений, має двох синів.

САВЕНКО
Дмитро Михайлович
Dmytro SAVENKO

Доктор філософії в галузі економіки, засновник і фінансовий директор ТОВ «ЗМВ "Експозитор"», член-кореспондент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2022

Народився 24 червня 1973 року в селі Довжок Кам'янець-Подільського району Хмельницької області.

Батько – Михайло Савенко після служби в армії працював у «Мостозагоні № 2» київського тресту «Мостобуд № 1» і був відряджений на будівництво мосту, який мав з'єднати два береги Смотрицького каньйону. Саме там він і зустрів свою другу половинку – довжоцьку красуню Альбіну Гречкосій. Невдовзі народилися донечка Тетяна та син Дмитро.

Крім мосту «Стрімка лань» у Кам'янці-Подільському, батько брав участь у зведенні багатьох інших мостових переходів на теренах України та за кордоном.

До першого класу Дмитро пішов у Києві, куди переїхала родина. Захоплювався баскетболом, футболом, але на першому плані було навчання – щоденник завжди майорів відмінними оцінками.

Трудову біографію Д. М. Савенко розпочав пліч-о-пліч з батьком у «Мостозагоні № 2» тресту «Мостобуд № 1» м. Києва. 17-річним хлопцем він пішов працювати автослюсарем і паралельно навчався у ДТСААФі на курсах водіїв. Проте це були лише перші кроки освітнього зростання. Д. М. Савенко закінчив школу економістів, Київський фінансовоекономічнй технікум (1992–1995), Київський національний економічний університет (1995–2000), де здобув ступінь магістра економіки.

У Запорізькому національному університеті захистив дисертацію на тему: «Розвиток моніторингу використання персоналу промислових підприємств» та здобув науковий ступінь доктора філософії в галузі «Соціальні та поведінкові науки» за спеціальністю «Економіка».

Серед наукових праць, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації, – колективна монографія «Цифровізація бізнес-процесів: досвід європейських країн», а також низка одноосібних публікацій у наукових фахових виданнях України та інших країн.

Присвятивши певний час роботі у банківській сфері, з часом розпочав власну справу і сьогодні є успішним підприємцем. Про це свідчать вагомі відзнаки ТОВ «ЗМВ "Експозитор"». Національний бізнес-рейтинг визнавав його «Лідером галузі» у 2008, 2012, 2021, 2022 роках, а Національний рейтинг якості товарів та послуг - як «Краще підприємство України» (2017). Серед інших нагород: «Leader of the branch» (2016), «Вибір України» (2017), «Зірка якості» (2017), «Компанія року» (2023).

За ефективне управління підприємством Українським національним комітетом Міжнародної торгової палати Д. М. Савенко нагороджений орденом «Зірка економіки України».

Д. М. Савенко – відомий меценат, за фінансової підтримки й участі якого проводяться не тільки численні виставки відо-

PhD in Economic, Founder and Financial Director of LTD "ZMV 'EXPOZYTOR'", Corresponding Member of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

мих українських митців та видаються книги, а й надається допомога музейним закладам України.

Дмитро Михайлович є активним учасником руху доброчинців та благодійників в Україні. 21 листопада 2012 р. він заснував Благодійний фонд «МіСт ім. Михайла Савенка» (далі – Фонд) на честь та вшанування пам'яті свого батька. Пріоритетним напрямом роботи Фонду є покращення матеріально-технічної бази та умов побуту вихованців дитячих закладів інтернатного типу, дитбудинків, дошкільних закладів і загальноосвітніх шкіл, а також соціальних установ (а це – 2700 дітей та 55 людей похилого віку та людей з особливими потребами). 16 із 17 підшефних закладів Фонду розташовані в Хмельницькій області. Першим з них стала Лісоводська загальноосвітня школа, яка з'явилась на базі колишнього дитячого будинку, де у післявоєнні роки минулого століття виховувався сиротою його батько.

Благодійний Фонд успішно реалізує низку акцій, серед яких проведення відкритих уроків творчості та народних ремесел із залученням його почесних волонтерів – відомих митців і діячів культури України. У свій час підшефні заклади відвідали: Герой України – співачка Ніна Матвієнко, народні художники України Анатолій Кущ та Борис Негода, заслужений художник України Валерій Вітер та Сергій Кляпетура, відомий спортивний журналіст Валентин Щербачов, видатний письменник Василь Шкляр та інші.

2021 року, з нагоди 30-річчя Державного прапора України, в 12 підшефних закладах були встановлені 36 шестиметрових цільнометалевих флагштоків, на яких замайоріли прапори України, Хмельницької області та БФ «МіСт імені Михайла Савенка».

Раніше прапор Фонду, завдяки волонтеру Валентину Щербачову, було спочатку піднято на одну із найвищих вершин Гімалаїв, яка була зафіксована як «Гора імені Михайла Савенка» (5864 м), а потім, складом 24 Української антарктичної експедиції, прапор Фонду було доставлено і розгорнуто на станції ім. Академіка Вернадського в Антарктиді. Сам прапор Фонду відтоді став не лише символом безкорисливої та

Д. Савенко та С. Ісаєнко з підшефними з ДНЗ № 17 «Світлячок», м. Кам'янець-Подільський, 2023 р.

щирої допомоги, а й рекордсменом Національного реєстру рекордів України.

Нині БФ «МіСт ім. Михайла Савенка» входить до почесного списку членів Асоціації благодійників України. Чотири роки поспіль (2017–2020) Фонд посідав перше місце в регіональному етапі конкурсу «Благодійна Хмельниччина» Національного конкурсу «Благодійна Україна». А сам Д. М. Савенко, за результатами особистої благодійної діяльності, посів перше місце у цьому конкурсі в номінації «Благодійник року» (2018).

Протягом 2012–2025 рр. особисто Д. М. Савенком, разом зі створеним ним Фондом, було передано матеріальних цінностей на загальну суму понад 15 млн грн, з яких 10 млн грн - у 2022-2024 рр.

На кожен виклик, що поставав перед Україною, Фонд стрімко реагував, простягаючи руку допомоги. Так було під час пандемії COVID-19 і так є в часи війни. З початку повномасштабної агресії росії допомога надається структурним підрозділам Збройних сил України, зокрема, ТРО. Люди, які вимушено покинули свої домівки через війну, змогли скористатися прихистком у підшефних закладах Фонду, куди підприємством Д. М. Савенка було доставлено ліжка.

За допомогу ЗСУ ще в 2014 р. голова Державної прикордонної служби України нагородив Д. М. Савенка медаллю «За сприяння в охороні державного кордону України». Також нагороджений пам'ятною медаллю «За безкорисливе служіння Батьківщині». Командування Військово-Морських сил ЗСУ відзначило його пам'ятним хрестом «30 років ВМС України» та нагрудним знаком «За сприяння Військово-морським Силам України». На початку 2025 року Дмитро Михайлович вшанований відзнакою міністра оборони України «За сприяння обороні».

Спільними зусиллями Д. М. Савенка та створеного ним Фонду в Кам'янці-Подільському в 2013 р. відновлено мотобольну команду «Поділля-Мотор» та проведено вже два Кубки України з мотоболу. На початку 2025 р. створено ще одну команду – «Поділля-Мотор-2».

Особистим благодійним задумом Д. М. Савенка став всеукраїнський історико-патріотичний проєкт «ДЖУРА» – встановлення в містах України

Гімалаї, масив Аннапурна, гора ім. М. Савенка (5864 м.), волонтери фонду Валентин Щербачов та Микола Маковій, 2017 р.

Антарктида, о. Гелендез, прапор Фонду на станції ім. А. Вернадського, 2019 р.

монументів, присвячених образу юного козака-джури, як символу незламності українців. Нині їх п'ять: у Лісоводській школі, Кам'янці-Подільському, Тернополі, Славуті та Вінниці.

За багаторічну активну громадську, волонтерську та благодійну діяльність Д. М. Савенко отримав чимало нагород. Він – кавалер ордена «За заслуги» III ступеня (2017) та II ступеня (2020). Відзначений багатьма духовними орденами УПЦ КП та Православної церкви України.

Отримав відзнаки: Кам'янець-Подільського міського голови «За заслуги перед міською громадою» (2012), колегії Хмельницької ОДА «За заслуги перед Хмельниччиною» (2015), Кам'янець-Подільської міськради «Честь і шана» (2022), Кам'янець-Подільської райради «За заслуги перед Кам'янець-Подільським районом» (2023), Тернопільського міського голови (2024).

Визнаний як «Кращий підприємець-меценат 2023 року».

Ушанований званнями «Почесний громадянин села Лісоводи», «Почесний громадянин м. Кам'янець-Подільський». У 2020 р. нагороджений Почесною грамотою президента Національної академії наук України Бориса Патона.

Рішенням Президії ГО «Національна академія наук вищої освіти України» нагороджений орденами: «Хрест Визволителя», «Ярослава Мудрого», та «Володимира Великого» та ін.

Член-кореспондент ГО «Національна академія наук вищої освіти України» і ГО «Міжнародна академія освіти і науки».

Дмитро Савенко та Сергій Ісаєнко на урочистому відкритті арт-скверу «ДЖУРА», с. Лісоводи, Хмельницька обл., 23.06.2018 р.

Д. Савенко на урочистому відкритті монумента «ДЖУРА», м. Тернопіль, парк Національного відродження, 23.06.2024 р.

ТАРАН
Оксана Анатоліївна
Oksana TARAN

Доктор медичних наук, професор, професор кафедри акушерства і гінекології №1 Вінницького національного медичного університету імені М. І. Пирогова

Народилася в травні 1979 року у Вінницькій області. 2002 р. закінчила медичний факультет Вінницького державного медичного університету (ВДМУ) імені М. І. Пирогова. У березні 2008 року захистила кандидатську дисертацію на тему: «Сучасні аспекти діагностики та профілактики післяопераційного спайкового процесу у жінок репродуктивного віку» за спеціальністю «Акушерство і гінекологія».

З жовтня 2008 р. працювала асистентом кафедри акушерства і гінекології № 1 ВДМУ ім. М. І. Пирогова. З 2012 року обіймала посаду завуча кафедри. Цього ж року обрана на посаду доцента кафедри акушерства і гінекології № 1 медуніверситету. У 2013 році присвоєно вчене звання доцента.

У 2017 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора медичних наук. Тема дисертації: «Цервікальна неоплазія: прогностично-діагностичні критерії моніторингу та лікування».

У 2018 році О. А. Таран присвоєно вищу кваліфікаційну категорію за спеціальністю «Акушерство та гінекологія».

З 2019 року працює на посаді професора кафедри акушерства і гінекології № 1 Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова. У 2021 році присвоєно вчене звання професора.

О. А. Таран має значний досвід педагогічної та наукової діяльності, а також – у наданні акушерсько-гінекологічної допомоги.

Лікар акушер-гінеколог вищої категорії, академік ГО «Національна академія наук вищої освіти України», заступник голови Вінницького осередку Громадської організації «Українська асоціація кольпоскопії та цервікальної патології», член Громадської організації «Асоціація акушерів і гінекологів України», член Польсько-Українського медичного товариства.

Бере участь у науково-практичних конференціях, українських та міжнародних з'їздах і конгресах. Неодноразово проходила стажування в європейських клініках, з метою вдосконалення практичних вмінь та перейняття досвіду організації системи охорони здоров'я і навчання студентів.

Науковий напрям О. А. Таран полягає у вивченні проблеми патології шийки матки, підвищенні ефективності діагностики та лікування пацієнток із цервікальною інтраепітеліальною неоплазією для профілактики розвитку раку шийки матки й таким чином вирішення проблем збереження здоров'я жінки.

Результатами її наукової та педагогічної діяльності стало видання 6 підручників, 2 з них – англійською мовою, 3 навчальних посібників, 1 електронного посібника, 6 методичних рекомендацій, 5 інформаційних листів та 4 патентів на корисну модель. Також опубліковано понад 110 наукових праць у фахових виданнях.

2022

Doctor of Medical Sciences, Professor, Professor of the Department of Obstetrics and Gynecology No. 1 of Vinnytsia National Medical University named after M. I. Pirogov

ТОЛОК
Галина Арсенівна
Galina TOLOK

Кандидат технічних наук, доцент, завідувач кафедри стандартизації та сертифікації сільськогосподарської продукції факультету харчових технологій та управління якістю продукції АПК НУБіП України, член-кореспондент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2022

Народилася 27 травня 1971 року в с. Ставки Піщанського району Вінницької області. Освіта – вища, закінчила Київський державний торговельно-економічний інститут за спеціальністю «Товарознавство продовольчих товарів».

У 1993–1996 рр. навчалась в аспірантурі Київського національного торговельно-економічного університету. У 1996 році захистила дисертаційну роботу на тему: «Товарознавча характеристика круп'яних концентратів для профілактичного харчування».

Галина Арсенівна Толок розпочала трудову діяльність у 1993 р. на посаді асистента кафедри товарознавства продовольчих товарів Київського національного торговельно-економічного університету. Протягом 1993–2004 рр. – викладач кафедри товарознавства продовольчих товарів Київського національного торговельно-економічного університету.

З 2005 р. по 2021 р. – доцент кафедри готельно-ресторанного і туристичного бізнесу Київського національного університету культури і мистецтв. З 2021 року працює в Національному університеті біоресурсів і природокористування України на факультеті харчових технологій та управління якістю продукції АПК на посаді доцента кафедри технології м'ясних, рибних та морепродуктів, з 2023 року – завідувача кафедри стандартизації та сертифікації сільськогосподарської продукції.

Галина Арсенівна Толок є визнаним сформованим науковцем. Має високі здібності до педагогічної та науково-методичної роботи й відрізняється діловими якостями, вміє самостійно та обгрунтовано приймати важливі рішення. Вона є уважною до колег і студентів, відповідально ставиться до виконання покладених на неї обов'язків. Вміє працювати у колективі, що підтверджується професійною і психологічною грамотністю, доброзичливістю, комунікабельністю, чесністю і високою працездатністю.

Науковий досвід Г. А. Толок передає студентам, поєднуючи наукову діяльність з викладацькою. Має 165 наукових і науково-методичних праць, зокрема, 22 монографії, 104 статті (з них 68 – у фахових виданнях, 12 – у закордонних), 16 патентів України на винахід, 48 методичних вказівок і конспектів лекцій.

Загальний стаж науково-педагогічної роботи – 35 років.

Член редколегії міжнародних мультидисциплінарних наукових журналів «ScientificWorldJournal», «Modern engineering and innovative technologies», «Науковий погляд у майбутнє», що рецензуються в Index Copernicus, Google Scholar.

Нагороджена медаллю «За успіхи в науково-педагогічній діяльності» ГО «Національна академія наук вищої освіти».

Життєве кредо: «Цінуй те, що маєш, але не зупиняйся на досягнутому».

Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Head of the Department of Standardization and Certification of Agricultural Products, Faculty of Food Technology and Quality Control of Agricultural Products NUBiP of Ukraine, corresponding member of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

ЧЕПУРДА
Лариса Михайлівна
Larysa CHEPURDA

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Черкаського державного технологічного університету

2022

Народилася 30 липня 1963 року в м. Придніпровськ Дніпропетровської області. У 1980 р. закінчила з відзнакою Черкаську ЗОШ № 3. З 1 вересня 1980 р. по червень 1984 р. – студентка Київського торговельно-економічного інституту. У 1993 р. здобула другу вищу освіту в Харківському інституті громадського харчування.

З 27.08.1993 р. по 27.08.1996 р. працювала на посадах викладача вищої категорії, завідувача денного відділення Черкаського комерційного технікуму.

З 29.08.1996 р. по 04.10.2001 р. – аспірантка Черкаського державного технологічного університету (ЧДТУ), старший викладач, доцент, в. о. завідувача кафедри економічного аналізу та обліку, заступник декана фінансово-економічного факультету ЧДТУ.

25 червня 1998 р. захистила кандидатську дисертацію на тему: «Оцінка використання сільськогосподарської сировини на підприємствах АПК» та здобула науковий ступінь кандидата економічних наук за спеціальністю 08.00.04 – економіка підприємства і організація виробництва.

З 04.10.2001 р. по 27.08.2002 р. – декан економічного факультету, доцент кафедри економіки Черкаської філії Академії банківської справи Національного банку України. З 01.09.2002 р. по 26.08.2003 р. – завідувач кафедри фінансів, обліку та аудиту Черкаської філії ЄУФІМБ. З 27.08.2003 р. по 03.11.2006 р. – ректор Інституту економіки і менеджменту Східноєвропейського університету економіки і менеджменту.

У цей період вперше в Черкаській області, завдяки наполегливій праці Л. М. Чепурди, були отримані ліцензії МОН України для підготовки бакалаврів, спеціалістів і магістрів галузі знань «Сфера обслуговування» за спеціальностями «Готельно-ресторанна справа» та «Туризм», що дало можливість розпочати підготовку фахівців вищої кваліфікації для підприємств туризму та готельно-ресторанного бізнесу.

З 06.11.2006 р. по 31.08.2007 р. – доцент кафедри міжнародної економіки Черкаського державного університету імені Богдана Хмельницького. З 03.09.2007 р. – доцент кафедри економіки та управління, завідувач кафедри управління розвитком туризму (з 26.12.2007 р.), декан факультету харчових технологій та сфери обслуговування (з 13.11.2015 р.), завідувач кафедри туризму та готельно-ресторанної справи (з 01.09.2022 р.) Черкаського державного технологічного університету.

У 2014 р. захистила докторську дисертацію на тему: «Теоретико-методологічні засади розвитку сфери послуг: регіональний аспект» за спеціальністю 08.00.05 – розвиток продуктивних сил і регіональна економіка, а в 2016 р. здобула вчене звання

Doctor of Economic Sciences, Professor, Head of the Department of Tourism and Hotel and Restaurant Business of Cherkasy State Technological University

професора кафедри туризму та готельно-ресторанної справи.

З 2012 р. – член НМК МОН України зі сфери обслуговування (підкомісія з туризму). З 2019 р. – член галузевої експертної ради з галузі знань 24 – сфера обслуговування Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти.

У 2010 р., вперше в Україні, Лариса Михайлівна започаткувала проведення щорічної Міжнародної науково-практичної конференції «Туристичний та готельно-ресторанний бізнес в Україні: проблеми розвитку та регулювання», у якій і на сьогодні беруть участь провідні науковці галузі України та світу.

Л. М. Чепурда є автором понад 200 підручників, монографій, навчальних посібників, фахових наукових статей.

З 2008 р. Л. М. Чепурда є ініціатором проведення кулінарних фестивалів на Черкащині, а саме: «Сила борщу», «Козацький куліш», «Полуниця – насолода смаку», «Багата кутя», «Покрова на Чигиринщині», «Черкаська смакота», «Кавафест», «Великодня паска», «Святий Миколай», «Масниця» тощо. Мета – підвищення культури споживання «здорової» їжі та напоїв, підвищення культури обслуговування населення і студентської молоді.

За видатні досягнення та багаторічну сумлінну працю, вагомий внесок у підготовку спеціалістів зі сфери обслуговування Ларисі Михайлівні вручено нагрудний знак «Почесний працівник туризму України», також вона нагороджена почесними грамотами Міністерства освіти і науки України, Кабінету Міністрів України тощо.

На IX Міжнародній науково-практичній конференції «Туристичний та готельно-ресторанний бізнес в Україні: проблеми розвитку та регулювання»

На фестивалі «Сила борщу 2013»

БУЧАКЧИЙСЬКА
Наталія Михайлівна
Nataliia BUCHAKCHYISKA

Доктор медичних наук, професор, професор кафедри реабілітації та здоров'я людини Класичного приватного університету

2023

Народилася в місті Києві. У 1976 р. закінчила Запорізький медичний інститут. З 1976 р. по 1979 р. проходила навчання в аспірантурі на кафедрі нервових хвороб Запорізького інституту удосконалення лікарів.

Н. М. Бучакчийська в 1979 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук на тему: «Комплексне лікування неврологічних проявів остеохондрозу поперекового відділу хребта за допомогою методів мануальної терапії».

З 1979 р. по 1982 р. працювала асистентом на кафедрі нервових хвороб Запорізького медичного інституту удосконалення лікарів. У 1982 р. їй було присвоєно вчене звання доцента. 1982 р. була обрана на посаду доцента кафедри, де працювала по 2004 рік.

У 2004 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора медичних наук на тему: «Комплексна діагностика і лікування хворих цереброваскулярною недостатністю, обумовленої оклюзивно-стенотичними процесами прецеребральних артерій».

У 2005 р. їй було присвоєно вчене звання професора. Цього ж року Бучакчийська Н. М. була затверджена на посаді завідувача кафедри нервових хвороб Державного закладу «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України». Є професором кафедри реабілітації та здоров'я людини Класичного приватного університету.

Наталія Михайлівна у 2009 р. ініціювала створення та очолила Обласний центр діагностики та лікування хвороби Паркінсона та рухових розладів. За результатами наукових досліджень під її керівництвом, при центрі захищена кандидатська дисертація з цієї проблематики.

2010 р. за її ініціативою був створений Обласний центр діагностики і лікування розсіяного склерозу, де співробітники клініки впроваджують сучасні наукові розробки.

Н. М. Бучакчийська постійно цікавиться змінами в системі охорони здоров'я, новими відкриттями в галузі неврології. Сфера наукових інтересів: порушення мозкового кровообігу з використанням у діагностиці сучасних методів комп'ютерної томографії, магнітно-резонасної томографії, ангіографії і сучасних методів лікування: тромболізису, хірургічного лікування аневризм головного мозку та оклюзійно-стенотичних уражень мозкових артерій; діагностика та лікування хвороби Паркінсона та рухових розладів з впровадженням сучасних діагностичних та лікувальних методів; діагностика і лікування розсіяного склерозу з впровадженням сучасних наукових розробок.

Співпрацює з колегами за кордоном як член Європейської федерації неврологічних товариств, Американської академії неврології, Міжнародної федерації рухових розладів.

Doctor of Medical Sciences, Professor, Professor of the Department of Rehabilitation and Human Health of the Classical Private University

ДАВИДОВА
Ірина Олександрівна
Iryna DAVYDOVA

Доктор наук із соціальних комунікацій, професор, професор кафедри цифрових комунікацій та інформаційних технологій Харківської державної академії культури

2023

Українська фахівчиня в галузі соціальних комунікацій, інформології, бібліотекознавства, психотерапії.

Народилась 24 серпня 1962 р. в місті Харкові. Закінчила Харківську державну академію культури (1985 р.), Український інститут позитивної кроскультурної психотерапії та менеджменту (2020 р.). Сертифікований консультант з позитивної психотерапії відповідно до стандартів Всесвітньої асоціації позитивної психотерапії.

Професійне та наукове становлення розпочалось з 1979 р. на кафедрі галузевого бібліографознавства Харківського державного інституту культури. У 1993 р. захистила кандидатську дисертацію «Співвідношення бібліографічного й фактографічного компонентів в інформаційному забезпеченні фахівців: на прикладі художньої літератури й літературознавства». У 1997 р. рішенням Вищої атестаційної комісії Міністерства освіти і науки України отримала науковий ступінь кандидата педагогічних наук.

Протягом 1994-1998 рр. - старший викладач кафедри загального бібліографознавства та книгознавства; з 1998 р. по 2000 р. – доцент кафедри інформатики.

У 2002 р. присвоєно вчене звання доцента кафедри соціальних комунікацій. Упродовж 2000–2002 рр. – доцент кафедри соціальних комунікацій Харківської державної академії культури.

У 2008 р. вперше в Україні успішно захистила докторську дисертацію за новим науковим напрямом «Соціальні комунікації» на тему: «Інноваційна політика бібліотек України: зміст та стратегії розвитку в інформаційному суспільстві». У 2009 р. рішенням президії Вищої атестаційної комісії України їй було присуджено науковий ступінь доктора наук із соціальних комунікацій. У 2010 р. присвоєно вчене звання професора кафедри бібліотекознавства та соціальних комунікацій.

З 2008 р. по 2022 р. Ірина Давидова обіймає посаду завідувача кафедри бібліотекознавства та соціальних комунікацій Харківської державної академії культури. Під її керівництвом кафедра реалізує стратегію розвитку бібліотечно-інформаційної освіти в умовах інформатизації документно-бібліотечної та інформаційно-комунікативної сфер діяльності. Кафедра розвивається як базова навчальна, наукова структура в системі підготовки спеціалістів у галузі культури: бібліотечного, документно-інформаційного, музеєзнавчого, соціально-педагогічного, культурологічного профілів.

Наукова діяльність І. О. Давидової пов'язана з розробкою проблем сфери соціальних комунікацій і документно-інформаційних систем в їх гносеологічних, онтологічних та феноменологічних

Doctor of Sciences in Social Communications, Professor, Professor Department of Digital Communications and Information of Technologies Kharkiv State Academy of Culture

аспектах, розвитком теорії парадигмальних змін в інформаційній сфері, місця й ролі бібліотеки як провідної соціокомунікаційної установи інформаційного суспільства та суспільства знань, інформаційної антропології.

Упродовж багатьох років Ірина Давидова здійснює атестацію наукових кадрів: виконувала функції ученого секретаря, є заступником голови Спеціалізованої вченої ради по захисту кандидатських і докторських дисертацій Харківської державної академії культури, головою та членом одноразових спеціалізованих вчених рад. З 2022 р. – член Експертної ради Міністерства освіти і науки України з питань атестації наукових кадрів з філологічних наук та із соціальних комунікацій. З 2024 р. – член науково-методичної комісії сектору вищої освіти Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України.

Широке коло наукових інтересів професора І. Давидової відображено в 300 наукових та освітніх публікаціях, з них: 4 монографії, навчальні посібники, наукові та енциклопедичні статті, дистанційні курси (понад 70 видань).

Ірина Давидова очолює наукову школу соціальних комунікацій і документно-інформаційних систем, яка є офіційно затвердженою в структурі Харківської державної академії культури. Під керівництвом професора І. Давидової було підготовлено і захищено 13 дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата наук із соціальних комунікацій, доктора філософії, доктора наук із соціальних комунікацій.

Професор І. О. Давидова продовжує активно сприяти розвиткові галузевої науки, її інтеграції до світового інформаційного простору. Бере активну участь у міжнародних наукових конференціях, симпозіумах, обговореннях, круглих столах. Нині вона є головним редактором наукового видання «Вісник Книжкової палати», заступником головного редактора наукового фахового видання «Вісник Харківської державної академії культури», членом редакційної колегії наукового фахового видання «Український журнал з бібліотекознавства та інформаційних наук», членом Міжнародної редакційної ради в Українському державному університеті науки і технологій (Scopus).

КРИСЬКОВ
Андрій Анатолійович
Andrii KRYSKOV

Доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри інформаційної діяльності та соціальних наук Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя

2023

Народився 25 грудня 1970 р. в селі Козачки Летичівського району Хмельницької області. Після закінчення середньої школи вступив на історичний факультет Кам'янець-Подільського державного педагогічного інституту (нині – Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка), який закінчив у 1993 р. з відзнакою. Цього ж року розпочав трудову діяльність на посаді вчителя у с. Боришківці Кам'янець-Подільського району.

У 1997 р. в Чернівецькому національному університеті імені Ю. Федьковича захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук на тему: «Українська імміграція міжвоєнного періоду у Чехословаччині (1919–1939 рр.)», а у 2015 р. в ДНВЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди» – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора історичних наук на тему: «Землеволодіння і землекористування в губерніях Правобережної України кінця XVIII-початку XX ст.» Вчене звання професора присвоєно у лютому 2025 р.

У 2021 р. в Західноукраїнському національному університеті здобув ступінь магістра за спеціальністю «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа». Цього ж року пройшов академічне міжнародне стажування за програмою «Формування компетентностей та розвиток професійних та педагогічних умінь викладача вищої школи» (сертифікат WSA/09/12/21).

Працюючи з 1997 р. у Тернопільському національному технічному університеті імені Івана Пулюя, А. А. Криськов обіймав посади асистента, старшого викладача, доцента, професора кафедри українознавства та філософії (нині – кафедра інформаційної діяльності та соціальних наук), а з 2017 р. - очолив її.

А. А. Криськов підготував двох кандидатів історичних наук. Ним опубліковано близько 200 наукових та навчально-методичних праць як в Україні, так і за кордоном, зокрема, 5 монографій (з них 4 - у співавторстві). Основні наукові інтереси його досліджень стосуються аграрної історії українських земель, історії української еміграції періоду між двома світовими війнами, педагогіки вищої школи, історії воєнних конфліктів. Серед найбільш цитованих праць – статті: «Землеволодіння і землекористування в губерніях Правобережної України другої половини XIX-початку XX ст. в історіографії дореволюційного періоду» та «Дослідження професійної відповідальності студентів технічних спеціальностей за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій», «Великі реформи другої половини XIX ст. у російській провінції».

А. А. Криськов очолює ГО «Спілка архівістів Тернопільщини», є членом Національної спілки краєзнавців України.

Doctor of Historical Sciences, Professor, Head of the Departments of Information Activities and Social Sciences of Ternopil Ivan Puluj National Technical University

КУЧИН
Сергій Павлович
Serhii KUCHYN

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри мистецької освіти та гуманітарних дисциплін Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського

2023

Має чотири вищі освіти: Харківська державна академія культури – спеціальність «Менеджмент організацій», Українська інженерно-педагогічна академія – спеціальність «Управління навчальним закладом», Харківський національний університет внутрішніх справ – спеціальність «Правознавство», Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка – спеціальність «Фізичне виховання». Закінчив аспірантуру Харківської державної академії культури та докторантуру Національної академії управління (НАУ).

У 2006 р. в Інституті світової економіки і міжнародних відносин Національної академії наук України захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук. У 2018 р. в НАУ захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук. У 2011 р. отримав атестат доцента, у 2019 р. – атестат професора. Забезпечує викладання таких навчальних дисциплін: «Підприємництво в сфері культури», «Організація театральної справи», «Громадянська освіта», «Розробка науково-дослідницьких проєктів в галузі мистецтва», «Артменеджмент в соціально-культурній сфері», «Антикорупція та доброчесність».

Учасник наукових колективів виконавців науково-дослідних тем та наукових доповідей, які використовувались під час розробок державних програм розвитку.

У колі наукових інтересів: ефективність функціонування сфери культури, специфіка розвитку креативних індустрій, історико-економічні проблеми розвитку суспільства, формування ефективної системи управління в закладах соціально-культурної сфери, трансформація національної економіки, діджиталізація та цифровізація суспільства.

Учасник обласних конкурсів «Найкращий молодий науковець Харківщини», «Вища школа Харківщини – кращі імена», нагороджений дипломом у номінації «Викладач професійно-орієнтованих дисциплін». Номінант на здобуття премій імені М. Туган-Барановського та Кабінету Міністрів України. Відзначений низкою грамот, дипломів, подяк тощо. Член громадських об'єднань та спілок.

Автор понад 300 наукових та навчально-методичних публікацій, зокрема, монографій, підручників, навчальних посібників, конспектів лекцій, словників-довідників тощо. Учасник понад 100 науково-комунікативних заходів. Член редакційних колегій наукового видання «Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво», збірника наукових праць «Соціально-гуманітарний вісник», наукового журналу «Креативний простір», мультидисциплінарного наукового часопису «Нотатки сучасної науки», наукового журналу «Advanced top technology».

Doctor of Economic Sciences, Professor, Head of the Department of Art Education and Humanities, Kharkiv I. P. Kotlyarevsky National University of Arts

САВЧИН
Мирослав Васильович
Myroslav SAVCHYN

Доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри психології Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

2023

Народився в жовтні 1950 р. на Дрогобиччині. Закінчив Дрогобицький державний педагогічний інститут імені Івана Франка (1967–1972), фізичний факультет за спеціальністю «Фізика і математика». У 1972–1974 рр. – вчитель математики, фізики та астрономії. У 1980–1982 рр. – викладач кафедри психології Дрогобицького державного педагогічного інституту імені Івана Франка. У 1982–1985 рр. навчався в аспірантурі Інституту психології АПН України, де захистив кандидатську дисертацію на тему: «Формування у старшокласників відповідального ставлення до праці». З 1985 р. працює у Дрогобицькому державному педагогічному університеті імені Івана Франка, з 1987 року – завідувач кафедри психології університету.

1997 р. захистив докторську дисертацію на тему: «Психологічні основи розвитку відповідальної поведінки». У 2000 р. присвоєно вчене звання професора кафедри психології.

Досліджує проблеми методології та теорії психології, сформулював духовну парадигму психології, концепцію відповідальності особистості, інтегральну концепцію здоров'я людини, досліджує проблеми психології особистості, методологічні, теоретичні, методичні та організаційні засади психологічної практики, фахової підготовки психологів та педагогів.

У Дрогобицькому державному педагогічному університеті імені Івана Франка реалізується його авторська система психологічної підготовки майбутніх педагогів до практичної діяльності, система індивідуальної роботи студентів із загальної, соціальної, вікової та педагогічної психології, яка також впроваджена у практику роботи інших вищих педагогічних закладів України.

Під його керівництвом захищено низку кандидатських дисертацій, водночас продовжує керувати підготовкою молодих науковців, член Вчених рад із захисту дисертацій (Прикарпатський університет імені Василя Стефаника, Національна академія Державної прикордонної служби України ім. Богдана Хмельницького, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка), член правління Львівського відділення Всеукраїнського товариства психологів, член правління Асоціації християнських психологів.

Ним опубліковано понад 550 наукових праць, зокрема, монографії: «Психологія відповідальності поведінки», «Духовний потенціал людини», «Духовна парадигма психології», «Методологеми психології», «Здатності особистості», «Здоров'я людини: духовний, особистісний та тілесний виміри», а також розділи в колективних та міжнародних монографіях.

Член редколегій наукових журналів з психології, наукових видань. Популяризатор психологічної науки та психологічної практики.

Doctor of Psychological Sciences, Professor, Head of the Department of Psychology of the Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University

ТИЩЕНКО
Валерія Олексіївна
Valeria TYSHCHENKO

Доктор наук з фізичного виховання та спорту, професор, професор кафедри теорії та методики фізичної культури і спорту Запорізького національного університету

2023

Народилася 23 лютого 1971 року в м. Бердянськ Запорізької області. Після закінчення середньої школи у 1988 році вступила до Запорізького державного університету, який закінчила у 1992 році. Протягом 2008–2013 рр. – завідувач кафедри фізичного виховання Львівського національного аграрного університету. У 2011–2013 рр. навчалася в аспірантурі Львівського державного університету. Після захисту кандидатської дисертації (2013 р.) працює у Запорізькому національному університеті доцентом (2014 р.), а з 2019 року – професором кафедри теорії та методики фізичної культури і спорту.

У 2017 році захистила докторську дисертацію на тему: «Теоретико-методологічні основи системи контролю тренувальної та змагальної діяльності команд високої кваліфікації з гандболу».

Валерія Олексіївна Тищенко – видатна вчена, блискуча дослідниця у сфері спортивної науки, чия діяльність сформувала нові вектори розвитку сучасної теорії спортивної підготовки. Її ім'я є синонімом наукової досконалості, інноваційного підходу та фундаментального розуміння механізмів фізіологічної адаптації спортсменів. Вона є автором майже 300 наукових праць, зокрема, 30 навчальних посібників (з них 1 – з грифом Міністерства АПК України та 1 – з грифом Міністерства освіти і науки України), 3 монографій (1 – закордонна), 40 статей, проіндексованих у наукометричній базі Scopus, 10 патентів на винахід, 22 свідоцтва про реєстрацію авторського права.

Підготувала 5 кандидатів наук. Неодноразово визнавалась переможцем рейтингування серед науково-педагогічних працівників Запорізького національного університету.

За видатні наукові досягнення в галузі науки і техніки нагороджена: Подякою міського голови «За вагомий вклад у розвиток фізичної культури та спорту» (2007 р.), Почесною відзнакою Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту «За активну громадську діяльність» (2011 р.), Подякою Національного олімпійського комітету України «За внесок у розвиток олімпійського руху» (2014 р.), Почесною грамотою Міністерства молоді та спорту України «За вагомий внесок у розвиток фізичної культури і спорту України, сумлінну працю, професіоналізм, відданість справі» (2015 р.), Почесною грамотою Запорізької обласної ради «За багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм, відданість справі, плідну науково-педагогічну діяльність» (2018 р.), Подякою Запорізької обласної державної адміністрації «За сумлінну працю, високий професіоналізм, вагомий особистий внесок у розвиток фізичної культури і спорту в Запорізькій області» (2018 р.), Подякою Міністерства освіти і науки України «За багаторічну сумлінну працю, вагомий особистий внесок у підготовку висо-

Doctor of Sciences in Physical Education and Sports, Professor, Professor of the Department of Theory and Methods of Physical Culture and Sports of Zaporizhzhia National University

кокваліфікованих спеціалістів та плідну науково-педагогічну діяльність» (2019 р.), Подякою Прем'єр-міністра України «За вагомий особистий внесок у забезпечення розвитку освіти і науки, багаторічну сумлінну працю та високий професіоналізм» (2020 р.), Грамотою «За сумлінну працю, розвиток науки в університеті у 2021-2022 рр.» (2022 р.), Грамотою Верховної Ради України (2024 р.).

Валерія Тищенко – інтелектуальний лідер у дослідженні фізіологічних механізмів адаптації до навантажень, системи підготовки спортсменів, а також у розробці інноваційних технологій у фізичному вихованні та спорті, яка не лише аналізує та оптимізує тренувальні стратегії, але й формує абсолютно нову парадигму спортивної підготовки, засновану на сучасних біомеханічних і нейрофізіологічних дослідженнях. Її роботи у сфері моделювання тренувальних процесів, вивчення метаболічних механізмів витривалості та адаптації до екстремальних фізичних навантажень є безцінним внеском у розвиток спортивної науки. Саме завдяки таким дослідженням вдалося значно розширити розуміння індивідуальних закономірностей адаптації, що відкриває нові горизонти у сфері підготовки елітних спортсменів. Її діяльність виходить далеко за межі академічної сфери – як візіонер спортивної науки, вона визначає нові стандарти ефективного тренувального процесу.

Завдяки глибокому розумінню теоретичних і практичних аспектів фундаментальних наукових концепцій професор В. О. Тищенко ефективно здійснює комплексні наукові дослідження, спрямовані на розробку концепцій довготривалого тренувального процесу, періодизації навантажень та адаптаційних механізмів висококваліфікованих спортсменів; дослідження впливу різних методів тренування на функціональний стан серцево-судинної, нервової та дихальної систем, а також на метаболічні процеси; інтеграцію інноваційних технологій у тренувальний процес, врахування індивідуальних особливостей адаптації та підвищення змагальної результативності; впровадження сучасних методик контролю тренувальних навантажень, використання цифрових технологій для моніторингу стану спортсменів та біомеханічного аналізу рухової діяльності; оцінку ефективності різних методів підготовки, профілактику спортивних травм і вдосконалення методів відновлення після інтенсивних навантажень.

Професор В. О. Тищенко бере активну участь у міжнародних наукових конференціях, форумах, конгресах, співпрацює з провідними науково-дослідними установами і освітніми закладами України та світу. Її напрацювання стали наріжним каменем для сучасної спортивної науки, а концепції, розроблені під її керівництвом, визнані на міжнародному рівні.

За значний внесок у розвиток спортивної науки та освіти нагороджена багатьма відзнаками, що підтверджує її високий авторитет у науковому співтоваристві.

ХАНЖИ
Володимир Борисович
Volodymyr KHANZHY

Доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, біоетики та іноземних мов Одеського національного медичного університету

2023

Народився у 1977 році в с. Нова Іванівка Арцизького району Одеської області в сім'ї вчителів. У 1999 р. закінчив з відзнакою Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського за спеціальністю «Педагогіка і методика середньої освіти, музика». Працював учителем музики в школі рідного села.

Навчався в аспірантурі на кафедрі філософії та соціології Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського. У 2003 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Свобода художньої творчості: можливість і дійсність» за спеціальністю 09.00.02 – діалектика і методологія пізнання. Вчене звання доцента кафедри філософії присвоєно у 2008 р.

У 2015 р. у Спеціалізованій вченій раді Д 41.051.09 в Одеському національному університеті імені І. І. Мечникова захистив докторську дисертацію «Методологічна реконструкція парадигм часу: від онтологічного до антропологічного розуміння» за спеціальністю 09.00.02 – діалектика і методологія пізнання. Вчене звання професора кафедри філософії та біоетики присвоєно у 2018 р.

З 2003 р. працював в Одеському державному медичному університеті (з 2010 р. – Одеський національний медичний університет), де і працює донині. У лютому 2015 р. був призначений т. в. о. завідувача кафедри філософії та біоетики; з березня 2016 р. і дотепер обіймає посаду завідувача кафедри (з 2022 р. – кафедра філософії, біоетики та іноземних мов).

2017 р. пройшов стажування в Шуменському університеті «Епископ Константин Преславски» (м. Шумен, Болгарія), департаменті інформації, кваліфікації та післядипломної освіти (м. Варна, Болгарія). Кваліфікаційний курс і педагогічна мовна практика «Езикови, литературни и исторически аспекти на българската култура (Методика на обучението)».

Основними напрямами наукових досліджень Володимира Борисовича Ханжи є: філософія часу та історії, методологія пізнання, історія філософії, філософська антропологія, етика науки. Щорічно він головує в організаційному комітеті Міжнародної наукової конференції «Людина як цілісність» (МОЗ України) та є відповідальним редактором збірника матеріалів цієї конференції.

В. Б. Ханжи виконує функції наукового редактора журналу «Інтегративна антропологія. Міжнародний медико-філософський журнал».

Професор В. Б. Ханжи є членом Одеського відділення Українського синергетичного товариства, Філософської спілки м. Одеси і філософської секції культурно-просвітницького центру «Будинок вчених» м. Одеси, наукового об'єднання «Міжнародна академія психосінергетики і альфології».

Doctor of Philosophical Sciences, Professor, Head of the Department of Philosophy, Bioethics and Foreign Languages, Odesa National Medical University

АБДРЯХІМОВ
Ростислав Адганович
Rostyslav ABDRYAKHIMOV

Доктор медичних наук, професор, професор кафедри психології Академії праці, соціальних відносин і туризму

2024

Doctor of Medical Sciences, Professor, Professor of the Department of Psychology of the Academy of Labour, Social Relations and Tourism

Народився в 1973 році. У 1996 р. закінчив Донецький медичний університет за спеціальністю «Лікувальна справа».

Лікар з багаторічною клінічною практикою та досвідом адміністративного управління медичними колективами різної спеціалізації, викладач, професійний менеджер. Підприємець, засновник медичної компанії, має 15 років досвіду управління новоствореним медичним бізнесом.

У 2006 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Удосконалення первинної хірургічної обробки ран фіброзної капсули у важкодоступній зоні ока», а в 2019 р. – докторську дисертацію на тему: «Постстресова психологічна дезадаптація при бойовій травмі очей з частковою втратою зору (феноменологія, механізми психогенезу, медико-психологічний супровід)».

Р. А. Абдряхімов працював лікарем-офтальмологом в Обласній травматологічній лікарні, м. Донецьк (1998-2003 рр.), науковим співробітником Науково-дослідного інституту травматології і ортопедії Донецького національного медичного університету ім. М. Горького (2003-2010 рр.), асистентом кафедри очних хвороб Донецького національного медичного університету ім. М. Горького (2008-2010 рр.), генеральним директором приватного медичного закладу (2001-2010 рр.), лікарем-офтальмологом Центру мікрохірургії ока, м. Київ (2011-2017 рр.), лікарем-офтальмологом Київської клінічної лікарні на залізничному транспорті № 2 Філії «ЦОЗ» ПАТ «Укрзалізниця» (2017-2023 рр.). З 2019 р. по 2023 р. – асистент кафедри клінічної фармакології Національного медичного університету імені О. О. Богомольця.

У 2021 р. закінчив магістратуру Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України за освітньою програмою «Публічне адміністрування у сфері охорони здоров'я». 2022 року пройшов довгострокове підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти «Психологічно-педагогічні основи вищої медичної освіти» в Національному медичному університеті ім. О. О. Богомольця.

З 2023 р. – медичний директор мережі оптик «Новий зір». Обіймає посаду професора кафедри психології Академії праці, соціальних відносин і туризму.

Р. А. Абдряхімов є лікарем вищої категорії з фаху «Очні хвороби», має спеціалізацію з «Психіатрії» та «Медичної психології». У 2018–2020 рр. пройшов навчання в Міжнародному інституті менеджменту, м. Київ, за програмою MBI (Master of Business in International Management).

Він є автором понад 70 наукових робіт, зокрема, навчального посібника з грифом Міністерства освіти і науки України, монографії, а також має 3 патенти на винаходи України.

АНДРОСОВА
Олена Федорівна
Olena ANDROSOVA

Доктор економічних наук, професор, професор кафедри управління персоналом і маркетингу Запорізького національного університету

2024

Народилася 28 грудня 1959 р. в м. Дебальцеве Донецької області. Закінчила середню школу № 6 у м. Дебальцеве, 1978 року – ПТУ № 56 у м. Лисичанськ Луганської області з відзнакою, у 1983 р. – Дніпропетровський інженерно-будівельний інститут за спеціальністю «Будівництво».

О. Ф. Андросова розпочала свою трудову діяльність в МПТУ № 17 у 1983 році на посаді майстра виробничого навчання. У 1991 р. працювала в Запорізькому гідроенергетичному технікумі на посаді викладача з економіки другої категорії, у 1994 р. обіймала посаду економіста в приватній фірмі «Яна». У період з 1995 р. до 2003 р. працювала на посаді старшого викладача Запорізького державного технічного університету, у 1997 р. виконувала обов'язки завідувача кафедри фінанси і кредит. З 2003 р. по 2020 р. була обрана на посаду доцента фінансів, банківської справи та страхування в Запорізькому національному технічному університеті.

2020 р. перейшла на роботу професором кафедри фінансів, банківської справи та страхування Національного університету «Запорізька політехніка». З 2020 р. і донині працює професором кафедри управління персоналом і маркетингу Запорізького національного університету.

О. Ф. Андросова є автором 169 наукових та навчально-методичних праць за тематикою кафедри, зокрема, 151 наукових, з яких: 70 статей – у наукових фахових виданнях України, 2 статті – у періодичних виданнях, включених до наукометричної бази Web of Science, 4 статті – у періодичних виданнях, включених до наукометричної бази Scopus, 2 статті – у закордонних виданнях, 1 одноосібна монографія, 2 монографії у співавторстві, 22 розділи в колективних монографіях, 2 статті в колективних монографіях, з яких 1 – видана за кордоном, 2 навчальні посібники (1 – з грифом МОН України) та 18 навчально-методичного характеру. О. Ф. Андросова має інтелектуальну власність, авторське право на твір № 82792 – навчальний посібник «Банківські операції».

Протягом 2020–2022 рр. О. Ф. Андросова була членом Спеціалізованої вченої ради Д 17.051.08 Запорізького національного університету. Бере участь у підготовці та атестації науково-педагогічних кадрів, підготувала доктора філософії за спеціальністю 071 – економіка. О. Ф. Андросова є академіком ГО «Академія економічних наук України» за спеціальністю «Фінанси», академіком ГО «Національна академія наук вищої освіти України» по відділенню економіки, фінансів, менеджменту та бізнесу.

Олена Федорівна удостоєна таких нагород: Почесна грамота Запорізької обласної ради, Подяка Запорізької обласної державної адміністрації, медаль «Імені Святого Володимира» ГО «НАН ВО України».

Doctor of Economics, Professor of the Department of Human Resources and Marketing at Zaporizhzhia National University

ГОРЯЩЕНКО
Юлія Григорівна
Yuliia HORIASHCHENKO

Доктор економічних наук, професор, професор кафедри підприємництва та економіки підприємства Університету митної справи та фінансів

2024

Народилася 17 червня 1985 р. в м. Дніпропетровськ. У 2007 р. закінчила Дніпропетровську державну фінансову академію й отримала із відзнакою диплом магістра з фінансів.

У 2011 р. закінчила навчання в аспірантурі за спеціальністю 08.00.05 – розвиток продуктивних сил і регіональна економіка та у 2012 р. захистила кандидатську дисертацію на тему: «Інформаційне забезпечення соціально-економічного розвитку регіонів». У 2021 р. захистила докторську дисертацію за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності) на тему: «Теоретико-методологічне забезпечення інноваційного розвитку підприємств». У 2024 р. отримала вчене звання професора кафедри підприємництва та економіки підприємства.

Ю. Г. Горященко є заступником завідувача кафедри підприємництва та економіки підприємства Університету митної справи та фінансів, засновником ГО «Лабораторія наукових ініціатив», членом Вченої ради факультету економіки, бізнесу та міжнародних відносин, відповідальним виконавцем НДР за темами: «Теоретичні та практичні аспекти функціонування малого та середнього бізнесу промислового регіону» (2016-2018); «Маркетинг і організація малого та середнього бізнесу в умовах сталого розвитку» (2019-2021); «Соціально-економічний та інноваційний розвиток діяльності підприємств і підприємництва» (2022-2024); «Інноваційна, соціальна, антикризова трансформація і управління в торгівельній та підприємницькій діяльності» (2025-2027).

Член редакційної колегії наукових журналів: «Науковий погляд: економіка та управління», «International journal of knowledge transfer management studies», «Актуальні проблеми сталого розвитку».

Є членом докторської Спеціалізованої вченої ради Д 08.893.01 в Університеті митної справи та фінансів, експертом Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти за спеціальністю 076 – підприємництво та торгівля.

Ю. Г. Горященко є автором понад 300 наукових праць як в Україні, так і за кордоном – в Болгарії, Естонії, Латвії, Чехії, Польщі, Румунії, США, Італії, Франції, Німеччині (серед яких – 1 одноосібна та 15 колективних монографій, 2 авторські свідоцтва). У її доробку методичні розробки щодо удосконалення інформаційного забезпечення соціально-економічного розвитку регіонів з урахуванням особливостей соціально-економічного та соціокультурного потенціалу; автор профілю загроз та можливостей інноваційного розвитку підприємств. Бере активну участь у міжнародних наукових проєктах як дослідник в Естонії та Польщі.

Doctor of Economic Sciences, Professor, Associate Professor of the Department of Entrepreneurship and Business Economics of the University of Customs and Finance

ДЕМИДЕНКО
Андрій Петрович
Andrii DEMYDENKO

Професор, професор кафедри методики викладання української мови та літератури Українського державного університету імені М. Драгоманова, народний артист України, заслужений діяч мистецтв України

2024

Народився і виріс в селі Мартиновичах Поліського району на Київщині в родині селян Петра і Надії Демиденків. Закінчив з відзнакою Київський державний університет імені Т. Г. Шевченка, а перед цим – Київський національний університет будівництва і архітектури. Працював на відповідальних посадах у редакціях газет, видавництв, творчим директором міжнародного центру «Консалтинг Україна». З 1999 року – професор кафедри української літератури, нині — професор кафедри методики викладання української мови та літератури, керівник літературної студії Українського державного університету (УДУ) імені Михайла Драгоманова.

Автор всесвітньо відомих пісень «Українoчка» та «Звучи, рідна мово», яку українці світу називають національним мовним гімном. Шевченківський лавреат. Золотий письменник України. Академік, член Президії та Голова комісії з мистецтвознавства і культури ГО «НАН ВО України». Почесний академік НАМ України та НАПН України. Секретар Національної спілки письменників України. Заслужений професор УДУ імені Михайла Драгоманова. Відмінник освіти України.

Кавалер орденів «Князя Ярослава Мудрого» IV і V ст., «За заслуги» I, II, III ст., «Миколи Чудотворця», Почесних грамот Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України. Лавреат міжнародних літературних премій: ім. Джека Лондона (США); ім. Франца Кафки (Німеччина–Австрія–Чехія); ім. Франческо Петрарки (Італія); ім. Антуана Екзюпері (Франція); ім. Йоганна Гете (Німеччина); ім. Леонардо да Вінчі (Італія); ім. Роберта Бернса (Велика Британія).

Автор понад 180 наукових праць, присвячених національному фольклору та проблемам українознавства, багатьох науково-популярних статей, радіо- і телелітературних досліджень. Видав близько 15 самобутніх книг віршів, поем, новел та художнього перекладу, зокрема: «Свобода – моя група крові», «Вибухають кульбаби», «Український Богоголос», «Київський зошит», «З твого цвіту і грому», «Я – Київ! Я – серце Свободи», книгу перекладів «Пісні народів світу»...

На його метафоричні поезії створено понад 900 пісень, ціле гроно з яких має всенародну любов. Володар 9 авторитетних міжнародних літературно-мистецьких гран-прі. Один із засновників сучасної української естрадної пісні. Підготував і видав белетристичну спадщину Михайла Грушевського «Великий Українець». Науковий консультант та автор сценарію Всесвітнього фестивалю українського фольклору «Берегиня». Співупорядник і редактор «Історії України в народних думах і піснях». Редактор доповненого і перероблено відомого роману «Собор» О. Гончара.

Professor, Professor of the Department of Methods of Teaching Ukrainian Language and Literature of the Mykhailo Dragomanov Ukrainian State University, People's Artist of Ukraine, Honored Artist of Ukraine

КОСТИШИНА
Тетяна Адамівна
Tetiana KOSTYSHYNA

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри управління персоналом, економіки праці та економічної теорії Полтавського університету економіки і торгівлі

2024

Народилася 10 липня 1953 р. в Полтаві. У 1975 р. закінчила Полтавський кооперативний інститут за спеціальністю «Економіка торгівлі». З 1996 р. по 1998 р. навчалася в аспірантурі Інституту економіки НАН України.

1998 року захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук на тему: «Оплата праці на підприємствах торгівлі різних форм власності».

У Полтавському університеті економіки і торгівлі працює з 1992 р.: асистентом, старшим викладачем, доцентом кафедри економіки підприємства.

Протягом 2002-2008 рр. – декан факультету підвищення кваліфікації Міжгалузевого інституту підвищення кваліфікації та перепідготовки спеціалістів споживчої кооперації.

Т. А. Костишина є фундатором підготовки в університеті фахівців за напрямом – управління персоналом і економіка праці; з 2006 р. і донині обіймає посаду завідувача кафедри управління персоналом, економіки праці та економічної теорії.

2009 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук на тему: «Формування конкурентоспроможної оплати праці». У 2011 р. присвоєно вчене звання професора. У 2013–2015 рр. – декан факультету економіки і менеджменту денної форми навчання. З 2018 р. по 2022 р. – голова Спеціалізованої вченої ради К 44.877.03 за спеціальністю 08.00.07 – демографія, економіка праці, соціальна економіка і політика. Академік ГО «Академія економічних наук України».

Підготувала 12 кандидатів економічних наук та 2 докторів філософії. Т. А. Костишина організувала і провела 15 міжнародних науково-практичних конференцій, 10 з них – за кордоном.

Упродовж 2016–2024 рр. була тренером Програми підвищення кваліфікації працівників виконавчого комітету Полтавської міської ради «Кваліфікація 2030». У рамках діяльності Полтавської асоціації органів місцевого самоврядування проводить навчання та підвищення кваліфікації для посадових осіб органів місцевого самоврядування. Спільно з відділенням Національної служби посередництва і примирення в Полтавській області організовує та проводить круглі столи з питань розвитку соціально-трудових відносин та забезпечення зайнятості в умовах змін.

Т. А. Костишина має активну життєву позицію, є висококваліфікованим педагогом і науковцем, користується заслуженим авторитетом серед колег та студентів університету. 2022 р. створила та очолила ГО «Інститут якості трудового життя».

В умовах воєнного стану бере участь у волонтерській діяльності, створивши на базі Полтавського університету економіки і торгівлі «Пиріжковий батальйон».

Doctor of Economic Sciences, Professor, Head of the Department of Personnel Management, Labor Economics and Economic Theory of the Poltava University of Economics and Trade

НАДТОЧІЙ
Ірина Ігорівна
Iryna NADTOCHII

Доктор економічних наук, професор, заступник директора з навчально-методичної та наукової роботи Херсонського навчально-наукового інституту Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова

2024

Народилася в 1974 р. в м. Красилів Хмельницької області. У 2002 році закінчила з відзнакою Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова за спеціальністю «Економіка підприємства» та здобула ступінь магістра з економіки. У 2011 році захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності), а у 2021 році – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.05 – розвиток продуктивних сил і регіональна економіка.

Професійна кар'єра Ірини Надточій включає понад 22 роки наукової діяльності. Вона працює в Херсонському навчально-науковому інституті Національного університету кораблебудування, де пройшла шлях від асистента до професора, а також займала адміністративні посади.

Сферу наукових інтересів професора Ірини Надточій охоплюють інноваційні технології в освіті, управління електронним бізнесом, смарттехнології, економічні та екологічні аспекти безпеки соціальних систем, а також інформаційні, роботизовані та телекомунікаційні технології в економіці та суспільстві.

Дослідження Надточій Ірини зосереджені на конкурентоспроможності регіональних економічних систем, управлінні стійким розвитком, безпекою транспортної системи Європейського Союзу та екологічною безпекою територій. Серед наукових розробок, у яких брала участь Ірина Надточій, є проєкти, спрямовані на оцінку та розвиток безпілотних надводних суден для екологічного моніторингу водних акваторій, моделювання інноваційних систем управління та стратегічне планування розвитку держави.

Ірина Надточій є членом Вченої ради Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова. Приділяє велику увагу підготовці науково-педагогічних кадрів, зростанню їх професійного рівня, заохочує та стимулює їх творчу ініціативу.

І. І. Надточій є автором понад ста друкованих праць, серед яких: 10 монографії (6 – у закордонному видавництві), наукові статті у фахових вітчизняних виданнях та виданнях, які входять до наукометричних баз, зокрема, в Scopus та Web of Science, 33 авторських свідоцтва, навчально-методичні видання.

За сумлінну працю, особистий внесок у розвиток української суднобудівної освіти та науки, справу підготовки висококваліфікованих фахівців Ірина Ігорівна Надточій нагороджена Почесною грамотою МОН України, Грамотами Херсонської обласної державної адміністрації, Південного наукового центру МОН України.

Doctor of Economic Sciences, Professor, Deputy Director for Educational, Methodological and Scientific Work of the Kherson Educational-Scientific Institute of Admiral Makarov National University of Shipbuilding

РУСНАК
Алла Валентинівна
Alla RUSNAK

Доктор економічних наук, професор, виконувач обов'язків завідувача кафедри економіки Херсонського навчально-наукового інституту Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова

2024

Народилася в 1982 р. в місті Миколаєві. У 2003 р. з відзнакою закінчила Херсонський державний аграрний університет за спеціальністю «Облік і аудит» та здобула кваліфікацію «Економіст з бухгалтерського обліку».

У 2003-2006 рр. навчалася в аспірантурі Херсонського державного аграрного університету та захистила кандидатську дисертацію на тему: «Соціально-економічні проблеми та перспективи використання трудового потенціалу сільської місцевості регіону». У 2011-2014 рр. навчалася в докторантурі Херсонського державного аграрного університету, а в 2015 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук на тему: «Стратегічні напрями сталого розвитку сільських територій регіонів України: теорія, методологія, практика».

З 2003 р. по 2018 р. працювала на викладацькій роботі в Херсонському державному аграрному університеті. З 2007 р. по 2015 р. обіймала посаду доцента кафедри обліку і аудиту та фінансів Державного вищого навчального закладу «Херсонський державний аграрний університет». Вчене звання доцента отримала у 2009 році. З 2015 р. по 2016 р. працювала доцентом кафедри економіки підприємства цього ж університету; у 2016 р. – професором, а з 2016 р. по 2017 р. очолювала цю кафедру.

З 2018 р. по 2023 р. затверджена на посаді професора кафедри економіки Херсонського навчально-наукового інституту Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова, а з листопада 2023 р. і до сьогодні працює виконувачем обов'язків завідувача цієї кафедри. У 2019 році отримала вчене звання професора. Основні навчальні дисципліни: економіка та організація інноваційної діяльності, регіональна економіка, стратегія підприємства, інноваційне підприємництво, стратегічне управління підприємством. Сфера наукових інтересів професора А. Руснак: теоретико-методологічні та практичні засади формування ефективної інноваційної системи на мікро-, макрорівні; стратегічні напрями сталого розвитку територій; система економічних інтересів суб'єктів підприємництва.

А. В. Руснак опублікувала понад 240 наукових праць як в Україні, так і за кордоном. Серед них найбільш цитованою є стаття «Сутність брендингу та його роль у забезпеченні конкурентоспроможності підприємства», написана у співавторстві з В. В. Гриценюк та І. І. Надточій.

Член редакційних колегій наукових фахових видань України.

А. В. Руснак нагороджена Почесними грамотами Департаменту агропромислового розвитку та Управління освіти і науки Херсонської обласної держаної адміністрації та іншими грамотами й подяками.

Doctor of Economic Sciences, Professor, Acting Head of the Department of Economics of the Kherson Educational-Scientific Institute of Admiral Makarov National University of Shipbuilding

ЗІЛЬБЕРБЛАТ
Геннадій Михайлович
Hennadii ZILBERBLAT

Генеральний директор КНП КОР «Обласне психіатрично-наркологічне об'єднання», заслужений лікар України, член-кореспондент ГО «Національна академія наук вищої освіти України»

2025

Життєва позиція Геннадія Михайловича Зільберблата максимально налаштована на успіх і порядність: «Не зупинятися! Бути у пошуку! Прагнути кращого! З гордістю дивитися на минуле і з натхненням – у майбутнє!».

Геннадій Михайлович Зільберблат народився 8 серпня 1945 р. в селі Калінінське Киргизької республіки у сім'ї військового лікаря. У 1969 р. закінчив лікувальний факультет Вітебського державного медичного інституту, здобув спеціальність лікаря – «Лікувальна справа», був направлений до Брестської обласної психіатричної лікарні, де з 1 серпня 1969 по 1 липня 1970 р. проходив інтернатуру з психіатрії під керівництвом професора М. О. Чалісова, працюючи ординатором, а з 1970 р. по 1976 р. - завідувачем психіатричного відділення.

З 1976 р. обіймав посаду лікаря-ординатора Київської обласної психіатричної лікарні № 1. У 1977 р. був переведений на посаду завідувача наркологічного відділення. З 1981 р. – головний позаштатний фахівець з наркології Київської області.

Є одним із засновників та організаторів Київського обласного наркологічного диспансеру, який очолив у 1986 р. З 1986 р. по 1991 р. був позаштатним викладачем на кафедрі психіатрії Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика.

У 1998 році став ініціатором створення першого в Україні психіатрично-наркологічного медичного об'єднання на 1 175 ліжок та призначений генеральним директором КЗ КОР «Обласне психіатрично-наркологічне медичне об'єднання» (ОПНМО). Така посада була першою в Україні серед психіатричних та наркологічних закладів. За зразком цього медоб'єднання протягом 25 років у всіх областях України створювались подібні лікувальні заклади. Особливо – в останні 4–5 років.

З 1998 р. призначений головним позаштатним спеціалістом з психіатрії Київської області. З 2000 р. ОПНМО постійно отримує сертифікат вищої категорії, підтверджуючи свій високий рівень лікувально-профілактичних досягнень.

Професійно Г. М. Зільберблат націлений на поєднання науки і практики. У закладі проводиться наукова робота, апробація лікувальних засобів, багатоцентрові випробування нових психотропних ліків.

КНП КОР «ОПНМО» є центром підготовки психіатрично-наркологічних кадрів області, базою інтернатури, співпрацює з українським Науково-дослідним інститутом соціальної і судової психіатрії та наркології, Національним медичним університетом ім. О. О. Богомольця, Українським державним університетом імені Михайла Драгоманова, Київським національним університетом імені Тараса Шевченка, Приватним вищим навчальним закладом

General Director of the Regional Psychiatric and Narcological Association, Honored Doctor of Ukraine, Corresponding member of the PO "National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine"

«Київський медичний університет», Приватним закладом вищої освіти «Міжнародний європейський університет».

Широке залучення позабюджетних коштів в об'єднанні, впровадження страхової медицини дозволило проводити якісні ремонти у відділеннях і службових приміщеннях, що позитивно впливає на умови праці співробітників і перебування хворих у стаціонарі, на розвиток сучасних методів обстеження й лікування пацієнтів, покращення їх харчування, створення комфортних умов перебування в стаціонарі, підтримку працівників медичного об'єднання.

Геннадій Михайлович закінчив «Міжнародний європейський університет» та здобув кваліфікацію «Магістр менеджменту і бізнес-адміністрування».

Має вищі кваліфікаційні категорії: «Психіатрія», «Наркологія», «Організація і управління охороною здоров'я».

З 2005 року – член правління Української федерації роботодавців охорони здоров'я, а з 2019 року – перший заступник голови федерації.

Член Президії правління ГО «Асоціація неврологів, психіатрів та наркологів України». Член правління ГО «Асоціація психіатрів України». Член правління ГО «Всеукраїнська наркологічна асоціація». У 2016 році обраний членом-кореспондентом ГО «Міжнародна академія освіти і науки». З 2020 року – віцепрезидент ГО «МАОН».

Активно займається питаннями організації лікування учасників АТО, військових та ветеранів. Брав участь у конференціях і робочих групах з приводу цих важливих питань. Запропонував схему етапності й диференційного підходу в лікуванні ПТСР.

Учасник багатьох конгресів, з'їздів, конференцій, круглих столів, автор і співавтор більше ніж 100 наукових друкованих робіт, серед них – монографії та винаходи.

Геннадій Михайлович займає активну соціальну позицію, психіатрична спільнота ставиться до нього з великою повагою.

Неодноразово нагороджувався Почесними грамотами МОЗ України; багаторазово Грамотами Київської обласної ради, Київської обласної державної адміністрації, Федерацією роботодавців України, Товариства неврологів, психіатрів та наркологів України; грамотами, подяками та медалями інших міністерств і відомств.

У 1987 році нагороджений нагрудним знаком МОЗ України «Відмінник охорони здоров'я». У 1997 р. Г. М. Зільберблату присвоєно звання «Заслужений лікар України».

За свою професійну діяльність нагороджений медалями: «Народного лікаря СРСР ім. О. Р. Довженка», «М. Міля», «Імені О. О. Богомольця».

Національний рейтинговий конкурс «Краще підприємство України» за забезпечення динамічного розвитку визнав медичне об'єднання «Кращим підприємством України–2009» в галузі медицини й охорони здоров'я. Керівник медоб'єднання Геннадій Зільберблат отримав відзнаку «Богиня перемоги «Ніка»» та нагрудний знак «Кращий керівник року» за особистий внесок у розвиток вітчизняної охорони здоров'я та ефективне управління підприємством.

У 2010 році медоб'єднання отримало Диплом Всеукраїнського проєкту «Флагман сучасної медицини» за значний вклад у розвиток охорони здоров'я України.

Найголовніше – в усіх добрих справах і починаннях ініціатором та натхненником виступає керівник медичного об'єднання Геннадій Михайлович Зільберблат – лідер великого колективу медичних працівників, відзначений у 2011 році призом «Лаври слави» у рейтинговому конкурсі «Краще підприємство України».

У 2012 році представлений серед еліти України: в книгах «Національні лідери України» і в 2013 р. – «Почесні імена України - еліта держави».

У 2014 році нагороджений Подякою та медаллю Комітету з питань охорони здоров'я Верховної Ради України, представлений в книзі «Еліта медицини України». У 2016 році нагороджений почесним знаком Федерації професійних спілок України «За розвиток соціального партнерства».

У травні 2018 року занесений до енциклопедичного видання «Золотий фонд нації. Україна. Європа. Світ»

З першого дня гострої фази війни (лютий 2022 р.) Геннадій Михайлович на своєму робочому місці. Згуртував навколо себе колег, однодумців, організував допомогу пацієнтам, котрі залишились без родичів, ліків та їжі. Лікувальний заклад, в якому було 505 ліжок, додатково прийняв 150 пацієнтів з евакуйованих психіатричних лікарень Харківщини.

У 2024 році нагороджений Подякою Українського фонду миру.

У вересні 2024 року удостоєний відзнаки Київської обласної ради «Нагрудний знак "За заслуги перед Київщиною"».

КНИШ
Інна Василівна

Inna KNYSH

Доктор філософських наук, професор, професор кафедри педагогіки та психології управління соціальними системами імені акад. І. А. Зязюна НТУ «Харківський політехнічний інститут»

2025

Народилася в 1971 році. У 1991 р. з відзнакою закінчила Сумське медичне училище. Працювала у Сумській клінічній лікарні медичною сестрою. З 1998 р. по 2003 р. навчалась на історичному факультеті Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка (СумДПУ ім. А. С. Макаренка) за спеціальністю «Педагогіка і методика середньої освіти. Історія, практична психологія» та здобула кваліфікацію вчителя історії, практичного психолога у закладах освіти.

Протягом 2003–2007 рр. навчалася в аспірантурі СумДПУ ім. А. С. Макаренка за спеціальністю 09.00.10 – філософія освіти.

Викладацьку діяльність розпочала з 2004 р.: спочатку викладачем у СФ Університету «Україна», потім старшим викладачем, доцентом СГІ ВНЗ ВМУРОЛ «Україна» та Сумського аграрного університету.

Кандидатську дисертацію захистила у 2008 р. на тему: «Екологічне знання в сучасному освітньому дискурсі» в Інституті вищої освіти АПН України, м. Київ, за спеціальністю 09.00.10 – філософія освіти та здобула науковий ступінь кандидата філософських наук. У 2012 р. отримала звання доцента кафедри філософії та соціології.

З 2017 по 2019 рр. навчалася у докторантурі НПУ ім. М. П. Драгоманова за спеціальністю 033 – філософія. У 2020 р. захистила докторську дисертацію на тему: «Номадизм у соціальних та дискурсивних практиках: історія та сучасна актуалізація» в НПУ ім. М. П. Драгоманова, в Київському університеті імені Бориса Грінченка – за спеціальністю 09.00.03 – соціальна філософія та філософія історії та здобула науковий ступінь доктора філософських наук.

З 2022 р. працювала старшим викладачем, з 2023 р. – професор кафедри соціально-гуманітарних дисциплін та іноземних мов ВНЗ «Національна академія управління» (ВНЗ «НАУ»), м. Київ, а з 2024 р. – і професор кафедри педагогіки та психології управління соціальними системами імені акад. І. А. Зязюна НТУ «ХПІ», м. Харків.

Активно займається науково-дослідною роботою фундаментального та прикладного характеру. Її наукові праці опубліковані у 35 країнах світу. Є автором більш ніж 200 наукових публікацій, з них: 8 монографій (3 одноосібні та 5 колективних), 11 статей, опублікованих у Scopus та Web of Science; більш ніж 50 статей у рецензованих фахових виданнях; 21 праця навчально-методичного характеру, інші – матеріали конференцій, опубліковані у вітчизняних і міжнародних виданнях.

З 2025 р. – член Української асоціації організаційних психологів та психологів праці.

Номінант на Премію імені Марії Злотіної за найкращу методолого-методичну публікацію з викладання сучасної філософії 2021 року.

Doctor of Philosophical Sciences, Professor, Professor of the Department of Pedagogy and Psychology of Social Systems Management named after Academician I. A. Zyazyun NTU "Kharkiv Polytechnic Institute"

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

АППУ – ГО «Асоціація психотерапевтів і психоаналітиків України»;
АСЖУ – ГО «Асоціація спортивних журналістів України»;
БПР - Безперервний професійний розвиток;
ВАК – Вища атестаційна комісія;
ВГО «АН ВО України» - Всеукраїнська громадська організація «Академія наук вищої освіти України»;
ВГО УФХ - Всеукраїнська громадська організація «Українська федерація хортингу»;
ВГОІ «Союз Чорнобиль України» - Всеукраїнська громадська організація інвалідів «Союз Чорнобиль України»;
ВДНГ – Виставка досягнень народного господарства;
ВДПУ ім. Михайла Коцюбинського - Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського;
ВМУРОЛ «Україна» - Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»;
ВНЗ – Вищий навчальний заклад;
ВНМУ ім. М. І. Пирогова - Вінницький національний медичний університет імені М. І. Пирогова;
ВНУ ім. Лесі Українки – Волинський національний університет імені Лесі Українки;
ВООЗ – Всесвітня організація охорони здоров'я;
ГЕР – Галузеві експертні ради;
ГМО - Генетично модифіковані організми;
ГО – Громадська організація;
ГО «МАОН» - Громадська організація «Міжнародна академія освіти і науки»;
ГО «НАН ВО України» - Громадська організація «Національна академія наук вищої освіти України»;
ДАК - Державна акредитаційна комісія;
ДВНЗ – Державний вищий навчальний заклад;
ДДІ ФіС - Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту;
ДДПУ ім. Івана Франка - Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка;
ДДУ – Дніпропетровський державний університет;
ДЕК – Державна екзаменаційна комісія;
ДЗ «ЗМАПО МОЗ України» - Державний заклад «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров`я України»;
ДНП – Державне некомерційне підприємство;
ДНУ ім. Олеся Гончара – Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара;
ДНУ ім. Василя Стуса – Донецький національний університет імені Василя Стуса;
ДОЗ – Департамент охорони здоров'я;
ДонДМІ (ДонДМУ) ім. Горького - Донецький державний медичний інститут (університет) імені М. Горького;
ДонНУЕТ ім. Михайла Туган-Барановського - Донецький національний університет економіки та торгівлі імені Михайла Туган-Барановського;
ДП «УкрНДНЦ» - Державне підприємство «Український науково-дослідний і навчальний центр проблем стандартизації, сертифікації та якості»;
ДТСААФ - Добровільне товариство сприяння армії авіації та флоту;
ДУ «ННЦРМГО НАМН України» – Державна установа «Національний науковий центр радіаційної медицини, гематології та онкології НАМН України»;
ДУ - Державна установа;
ЄУФІМБ - Європейський університет фінансів, інформаційних систем, менеджменту і бізнесу;
ЗВО – Заклади вищої освіти;
ЗДІУЛ - Запорізький державний інститут вдосконалення лікарів;
ЗМІ – Засоби масової інформації;
ЗНУ - Запорізький національний університет;
ЗПСМ - Загальна практика - сімейна медицина;
ЗСУ – Збройні Сили України;
КВЗКУ - Київське вище загальновійськове командне училище;
КНП КОР «ОПНМО» - Комунальне некомерційне підприємство Київської обласної ради «Обласне психіатрично-наркологічне медичне об'єднання»;
КНТ – Комунальне некомерційне товариство;
КНТЕУ – Київський національний торговельно-економічний університет;
КНУ ім. Тараса Шевченка – Київський національний університет імені Тараса Шевченка;
КНУКіМ - Київський національний університет культури і мистецтв;
КОГПА ім. Тараса Шевченка - Кременецька обласна гуманітарно-педагогічна академія імені Тараса Шевченка;
КОДА – Київська обласна державна адміністрація;
КПІ - Київський політехнічний інститут;
КСУ ім. Бориса Грінченка - Київський столичний університет імені Бориса Грінченка;
ЛДУФК ім. І. Боберського - Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського;
ЛНМУ ім. Данила Галицького – Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького;
ЛШМД – Лікарня швидкої медичної допомоги;
ЛьвДУВС - Львівський державний університет внутрішніх справ;
МАУП - Міжрегіональна Академія управління персоналом;
МБО – Міжнародна благодійна організація;
МНАУ – Миколаївський національний аграрний університет;
МО України – Міністерство оборони України;
МОН України – Міністерство освіти і науки України;
МПТУ – Міське професійно-технічне училище;
МТГ – Міська територіальна громада;

НААН України - Національна академія аграрних наук України;
НАВС – Національна академія внутрішніх справ;
НАЗЯВО - Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти;
НАМ України – Національна академія мистецтв України;
НАМН України – Національна академія медичних наук України;
НАН України – Національна академія наук України;
НАПН України - Національна академія педагогічних наук України;
НАПрН України – Національна академія правових наук України;
НАУ – Національний авіаційний університет;
НДІ – Науково-дослідний інститут;
НДР – Науково-дослідна робота;
НЕП – Нова економічна політика;
НМАПО ім. П. Л. Шупика – Національна медична академія післядипломної освіти імені П. Л. Шупика;
НМК – Науково-методична комісія;
НМР - Науково-методична рада;
НМУ ім. О. О. Богомольця – Національний медичний університет імені О. О. Богомольця;
ННІЖ КНУ ім. Тараса Шевченка - Навчально-науковий інститут журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка;
НПУ ім. М. П. Драгоманова – Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова;
НСЖУ - Національна спілка журналістів України;
НСЗУ – Національна служба здоров'я України;
НСПУ - Національна спілка письменників України;
НТУ «ХПІ» – Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»
НТУ- Національний технічний університет;
НТУУ «КПІ імені Ігоря Сікорського» - Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»;
НТШ – Наукове товариство імені Шевченка;
НУБіП України – Національний університет біоресурсів і природокористування України;
НУОЗ України ім. П. Л. Шупика – Національний університет охорони здоров»я України імені П. Л. Шупика;
НУХТ – Національний університет харчових технологій;
НФаУ - Національний фармацевтичний університет;
ОВА – Обласна військова адміністрація;
ОДМУ (ОНМУ) – Одеський державний (національний) медичний університет;
ОНП - Освітньо-наукова програма;
ООП - Особливі освітні проблеми
ООПЛ - Одеська обласна психіатрична лікарня;
ОПП - Освітньо-професійна програма;
ПВНЗ - Приватний вищий навчальний заклад;
ПМД - Первинна медична допомога;
ПНПУ ім. В. Г. Короленка – Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка;
ПРАТ ВНЗ «НАУ» - Приватне акціонерне товариство «Вищий навчальний заклад "Національна академія управління"»;
ПТСР - Посттравматичний стресовий розлад;
РДГУ - Рівненський державний гуманітарний університет;
РКТ – Ракетно-космічна техніка;
РМУ – Рада молодих учених;
РСЮН - Республіканська станція юних натуралістів;
СБУ – Служба безпеки України;
СВР – Спеціалізована вчена рада;
СГІ – Студентський громадський інститут;
СДПУ ім. А. С. Макаренка – Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка;
СНУ ім. В. Даля - Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля;
СумДПУ ім. А. С. Макаренка – Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка;
ТНЕУ – Тернопільський національний економічний університет;
ТНТУ ім. Івана Пулюя - Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя;
ТНУ ім. В. І. Вернадського - Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського;
ТРО – Телерадіоорганізація;
УВС - Управління внутрішніх справ;
УДУ ім. Михайла Драгоманова – Український державний університет імені Михайла Драгоманова;
УДУХТ – Український державний університет харчових технологій;
УЗПІ – Український заочний політехнічний інститут;
УКФ – Український культурний фонд;
УМСА – Українська медична стоматологічна академія;
УНДІ ССПН МОЗ України - Український науково-дослідний інститут соціальної і судової психіатрії та наркології МОЗ України;
УПЦ КП – Українська православна церква Київського патріархату;
ФПДО – Факультет післядипломної освіти;
ФРН – Федеративна Республіка Німеччина;
ФУЛ – Факультет удосконалення лікарів;
ХДМУ (ХНМУ) – Харківський державний (національний) медичний університет;
ХНТУ – Херсонський національний технічний університет;
ХНУМГ ім. О.М. Бекетова - Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова;
ЧАЕС – Чорнобильська атомна електростанція;
ЧДТУ - Черкаський державний технологічний університет;
ЧНУ ім. Богдана Хмельницького – Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького;
ЧПК – Числове програмне керування;
1-й ММІ ім. І. М. Сєченова – Перший Московський медичний інститут ім. І. М. Сєченова

АБЕТКОВИЙ ПОКАЖЧИК

Абаді М. *13*
Абдряхімов Р. А. *164*
Абдряхімова Ц. Б. *23; 95*
Абрамов В. В. *15; 16*
Александров Є. Є. *14; 16; 18*
Андон'єва Н. М. *113*
Андрейцев В. І. *10; 20*
Андросова О. Ф. *165*
Андрушків Б. М. *23; 24; 25; 31; 33; 36; 50*
Андрущенко В. П. 6; *14; 19; 20; 32*
Асєєва Ю. О. *142*
Бабієнко В. В. *24; 36; 78*
Бабікова О. С. *128*
Бабінець Л. *28*
Балинська О. М. *114; 115*
Баль-Прилипко Л. В. *24; 35; 36; 116; 117*
Банковська Н. *13*
Баранівський В. Ф. *16; 20; 23; 51*
Барінова М. Е. *24; 28; 30; 36; 97*
Барна О. М. *129; 130*
Басай В. Д. *14*
Бикова О. В. *14*
Біланюк О. *13*
Біляєва О. О. *13; 15; 17; 24; 25; 27; 35; 36; 37; 52*
Бітаєв В. А. *15*
Блажейовський Є. *13*
Бляндур О. *13*
Боброва В. І. *19*
Бобровник С. В. *23; 24; 30; 36; 38; 53*
Боднар П. М. *16*
Божидарник В. В. *19*
Бойко В. В. *69; 70*
Болотських О. С. *15; 20*
Большаков В. І. *16*
Бондар Ю. В. *28; 36; 65*
Боровий В. О. *10*
Бредіхін О. В. *19*
Бучакчийська Н. М. *155*
Ванденплас П. *13*
Ванханен В. Д. *10*
Васильєва Г. *30*
Вельчинська О. *36; 38*
Вербицький В. В. *24; 25; 35; 36; 38; 85*
Вернидуб Р. М. *32*
Винокур І. С. *20*
Вірна Ж. П. *24; 79*
Влох І. П. *14; 16; 19*
Внуков Ю. М. *14*
Волдріх В. 13;
Воробей П. А. *23; 24; 25; 30; 35; 36; 59*
Гавдзік А. *13*
Галунько В. В. *23*
Гиль М. І. 7*1*
Гирін В. М. *19*
Гічун В. С. *24; 35; 36; 37; 91*
Глуховський П. В. *31; 106*
Говоров П. П. *10; 16; 17; 18; 19; 22; 24; 31; 35; 36; 41; 42*
Год Б. В. *29*
Головчук А. Г. *16*
Гончар О. І. *98; 99*
Горбатюк Д. Л. *10*
Горбачук І. Т. *10; 14; 15; 17; 24; 32*
Горященко Ю. Г. *166*
Готтлер Г. *13*
Грабовецький В. В. *20*
Грабович Р.Д. *19*
Грабченко А. Л. *14*
Грибан Г. П. *86*
Гриневич Є. Г. *24; 25; 36*
Грицаєнко З. М. *10; 13; 17; 19; 24*
Грицаєнко А. О. *19*
Грищак В. З. *10; 15; 24*
Грінченко В. Ф. *19*
Губинського В. П. *20*
Гудзь В. *17*
Гурей І. В. *96*
Гурин В. А. *10*
Гусарєв С. Д. *32*
Давидова І. О. *156; 157*
Далека В. Д. *19*
Даценко І. І. *19*
Дейнега І. І. *10; 14; 17; 24; 25; 30; 35; 38; 56*
Демидась Г. І. *38*
Демиденко А. П. *167*
Динчев К. *13*
Дідич Т. О. *23*
Діхтієвський П. В. *55*
Дмитрієв А. І. *23; 24*
Доан С. І. *24*
Довжук І. В. *92*
Драпушко Р. Г. *32*
Дробот О. В. *100*
Дубина А. К. *11*
Дубина І. І. *11*
Дубина М. І. *10; 11; 13; 14; 16; 18; 19; 21; 22*
Дубина М. М. *19*
Дудар Т. Г. *10; 14*
Дудченко М. О. *15*
Євтушенко С. К. *10*
Жамардій В. О. *143*
Жежеленко І. В. *19*
Жеребко В. М. *10; 17*
Жукова Л. П. *24*
Завальнюк О. М. *10; 14*
Заворотко М. *13*
Загнітко А. П. *20*

Загорулько О. К. *15*
Заремба Є. Х. *15; 16*
Захаров М. В. *10*
Збанацька О. М. *107*
Звєряков М. І. *10*
Зелений В. І. *66*
Зеленська О. П. *24*
Зеленько А. С. *10*
Зільберблат Г. М. *171; 172*
Зіменковський Б. С. *20; 24*
Зінченко О. І. *10; 20*
Зінь Е. А. *10; 11; 17; 20*
Зозуля А. І. *19*
Зозуля І. С. *10; 13; 15; 17; 19; 20; 22; 23; 24; 25; 36; 44*
Зубов В. О. *28; 118; 119; 120; 121; 122*
Зубок М. І. *17; 19*
Зябліцев С. В. *22; 24; 25; 31; 32; 33; 36; 38; 60*
Івашкевич Е. З. *131*
Івнєв Б. Б. *36; 38*
Ілларіонов Р. *14*
Ільницький І. Г. *10; 14; 17*
Ісаєнко С. *16*
Калачнюк Л. Г. *80*
Калібабчук В. О. *14*
Кароль І. В. *132*
Карпенко В. П. *19*
Карпенко Ю. О. *15; 20*
Карповський В. *36; 38; 72*
Кириченко Н. Я. *19*
Кір'якулов Г. С. *15*
Кіслов Д. В. *108; 109*
Клапчук С. М. *10*
Книш І. В. *173*
Коваленко С. І. *93*
Ковальчук І. П. *23*
Когут П. М. *19*
Кожина Г. М. *24; 30; 36; 37*
Колодій А. М. *14*
Коляденко В. Г. *16*
Комендар В. І. *15*
Кононенко П. *17*
Корець М. *32*
Корольова Н. А. *19*
Корольчук В. *32*
Коршак Є. В. *16*
Косенко С. *19*
Костишина Т. А. *168*
Костовецький О. В. *19*
Кошовий О. М. *136*
Кравець С. В. *15*
Кравців Р. Й. *10*
Краснобаєв В. А. *19*
Кредісов А. *18*
Крефт І. *13*
Криськов А. А. *158*
Круль П. Ф. *67*
Крупський І. В. *28*
Кузава І. Б. *144*
Кузнєцов Ю. М. *15; 16; 20; 22; 24; 25; 35; 36; 38; 46*
Кузніченко С. О. *133*
Кузьмичов В. С. *14*
Кулікова Л. Б. *24*
Кур'якулов Г. С. *15*
Курило В. І. *14; 22; 23; 24*
Кусько К. *18*
Кухтенко О. С. *137; 138*
Куцова В. З. *10; 16*
Кучин С. П. *159*
Лазуренко В. М. *28; 75*
Лаповець Л. Є. *76*
Леонтюк І. Б. *19*
Лизанчук В. В. *18; 28; 47; 48*
Лисенко В. *18*
Литвин В. П. *13; 20*
Лихолат В. І. *36; 145*
Ліврат Ф. *13*
Лісовий В. М. *14; 22*
Лобода Д. О. *29*
Лупальцов В. І. *15*
Любіцева О. О. *62*
Ляхоцький В. П. *17; 24; 33; 36*
Маркова М. В. *24; 25; 35; 36; 37*
Мартинов В. Л. *16; 23; 24; 35; 36; 38*
Марцин В. *17*
Маслюк Г. *22*
Масляк П. О. *10; 17*
Матасар І. Т. *33; 35; 139*
Мельник О. П. *16; 22; 23; 35; 36; 38*
Мирося В. *18*
Михайленко В. Є. *14; 17; 19*
Михайлин І. Л. *19*
Михайлов Б. В. *24*
Михальчук Н. О. *24; 33; 35; 101*
Мірошниченко С. І. *24; 36; 38*
Міхільов О. Д. *16; 20*
Мойсеєнко В. О. *20; 23; 24; 30; 31; 32; 33; 35; 36; 81; 82*
Мольпуа Ж. *13*
Мороз П. І. *19*
Мосенкіс Ю. Л. *17; 22; 23; 24; 31; 36; 37*
Москаленко В. Ф. *19*
Мощич П. *17; 20*
Надольний І. Ф. *16*
Надточій І. І. *169*
Нетлюх А. М. *110*
Нечипорук В. В. *14*
Никула Т. Д. *16; 20*
Ніколайчук В. І. *15; 18; 19*
Новіч Р. *14*
Ночніченко І. В. *134; 135*
Омельчук О. М. *87*
Омельянчик Л. О. *24; 36; 38*
Онищенко О. Г. *10*
Опальчук А. С. *13; 20*
Опанасенко В. Ф. *24; 36*
Опря Є. В. *146*
Осуховська О. С. *23; 24; 30; 35; 36; 83*

Паєнок О. С. *16; 35; 36; 123*
Панас Р. М. *19*
Паращук Ю. С. *15*
Пасічник І. Д. *14*
Паска М. З. *88; 89*
Пилипчук О. Я. *10; 24; 36*
Піддубний О. Ю. *23*
Пінчук І. Я. *22; 24*
Пішак В. П. *10*
Погребенник В. Ф. *24; 31; 32; 36*
Поліщук В. М. *10; 18*
Положенець В. М. *10; 14; 17; 24*
Полшкова С. Г. *24*
Поляков В. П. *19*
Поляков М. В. *14; 24*
Попов В. М. *10; 16; 17; 19*
Попов Р. *14*
Прадід Ю. Ф. *10*
Просвєтов Ю. В. *111*
Проценко Т. В. *24*
Процюк Р. Г. *10; 13; 14; 15; 16; 17; 19; 22; 24; 30; 31; 32; 33; 35; 36; 45*
Пузік С. О. *24; 35; 36*
Раєвський К. *17; 18*
Рахманов В. М. *54*
Рева-Лєвшакова Л. В. *16; 36; 37*
Рільницький І. О. *19*
Роговський І. Л. *140*
Рубинський О. Ю. *15*
Руденко Ю. Д. *18*
Рудик С. К. *10; 13; 17; 19; 20; 22; 24; 43*
Рудюк Д. *24*
Руснак А. В. *170*
Савенко Д. М. *16; 147; 148; 149; 150*
Савченко А .В. *24*
Савчин М. В. *160*
Савчук В. С. *11; 24; 49*
Святійший Філарет *6; 17; 22; 24; 36*
Сербин Р. *32*
Сергійчук В. І. *20*
Сивий М. Я. *124*
Сирова Г. О. *125; 126*
Сиромятников В. *17*
Сіпітий В. І. *14; 15*
Слободянин М. С. *14*
Слюсаренко А. Г. *20*
Сминтина В. А. *23; 24; 36*
Сминтина О. В. *16; 36*
Спиридонова І. М. *15*
Степовик Д. В. *16; 22; 24*
Табачніков С. І. *4; 10; 11; 13; 17; 18; 22; 23; 25; 27; 31; 32; 33; 35; 36; 38*
Таран О. А. *151*
Тарасенко Г. С. *94*
Телегін Д. Я. *20*
Тимошенко В. І. *23; 32; 77*
Тиршу М. *14*
Тишко Ф. *17*
Тищенко В. О. *161; 162*
Тіман М. П. *17; 18*
Ткаченко В. І. *102; 103*
Ткаченко Р. О. *19*
Товалович Т. В. *30*
Толок Г. А. *36; 152*
Томенко М. В. *20*
Торбін Г. *32*
Тоцький В. М. *15*
Тронько М. *33*
У Лу Джун *20*
Удалов В. Л. *11*
Ушкаренко В. О. *10*
Фількештейн В. *18*
Фурман О. І. *16; 19*
Ханжи В. Б. *163*
Харченко Є. М. *24; 63*
Хіміч С. Д. *127*
Хомич В. Т. *17*
Хорват М. *13*
Циганенко А. Я. *15*
Чайка Г. В. *84*
Чепіль М. М. *73; 74*
Чепкий Л. П. *19*
Чепурда Л. М. *153; 154*
Череп А. В. *23; 24; 25; 31; 35; 36; 38; 64*
Череп О. Г. *36; 112*
Чернєй В. В. *32*
Черній А. І. *20*
Чернявський С. С. *32*
Чорний В. С. *24; 33; 38*
Шакун В. І. *10; 13; 16; 17; 18; 24; 25; 32; 36; 57*
Шамрай В. О. *14*
Шапринський В. О. *104*
Шаринська О. *18*
Шатров Р. В. *23; 24; 90*
Шевчук І. Б. *31; 36; 141*
Шевчук С. В. *17; 24; 25; 31; 32; 36; 37; 58*
Шекера О. Г. *35; 105*
Шемавньов В. *І. 10; 14*
Шкарупа В. К. *14*
Шкіль М. І. *20*
Шнирков О. І. *14*
Шостак А. В. *23; 24; 31; 36; 68*
Шпак В. І. *22; 24; 25; 25; 29; 31; 35; 36; 37; 61*
Шульжук К. Ф. *14; 17*
Шут М. І. *10; 15*
Щебанін В. С. *15*
Щуліпенко І. М. *16*
Юрій М. Ф. *19*
Ямчук П. *33*
Ярмиш Ю. Ф. *17*

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА ПРЕЗИДЕНТА ГО «НАН ВО УКРАЇНИ»
Станіслава Табачнікова 3

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО *Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета* 5

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО *Віктора Андрущенка* 6

З ІСТОРІЇ ГО «НАН ВО УКРАЇНИ»
Станіслав Табачніков 7

АКАДЕМІКИ ГО «НАН ВО УКРАЇНИ» – ГОРДІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ 39

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ 174

АБЕТКОВИЙ ПОКАЖЧИК 176

Наукове видання

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК
ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ» – 2025

Укладання:
Віктор ШПАК

Редактор: *Антоніна ДОБРОВОЛЬСЬКА*
Виготовлення оригінал-макета: *Лілія РЕБРИК*

Формат 60х90/8. Ум. друк. арк. 22.5
Наклад: Зам. №

Видавець:
ДП «Експрес-об'ява»
вул. Бульварно-Кудрявська, 26, Київ-54, 01054.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 4770 від 23.09.2014 р.

Виготовлювач: